

Giới thiệu Cậu Ấy Là Của Tôi

Truyện Cậu Ấy Là Của Tôi của tác giả Kin Nguyễn là một câu chuyện teen rất hay và dễ thương, xuyên suốt câu chuyện là những tình yêu đầu đời chớm nở đầy nhiệt huyết.

Cô bé lạnh lùng nhưng xinh xắn vừa mới chuyển vào lớp mới, môi trường mới, nhưng cái tính cách kiên cường ấy đã làm cho bao người tò mò, rồi yêu thích đồ kỳ. Những tình yêu mới chớm, mộc mạc đơn sơ nhưng đôi khi cũng làm chúng ta thổn thức, tuổi học trò lãng mạn là thế.

Bạn đang đọc truyện *Cậu Ấy Là Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1

- Các em, hôm nay chúng ta đón học sinh mới !! – Tiếng thầy giáo cất lên khi ổn định khi đã ổn định được lớp – Em vào đi – thầy nhìn một lượt rồi quay ra phía cửa lớp

Học sinh mới bước từ từ bước vào làm cả lớp hồi hộp, không biết là trai hay gái nữa ?? Lớp này sĩ số 30 mà mất 25 là trai rồi giờ muốn có thêm gái để ngắm chứ đầu học kì lớp 10, bước vào cái lớp này nhìn gái ngán lắm rồi !!! LA gái !! Cả lớp như ầm lên, con trai thì đứng rồi đang này cả gái cũng thế, muốn thêm đồng minh để bắt nạt con trai đây mà !! – Các em đang làm bạn sợ kìa ?? – thầy đập bàn quát như thần sấm Cả lớp im bất, lăm lét nhìn thầy rồi lại nhìn sang cô bạn mới đang đứng trên bục giảng

Tóc đỏ, mặt đẹp, da trắng, cao khoảng 1m75 gì đó, nam nhìn là chảy nước miếng, gái nhìn cũng mê- Em có thể giới thiệu về mình – thầy nhìn cả lớp rồi lại quay sang tươi cười đơn đả với học sinh mới !! Thay đổi 180 độ luôn !!- Tôi tên là Vương Triệu Nhi .....Hết rồi !! – giọng trầm vang lên khiến người nghe cảm thấy sợ hãi trong phần ngữ khí áp đảo rồi lại im bất bỗng dưng nói một câu làm cả lớp bật ngửa - Ai có thể cho bạn ấy ngồi chung nào ?? – thầy tiếp luôn sau câu nói của Nhi

Nghe thầy nói như vớ được vàng, cả lớp nhón nháo, cả nam lẫn nữ chẳng ai chịu nhường- Thầy !! Em thích ngồi đây bàn cuối – Nhi quay sang, ánh mắt sắc lên nhìn thầy- Được rồi !! Ngô Gia Trung !! Chỗ em còn trống phải không ?? – thầy ngó xuống lớp, ánh mắt đảo dáo dác bắt gặp cậu học trò đang vẩy tay ra hiệu

- Đúng rồi thầy !! Em lúc nào cũng dư chỗ - cậu học trò tên Trung mắt loé lên, gạt đầu như máy đập

- Em có thể xuống đó ngồi !! Tôi lên phòng hiệu trưởng 1 tí !! Giữ trật tự nha – thầy bước ra khỏi lớp mà trong lòng vẫn không yên tâm !! Vốn là lớp xếp cuối mà !! Nghe thầy phân công chỗ ngồi, Nhi cũng chẳng nói gì nhiều, miễn sao gần cửa sổ nơi cuối lớp là được hết. Bước tới chỗ ngồi thì cậu học sinh tên Trung liền xích ra cho cô vào, đặt mông xuống ghế đã nghe cậu ta luyên thuyên chào hỏi

- Chào !! Mình tên Ngô Gia Trung, mình là lớp phó học tập, mình là trùm lớp này !! Rất vui khi được ngồi gần học sinh mới như thế này. Lớp mình trai chiếm phần lớn nên mong con gái vào học lắm vì lớp này là xếp cuối mà !! Nhìn bạn thế này thì mình không hiểu tại sao bạn vào lớp bọn mình !!?? – cậu ta nói 1 tràng rồi tỏ ý muốn biết tại sao trông người sáng lạng mà học lực kém - Tôi rất phiền khi cậu hỏi nhiều như vậy !! Về trùm lớp thì để xem lại !! Còn muốn biết vì sao tôi lại vào cái lớp này à ?? Vì ngu được chưa ?? Kết thúc trò chuyện !!! – Nhi nhướn mày, hiểu rõ thái độ của cậu bạn kia nên đã xách cổ cậu ta lên để nói chuyện xong lại quăng cậu ta xuống rồi nghe nhạc chẳng để ý đến ai Cả lớp được 1 phen hú vía, tưởng sắp có biến rồi chứ ?? Sơ lược về Trung thì cũng là dân anh chị chẳng hiểu sao lại lọt vào cái trường này, học sinh ở cái lớp này đều chật vật lắm mới có chân vào chứ mấy bọn xếp lớp trên toàn con ông cháu cha học hơn trâu bò chẳng có cơ hội mà lên mấy lớp đầu mà ngồi Quay lại với anh chàng kia, sau khi bị 1 cô gái đe dọa thì ngồi chẳng ảnh hưởng sàn lớp, từ khi vào lớp này, anh luôn cười mở đến mức phát khiếp rồi chuyển sang đe dọa đến phát xù, riết rồi cả trường ai cũng biết đến anh vì anh dõ dạt cả mọi việc trừ đánh nhau và lảm chuyện. Trung ngồi được 1 lúc thì lại leo lên ghế ngồi: “ Thú vị thật!!” - anh cười rồi khê xoay cây bút trên tay, ngắm cô bạn mới kia Nói sơ qua về trường thì có kỉ túc xá cho học sinh xa nhà hoặc phụ huynh gửi gắm cho nhà trường. Lớp được sắp xếp theo học lực, cứ đi dọc theo hành lang, lớp có thứ tự từ giỏi đến dở. Nếu ai trúng được 3 lớp đầu thì coi như là học sinh xuất sắc, tiếp đó 4 lớp kế là học sinh bình thường và 2 lớp cuối là thành phần dở phải có điểm vớt hoặc bài thi phải nói điểm ra 1 xú. Lớp tiến bộ cùng nhau, trong 1 tháng nếu lớp nào sa sút thì sẽ phải nhường lớp cho những lớp ở dưới có tiến bộ và điều đó là hiếm thấy trong ngôi trường này Phần trên là do Trung nhà ta giới thiệu trường cho Nhi lúc hướng ra nhà ăn. Cậu ta nói như không bao giờ mỏi miệng, cậu leo đèo theo cô từ suốt buổi. cô im lặng thì cậu ta tự trả lời luôn mới ghé chữ ?? - Cậu im được không ?? – Nhi nhủ mày- Nói là 1 phần cuộc sống của mình – Trung hớn hờ, nãy giờ mới nói được 1 câu, cô bạn này kiệm lời phết !!

- Đừng có tưởng tôi kiệm lời ! –lời nói của Nhi như đánh vào trí óc Trung, anh mới nghĩ thôi mà – Cậu là người đầu tiên nói chuyện nhiều với tôi đấy !!

- Sao vậy ?? – tính bà tám trong anh lại nổi lên- Hầu như ai nói chuyện với tôi đều cảm thấy chán nản vì nghĩ tôi rất ít nói ....Bởi thế nên tôi dần ít nói rồi trở thành thế này chỉ trừ vài trường hợp ngoại lệ - Nhi cứ đi, tay thì áp cổ, ngửa mặt lên trời mà đi - Trường hợp đó là ai vậy ?? Ba ?? Mẹ ?? – Trung như trẻ con, mấy học sinh đi cùng nhìn anh như sinh vật lạ vì lúc Nhi chưa vào đây, anh luôn xuống nhà ăn với tâm trạng sắp giết người tới nơi ...

- Ba và mẹ, anh tôi và...cậu ....Còn nữa nhưng tôi chưa tìm ra – cô nhìn sang Trung thì thấy anh hí hóp mắt nhìn cô, làm cho 1 người ít nói trở nên cười mở cũng là điều mà 1 đàn anh gương mẫu nên có !!?? Anh là trường hợp ngoại lệ à ?? Thật vinh hạnh Lúc lấy cơm, Trung xung phong lấy giùm nhưng nhìn khay cơm thì bực, không lẽ chồng lên mà đi, mất vệ sinh lắm nên Nhi theo anh ra quầy lấy khay cơm. Thoát ra khỏi nơi chen chúc thì cô vấp phải chân

ai đó làm cô hất tung cả khay cơm lên người, hình như là cố ý ngăn đường. Mọi người trong nhà ăn đều dừng hoạt động

Trung đứng từ chỗ bàn tính chạy ra nhưng bị đàn anh lớp trên ngăn lại. Nhi vừa đứng dậy thì có một bà chị mặt thì đánh cả tác phần lên mặt, ăn mặc thì chắc không nhận ra trên người chị ta là bộ đồng phục học sinh. Cô ta tí tởn nhìn Nhi đứng lên mà người dính đầy cơm và thức ăn- Học sinh mới sao ??- Ủ !! Chị cố ý phải không ?? – Nhi lườm nguýt bà chị ấy

- Gì chứ ?? Chị chỉ chào hỏi học sinh mới thôi mà !! Đừng có mà lên mặt với chị, chị sẽ cho cứng biết thế nào là lễ độ đấy !! Biết điều một chút đi !! – bà chị nhún mày tỏ vẻ khinh Nhi và đôi giọng chua ngoa cho Nhi thấy quyền lực của cô ta như thế nào “Chát” – Nhi tát thẳng vào mặt chị ta. Khỏi phải nói, học sinh ở đó đứng chờ người ra còn Trung thì tròn mắt nhìn Nhi, ai cũng biết chị ta là bạn gái của anh hai khối 11 nên ai cũng phải sợ, cứ có học sinh mới là gái thì chị ta lại kiểm soát để thị uy quyền lực của mình nhưng hôm nay lại bị học sinh mới cho 1 cái bạt tai !! Nhi tàn đời rồi !!

- Mày dám !! – bà chị toé lửa tính giờ tay tát cô nhưng bị ngăn lại, bà chị ấy quay lại thì liền sà vào lòng rồi thút thít – Anh à !!! Con nhỏ này đánh em, anh xử nó đi – thì ra là bạn trai bà chị, kì này chắc Nhi như xương rồi - Trương Đình Sơn ?? – Nhi nhún mày nhìn người đang đứng đơ mà bà chị đang ve vãn- Triệu Nhi !??? Tôi tưởng em đi du học rồi chứ ?? Sao lại ở đây ?? – Sơn khẽ đánh mắt về tình trạng của cô lúc này – Bị sao mà quần áo bẩn vậy ??

- Còn ai vào đây – Nhi hất mặt về bà chị bị nhột đang đứng sát Sơn

- Em muốn thế nào ?? – anh hỏi

Nghe được tiếng hỏi, bà chị như vớ được vàng, nãy giờ bà chị chỉ chờ mỗi câu này, hớn hờ, vênh mặt lên tiếng- Anh đánh chết con nhỏ đi !! Nó láo lắm !!- Tôi không hỏi cô – Sơn lườm một cái khiến bà chị vừa quê lại vừa sợ, bình thường hẳn không như thế này, chỉ cần bà chị nói đánh ai thì hẳn sẽ đánh như tử bất kể là trai hay gái – Em muốn sao đây – Sơn mặc kệ bà kia nghĩ gì, tiếp tục nhắc lại câu hỏi- Giáo huấn lại đi !! Nếu không được thì giết luôn đi !! – Nhi thoáng để lại một nụ cười ác ma, bà chị kia nhìn xong thì xanh cả mặt luôn Nhi bỏ đi, còn Sơn ở lại, Sơn là người học cùng với cô ở cấp 2, là người được anh hai cô nhờ kèm cô vì hẳn là bạn thân của anh hai cô mà, không cho cô đi lung tung hay tập tành bậy bạ. Sơn luôn nghe theo những gì Nhi muốn miễn điều đó làm cô vui kể cả việc phân lại cả mọi thứ trên đời. Phải, hẳn yêu thầm cô, lúc đầu hẳn nghĩ chỉ là cảm nắng nhưng sau đó tình cảm ấy cứ day dưa mãi không dứt và trở thành tình yêu khi nào không biết. Liệu có phải thế ??

Hôm mà Nhi tốt nghiệp cấp 2, hẳn nghe anh hai của cô nói rằng cô sẽ sang Mỹ học lòng hẳn như thất lại nhưng vẫn cười kêu đó là ý tốt. Suốt hơn nửa học kì, hẳn bắt đầu tập tành đánh nhau, trở thành tên côn đồ của khối 11 và quen cái bà chị hắc dịch kia .....Hôm nay gặp lại Nhi, hẳn cảm thấy như lòng mình vui đi được phần nào buồn phiền .....Không biết hẳn có được dạy kèm cô không nhỉ ?? Chắc không đâu !

Về phần Nhi, sau khi bỏ đi, Trung cũng thoát ra đám nhốn nháo để chạy theo cô, Đối với cậu, Nhi còn là 1 ẩn số khá thú vị. Lời nói có trong lượng vởi đàn anh khối 11 thì quả là không hề bình thường - Giờ bạn tính sao ?? – Trung nhìn người cô mà nheo mày – Hay tôi cho bạn mượn đồ thể dục nha, phòng tôi gần lớp mà- Ủ - Nhi cúi đầu, tóc che hết khuôn mặt cô làm Trung không biết cô đang cảm thấy như thế nào - 20 phút nữa là vào lớp rồi !! Bạn tắm đi, tôi đi mua đồ ăn lót dạ - Trung đặt bộ đồ trước bàn rồi lại chạy đi Nhi im lặng cầm bộ đồ rồi khẽ nhìn căn phòng, hình như còn có thêm 2 người nữa ở đây ... Không quan tâm, cô chui vào phòng tắm Lúc Nhi đang tắm có một người chạy vào, lúc một số thứ, về mặt khá hoảng hốt, anh chàng này có mái tóc màu hung tím, khuôn mặt baby rất dễ thương và chỉ cao 1m65 !!- Đầu rồi !! Quyển vở của mình đâu rồi – anh vừa lục lọi, vừa nói như sắp khóc, anh chàng này là vậy, đừng chuyện là khóc !! Nghe thấy tiếng nước xả, anh tưởng là Trung nên chạy vội mở cửa phòng tắm bởi con trai với nhau mà, ngại gì không mở. Nghĩ là làm, anh mở cửa tuôn một tràng- Trung !! Em có lấy quyển vở Hoá của anh không ?? Trả lại cho anh đi, hôm nay anh phải làm bài tập đấy !! Vừa dứt câu anh mới ngó người khi thấy một người con gái đang mặc áo, điều đáng nói ở đây là chưa kịp mặc thì đã bị anh làm gián đoạn. Ngó người được 3 giây, anh khụy chân, ngồi bệt xuống sàn- Trung !! Em già gái à ??

- Em đây mà anh Quân – Quân là tên anh chàng này, vừa mới vào phòng đã bị anh phán cho già gái nên Trung nhăn nhó mặt mày, nhưng khi thấy anh đang ngồi trước cửa phòng tắm thì liền hiểu chuyện gì xảy ra vì bình thường có cô gái nào được trung cho phép vào đây đâu

Quân nghe giọng Trung phía ngoài cửa phòng còn hoảng hơn nữa, mắt anh đỏ hoe ...Sắp khóc tới nơi rồi !! Nhìn thấy 1 đứa con gái trong phòng tắm của con trai rồi còn thấy cả lúc con gái mặc mỗi áo ngực làm anh rất sốc, nào giờ anh vẫn trong sáng mà ....

Bạn đang đọc truyện *Cậu Ấy Là Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2

Lúc này Nhi luồn áo rồi bước ra như không có chuyện gì. Vì cô cho rằng chừng nào thấy cô khoả thân thì cô sẽ cho chết luôn còn cái như tình huống vừa rồi thì cô có thể cho qua

- Trung, cậu tìm kia – Nhi ngồi xuống hất mặt về phía Trung, tay vẫn lấy khăn lau tóc

- Ai đây, Trung. Bạn gái em sao ?? – Quân ngó người, ngái đầu như có chấy rồi chỉ về phía Nhi- Gì chứ ??? Đây là bạn mới chuyển trường. Mà em đã nói rồi mà ...Em chỉ có anh thôi – Trung cười ha hả rồi làm ra cái vẻ lẳng tử nâng cằm Quân lên, cậu rất thích chọc anh

- Đừng có chọc anh nữa !! Vỡ Hoá của anh đâu – Quân méo máo nhìn Trung rồi đánh trống lảng sang chuyện khác

- Không phải tối hôm qua anh Sơn mượn rồi sao ? – Trung mở to 2 con mắt rồi ngửa cổ lên trời nhớ lại Nhi đang lau tóc , nghe nhắc đến Sơn liền ngừng lại , rồi lại tiếp tục lau tóc- Trung Đình Sơn phải không ??- Ủ - Quân và Trung đồng thanh khi nghe Nhi hỏi đột ngột , nãy giờ cô vẫn im lặng mà - Mình với anh Quân và anh Sơn sống chung 1 phòng ...Bạn có gì thắc mắc sao – Trung lại ngồi thụp xuống bàn chìa ra hai ổ bánh mì , đưa cho cô 1 cái , tiện thể tám chuyện một tí – Ăn đi Nhi nhìn Trung rồi lại nhìn ổ bánh mì , cô cầm ổ bánh mì lên , gặm một miếng nhai nhai rồi lại hỏi- Bánh mì có độc không ?? – Nhi hỏi mà cái miệng vẫn nhai

Trung với Quân nghe xong mà cũng hết cách với cô nàng này , hỏi có độc hay không mà miệng cứ nhai chóp chép thế kia à ?? Thật hết biết !!

Quân nãy giờ hoảng quá chưa kịp ngắm kĩ Nhi , anh tự mình nhận xét rằng cô có làn da trắng đẹp , nói chung cái gì cũng đẹp ngoại trừ ánh mắt như đang mặc cảm với thế giới bên ngoài luôn tạo cho mình một vỏ bọc tạo khoảng cách cho người đối diện , với kiểu người như Nhi dễ bị mắc bệnh trầm cảm !! - Cậu nhìn cái gì ?? – Nhi vừa nhai bánh mì vừa liếc mắt qua Quân , không phải cô không biết nhưng cứ nhìn người ta chăm chăm khi ăn làm cô khó chịu Nghe Nhi nói mà giật mình . Từ nãy giờ anh nhìn cô sao ?? À ... nhờ cái ánh mắt đó mà anh nhận ra ánh mắt của Nhi còn có 1 công dụng là để giết người , ánh mắt đó không cho phép người đối diện làm trái ý cô và bắt buộc người khác phải nghe theo 1 cách không điều kiện - Sao hai đứa ăn bánh mì vậy ?? Sao không ra nhà ăn lấy cơm- Quân chợt thắc mắc khi hai đứa ngồi gặm từng miếng bánh mì

- Cho em 1 đêm đi , em kể cho – Trung hí hửng quay đầu lại , nháy mắt với anh làm anh rợn da gà , mang tiếng là anh nhưng Quân luôn bị Trung chọc cho đến khóc , thật mất mặt - Hai đứa có đi vào lớp luôn không ?? Sắp đến giờ rồi !! – Quân nhìn đồng hồ treo tường rồi quay lại hỏi hai người đang mải gặm bánh mì , chẳng hiểu sao anh lại có cảm tưởng như hai người cố tình ăn lâu hơn thì phải

- Đi luôn ! – hai người quay phắt lại đồng thanh đáp “ Ăn ý thấy sợ ” Quân nghĩ

Trên đường từ kí túc xá đến lớp cũng không xa lắm . Quân thì tung tung đi trước , nháy chân sáo như con nít Nhi nhìn vào mà bật cười- Thế kia ai kêu lớp 11 thì tôi cùi móng tay- Nhìn thế thôi chứ học lực của anh ấy ngang ngửa với học sinh lớp 12 đấy !! – Trung nhìn Nhi cười có cảm giác gì là lạ chắc lạ thật khi thấy cô bạn mới cười

- Cậu ta giỏi nhất sao ?? – Nhi chỉ vào Quân tò ý không tin vào mắt mình . Theo như cô thấy thì anh chàng này cũng có vài nét dễ thương giống con gái , tướng cũng bình thường mà học giỏi ngang ngửa học sinh lớp 12 á !! Không tin !!

- Anh ta chỉ đứng trong Top 3 người khối 11 có lực học của học sinh lớp 12 thôi ... Quân đứng thứ ba , Sơn thứ nhì và 1 người nữa thì đến khoảng cuối kì anh ta mới đi học – Trung dứt tay vào túi quần đi thông thả- Ồ - Nhi vờ mở to con mắt tỏ vẻ ngạc nhiên , tên Sơn thì cô còn lạ gì nữa còn Quân thì nhìn có vẻ sáng lạng nên chắc đúng vậy rồi !! Còn người cuối cùng cô cũng biết là ai luôn nhưng phải giữ kín mới vui Đang đi thông thả tự nhiên Quân thực mạng chạy đến nép sau lưng hai người ..Nhi chưa kịp hiểu thì Trung nắm tay hai người kéo chạy lẹ , đến khúc hẻm cầu thang thì lôi hai người vào đó và ra dấu hiệu im lặng Im lặng được 1 lúc thì có 1 đoàn người toàn là nữ chạy rầm rầm qua kèm theo tiếng hét của cua nhỏ nào đó- Mới thấy anh Quân chạy qua đây mà !! - Tôi vừa thấy thêm anh Trung kéo anh Quân với con nhỏ nào đó – 1 nữ khác lên tiếng- Chắc là bạn gái của anh Trung đấy !! Thôi tìm hai anh mau đi sắp đến giờ vào lớp rồi ..Hôm nay phải bắt được hai anh ấy – một con khác có vẻ hạ quyết tâmXong hiệu lệnh thì cả đám rầm rộ kéo nhau chạy thẳng Vừa tiếng khuất xa thì ba người mới lộ mặt ra- Hôm sau cứ ở yên trong lớp nha – Trung thở phào nhẹ nhõm rồi vỗ vai Quân- Sao hai người lại chạy – Nhi tiếp tục ló đầu ra ngang nhìn ngang nhìn dọc - Một lũ hám trai ...Hồi trước khi em chưa đến thì còn tệ hơn thế này , chỉ cần mới bước lên cầu thang thì bị bọn nó dí cho lòi hõng , chạy đến lớp khoá cửa trong đến khi giáo viên vào mới được yên nhưng đến giờ ra về thì bọn nó lại bu như kiến phải chờ đến gần 1 giờ chiều mới được về !!! – Quân vừa đi khập nhệ vào hai người vừa kể Trung thờ dãi , không lẽ lúc nào cũng thế này thì có ngày cậu bị đau tim mất . Mới lúc đầu vào ngôi trường này cậu đã bị bao vây bởi mấy bà chị thiếu hơi trai rồi khi vào kí túc xá cảnh cậu nhìn thấy là Quân chạy xồng xộc vào phòng kéo theo 1 đám con gái cứ luôn miệng hỏi bài nhìn như thú hoang đại bị xồng chường ...Từ đó hai người đã rút kinh nghiệm khi thấy đám con gái nào đông đông là chạy mất hút luôn Nhi nghe xong mà run người cổ nén cười , cô đang tưởng tượng đến cái cảnh hai người bị bắt lại rồi bị đám đó làm cho te tua hoa lá cảnh . Mới vừa nãy chạy trốn thôi mà cô đã thấy Quân và Trung rũ rượi rồi chứ còn bị bắt lại chắc quần áo như ăn xin luôn - Thế anh Sơn không bị giống hai người sao ?? – Nhi chợt nhớ ra còn có Sơn , hẳn cũng đẹp trai mà sao không thấy gái bám- Trời ơi !! Ai mà đông vào hẳn thì tôi sói luôn – Quân đang khập nhệ đột nhiên lại nhảy chồm lên , chu mỏ giữa hai người

- Sao vậy ?? – Nhi trở mặt hỏi lại

- Hắn lúc mới vào cũng bị gái bám ghê lắm . Lúc đầu , Sơn cũng giữ lịch sự chỉ bài cho từng người nhưng về sau khi họ càng làm quá lên thì hắn đã hoá thành thú xé hết sách vở của họ rồi đuối thẳng cổ ..Có đứa lì lợm vẫn bám hắn thì bị hắn cho một cái bạt tai muốn bạt máu . Từ đó về sau chẳng ai đụng tới hắn nữa

Quân kể mà còn rùng mình , anh chưa thấy Sơn nổi điên nhưng nghe mấy đứa con gái lúc đó kể mà anh cũng rợn da gà , may mà là bạn chứ là thù chắc anh chết quá !! Về phía Trung thì anh có nghe nói và có chứng kiến mấy vụ đánh nhau của Sơn nhưng chán là chưa thấy hắn nổi điên vì đa phần hắn luôn điềm tĩnh . Nhi thì hiểu hắn quá rõ , nếu như Sơn bị dồn vào thế bí thì lúc đó hắn mới điên lên và mất kiểm soát toàn tập , khi đó ít ai có thể kiểm soát hắn

Lúc đó Sơn từ đằng sau đi lên , bám sát vào người Quân . Từ nãy giờ , hắn theo sát ba người từ lúc thấy ba người chạy như bay đến cái lúc Quân nói xấu hắn

- Quân à !! Nãy giờ bạn nói xấu gì tôi vậy ?? – Sơn đến bóp vai Quân làm anh ứ nước mắt- Có gì đâu ! Tại em ấy thắc mắc !! – Quân liền nhanh chóng chỉ vào Nhi rồi gãi đầu - Ồ ...Nãy giờ quên hỏi ....Em tên gì vậy ??- Vương Triệu Nhi ...- Sơn chen vào giữa trả lời giùm rồi lại quay về phía Nhi – Cậu ta là Phạm Dương Quân

Nào giờ Sơn là người giải quyết mấy cái đuôi theo Nhi vì anh hai cô nhờ thế ...Vì vậy từ đó đến giờ chưa ai có thể bắt chuyện với cô mà không qua hắn ....Và bây giờ cũng thế !!

Đi lên lớp , Sơn và Quân ngạc nhiên khi thấy Nhi đi cùng vào lớp với Trung , chưa ớ được lời nào thì hai chàng ta phải chạy thực mạng về lại kí túc xá

vì tiết sau là thể dục . Chết thật , tính về lấy quần áo thể dục mà bị xao nhãng hết tron . Trung nhìn hai người chạy thực mạng thì liền bắt cười đi vào lớp ... Trung chưa hiểu mấy về quan hệ giữa Sơn và Nhi , dường như hai người có quen biết từ trước . Cậu biết giờ chưa nên hỏi nhiều với Nhi vì cô cũng chưa cởi mở hơn . Cứ để 1 thời gian nữa coi sao ....

~ 1 tháng sau ~ Muốn chết hay sao mà dám đụng đến chỗ tụi này vậy – Trung nắm đầu một thằng mặc đồng phục trường khác nằm lê lét dưới đất

Suốt 1 tháng qua , Nhi được đi theo mấy cái vụ đụng chạm xích mích giữa các trường của Trung và Sơn và tất nhiên là cô chỉ được ngắm chứ không được tham gia . Trung cho rằng tại Nhi tò mò nên cho đi theo còn Sơn cho đi nhưng không cho đánh vì khi đánh thì cô chẳng khác gì 1 con quỷ Đang hằng đánh nhau thì có 1 thằng chơi lớn , cầm 1 khúc gỗ , kẹp cổ Nhi từ phía sau hét lớn- Thà người bọn tao ra thì tao tha cho con bé này- Mẹ nó !! – Trung quay lại nhìn thằng điên đó mà muốn cho nó 1 trận – Sao mày chơi hèn thế- Kệ tao !! Giờ mày muốn con nhỏ bị sao đây ... Bị đánh , rạch mặt hay xé áo đây – thằng kia héch mặt lên nhìn sơn và Trung ra vẻ thách thức

Thằng đó mãi nói đến nỗi chẳng biết từ đằng sau đã có một cái chân đang vụt theo đã đập thẳng vào bên mặt của nó . Đó là Quân , anh luôn đi theo Trung và sơn nhưng ít khi ra mặt vì dễ khóe nhưng khoái đi xem đánh nhau cũng học được ít chiêu cơ bản . sau khi tung cú đá có thể gọi là quyền lực thì thằng đó nằm lăn ra ôm mặt , Nhi được dịp chạy ra chỗ khác , còn Quân thì lại rớt rít cả lên - Cho tôi xin lỗi !! Thật sự xin lỗi – Quân méo mào nhìn thằng đó đang toé lửa nhìn mình- Xin quái gì ?? Tránh ra đi , Quân – Sơn lôi Quân ra chỗ Nhi đứng rồi đập túi bụi cái thằng đang lăn long lóc trên nền đất

Nói thật thì ít khi cả đám đánh nhau như thế này , chừng nào có đám trường khác gây sự thì mới hện ra xử chứ hơi đâu mà đi sinh sự với mấy đám trẻ trâu này . Cả đám đi chỉ có vồn vẹn 2 hay 3 đứa em còn lại đều là Trung và Sơn xử lí hết thành ra khi bọn trường khác kéo đến hơi đông thì buộc Quân phải ra phụ dù mỗi khi anh ra đòn thì lại xin lỗi làm hai người kia muốn độn thổ , ai đòi đi đánh nhau lại xin lỗi chứ ?? Thật mất mặt !!

Nhi ngồi coi chán chê rồi lại lấy điện thoại ra chơi game . Lúc này mà không có Quân từ đằng sau thì cô đã cho thằng điên đó nát đòn rồi . Cô thấy người khác đánh nhau cũng không vui bằng mình đánh người ta nên từ trong góc hét ra- Xong chưa ?? Chán quá- Từ từ !! Còn khoảng 10 tháng nữa mới xong – Trung lại la to lên , cậu cười cười nhìn về phía Nhi còn tay thì cứ liên tục đâm vào mặt thằng đối diện - Yếu thế !! – Nhi lại từ trong công kích ra ngoài- Giỏi thì vào đây mà đánh – Quân tự nhiên méo mào hét lên , đánh như thế mà chê yếu là xúc phạm sức khoẻ của anh

- Em vào nè – Nhi lộ đầu ra chỗ sáng nhìn Sơn , tất cả quyền quyết định đều thuộc về hấn- Vào đi – Sơn nhìn rõ ánh mắt cô đang kiềm nén sự thích thú , cho cô vào đánh vài đứa để giải toả sự kích thích chứ để thêm tí nữa là cô đánh anh thì sao ?? Thật ghê rợn !!

Bạn đang đọc truyện *Cậu Ấy Là Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3

Nghe tiếng Sơn đồng ý thì Nhi liền chạy vào nắm ngay cổ 1 thằng gần đó đâm vài quả vào mặt coi như khởi đầu . Khởi đầu của cô đủ làm thằng nhỏ đó lăn ra đất . đám đó nhận ra sự có mặt của con gái nên chạy đến chỗ cô nhằm áp chế 3 người kia nhưng không may khi 3 đứa vừa chạy đến đó thì bị cô bẻ tay , đập chân và cho 1 cước vào bụng

Khỏi phải nói , thấy chất đồng , thằng nào cũng lăn ra rên la đủ kiểu . Bình thường thì Trung với sơn chỉ cho bầm mặt với rã hơi chứ cái kiểu đánh gãy cả tay thì ít khi xảy ra trừ khi lỡ tay bẻ quá đà ... Ba người nhìn Nhi mà xám mặt , riêng Quân thì xanh mặt vì lúc này dám thách thức cô , giờ nghĩ lại thì anh thấy mình ngu không thể tưởng BA đứa đứng lạng nhìn người con gái thoát đầu nhìn có vẻ yếu đuối mỏng manh nhưng ai tin điều đó thì chỉ có người điên , cô gái này thật sự là con quý ... Phải , là quý .... Nghĩ gì mà 10 tháng to con đánh không lại thì không phải quý chứ là gì nữa , quá đáng sợ ... À à còn vừa đánh vừa cười ra vẻ thích thú nữa kia , ba người muốn bỏ chạy ngay bây giờ nhưng tưởng tượng đến cảnh Nhi đi theo thì đứng im luôn - Xong rồi !! Ta về thôi – Nhi sau khi giải toả xong thì phui tay nhe răng cười bỏ đi một mạch làm ba người chỉ biết lăm lét theo sau

Sơn là người tiếp xúc với Nhi nhiều nhất mà cũng chẳng hiểu tính cô làm sao , nhiều lúc thì lạnh nhạt , nhiều lúc thì cứ sấn sát bên người hấn , có hôm toàn nói chuyện hại não người nghe . ~ Flashback~

Diễn hình như hồi trước khi đang chỉ bài cho cô thì cô đột nhiên hỏi : “Anh có thấy BCS của em không??” . Hấn nghe mà giật mình suy nghĩ toàn cái gì không đâu liền hỏi lại : “ Em xài BCS ??”

Nhi tình queo tìm kiếm rồi la lên : “ Tìm thấy rồi” Xong câu đó cô chưa kịp giờ lên thì bị hấn cốc cho ngay đầu rồi giật cái thứ gọi là BCS đó , quát tháo :- Em học cái bậy bạ đó ở đâu ra vậy ?? Tập tành đi mua mấy cái thứ đồi trụy này làm gì ??- Anh bị gì vậy ?? – cô nhếch mép cười – Ba cây son của em mà – cô điểm tình chỉ vào cái BCS mà anh đang cầm Đứng hình được 3s thì hấn đỏ mặt nhìn lại cái thứ đang cầm trên tay . Là ba cây son , là son đó !! Hấn thật sự cảm thấy quê độ - Ba cây son thì cứ nói là ba cây son đi việc gì mà cứ BCS , BCS hoài vậy !!! Chắc tôi chết mất – hấn gục đầu xuống bàn , lấy tay ôm mặt- Ngẩng mặt lên – Nhi dùng chất giọng ra lệnh bắt buộc hấn phải nghe theo Khi thấy hấn ngửa mặt lên rồi thì Nhi liền ghé sát môi mình vào tai hấn thì thầm- Trông cậu lúc này thật dễ thương nha !! Hấn sững người , ngồi cứng đờ còn cô vui tươi bước ra khỏi phòng~ End flashback~ Nhớ đến đó là hấn thấy quê độ rồi , từ giờ trở đi cô mà có hỏi cái gì hại nào thì hấn xin hứa sẽ tránh xa cô 100m ngay lập tức ...

Quay trở lại với thực tế thì suốt 1 tháng qua Nhi vào kí túc xá ở trong một căn phòng mà chỉ có riêng cô vì có ai chịu nổi đâu , cô có tính kì quái đã thế còn cứ như người câm hỏi gì cũng chẳng thêm nhếch miệng 1 câu . Đơn giản vì cô thấy tất cả con người đó đều có một khuôn mẫu giả tạo , diễn viên xuất sắc của sự giả tạo , nói chuyện với những kiểu như thế thì cô không dư hơi và lại cô cũng lười nói chuyện xã giao lắm .. Còn tính của cô thì từ từ nổi

sau Bây giờ, Quân đang phải nuôi tóc dài !! Vì sao ư ??? Là vì cái bộ phim chết tiệt mà lớp anh cùng với lớp Nhi phải làm để đóng góp văn nghệ cuối năm Thế quái nào mà lại bốc nhằm cái lớp yếu nhất khối 10 chỉ có vòn vên 5 nữ cộng thêm Nhi nữa là 6 . Mà 5 đứa con gái kia thì nhìn không được bắt mắt người nhìn , còn lớp anh thì chỉ toàn nam và nam . Khi tất cả quay sáng Nhi thì cô nói : “ Tôi không thích hợp làm nữ yếu đuối đâu ... Hay để Quân làm đi ” . Đúng thế thật , Quân cứ như con gái ấy , hờ tì là khóc , khuôn mặt baby đã thế còn có chiều cao khiêm tốn nữa , thích hợp quá đi chứ Quân cãi lại- Tóc anh đâu có dài nhanh được , chúng ta chỉ có 2 tháng thôi !!- Ai đi mua tinh dầu bưởi về đi , cái đó dưỡng tóc dài nhanh lắm – Trung nhảy xổ vào đây 1 đứa con gái đi ra ngoài luôn- Dài bao nhiêu thì hay bấy nhiêu còn muốn chuẩn nữa thì tôi xốt tóc qua cho – Nhi được lợi chèn thêm 1 câu rồi đưa tóc phe phẩy trước mặt Quân Mọi người gật gù nghe theo vì có 3 đôi mắt sắc lém đang nổi sát khí bùng bùng ... Nhi , Trung và Sơn đang muốn coi Quân khi biến thành con gái thì nhìn như thế nào !! Quân ngậm ngùi nghe theo , giờ mà cãi là bị hội đồng chứ chẳng chơi

Phần nữ chính coi như xong , còn phần nam chính thì Trung xung phong- Em ấy mà làm nam chính à ?? Bỏ đi !! Nam chính ở đây phải thật âm áp và có phần lạnh lùng , giữ được một khuôn mặt ít biểu cảm kia – tạm gọi người này là biên tập viên khối 11 Biên tập viên quét nhanh ánh mắt về phía Sơn thì liền bị hấn dừng ánh mắt giết người biểu lộ ý nghĩa rằng cậu ta mà đề cử hấn thì coi như cậu ta húp cháo mà sống . Hiểu ý đó , cậu ta lại quét ánh mắt qua chỗ khác ... Thật , chẳng có gương mặt nào sáng lạng , chỉ có Trung vẫn vậy gọi cậu ta

- Trung !! – biên tập gọi

- Hà ??? Em được chọn đúng không ?? Em biết mà – chẳng để ai nói gì , cậu tự sướng 1 mình- Đúng ! Em vào vai nam phụ đi !! Anh thấy hợp đấy – Biên tập gật đầu cười cười làm cả đám bật cười theo- Gì chứ ?? Kịch bản gì kì vậy ?? Đả đảo – Trung gào lên

- Im đi !! – Nhi đập thẳng quyển sách vào gáy của Trung làm cậu mất đà nằm như con thằn lằn trên sàn lớp Biên tập nhìn Nhi , cô không có gì gọi là biểu cảm , giọng trầm trầm khiến người nghe có phần sợ sợ nhưng chứa sự áp áp và có chiều cao gần bằng 1 đứa con trai !!

- Em tên gì ?? – Biên tập chỉ vào cô rồi nói- Nhi , có gì sao ?? – Sơn từ đầu chui vào giữa- Em ấy sẽ làm nam chính !! – cậu ta nói như sét đánh ngang tai- Điện à ! Em ấy là con gái đó , cậu bị gì không vậy ?? – Sơn nắm ngay cổ áo của cậu ta , lườm nhẹ

- Bỏ ngực với cắt tóc thôi phải không ?? – Nhi đột nhiên lên tiếngCắt tóc là chuyện đương nhiên nhưng về phần bó ngực thì chắc khỏi cần , có ai nói là trông có bây giờ chẳng khác gì 1 đứa con trai để tóc dài chưa ?? Cứ tưởng tượng tiếp đi Sơn nghe xong thì liền quay mặt sang chỗ Nhi , có gì đó là lạ hình như tìm hấn không đập nhanh khi nhìn Nhi , tại sao chứ , hấn thích cô mà !! Nhưng hấn chẳng để ý là mấy , điều quan tâm là hấn không ủng hộ cái việc Nhi làm nam chính , 1 đứa con gái làm nam chính sao ?? Thật nực cười !!

- Nhi !! Anh không cho phép em cắt tóc !! – Sơn hạ hoả trong người từ tốn nói

- Em không phải người luôn nghe anh đâu – Nhi lướt tỏ hàm ý nhưng thật khó hiểu cái hàm ý đó Thế là cả đám quyết định Quân làm nữ chính , Nhi là nam chính và Trung sẽ là nam phụ . Tất cả cầm kịch bản tập trước rồi chỉ đợi ngày bấm máy thôi .. Làm phim thế này mà ảnh hưởng tới việc học thì cũng không được nên lớp 11 phải ít nhiều túm cô bọn xếp cuối này lại học thêm ít giờ để tránh hồng kiến thức ... Đúng là học sinh lớp đầu khối 11 , thật chăm chỉ Ngoài những giờ học thêm ấy thì Nhi bị túm đầu qua bên chỗ Trung học với sự kèm cặp của Sơn và Quân ... Trung tuy làm lớp phó học tập thế thôi nhưng xin thế là cậu còn chẳng thêm quan tâm đến sách vở chứ huống gì là vui đầu vào học . Bây giờ lại bị hai ông anh cùng phòng bắt học thì cậu ngớ người luôn - Em hiểu gì không vậy ?? – Quân chỉ chỉ vào bài toán , anh mất hơn 30 phút giảng bài mà Trung vẫn còn ngơ ra đó , anh xù tóc ... Anh không thể hiểu được làm sao mà Trung có thể lết lên được lớp 10 chứ !! Thấy Quân có biểu hiện mếu máo thì Sơn liền đập vai anh- Qua bên đây coi Nhi đi , em ấy đang làm bài , để Trung cho tôi Quân nghe thế liền hờ hờ nhường chỗ cho Sơn . Hấn vừa ngồi xuống thì liền cốc đầu Trung làm cậu la oai oái rồi ném cho cậu nguyên 1 xấp bài cơ bản- Không làm xong thì không có cơm đâu- Anh Sơn thật ác !! – Trung khóc rống nhìn đồng bài tập Về phần Quân , khi thấy Nhi ghi chép lia lịa thì tỏ vẻ hài lòng hơn là giảng bài cho cái đầu bò bên kia- Xong rồi nè !! – Nhi đẩy phần bài tập ra cho Quân xem Quân hờ hờ liếc nhanh nhưng càng nhìn anh càng cảm thấy chán nản và thất vọng .. Vì Nhi làm thì hết thật nhưng làm được 10 bài thì sai hết 9 bài rưỡi . Nhìn bài rồi lại nhìn Nhi và anh gục mặt xuống xuống bàn gầm rú , mếu máo sứt sứt- Hai em làm ơn học hành từ tế đi

- Hahaha – Trung ngồi cười ha hả rồi lại mếu nhìn Sơn – Tha cho em nha- Không !! 1 là nhện , 2 là làm hết bài tập – Sơn rất cương quyết với cậu nhóc lớp 10 này

Nhi đột nhiên có điện thoại , bỏ ra ngoài nghe- alo....

- Chào em yêu !! – một giọng trầm bên kia cất lên- Chào con khi !! Anh lôi em về đây rồi bỏ em là sao ?? Khi nào thì đi học ??

- Từ từ , anh còn phải chuẩn bị 1 số thứ- Anh lo mà giải quyết chuyện vợ của anh đi nha !! Em không cho anh đóng vai em nữa đâu – dường như người này với Nhi có gì đó với nhau- Được rồi !! Sẽ nhanh thôi !! Mà nghe nói em già trai đóng phim đúng không ??? Hahaha... Đúng là đồ ngực lép !!! Nghe xong câu đó nhi tối mặt tất máy . Ở bên kia đầu dây khi nghe tiếng găt máy nhìn cười nhẹ- Có lẽ anh phải mượn thân thể em dài dài - Em về đây !!! – Nhi xách cặp bỏ về- Về sớm vậy , còn bài tập thì sao ?? – Quân ngạc nhiên nhìn Nhi , cô có vẻ đang bức mình- Cậu tự đi mà làm , lảm lòi vừa thôi – Nhi quay lại , mắt toé lên tia lửa điên nhìn Quân rồi bỏ đi Quân nhìn Nhi xong thì rúc đầu vào Sơn ngồi khóc : “ Tại sao em ấy cứ bắt nạt tôi vậy ... ” , Sơn chỉ biết ngồi vỗ vai đều đều , Hấn ít khi thấy Nhi quát tháo người khác như thế . Hấn cảm thấy nhiều lúc tính cách của cô cứ như 2 người khác nhau vậy !! Có lẽ điều đó là đúng !!!

Bạn đang đọc truyện *Cậu Ấy Là Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4

~ Buổi quay đầu tiên ~ Hôm nay mọi người ráo riết chuẩn bị cảnh quay thứ nhất, mọi việc cứ rối tinh rối mù lên. Vấn đề cần giải quyết là mọi người chưa bao giờ làm phim ngắn hết, năm nay nhà trường màu mè bày đặt bày ra cái vụ này chứ mọi năm thì chỉ có lên ca hát thôi - Dựng cây chỗ này nè - tiếng quát tháo của một đứa con gái với cả bọn con trai- Im đi !! Tao đánh mày bây giờ - đấm con trai quát lại- Ngâm miệng lại và làm việc lẹ lên - Sơn đứng lù lù ngay sau lưng đám đó, mặt anh bây giờ đen xì, hần chưa thấy Nhi cắt tóc nên chưa tưởng tượng ra, hần thề xong cái này là hần sẽ lên giết ông hiệu trưởng ngay lập tức. Đám đó thấy thế liền im bặt, âm thầm làm việc nhanh chóng Sau vài giờ chuẩn bị cũng đã hơn 7h sáng. Nhân vật nữ chính của chúng ta bước ra trường quay với một bộ váy tím tím trông thật huyền ảo cộng thêm bộ tóc dài sau một tháng đã dài đến hơn vai của anh và lòi đầu tiên khi nữ chính thốt ra là :

- Tôi thề sẽ giết ông hiệu trưởng- Tôi sẽ giúp em - Sơn nhướn mày nhìn từ đầu đến chân của Quân, đậm chất con gái, nói thật thì hần cũng muốn giết ông lắm nhưng nhìn Quân thế này thì hần muốn chọc anh hơn - Khi nào quay vậy ?? - Trung chòi vào nhanh nhẩu bắm vai Quân - Trông cưng thật đẹp nha - Trung búng nhẹ vào má Quân- Đừng có chọc anh nữa mà - Quân lại mếu máo nhìn Trung làm cậu giật mình lùi xa - Ô..Mà nam chính đâu rồi nhĩ ?? - Trung ngó nghiêng tìm kiếm Nhi

Nghe nhắc đến Nhi đột nhiên cả lũ đảo mắt tìm kiếm, dù cảnh đầu chưa cần nam chính nhưng cũng phải góp mặt cho vui chứ Sơn đang đứng nhìn cả đám đảo mắt tìm Nhi, hần còn đang khoái chí vì Nhi chưa đến mà hần cũng chẳng muốn Nhi đến làm gì, cứ tưởng tượng đến cái mái tóc dài bị cắt cut ngắn thì máu hần sôi lên ...

- Anh Sơn !! - Nhi từ đâu nhảy chồm lên Sơn, hôm nay cô có vẻ rất vui nên mới bắm anh như lâu ngày không gặp- Em chưa cắt tóc sao ?? - Sơn mừng trong lòng cứ ngỡ Nhi không chịu đồng ý nên không cắt tóc- À...Ồ...Mai em cắt ....Đến giờ diễn chưa ?? Em mệt quá, anh công em đi !! - Nhi chưa kịp đợi hần đồng ý cô liền nhảy lên, hần lại có cảm giác như tìm mình lại đập loạn lên- Em mập lên à ?? - Sơn nghiêng đầu nhìn Nhi

- Ủ..Anh ngày càng đẹp ra đấy !! - Nhi ghé sát tai Sơn thì thầm, làm hần đỏ hết cả tai Trong lúc cả đám bấm máy quay cảnh đầu tiên thì trong phòng hiệu trưởng có một chàng trai..À không, phải là 1 cô gái đã cắt đi 1 phần tóc của mình ngồi đối diện với hiệu trưởng - Cháu không đi xem lớp mình quay phim sao ?? - ông hiệu trưởng nhấp nhẹ ngum trà- Không phải lúc này có người giống cháu xuống xem rồi sao ?? - Nhi đột nhiên lên tiếng ...Vâng, người đang nói chuyện với hiệu trưởng chính là Nhi và người đang ở dưới chỗ quay phim là anh trai của cô Còn ông hiệu trưởng trường này lại chính là bác của Nhi, sở dĩ hai anh em cô đi vào trường này là do ba mẹ ném vào cho ông quản lý đỡ. Ông còn nhớ lần đầu tiên gặp hai anh em nhà này, bọn chúng đã khoe ông cái phòng mà bọn chúng sáng tạo

Ôi mẹ ơi .. Ông bước vào căn phòng của hai anh em mà suýt ngất, toàn là búp bê mà đầu phải búp bê thường đầu toàn là sưu tập mấy con búp bê giống mấy cái dạng búp bê trong mấy bộ phim mà. Thăm phòng chúng nó xong thì ông không dám cho con mình chơi búp bê và ông chịu thua với cái sở thích kì quái của hai anh em nhà này. Ngoài ra ông còn biết chuyện hai anh em thường giả dạng nhau ..... Nhận tiện cũng nói luôn về anh trai Nhi. Tên là Vương Triệu Nguyên, anh thừa hưởng mái tóc bạch kim từ ba của mình, anh rất thương em gái mình đến độ khi học cấp 2 anh em nó vẫn đi tắm chung. Sở thích là lấy tóc em mình bị cắt đi để làm thành tóc giả các kiểu, hai anh em cô tuy không phải song sinh nhưng rất giống nhau Nguyên với Nhi có chiều cao ngang ngang nhau, anh 1m78, cô 1m75 nên giả nhau đi loang quanh ngoài đường là chuyện thường xuyên - Bác có điều thắc mắc ?? -đang im ắng đột nhiên ông hiệu trưởng lên tiếng

- Dạ ? - Nhi đi đến cái tủ lạnh trong phòng lục lọi rồi quay ra nhướn mày với ông bác của mình

- Bài của cháu dư sức vào lớp đầu tại sao lại muốn vào lớp xếp cuối làm gì ??

- Học cái lớp toàn một sách cháu thấy ngọt ngọt nên muốn đổi gió ấy mà - Nhi gặm 1 miếng bánh cười với ông - Cháu ở đây đợi anh hai được không ??

- Ủ !! Chơi đánh cờ với bác cũng được - ông hiệu trưởng lòi từ trong tủ ra bộ bàn cờ Thế là hai người bắt đầu giết thời gian đợi cái người đang tung tăng ở đoàn làm phim kia về Ở chỗ làm phim - Cắt !! Quân, cậu làm ơn bỏ cái bộ mặt đura đả đi được không ?? - biên tập lại câu nhàu, này giờ Quân cứ trưng cái bộ mặt đura đả vào phim làm này giờ quay lại cả chục lần Cái người giả danh Nhi đang ở trên lưng Sơn đột nhiên nhảy xuống chạy về phía Quân- Phải như thế này nè ! - Nguyên nói rồi vỗ bồm bộp vào đầu Quân cứ như làm xua tan cái vẻ mặt đura đả đi dù Nguyên chẳng biết Quân

- Này ..Nếu anh đóng đật thì em phải học đàn hoàng nha ! Anh thấy em học hành chênh mảng quá ! - Quân mắt sáng lên lợi dụng lúc này ra điều kiện cũng hay ra phết Nguyên nghe mà chói cả tai, rõ ràng Nhi học rất tốt mà sao Quân lại nói rằng cô học hành chênh mảng chứ ?? Đạo này không đi học để quản lí em gái để nó sa sút quá ....Còn cả Sơn nữa, hần không biết kèm cho đàn hoàng mà ..Nguyên dặn hần rồi mà !!! Vừa suy nghĩ vừa lườm Sơn làm hần giật mình lần tránh ánh mắt đó y như vợ làm gì sai để chồng mình phát hiện

- Được không ?? - Quân giả làm bộ mặt ngây thơ trong sáng nhắc lại làm ngắt dòng suy nghĩ của Nguyên

- Được thôi - Nguyên trả lời, hôm nay về Nhi sẽ biết tay anh

Quân nghe thế liền nhảy tung tung trở về chỗ dựng phim, giờ Quân cười còn tươi rói hơn cả mặt trời nữa nhưng anh đâu có biết sau khi anh quay đi là 1 khuôn mặt xám xịt thế chỗ anh Nguyên bỏ về làm Sơn dí theo

- Nhi !! Em đi đâu vậy ??

- Đi giải quyết nỗi buồn. Đi cùng với em nha !! - Nguyên nghe giọng Sơn liền quay sang làm bộ mặt cười đầy ám khí, khoác tay hần làm bộ kéo đi Hần nhìn thấy thế liền rút tay lại, hần cảm thấy có gì đó khác ở Nhi- Em đi đi, anh về cùng với Trung và Quân- Ủ - Nguyên xoay người chya một mạch đi luôn

“Rầm” cánh cửa phòng hiệu trưởng đột nhiên bị mở mạnh . Nguyên bước vào xồng xộc kéo Nhi ra ngoài không quên gật đầu chào ông hiệu trưởng- Chắc sắp có biến rồi – ông cũng gật đầu rồi tự lẩm bầm một mình và tiếp tục làm việc , dẹp vẩn cò đang dờ qua 1 bên

Đến phòng của Nhi , Nguyên liền khoá cửa để phòng có người vào rồi tháo bộ tóc giả ra , giờ mới thấy hai anh em khi cắt tóc còn giống nhau ác nữa - Tự nhiên anh về sớm vậy – Nhi làm như không có chuyện gì xảy ra , khui một lon cô-ca vừa mới vớ được ở phòng hiệu trưởng tu ừng ực y như con trai

- Anh vừa nghe Quân nói hình như em học hành bê trễ lắm phải không ?? – Nguyên tháo phụ kiện trên người ra rồi giũ lon nước của cô nốc sạch- Em muốn đổi gió !! Cắm mặt vào sách thì có gì vui đâu – Nhi xoa xoa cái đầu rồi liếc nhìn Nguyên

Hai anh em nhìn nhau một lúc thì Nguyên nhảy xổ vào đề Nhi xuống giường , ôm rồi lăn qua lăn lại- Sơn của anh càng ngày càng đẹp- Cứ gặp vợ tương lai là giấy lên là sao ?? – Nhi mặc cho anh ôm đủ kiểu , nhéo mũi anh – Anh Sơn mà biết chuyện anh già gái thì anh chết chắc- Ồ..Ồ..lúc đó bà xã cũng yêu anh rồi – Nguyên bật người lên rồi lại dúm xuống Thật sự từ năm lớp 7 Nhi chỉ gặp Sơn mới chuyện vài lần chứ những lần Sơn dạy kèm thì chính là Nguyên ..Đây là lí do tại sao tìm Sơn cảm giác nhiều điều khác từ Nhi, hẳn 1 chỉ cảm nắng Nhi nhưng lại thích Nguyên trong vỏ bọc của Nhi , Điều Nguyên cần làm bây giờ là từ từ tách tính cách của mình ra khỏi vỏ bọc của Nhi và để Sơn biết được đâu là người mình cần Nhưng nói thì dễ mà làm thì khó . Từ trước tới giờ Sơn ghét nhất là người lừa mình , hẳn sẽ không dễ yên cho những ai dám lừa hắn ...Nguyên bỗng tưởng tượng tới cảnh Sơn dí theo bóp cổ anh là anh sồn da gà . Nhưng vẫn phải làm vì một bà xã tương lai - À..Có một thằng nhóc để tóc dài nói là em học hành chênh mảng rồi ra điều kiện là nếu nhóc đó đóng đật thì em phải học hành tử tế - Nguyên gãi gãi cái đầu , anh thừa biết anh mà xen vào các quyết định của Nhi thì ít khi có để anh yên lắm – Và anh đã đồng ý !!

- Cái gì??....Anh có biết ngày nào em cũng phải nhìn 1 đồng bài tập rồi giả vờ làm sai để em khỏi bị lộ không ?? Em ghét làm bài tập ....- Nhi giấy lên nắm cổ áo Nguyên , mắt toé lửa . Cô chán cái cảnh làm bài mà có người cứ khen phôi phôi bên tai lắm rồi

Nhìn được 1 lúc thì Nhi cũng buông Nguyên ra , anh thở phào nhẹ nhõm , anh cứ tưởng bị Nhi đập bẹp dí trên giường rồi chứ ..Thật là may mắn !!

- Mai anh tính đi học lại hả ?? – Nhi chỉnh lại quần áo đang xập xệ

- Ừ !! Phải đi thăm bà xã chứ sao !! Này !! Cái thằng nhóc để tóc tím dài dài là sự phụ em hả ?? anh thấy nó xưng anh em – Nguyên đột nhiên nhớ ra Quân , lúc đầu anh còn nghĩ Quân là con gái nhưng khi nhìn vào khe hở của áo thì anh mới biết Quân là con trai - Cậu nhóc ấy học lớp anh đấy !! Em có bao giờ xưng anh em với cậu ta đâu , cậu ta tự nói đấy chứ !! Cậu ấy thân với Sơn em yêu của anh lắm !! – Nhi vẫn vờ nói rồi đánh mạnh vào câu cuối Nguyên nghe xong liền đứng phắt dậy , vali của anh chẳng biết từ đâu ra ném vào phòng Nhi- Anh sẽ ở cùng em !! Giờ anh đi đây một xú

Nguyên chạy đi , Nhi ngồi trong phòng cười nghiêng ngả ...Có lẽ anh không biết rằng mình vẫn đang độn ngực và mặc váy , duy nhất còn bộ tóc bạch kim của anh là thật

- Anh thật dễ công kích !! – Nhi vẫn tủm tỉm cười và bước vào phòng tắm

Quay lại phía dựng phim , bây giờ mọi người đã xong được phần đầu , Quân vào phòng thay đồ và Sơn cũng đi theo- Này !! Cậu giúp tôi tẩy cái đồng trang điểm này ra với – Quân chùi qua chùi lại mà vẫn không sạch nên phải nhờ Sơn- Ngồi im đi !! – Sơn rút ít khăn ướt và khăn giấy bắt đầu tẩy trang - Hai người đang làm gì vậy ?? – Nguyên từ đâu xuất hiện , thờ hồng học Anh chạy đến chỗ dựng phim nhưng biên tập lại bảo quay xong rồi nên anh tiện hỏi luôn Sơn thì biết hẳn đi cùng với Quân vào phòng tẩy trang liền lật đật tìm phòng Quân Vừa mới vào thì bắt gặp cái cảnh gì đây ...Sơn nâng cằm Quân rồi tay chạm môi Quân , hai người ghét sát mặt vào nhau ư ?? Sơn còn chưa lấy tay chạm môi Nguyên thì thôi có sao một thằng nhóc lùn như Quân lại được làm như thế !! Nghĩ đến đây Nguyên đỏ cả mặt xông vào đẩy hai người ra rồi ôm chặt lấy Sơn như trẻ con đang giữ lấy mẹ của mình Quân bất ngờ nhưng nhìn ánh mắt toé lửa có phần hao hao giống Nhi thì anh lại bắt đầu mếu máo . Còn Sơn thì bất ngờ trước phản ứng của Nguyên , khi Nguyên ôm hắn thì tim hắn cứ đập loạn xạ ngấu lên ...hắn không hiểu , rõ ràng là hắn thích nhi mà sao gần Nguyên thì tim hắn lại đập nhanh . Hắn thật sự khó hiểu !!

Bạn đang đọc truyện *Cậu Ấy Là Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5

Sau một hồi lờm lờm nhau , nhìn nhau và đờ ra một cục thì Sơn bắt đầu gỡ tay Nguyên ra , anh cũng ngoan ngoãn để Sơn gỡ tay mình ra- Cậu đi chơi về sớm thế - Sơn nhếch môi nhìn thẳng bạn thân của mình và hắn đang cố gắng nhịn cười – Phong cách của thời nay sao ??

Thấy Sơn cười đột nhiên Nguyên nhớ ra là anh chưa kịp thay đồ , may mà Sơn không nhận ra bộ váy anh đang mặc là bộ lúc này anh mặc để giả Nhi nhưng anh vẫn tức em gái của mình , anh gào lên- Anh sẽ giết em !!Nhi đang ở trong phòng tắm chọt rùng mình

- Nãy giờ hai người làm gì vậy – sau một hồi la hét thì Nguyên mặc kệ anh đang mặc váy , anh lại điên lên khi nhớ đến cảnh Sơn với Quân gần gũi với nhau- Cậu..ây...tây...trang hộ..t..tôi !! – Quân lại thấy ánh mắt giết người liền bật khóc , anh ngồi xuống ôm mặt khóc Khỏi phải nói , Nguyên dờ mắt ra nhìn một đứa con trai để tóc dài đang ngồi khóc , anh chưa thấy con trai khóc lộ liễu như thế này . Đột nhiên Trung bước vào thấy quân đang khóc nức nở thì liền nhảy xổ vào ôm Quân- Ai bắt nạt anh vậyQuân được Trung chấn liên bám lấy Trung thút thút chỉ vào Nguyên . Trung trước giờ coi Quân như em trai mặc dù Quân lớn hơn nên khi Quân chỉ vào Nguyên thì cậu liền đứng phắt dậy trao cho Nguyên anh mắt không mấy thiện cảm- Chán sống rồi à ??? – Trung lờm lờm Nguyên , vì anh cao nên cậu phải ngước cái cổ yêu dấu lên nhìn anh- Nhóc thích gì đấy ?? – Nguyên cũng đầu thua , muốn nói chuyện

kiểu nào thì anh theo kiểu ấy mà

Hai người trừng mắt lên nhìn nhau, một cuộc đọ mắt lại diễn ra trong phòng thay đồ của Quân làm không khí trở nên ngột ngạt. Đột nhiên cánh cửa phòng mở ra, người đó không ai khác chính là Nhi... cô chạy đến đây nhằm phi tang cái váy mà Nguyên đang mặc trên người nếu không lúc hỏi sao có nhân chứng cơ chứ với lại cô cũng đâu thích mặc váy!! Vừa bước đến, mở cửa thì đã thấy Sơn đứng như trời trồng, Quân ngồi bệt xuống sàn nước mắt chảy dài, Trung và Nguyên thì lườm nguýt nhau. Không nói cũng đủ hiểu Nguyên nhà ta lại ghen vô cớ rồi lại dính dáng gì đến Quân tình cờ Trung đi vào thấy cảnh đó nên bênh Quân sinh ra có sự này... Theo Nhi là như thế!!

- Anh lại lấy váy em mặc đấy à ?? – Nhi héch mặt lên cất tiếng nhằm phá sự u ám và căng thẳng trong phòng

- À...hà...hà...- Nguyên nghếch mặt ra rồi gãi đầu nhìn Nhi, anh thừa biết cô lấy có này nhằm xoa bỏ sự nghi ngờ trong Sơn dù hẳn chưa ý thức ra- Đi về dọn vali của anh đi!! Không thì em cho anh ngủ dưới đất – Nhi dựa tường rồi chỉ tay thẳng ra phía sau, giọng hăm hè đe dọa Nguyên nhái lại nhưng bị Nhi trừng mắt nên không dám hó hé mà vọt mắt sau cánh cửa, kĩ năng giả giọng của anh rất tốt nên chuyện giả giọng Nhi là chuyện dễ như ăn cháo. Sau khi Nguyên đi thì Trung cũng phải bẻ lại cái cổ của mình, ngửa lên nhìn mặt Nguyên cả 5 phút nên cái cổ nó cứng đờ luôn rồi- Hai người ra ngoài đi! Tôi ở đây tẩy trang cho Quân – Nhi tiến tới Quân lấy khăn chùi vết nước mắt trên mặt anh rồi nói với hai người kia mà không quay đầu lại nhìn Sơn và Trung cũng im lặng lui ra ngoài. Nghe tiếng cửa đóng thì Nhi bắt đầu công việc của mình- Lúc này sợ lắm sao ?? – Nhi vừa làm vừa làm vừa nói Quân chỉ gạt nhẹ để không làm gián đoạn công việc- Vậy tôi xin lỗi thay anh ấy. Anh ấy hay ghen lung tung lắm – Nhi cứ chùi chùi rồi lại tiếp – Thay đồ đi, tôi lau xong rồi đấy – Nhi bước thẳng ra ngoài

Quân ngồi trong phòng mà thấy tim mình hơi nhói, anh nghe Nhi nói thì anh lại suy nghĩ đến quan hệ của Nhi với người lúc này là tình cảm nam nữ, nói cách khác thì người đó là bạn trai của Nhi và Sơn là bạn của người ấy. Thoạt đầu chắc đã có ai tung tin bậy bạ rồi lấy cớ đụng chạm để gây sự với anh, may mà Nhi tới kịp chứ không thì chắc cả đám ăn hành - Tại sao mình lại quan tâm đến cô bé đó chứ ?? – Quân đứng lên thay đồ sau một hồi suy nghĩ mà anh cho rằng là thứ suy nghĩ vẩn vơ không quan trọng

Quay lại với Trung và Sơn thì hai người lại lên đi kiểm người đánh cho bạn tay, dạo này thấy ngứa tay ghê gớm. Về phía Nhi sau khi hoàn tất việc của mình thì liền trở về phòng, nghĩ ra thì cô cũng rảnh phết. Lết bộ từ kí túc xá ra góc khuôn viên trường chỉ ít cũng phải hơn 1km chứ ít gì!! Nhưng cô mà không tới chắc lúc đó mà cô không tới thì đã có biến rồi- Cậu dễ thương thật đấy, Quân à!! – Nhi liếm nhẹ mép của mình, ánh mắt nháy lên sự tinh ranh ngấm của cô. Đến buổi tối, cả lớp 10C2 lại bị tóm cổ lại học thêm do đàn anh lớp 11S1 kèm cặp. Toàn trai với trai chẳng có gì mà ngắm đâu, còn 5 người con gái kia thì toàn là một với miễn dịch với con trai. Hai lớp phải mượn cái hội trường thì mới đủ chừa

- Mấy anh không học sao ?? – một cậu học sinh nói to- Bọn anh kể từ bây giờ thì chỉ có chơi thôi!! – lại là biên tập muốn chôm đất diễn- Vì sao ạ ?? – trung đang học đột nhiên lên tiếng - Bọn anh học chuyên nhiều môn, nên lúc nào cũng phải chạy trước chương trình dạy sớm hơn 2 tháng rồi tháng còn lại thì tập trung vào các môn chuyên và thế là xong hết chương trình chuyên lẫn học kì..Lúc nào rảnh tiết thì bọn anh lại lấy môn khác ra chạy trước nên rết bây giờ bọn anh chỉ chờ mấy lớp khác tổng kết thôi – Quân cầm sách vừa viết vừa giải thích

Trung chỉ gạt tính nói thêm nhưng bị Sơn đi đầu xuống bàn bắt tập trung vào bài- Ủa mà Nhi đâu rồi ?? – trung lại ngó nghiêng- Chắc lại bị Nguyên bám ở kí túc xá rồi, Nguyên bám Nhi ghê lắm – Sơn thừa biết cho dù Nhi có đi đâu cũng bị Nguyên tra hỏi mất cả nửa tiếng chứ chẳng chơi

- Nguyên là người hơi sáng đấy à ?? – Quân bây giờ mới ngược mặt lên hỏi, chuyện gì có Nhi tham gia thì anh lại nổi hứng lên Sơn chỉ gạt đầu, hẳn cũng đang theo chiều hướng của Quân nhưng đối tượng là Nguyên, từ sáng đến giờ hẳn chỉ toàn nghĩ đến Nguyên đến nỗi hẳn muốn bóp cổ cho Nguyên chết luôn cho rồi Về phần Nhi bây giờ thì...

- Anh không cho em đi đâu hết!! Khuya khoắt mà đi học quái gì? – Nguyên bám chân Nhi như người ở sắp bị đuổi đến nơi

- Giờ này mới có 7h30 mà khuya gì ?? Anh đi với em luôn đi – Nhi cứ lết dần ra cửa với cái xác nặng dưới chân- Ừ!! Anh chỉ chờ mỗi câu này – Nguyên đứng phắt dậy kéo Nhi đi luôn Đến đó, Nhi và Nguyên như người nổi tiếng. Phải rồi, tự nhiên đạp cửa đi vào, còn cứ hao hao giống nhau đi kèm với bộ mặt cực không biểu cảm hỏi sao mấy đứa kia không nhìn cho được - Quào!! Còn 30 phút thì mới đến - Trung đang học cũng ngược đầu vỗ tay chăm chăm tỏ vẻ thần phục 1 cách mỉa mai

- Học!! – Quân và Sơn đi đầu Trung cũng nói gọn 1 chữ làm cu cậu khóc ròng rọc mà làm bài - Vẫn sợ tôi à – Nguyên đẩy ghế ra ngồi đối diện với Quân- Mới vào mà cần quét như thế cậu ta không sợ mới lạ - Nhi đám vào tay Nguyên một cái rồi đầu rồi lật vở - À mà Quân- Hờ ?? – Quân đang còn gục mặt vì sợ thì lại phải ngược mặt lên nghe Nhi gọi- Sáng nay tôi có hứa với cậu là sẽ học chăm đúng không ?? - Nhi vừa nói vừa liếc khế Nguyên, nhận được cái gạt đầu của Quân thì cô nói tiếp – Tôi sẽ giữ đúng lời hứa nếu cậu chịu để tóc dài cho đến hết hè – Nhi bắt đầu nhếch mép cười Chẳng có thằng con trai nào tự nhiên để tóc dài như con gái chỉ vì kết quả học tập của một người gọi là bạn của bạn mình. Quân ngồi im im được vài phút- Được, em phải đứng nhất lớp..Em làm được không??

- Sao không ?? – Nhi nhướn mày nhìn Quân, đúng là ngoài tầm suy tính của cô, thách thức cô là điều ít ai dám

- Được rồi, được rồi...Giờ thì học đi – Sơn cắt ngang cái ánh nhìn của Nhi bằng 1 quyển bài tập toán dày cộm Cái hội nghị bàn tròn của đám màu mè là ồn ào nhất, Trung thì than lên thở xuống nhưng tay vẫn làm bài, Nguyên thì cứ sấn sát vào Sơn lâu lâu lại nhìn Sơn như muốn ăn tươi nuốt sống hẳn, còn Nhi rõ im lặng nhưng tay cô có vẻ thoản thoắt từng nét vẽ gì đó trên tờ giấy...Quân thì đang ngồi ngo ngắc, anh ngu lắm nên mới mắc bẫy Nhi, rõ ràng lúc đó anh tính không nhưng chẳng hiểu sao nào suy nghĩ 1 đằng mà miệng nói 1 nẻo...Rõ chán

- Ê, Quân – Nhi gọi Quân, khi thấy trở về mặt đất thì Nhi giờ tờ giấy phác chỉ lúc Quân trở thành 1 cô gái tóc dài, ngực vẽ rõ bự, mặc đồ nữ sinh rõ ngán – Cậu sẽ giống thế này nè!! Giữ lấy đi Quân nhìn tấm phác họa của Nhi mà ngu người ra luôn, dù sao vẫn phải cất đi có gì lòi ra ngấm cho vui... Anh còn chẳng hiểu mình suy nghĩ cái gì nữa Lúc ngược lên anh vô tình nhìn thấy ở cổ Nhi có 1 sợi dây chuyền có lồng 1 chiếc nhẫn khắc nửa trái tim. Liếc qua phía Nguyên bỗng anh thấy 1 cái y chang của Nhi đang hiện hữu trên cổ của anh ta. “Chắc là đồ cặp” – Quân nghĩ thế nhưng anh không biết tại sao anh lại khó chịu trong lòng Nhìn qua hai người thì hình như hai người chỉ đeo khuyên tai 1 bên cũng giống nhau nốt...Rõ ràng là họ rất yêu nhau

rất yêu nhau nhưng sao anh lại thấy điều đó gai mắt mình . Quân không thể hiểu anh ngay lúc này - Về thôi !! Hết giờ rồi !! – Nhi đứng lên đập vai Quân- O...Đội với !! – thấy Nhi bỏ đi Quân vội thu xếp sách vở chạy theo sau Trên đường về ký túc xá , Nguyễn bá cổ Sơn- Đây , có phải có nhiều lúc Nhi cứ nói nhỏ nhỏ vào tai cậu không ??

- Sao...Sao cậu biết ?? – Sơn đỏ mặt khi nghĩ lại mấy cảnh đó- Giống thế này à ?? – Nguyễn ghé sát vào tai Sơn thỏ thẻ làm hân đồ tai rồi chạy đi , hân dí theo Nguyễn , hân không hiểu vì sao hân lại có phản ứng với Nguyễn nhiều hơn là Nhi lúc này - Đây !! – Quân đang đi cùng với Nhi- Gì ??

- Sao với Sơn em lại xưng hô anh em còn anh em lại xưng hô ngang hàng vậy ? – Quân chợt thắc mắc chỉ về phía Sơn

- Vì cậu thấp quá !! Tôi không bao giờ gọi ai thấp hơn tôi 10cm làm anh đâu !! – Nhi đặt tay lên đầu Quân xoa cho đến khi bù xù cái đầu anh Quân giận tím mặt , từ nhỏ tới giờ ai cũng nói anh có chiều cao hơi khiêm tốn nhưng nhìn trưởng thành phết mà bây giờ lại bị 1 cô nhóc cao ngất trời không chịu xưng về trên dưới chỉ vì lùn ...Thật vô lí - Có gì không vừa lòng à ?? – Nhi liếc xuống nhìn Quân- Hừ - Quân quay mặt đi chỗ khác làm Nhi khẽ cười .....

Bạn đang đọc truyện *Cậu Ấy Là Của Tôi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6

- Huyền !! Em đứng lại đó cho tôi !! Cô gái tóc tím đang chạy thực mạng liền đột ngột dừng lại , cô quay người lại nước mắt chảy thành hai hàng dài- Anh còn gì để nói nữa sao , Minh !! Rõ ràng...rõ ràng...- Huyền như nấc lên ngồi sụp xuống đất khóc nức nở Chàng trai tóc đỏ bước nhanh tới chỗ cô gái tím, ôm cô vào lòng- Chỉ là hiểu lầm thôi !! Em ngoan , nghe anh giải thích đi !! Cô gái gạt đầu- Anh với Linh chỉ đóng kịch để Linh thoát khỏi Nam thôi !! Linh là em họ của anh mà !! Không tin thì em có thể hỏi mà Minh vừa dứt câu thì một cô gái khác bước tới- Nếu em làm anh chị hiểu lầm nhau thì em xin lỗi – cô gái đứng cúi đầu xin lỗi

- Em đi đi , chị hiểu rồi !! – Huyền gục mặt nói nhẹ

Biết nhiệm vụ của mình đã hết nên Linh vội rút lui

- Cắt – tiếng biên tập vang lên Nhi (Minh) đứng lên , Quân (Huyền) quệt nhẹ nước mắt trên mi , hai người đóng rất xuất sắc . Nguyễn (Linh) vội cời tóc giả rồi chạy ra đu lên người Sơn- Đây , cậu thấy tôi đóng đạt không ??- Có 1 lời thoại mà đạt nổi gì !! – Sơn đứng khoanh tay tỏ vẻ thách thức Nguyễn- Vậy à – Nguyễn xụ mặt xuống- Tôi thích lúc cậu giả gái – Sơn trả thù cho cái vụ hôm qua nên thì thăm lại với Nguyễn Sơn đi ra chỗ khác mà tìm đập thỉnh thịch , Nguyễn liếm nhẹ mép môi của mình .. “Cuối cùng thì em cũng chịu đồ rồi!!” - Đây , cảnh cuối này có mưa với hôn nhau đấy – biên tập nói to

Nghe xong câu nói của biên tập mà gương mặt các diễn viên của chúng ta xám ngoét , Sơn bay đến chỗ biên tập nắm áo anh ta lay như điên- Đây , cái này đâu có trong kịch bản- Đạo diễn sửa rồi- Ai ?? – ánh mắt Sơn toé lửa lên

Nhìn theo cái ngón tay của biên tập mà mắt Sơn lia theo , cái người lúc mà lúc này vịn vẹo đi xin lỗi trong cảnh lúc này đang cố gắng che mặt mình lại và trốn ra khỏi chỗ dựng phim. Hèn gì cậu kia chỉ là biên tập mà Sơn cứ thắc mắc đạo diễn chạy đâu mất chứ - À !! Nguyên ơi !! Cậu có bị điên không vậy – Sơn thả biên tập ra rồi quay lại với Nguyễn bẽ tay liên hồi. Có thằng anh nào tốt như thằng này không vậy , bắt em mình hôn 1 người có thể gọi là người lạ- Cũng phải hi sinh chứ !! – Nguyễn xám mặt nhìn Sơn , chẳng qua là anh muốn tạo điều kiện cho hai đứa kia thôi mà Trong lúc Nguyễn và Sơn dí nhau thì mọi người phải chuẩn bị cho cảnh cuối , quay hết hôm nay là xong phim , hơn tháng rồi chứ chẳng đùa , quay xong thì cách 1 tuần lại phải thi cuối học kì luôn ...Thật là khổ cho mấy đứa lớp 10 chứ mấy anh lớp 11 đây thì ngồi chơi thôi nên tiện kèm đám này thì luôn Trong khi không ai để ý thì Nhi đã lôi Quân vào góc kín đáo , Quân xám mặt nhìn Nhi , mà có khi nào cô ức chế nên lôi anh ra đây tấn cho 1 trận không ta ...Ôi mẹ ơi - Hôn ai chưa ?? – Nhi hỏi làm anh hết hồn rồi lắc đầu – Cậu thử nhắm tịt mắt , lè lưỡi như đang chọc một ai đó xem coi Dù không biết Nhi có ý gì nhưng anh vẫn làm theo “ Mắc bẫy rồi” Nhi nhếch mép cười nham hiểm

Ngay khi cái lưỡi cù quân vừa thò ra ngoài thì Nhi đã ngậm luôn lấy nó . Nhi áp sát Quân vào bờ tường , cô bắt đầu lần sâu vô trong khoang miệng Quân và tung hoành trong đó

Riêng thì bắt ngờ có phản ứng cự quẩy mấy lần rồi từ từ mềm nhũn ra , chiều theo ý Nhi , anh không còn ý niệm gì về xung quanh nữa Thiếu oxy , Nhi liền buông Quân ra , dùng một ngón tay dí vào giữa ngực anh , tay kia chống tường áp sát vào mặt anh- Kỹ năng cần trau dồi “Rắc” hình như cổ của Quân gãy thì phải , hôn cho lảm rồi phán 1 câu xanh rờn thế à !! Trên đầu Quân bây giờ mà là tóc giả thì anh thề anh sẽ gỡ nó và ném xuống đất rồi đập cho hả giận Đây Nhi ra rồi anh bỗng quay lại- Thế cái cậu Nguyễn gì gì đó có làm sao không ? - ở trong lớp Quân không bắt chuyện với ai khác ngoài Sơn nên cũng chẳng biết nhiều người trong lớp , Quân nói ở đây ý anh chỉ tính hay ghen của Nguyễn , 1 lần là anh sợ xanh mặt rồi- Lúc này không nghe à !! Anh ấy là người sửa đoạn này đây – Nhi mặt tỉnh bơ lấy tay xoa xoa cái khuyên tai- Ủ ! – Quân chỉ trả lời nhẹ Đang tính bước ra ngoài thì bị Nhi kéo áo lôi lại , lại ép Quân vào góc tường , cô khẽ nâng cằm anh lên , nở 1 nụ cười khá nguy hiểm- Tập lại nhé !! Chưa đủ Quân kịp đồng ý thì Nhi đã dần dà tiến sâu vào khoang miệng của anh rồi - Hai người đi đâu này giờ đây !! – biên tập thấy bóng Nhi và Quân thấp thoáng vội hét lên

- Đi dạo – Nhi đáp cụt lùn Nguyễn và Sơn từ này tới giờ vẫn tiếp tục cãi nhau không ngừng nghỉ ...Đến lúc Nhi và Quân tới gần thì Nguyễn lại phát ngôn gây sốt- Mệt quá !! Hôn nhau chỉ là hai cái lưỡi đẩy nước miếng qua lại cho nhau thôi mà Sơn , Nhi và quân chờ người với Nguyễn , không ngờ anh lại có cái khái niệm bá đạo như vậy , nghe xong mà hết muốn hôn ai luôn- Đồ nát vệ sinh – cả ba cùng lên tiếng rồi bỏ đi luôn- Tôi nói gì sai à ?? – đến giờ

Nguyên vẫn chưa nhận ra cái lí thuyết khiến người ta sồn gai của anh

Phân cảnh cuối đã được quay xong trước sự điên điên của Sơn và sự nịnh nọt của Nguyên, tất nhiên là ai cũng thấy căng thẳng khi đứng trước đỉnh điểm của sự kiểm chế của Sơn- Cậu tránh ra đi !! Nhìn mặt là thấy khó ưa rồi – khi đi về Nguyên cứ đi te te đằng sau, cứ bám áo Sơn suốt làm hấn bức bội hất tay Nguyên ra

- Giận à !! Đây để tôi hôn bù cho – Nguyên vẫn dày mặt theo sau và chu mỏ đòi hôn Sơn Sơn quay qua tính nói gì đó mà ai dè Nhi đi sượt qua đây Nguyên ngã về phía Sơn. Rồi xong, hai người mi nhau luôn. Sơn bất ngờ đẩy Nguyên ra, lấy tay chùi chùi môi của mình- Cậu...Cậu...- lắp bắp được vài từ thì Sơn đỏ mặt chạy đi. Trời ơi, hấn gín giữ đôi môi đầu phải để thẳng bạn thân hôn mà để giành cho người hấn yêu mà .. “Tôi hận cậu”

Phía Nguyên sau khi bị Sơn đẩy liền ngồi bịch xuống đất cười rồi ngược lên nhìn Nhi đang đứng bên cạnh- Em cũng khá nguy hiểm đấy- Trả thù cho vụ sửa kịch bản thôi mà – Nhi chìa tay cho nguyên nắm mà đứng lên

Bật được dậy, nguyên bỗng nhớ lại khoảnh khắc lúc nãy liền thương cho Nhi một cái thơm ngay má- Cho em đấy !!- Rồi rồi – Nhi biết thế nào Nguyên cũng đòi lại nên không ngần ngại mà cho anh một cái mi nhẹ lên má rồi kéo tay anh đi về - Về đồ Sơn của anh đi Hai người cứ khoác tay nhau đi cười cười nói nói mà không hay biết rằng Quân đang đứng ở xa, tay nắm chặt 2 chai nước suối mới mua- Minh sao thế nhì ?? Buồn cười – Quân nhìn chai nước rồi nhếch mép cười và quăng nó thẳng vào sọt rác

Lúc này thấy hai người tình tứ bên nhau đột nhiên anh nhói tim, trong ý nghĩ chỉ muốn lao vào bóp chết Nguyên, anh còn chẳng thấy Nhi cười với anh bao giờ vậy mà với Nguyên thì Nhi lại cười nói vui vẻ ...Một từ để miêu tả tâm trạng hiện giờ của anh : “BỤC”

Quân bỏ đi, người đứng phía sau bước tường thấy hết từ lúc Quân đứng ngó người nhìn Nhi và Nguyên bây giờ mới xuất hiện- Có người để ý Chir rồi sao ?? Đợi rồi sẽ có chuyện vui mà !!- Hey !! Jassel, phòng hiệu trưởng ở hướng này mà mà đi đâu vậy ?? – tiếng của 1 nam vang gọi- Tôi chỉ đi thăm trường tí thôi !!! Lâu rồi không về Việt Nam – Jassel nói to – Lâu rồi ..- câu sau giọng cậu nhỏ lại và cất bước theo cậu bạn kia Về đến nơi, Sơn xông vào rót nước tu ừng ực, hấn đồ cả mặt, suốt nguyên quãng đường chạy hấn cứ nhớ cái khoảng khắc mà Nguyên chạm môi hấn, hấn thế là hấn lúc đó cứ như bị điện giật ấy, có cảm giác lúc ấy tim đập nhanh đến nỗi muốn nhảy ra ngoài - Anh bị gì vậy ?? – Trung từ nhà tắm bước ra thấy son đỏ mặt liền ghé xuống hỏi- Gì..gi..có gì đâu – Sơn nghe liền giật mình như vừa mới làm gì có lỗi rồi leo lên giường nằm úp chần Trung nhún vai, rót nước uống, nước chưa tới miệng thì người từ ngoài cửa vào giật lấy lí nước uống như chết khát, về mặt thì hằm hằm

- Này !! Anh có chai nước kia mà sao lấy nước em – Trung giật lấy chai nước tính uống cho đỡ khát- Đưa đây – Quân giật lấy chai nước rồi ném thẳng ra ngoài, chai nước đập thẳng vào tường và nằm chèo quèo nước lênh láng- Sao vậy, ai chọc giận bé yêu của anh vậy – Trung khoác vai, nâng cằm Quân lên, nhắm chọc Quân cho anh trở về bình thường- Tôi giết cậu đấy !! – Quân liếc mắt sang, hạ giọng trầm xuống

Trung nghe mà sồn da gà, cậu có bao giờ thấy Quân như thế đâu. Cảm thấy không ổn, cậu bỏ tay ra. Quân hằm hực bước lên giường kê bên rồi trùm chăn kín mít Trung ở giữa hai cái giường có hai người trùm chăn nhưng tâm trạng thì khác nhau ..1 người thì hoang mang, bồi rồi còn người kia thì cáu gắt, bức bội ...Cậu thở dài rồi lại bỏ ra ngoài Bước đến cửa bỗng cậu reo lên làm hai người đang nằm trên giường bật dậy như thấy ma đội mồ sống dậy :

- O...Nhi với anh Nguyên hôm nay đến đây chơi à !!- Tất nhiên – Nhi và Nguyên cùng nói 1 lúc nhưng ánh mắt của hai người thì lại chia theo hai hướng khác nhau

Bạn đang đọc truyện *Cậu Ấy Là Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7

- Về đi, không ai tiếp đâu – Sơn và Quân cáu gắt lên làm Trung giật mình, có vẻ cậu là người chẳng biết gì- Cậu ra đây với tôi !! – Nguyên chui thẳng vào trong nhà kéo Sơn dậy rồi lôi đi mặc kệ SƠN vùng vẫy Còn lại 3 người- Có thể về !! – Quân nhìn Nhi rồi trùm chăn tiếp làm Trung thấy hơi ngượng với Nhi, ai đòi lại đuôi khách như thế Nhi giờ tay tỏ ý không sao rồi lại chui vào phòng lật chăn của Quân- Em bị ...- Quân lúc đầu nhắm mắt gào chưa hết câu thì mở mắt ra thấy ánh mắt Nhi như xoáy sâu vào mắt anh liền nín bật- Chẳng có thằng nào điên mà dám đuổi tôi về đâu !! Cậu giỏi lắm !! Đi ra đây - Nhi xách cổ Quân rồi lôi đi y chang Sơn chỉ khác ở chỗ là anh chàng này đang run như cây sậy “vui” một cơn gió lạnh thoảng qua phòng, Trung là người thừa à ...Giờ thì cậu cảm thấy bức rồi nha, tự nhiên Nhi và Nguyên đến là lôi Sơn với Quân đi luôn rồi chẳng thèm nói với cậu nguyên nhân nữa. Và điều quan trọng nhất là hôm nay cậu phải ăn mì gói rồi ...Trung nước mắt chảy ròng - Buông ra !! Đến xin lỗi thì nói lẹ cho tôi về - vừa đến chỗ hơi vắng là Sơn hất tay Nguyên ra rồi xoa cổ tay, cổ tay anh đỏ tấy lên rồi- Có đau không ??- Nguyên nhìn cổ tay của Sơn rồi héch mặt hỏi- Có trâu bò như cậu mới không đau – Sơn trả lời theo quán tính rồi hấn chợt nhận ra là mình lỡ lời bằng chứng là mặt Nguyên bây giờ xám xịt

Lúc đầu tính dẫn Sơn đi chơi nhưng khi hấn phát ngôn câu vừa rồi thì Nguyên đang lưỡng lự có nên lôi hấn vào khách sạn nào gần đây rồi thịt hấn hay dẫn ra công viên cưỡng bức nữa - Này, này, tôi lỡ lời mà, cho xin lỗi đi – Sơn chỉ bám chút xiu tay áo của Nguyên lay lay như đứa bé đang hối lỗi- Tất cả là tại cậu – Nguyên nhìn đôi môi của Sơn đang bặm lại rồi lại thả ra kích thích chết đi được Không kiềm được nên Nguyên đẩy thẳng Sơn vào góc khuất, giữ chặt tay Sơn và tấn công đôi môi của Sơn Khi môi Nguyên chạm vào môi Sơn làm hấn có cảm giác bị điện giật. Lúc đầu hấn còn cự quạ nhưng Nguyên giữ chặt quá, nói gì chứ phần thể lực thì hấn đâu bằng anh em nhà Vương Triệu này. Nhưng dần sau thì hấn buông theo Nguyên, cảm giác dễ chịu này, chính cảm giác này, cái cảm giác mà hấn chờ đợi nó đến từ Nhi chứ không phải là thằng anh mắc dịch của Nhi Còn Nguyên thì rõ là anh muốn đôi môi của Sơn lâu lắm rồi. Anh muốn nhiều hơn nữa, bấy lâu nay anh kiềm nén lại nhưng bây giờ nó quá mức chịu đựng rồi. Giờ cường

hôn Sơn xong mà bị Sơn xa lánh thì anh sẽ mất dần đi theo xin lỗi chứ ngu gì mà mất 1 người đáng yêu như Sơn Hôn cho chán, Nguyên bắt đầu lê đôi môi mình xuống phía cổ của Sơn. Hắn giật mình khi Nguyên cứ cắn lấy cái cổ của mình- C...Cậu...Buông...r...RA !! – Sơn cố gồng mình đẩy Nguyên ra, hắn sờ lấy cái cổ đã có 1 cái dấu hôn đỏ hân lên rồi chạy mất hút- Ê !! Ê !! Sơn !! – Nguyên đi theo- Cậu biến đi !! Tôi không cần cậu ! – Sơn vừa chạy vừa ngoảnh đầu đuổi Nguyên- Không phải !! ...Phía đó là đường tới bãi rác mà !! – Nguyên chạy học hơi liền dừng lại gào lên Sơn như muốn bỏ giữa ra sau, hắn cứ tưởng...A mà thôi, không đâm đầu vào bãi rác là may lắm rồi hắn còn muốn gì nữa ..Ừa ?? Ở đây là con hẻm mà đầu phải là bãi rác ..Hắn bị lừa rồi !! - Bắt được rồi !! – Nguyên nhân lúc Sơn còn chờ người, anh liền chạy đến bế xốc Sơn lên – Chuyện hôm nay ..quên đi nha – hạ Sơn xuống, anh vuốt tóc Sơn rồi kéo hắn ra khỏi con hẻm vắng đó Sơn bây giờ ngu không thể tả, mặt hắn cứ thẫn ra như mấy đứa thiếu năng ...Nãy giờ có chuyện gì xảy ra vậy ?? Thật hay mơ ?? Hắn bắt giác sờ lên đôi môi của mình rồi xuống cổ. Lấy điện thoại bật chế độ camera trước soi thì thấy dấu hôn của Nguyên. Lập tức mặt hắn đỏ lên, vung tay Nguyên ra và chạy - Này cái thằng kia !! Ông hết chịu nổi rồi nha !! Đứng lại !! – Nguyên khùng lên vì sơn chẳng bao giờ để yên cho anh dẫn về tới nhà, toàn là chạy trước- Cái dấu này phải làm sao đây ?? Tôi không muốn ai thấy dấu !! – đột nhiên Sơn dừng lại, gục mặt chỉ chỉ vào cái cổ Nguyên vuốt mặt 1 cái rồi bỏ đi ..Sơn vừa ngược lên thì chẳng thấy Nguyên liền thất thiếu bỏ đi- Mặc vào !! – Nguyên quay lại với nguyên một giờ áo kín cổ - Tôi không thích ai cũng nhìn chăm chăm vào cái cổ của cậu đâu Luôn thẳng cái áo vào người, nó khá vừa vặn với Sơn - Sao cậu lại làm thế ?? – Sơn rõ ràng đang muốn nhắc tới chuyện vừa nãy, hắn phải làm cho ra lẽ

- Bởi vì tôi thích cậu !! – Nguyên trả lời chẳng do dự- Này !! Cậu đur.. Chưa nói hết câu thì nguyên đã cắt ngang câu nói bằng 1 cái mi nhẹ- Tôi nói thật. Tôi dư trưởng thành để tôi biết cậu là người tôi yêu ! Hiểu chưa ?? cậu có xa lánh tôi thì tôi sẽ dày mặt mà lê theo cậu ...Nói chung là cậu không thoát khỏi tôi đâu – Nguyên khá nghiêm túc, chẳng mấy khi anh như thế này – Làm người yêu tôi nhé !! - Tôi nằm trên được không ?? – Sơn chỉ chỉ hai hai ngón tay vào nhau- Ai cho ?? – Nguyên nhún mày, mới có thể mà đã leo lên cổ anh ngồi luôn rồi !! Kì này phải dạy dỗ lại Về phía Sơn, hắn không biết quen nguyên có phải là sự lựa chọn đúng hay không ..Ai biết được !! Có tình cảm, được người ta tỏ tình thì ngu sao không đồng ý ..Mặc kệ tất cả, hắn có Nguyên là được Thế là giải quyết xong 1 chuyện, còn về Nhi và Quân sau khi đã ra khỏi kí túc xá thì đến góc khuất của ngôi trường, Nhi hẳn lên tia giận dữ nhìn Quân

- Sao đây ?? Cậu bức tôi vì chuyện gì ??

- Sao không đi với anh yêu Nguyên của em đi, lời tôi ra đây làm gì ?? Con gái gì mà hung hăng – Quân hôm nay có máu liều ghê, mọi hôm mà thế này là cậu khóc không ra nước mắt rồi - Nguyên ?? Anh nói điên gì vậy ?? Nguyên là anh tôi mà !! Cậu tưởng 2 bọn tôi là người yêu à ?? Đầu cậu có hoạt động không vậy ?? Không thấy 2 bọn tôi giống nhau sao ? – Nhi lắc lư Quân, ánh mắt như trút được gánh nặng Còn quân thì sững ra ...Ôi mẹ ơi !! Sao anh không nghĩ ra sớm chứ ? Giờ quê quá biết trốn ở đâu bây giờ ??- Còn đây chuyện với bông tai ? Không phải là đồ đôi sao ? Còn chổi !! – vừa nghĩ ra Quân liền nói ngay cho Nhi cứng họng chơi- Điện à !! Đây chuyện là của tôi còn bông tai này là tôi giữ hộ cho anh ấy mà- Anh ..suốt ngày cứ anh Nguyên, anh Nguyên .. Sao em không gọi tôi là anh luôn đi ..Gọi anh đi thì anh tin 2 người là anh em – mắt Quân bỗng loé lên, anh từng nghe Sơn nói cô bé này nếu làm nghiêm trọng vấn đề, đặt 1 điều kiện nào đó trong khả năng của cô thì nhất định cô sẽ làm để chứng minh điều đó là sự thật thì anh ngu gì mà không tận dụng điều này Nhi đứng hình vài giây rồi lắc đầu, thờ ơ mạnh ra ... Rõ ràng cái người đứng trước mặt cô muốn ăn đòn lắm rồi mới ra điều kiện điên điên rồ rồ như thế. Mọi hôm xưng hô ngang hàng có gì đâu sao hôm nay lại dờ dững bắt gọi anh như thế ... Vừa ngược mặt lên cô cười nhếch mép, hất cằm về phía sau Quân - Thôi khỏi, họ về rồi !! – Nhi tiến tới chỗ Nguyên và Sơn, nhanh tay cời cái bông tai đang đeo ra, Quân cũng tò tò đi theo, kì này mà là anh trai thì Quân chết chắc- Trả anh cái bông tai. trả em cái dây chuyền đây ! – Nhi vào ngay vấn đề chính khi đưa cái bông tai ra Nguyên nhìn rồi liếc khẽ về đằng sau Nhi, nhìn là biết cái cậu Quân gì đó vừa hiểu lầm rồi- Sơn, em tháo khuyên tai của em ra đi !! – khỏi chờ Sơn đồng ý thì anh đã nhanh tay tháo chiếc khuyên tai và đeo cái mà Nhi vừa mới đưa cho cho anh – 1 cặp nhé !! – Nguyên nhảy mất với Sơn Nguyên tháo sợi dây chuyền đưa cho Nhi. Nhi vừa cầm liền quẳng ngay cho Quân- Đeo vào, làm mất thì tôi thịt cậu luôn – Nhi xỏ tay vào túi quần rồi bỏ đi nhanh chóng- Cậu vừa cãi nhau với nó sao ?? – Nguyên chỉ vào Nhi nói khẽ, Quân chỉ gật đầu – Chúc mừng !! cậu chưa vào bệnh viện là may rồi !! Ai mà cãi với nó thì câu đầu nó nói được chứ câu sau là bằng hành động !! Quân ngó người nghe Nguyên nói xong thì rùng mình ..Số anh đúng là tốt chán !! Trên đường về Nguyên cứ bá cổ Quân lắc qua lắc lại kể về cái quá trình từ lúc anh lòi Sơn ra ngoài đến khi lòi Sơn về lại kí túc xá - Cậu thôi kể lễ đi được không ?? – Sơn đi cùng với Quân mà ngược lên huyếch khuỷu tay vào ngực Nguyên

- Gì vậy ..Phải kêu bằng anh chứ !! Gọi anh đi !! Gọi đi – Nguyên khiêu khích Sơn bằng cách cứ dằn áp sát bàn mặt đều của anh vào cái mặt đỏ của Sơn- A...Anh – Sơn hét lên rồi đẩy Nguyên ra Riêng Quân thì cười nhẹ, anh không có kì thị những người đồng tính ngược lại anh còn thấy ngưỡng mộ bọn họ .. Có vẻ khi hai người đồng tính tìm thấy tình yêu thật sự thì có vẻ họ giữ được tình yêu ấy còn bền vững hơn những người bình thường. giống như lúc này đây, quân thầm mong 2 người này cũng có thể như thế mặc dù chắc sẽ rất khó khăn vì người đồng tính dễ bị kì thị mà !

- Này !! Giờ em mới nhận ra !! Nãy giờ mình đang đi đâu vậy ?? – Sơn đột nhiên nhìn cảnh xung quanh, lần này đúng là bãi rác sau trường 3 người kì thế mà đi cuối cùng lại đi lộn vào bãi rác. Chuẩn lẹ chứ đứng đó ngửi mùi rác thom sao ?? Dắt nhau ra ngoài ăn, bây giờ mới có 8h chứ mấy, giờ đóng cửa kí túc xá là 11h đêm nên thoải mái - Thôi hai người đi đi !! Tôi về ăn mì gói !! – Quân thấy ngại nên rút trước, ngu gì làm kì đà cản mũi- Đi chung đi. Đi riêng anh ấy thịt tôi đấy – Sơn nép nép đằng sau lưng Quân làm bộ sợ hãi- Được rồi !! – Quân cười nhẹ, chưa gì đã thấy ma lạnh hơn rồi Cả 3 ghé vào 1 tiệm phở gần đó, nói gần chứ lết bộ hơn 1km mới tới ...3 thằng vì qua 1 đống nên mỗi thằng quất thẳng hai tô bự làm mấy người con gái ngồi bên cười khúc khích No nê thì lại dắt nhau về .. Vừa bước tới cổng trường thì Trung hét hải chạy ra, mặt cậu tái mét - Nguy rồi !! – Trung đi từng người lắc mạnh- Nói coi !! – Sơn quay lại lắc Trung gấp đôi, có vẻ mấy anh này thì lắc lư hay sao ấy- Nhi bị bọn con gái lớp 10A2 với 11A1 chặn ở đầu hành lang kí túc xá, lúc em đi qua là thấy nói chuyện căng nên em vào can ai để bị Nhi hất ra ....

Bạn đang đọc truyện *Cậu Ấy Là Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8

- Giờ sao đây mấy anh ?? – chơi với cô gần hết học kì nên Trung coi Nhi như người bạn thân, lúc này bị đẩy ra thì cậu mới hốt hải đi tìm 3 người này về

Im lặng được 1 lúc, Nguyên rút điện thoại ra, bấm số- Anh gọi cho ai vậy ?? – Sơn thắc mắc- Cho Nhi chứ ai – Nguyên nói tỉnh queo Áp máy vào tai, cả đám liền im bất, ai nấy cũng căng thẳng trừ cái thằng có mặt giống Nhi đang nghe điện thoại - Nhi à !! – đằng đó bắt máy, Nguyên mở loa to cho cả đám nghe- Gì ?? Em đang bận !! – Nhìn trả lời, giọng thờ ơ, có cả tiếng chửi tục lẫn chửi thề trong đó nhưng là của người khác

- Chạy đi !! Anh sẽ lo hết – nghe giọng Nhi lẫn tiếng si và của mấy con nhỏ Nhi là điểm gì đi đó, luôn bám trai vân vân khiến anh thấy phát bực- Không, có ngon thì qua đây phụ đi !! Sân bóng sau trường !! – nói xong Nhi cúp máy Chỉ chờ có thế, cả 4 thằng con trai lao đầu chạy thực mạng, nói gì chứ ở đó vào giờ này có chết cũng chẳng ai biết, địa điểm thật thích hợp để đánh nhau bởi vì nó cách trường gần 1km chứ chẳng chơi - Đây !! Thả em ấy ra – vừa mới tới thì thấy con nhỏ nào đấy đang nắm tóc Nhi, Nguyên liền hét toCô à đang nắm tóc Nhi chính là cái bà chị từ lúc mới vào đã bị Nhi hạ nóc ao chi bằng mấy câu nói. Tiến tới gần cô à đó, nguyên hần lên ánh mắt khá giận dữ, đánh em gái anh là điều không thể chấp nhận được ..

“Bốp”, 1 phát đấm thẳng mặt cô à, ngã xuống, máu đầy trong miệng cô à- Đứng tới em ấy thì cô chết chắc rồi !! – Liền tiếp Nguyên giậm chân mạnh vào người àMấy đứa con gái khác bị Sơn, Trung tóm lại đập cho không thương tiếc ..Gần 30 đứa chứ đùa sao, dao thì giấu trong người, đã thế nổi đứa cầm nguyên cây gậy bóng chày nữa chứ !! Đạo này con gái mạnh động quá - Thả cho nó đi !! Đưa em về !! – Nhi thêu thảo vịn vai NguyênNhi còn không thể tin được mấy cái loại mất dạy này lại tồn tại trong đám học sinh ngoan hiền của trường. Bị trầy xước khắp người, trật cổ tay trái, bong gân chân phải, trên mặt còn có vài vết xước. Kì này cô phải về nhà rồi chứ ở đây ai chăm được

- Xin Nhi nghỉ ngày mai giùm anh nha Trung – bế Nhi lên, chắc cô nàng đã kiệt sức. Chờ 1 lát thì có một chiếc xe hơi chạy đến, bước ra là anh tài xế chắc Nguyên đã gọi cho ông lúc nãy - Anh đi taxi về đi, tôi tự chạy được Đặt Nhi nằm gọn trong xe, tính đóng cửa xe lại nhưng Sơn nắm lại

- Em đi cùngKhê gật đầu rồi cả hai chui tọt vào xe. Nguyên của 1 vòng muốn tạo khói trên mặt đường rồi nhấn ga chạy khỏi cổng trường Quân ở lại, quay sang thì thấy cô à kia đang cố gắng đứng dậy thì anh liền đập cô ta nằm cheo queo- Nghe cho rõ đây : Cô bé tên Nhi đó mà bị đánh lán nào nữa thì tôi sẽ tính sổ cô đấyChưa hết, Trung còn quay ra nắm tóc dựng đầu cô ta lên miệng hăm hè

- Nếu còn có lần sau thì tôi sẽ là người dẫn chị ra thành thức ăn cho chó đấy – nói xong câu thì trung ném mạnh đầu cô ta đập xuống đất Cả 2 gọi điện cho đàn em tổng hết từng đứa về phòng của chúng chứ để chúng nó phơi sương thì rắc rối lắm- Liệu em ấy có sao không – trên đường đi về, mắt Quân đỏ lên, có vẻ anh lại trở về như lúc ban đầu rồi

- Ôn thôi !! – Trung bám nhẹ vai Quân lắc vài cái để thể hiện sự lạc quan của mình Quay trở lại với 3 con người trên xe, Nhi đột nhiên mở mắt tỉnh táo hơn bao giờ hết- Đây, lúc này em không ngăn anh lại thì anh đánh chết à luôn à – dù đau nhưng Nhi vẫn cố gắng nói- Không !! Sao bị chúng nó đánh vậy ?? – Nguyên vẫn thản nhiên lái xe, bây giờ Nhi đang gối đầu lên đùi Sơn, hần còn chuẩn bị cả băng cá nhân dán chi chít trên mặt Nhi- Đi chơi với hot boy nhiều quá nên bị đánh thôi – Nhi liếc nhìn Sơn - Để bọn anh xử hết nhé – Nguyên dán mắt đường đi- Thôi !! Em dám cá với anh là à kia ngày mai sẽ lòi cả dòng họ lên kiện anh đấy – Nhi bắt đầu cười cười, biểu hiện của sự điên loạn- Em bót kiểu cười ghê rợn đó đi – Sơn ngồi mà phải chứng kiến cái điệu cười của Nhi là thấy nổi da gà rồi Nhi nhìn Sơn chăm chăm rồi lấy tay vỗ vỗ vào cạnh sườn hần- Đùi anh êm ghê !! Êm thật đấy- Đây !! Ta đánh mi giờ !! – Nguyên nghe như gà mổ bên tai, anh còn chưa nắm lán nào vậy mà ..vậy mà...chẳng biết nói sao nữa Tối nhà, thực tế nó giống cái biệt thự hơn. Mở cánh cổng cao màu đen ngòm có nhiều hoa văn ra là 1 khuôn viên rộng, chạy thẳng vào thì mới thấy được ngôi nhà, thiết kế của căn nhà này rất ngộ, đa số là tường chứ chẳng có gì hết - Tối nơi rồi !! – Nguyên mở cửa xe cho Sơn bế Nhi vào, anh đi theo sau mà cứ lờm Nhi trong khi cô cứ nheo cái miệng cười

Bạn đang đọc truyện *Cậu Ấy Là Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9

Bước vào nhà chỉ thấy độc mỗi cái so-pha trải dài kèm theo 1 bà giúp việc đang hớt hải khi thấy Nhi mình đầy thương tích

- Di lấy cho cháu hộp cứu thương, tiện di gọi cho bác sĩ Vương giùm cháu luônBà ấy chỉ biết gật đầu hớt hải chạy đi, đến giữa chừng thì bị Nguyên gọi với theo đành quay đầu lại- Di đừng gọi cho bố mẹ cháu đấy- Không gì qua mất được cháu mà – bà giúp việc cười xuề xoà rồi lại lật đật chạy vào kiểm tra hộp cứu thương

Được 10 phút thì ông bác sĩ hớt hải chạy vào- Trời ơi !! Cháu tôi !! – vị bác sĩ ấy là chú của hai anh em, đi đâu cũng thấy người nhà – Sao thành ra thế này !!!

- À...Ừ...Thì...- Nguyên cứ vịn vẹo đủ các kiểu

- À rồi ! Giờ này bên đó là buổi sáng phải không nhĩ ?? – ông cầm điện thoại ve vẩy trước mặt Nguyên làm anh tái cả mặt

- Em ấy bị lũ con gái đánh hội đồng – Nguyên nói 1 lèo rồi im lìm, kì này chết chắc

Băng bó xong, rồi ông đi ra ngoài cửa lờm Nguyên- Chờ kết quả đi – để lại 1 câu rồi ông bước ra khỏi nhà Nguyên nghe xong mà khóc rống trong lòng, kì này anh chết thật rồi !!! Sơn thấy thế liền bám vai- Sao vậy ??- Anh sắp nát đòn rồi !! Cầu nguyện cho anh đi – Nguyên ôm Sơn rồi giả vờ thút thít

- Chẳng hiểu gì cả !! Kể coi – Sơn vùng ra, rồi vò đầu, thật sự hần không hiểu ~ Flashback~

- Ba !! Mẹ !! Cho em Nhi về trường con học đi – Nguyên cố nài ni người đàn ông cao to đang ngồi với biểu cảm là không biểu cảm cùng với 1 người phụ nữ có nét trẻ con đang mở to mắt nhìn con trai mình- Hic..Em tưởng nó lăn lộn sang đây để gặp chúng ta ai dè nó đến để kéo em nó về - Người phụ nữ già vờ chấm nước mắt trên mi

- Sao tự nhiên nổi hứng vậy ? không phải ngày em đi cùng với ba mẹ còn là người vui nhất sao ?? - người đàn ông bây giờ mới lên tiếng , giọng như thanh niên khó đoán tuổi

Nguyên xong liền nổi quạu , vò đầu bứt tóc như thằng điên- Con về rồi !! – tiếng khàn khàn của cô gái tóc đỏ vọng từ ngoài vào , cô quẳng thẳng chiếc ba lô trên tay ra so-pha – Sao anh ở đây – Nhi có vẻ ngạc nhiên khi thấy sự xuất hiện của Nguyên Nguyên nhìn lên rồi lại nhìn xuống . Và anh nhảy chồm vào ôm Nhi- Em về Việt Nam với anh đi , về học với anh ..ở đó anh cô đơn lắm- Kệ anh . Cô đơn thì qua đây học luôn ! – Nhi hát Nguyên ra- Khôngggggg. ....- Nguyên cố gắng bám lấy chân Nhi Lăn nào cũng thế , Nguyên là người đưa ý kiến và Nhi là người không quan tâm rồi Nguyên là người bám chân em gái mình đòi đồng ý cho bằng được ..

- Hai đứa thôi nào !! – Hùng thấy phát bực liền quát lên- Ba mới vừa quát con – Nhi nhướn mày- À không !! Ba có nói gì đâu ...hahaha....- Hùng gãi đầu , nào giờ ông có dám quát tháo con gái yêu của mình đâu mà bây giờ lờ miệng

Trong căn nhà này thì con gái là trên hết- Ba cho con dẫn em về Việt Nam nhưng em mà có chuyện gì thì cứ đợi đi – ông hạ giọng- Yeah..Lên dọn đồ về với anh – Nguyên giãy lên vì vui sướng Nhi bỏ lên lầu thu dọn đồ đạc còn Nguyên ở lại chịu đựng 4 con mắt ám khí nhìn anh- Con !~! – hai người cũng đồng thanh cất tiếng rợn người

- Dạ ! – Nguyên lí nhí trả lời

- Em mà có chuyện gì thì con chịu đòn nghe chưa – Hùng ròn giọng hầm hờ Nguyên chỉ biết lí nhí Thế là ngay hôm sau , Nhi và Nguyên cùng lên máy bay khởi hành về Việt Nam~ End flashback~

- À – Sơn như hiểu chuyện , giờ thì hẳn hiểu tại sao Nhi đi chưa được nửa năm lại quay về chỉ tại thằng anh hay cô đơn đang ngồi gào thét- Thôi ngủ đi !! Có gì mai tính !! Nhi cũng ngủ luôn rồi kìa – Nguyên đứng dậy nhìn qua bên ghế so-pha dài Nguyên khẽ vuốt tóc Nhi qua 1 bên cho gọn , khuôn mặt cô đầy thương tích , 1 khuôn mặt trắng trẻo mà bây giờ bầm tím chi chít băng cá nhân ...Nói gì chứ anh thương Nhi lắm . Ngày mai anh sẽ xử lí hết cái đám đám làm cho khuôn mặt của em gái anh mất xinh

~ Sáng hôm sau ~ - Thầy hiệu trưởng đâu ?? Coi lại cái đám học sinh nhà trường dạy dỗ đi !! Nó đánh con tôi ra nông nổi thế này nè – giọng chau ngoa của người phụ nữ , lời con gái mình làm loạn trước phòng hiệu trưởng

Cô gái đó là á kìa , mặt mũi bầm tím còn ghê hơn cả ma trong phim kinh dị , đáng đi thì cứ lều khề , vất vưởng ..Á ta hôm qua bị ném về phòng thì lập tức dùng hết sức của mình gọi điện cho mẹ để hôm nay ông hiệu trưởng lại có việc để làm - Ai đánh em thế , Mi – ông hiệu trưởng nhận ra người đứng đầu lớp 11A1 , ngoan hiền , nét na- Dạ , là Vương Triệu Nhi lớp 10C2 - á ta nói xong liền vờ úp mặt khóc , có chết thì á cũng chẳng khai ra mấy người đi cùng với Nhi đâu , hăm trai mà Ông hiệu trưởng không nghĩ là cháu ông lại có thể bạo lực đến như vậy- Thầy !! – Trung bước vào khẽ gật đầu chào rồi lướt qua á ta – Hôm nay, Vương Triệu Nhi lớp 10C3 xin nghỉ học – cứ mỗi lần có học sinh nào nghỉ thì phải lên nói rõ cho hiệu trưởng , quy luật sẵn vậy rồi Bà mẹ bên kia nghe xong tên liền giãy nảy lên- A , con nhỏ đánh con tôi hôm nay biết sợ mà nghỉ học sao ??- Bạn ấy bị đánh hội đồng bị thương nặng nên về nhà rồi ạ - nghe bà già kia nói xong Trung liền bồi thêm 1 câu Á kìa nghe xong liền giật mình , đứng lên tóm cổ Trung vì nếu Nhi mà có thương tích nặng thì chắc chắn á sẽ là người chịu trách nhiệm vì á là người bày ra trò này cơ mà- Sao chứ ?? Hôm đó tao chỉ kêu có 30 đứa đánh nó thôi mà Tiếng im lặng sau câu nói của á bao trùm nguyên căn phòng , nảy giờ là á tự thú nhận sao ?? Mẹ của á đó người không nghĩ con gái mình lại có thể tàn nhẫn như vậy- Sao ?? 30 đánh 1 ! Cô có tỉnh táo không vậy ?? Lại còn cả gậy lẫn dao , em gái tôi đang nằm vật vờ ở nhà kia kìa – Nguyên vừa tới phá tan sự im lặng- Trời ơi ! Con...- bà mẹ kia nghe sốc không lên lời

Nếu không có ông bác với 1 bà mẹ ở đây thì Nguyên sẽ dẫn cô ta ra rồi đem vứt xuống sông Hoàng Hà rồi ..

- Cô còn đi đến đây khóc lóc được còn trong khi em gái tôi ở nhà còn chẳng ngồi dậy được kìa kìa !!- Thôi được rồi ! Mi á ! Em sẽ được chuyển sang trường cải tạo Frugh – lời nói của hiệu trưởng kèm theo sự thất vọng pha lẫn giận dữ- Không..Em xin lỗi mà ...Đừng mà...Mẹ nói giúp con đi mà Trường cải tạo Frugh là 1 ngôi trường khá khét tiếng ở đây , rất nghiêm ngặt , kiểu gì cũng có , học sinh như thế nào học sẽ y chang như thế đặc biệt với những đứa nham hiểm như cô ta ..Về 1 số thành phần bắt cần đòi mà được chuyển vào đó thì chỉ khát khát được sống !! - Thầy quyết định đúng – mẹ cô ta gật đầu rồi kí cái roset vào tờ giấy chuyển trường mà ông hiệu trưởng đặt trước bàn – Ta không có đứa con gái tàn nhẫn như mày , vào đó mà hỏi cái đi Chuyện của á đã giải quyết xong còn vấn đề là chuyện của Nhi . Nói thật thì bây giờ cô chỉ nhờ người đỡ dậy chứ có tự ngồi được đâu , tàn tạ đến toi tã . À mà 30 đứa kia cũng chung số phận với á kìa - Anh nói thật á ? – Trung đi ra khỏi phòng hiệu trưởng với Nguyên thì liền hỏi , lúc đó cậu thấy Nhi cũng be bét lắm rồi- Thật mà !! Sơn ở nhà luôn rồi – Nguyên gãi đầu nhìn Trung

- Hà ?? Cho đến thăm được không ?? – Trung nghe thế liền bám áo lay lay Nguyên- Bỏ ra !! Vợ anh ghen !! – Nguyên gạt tay Trung ra- Anh có vợ á ?? – Trung trở mặt nhìn Nguyên- Cúp tiết anh chờ đi thăm Nhi rồi kể cho – Nguyên bỗng thích thú khi Trung hỏi về vấn đề đó

Đối với nguyên , chiếm được tình cảm của Sơn là điều hạnh phúc nhất đời anh và sẽ nhân gấp đôi khi anh kể điều này cho tất cả mọi người nghe . Anh là người phóng khoáng mà Bước xuống xe , Trung liếc quanh nhìn khuôn viên nhà- Nhà chỉ có 2 anh em thôi sao ??- Ừ ! Ba mẹ bọn anh ở bên Mi rồi !! Anh lôi Nhi về đây mà – Nguyên trả lời nhưng chân vẫn không ngừng bước Đến phòng , anh mở cửa ra nhưng chưa thấy phòng mà phải bước khoảng tầm 3m nữa mới vào đến cửa chính . Trung có thắc mắc nhưng không hỏi- Xem anh đem ai đến nè !! – Nguyên bật tung cửa ra , đúng lúc bà giúp việc đang giúp Nhi thay cái áo – Trung vào đây đi em !! – Nguyên kéo Trung vào rất tự nhiên

- Á ...mẹ ời !! Sao...sao – Trung nói lắp luôn , cậu chưa thấy cơ thể bên trong của con gái đâu !! Cậu còn trong trắng lắm , chạy tọt ra ngoài Chạy xuống cầu thang ngồi trên ghế so-pha thờ hồn hèn , cậu chưa kịp nhìn thấy gì cả , chưa nhìn thấy- Để anh đoán , em bị Nguyên kéo vào phòng trong khi

Nhi thay đồ phải không ?? – Son đặt ly nước xuống bàn rồi ngồi xuống cười nhẹ Tu nước ừng ực rồi cậu gật đầu lia lịa- Anh ấy nhìn riết cũng nhàm nên thoáng lăm . Nói thật chứ anh đây hồi trước cũng y chang em giờ có kinh nghiệm rồi ..Mà này , em thấy body Nhi ra sao ?? – Son quay lại với chủ đề hot với Trung- À thì ..nhanh quá em thấy mỗi cái áo ngực màu đen có nhiều hoa văn – Trung ngẫm lại – A ..Em không có ý gì đâu – cậu vội đính chính ngay

Son cười khi khi lòi cậu lên nhà , như đã nói căn biệt thự khá nhiều tầng nên tìm phòng cũng dễ , nguyên 1 hành lang dài chỉ có đúng 1 cánh cửa !!

- Vào rồi à !! Lúc này em đi đâu thế ?? – Nguyên nói chuyện với Trung nhưng tay thì tiến tới ghì chặt Son- Có Trung với bác giúp việc mà !! Kì vậy – Son đẩy Nguyên ra , có cần phải vậy khôngBà giúp việc biết ý liền ra ngoài , nói gì chứ ở đây ít nhiều bà cũng biết được giới tính thật của Nguyên , sở thích và tính tình của 2 anh em nhà này nhất là sự tự nhiên của Nguyên khi thấy em gái thay đồ - À...Ồ..Ừm...- Trung ngồi đối diện với Nhi mà mặt đỏ kinh lên được , thật sự thì cậu cũng chẳng biết nói gì- Cậu ở đây ?? Rồi Quân đâu !? – Nhi biết cậu đang bối rối nên cố tình đánh sang chuyện khác- A...Quân...Tôi quên mất – Trung nghe xong , mặt mở to và đột ngột hét lên làm mọi người giật mình

Bạn đang đọc truyện *Cậu Ấy Là Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10

- Chết rồi !! Anh Nguyên chờ em về đi !! – Trung đứng lên vùng vằng

- Sao ?? Nói bọn anh nghe ?? – Son lo lắng cho thằng bạn yếu đuối của mình

- Đêm hôm qua anh ấy lên con sốt đang nằm ở kí túc xá . Em quên mất là hôm nay em xin nghỉ để lo cho anh ấy !! – trung cứ nhún qua nhún lại như lo xo Nói gì chứ Quân bị sốt là chuyện như cơm bữa , cứ mỗi lần sốt lên là anh khỏi đi đâu chỉ có nằm và húp cháo thôi . Son thở dài lắc đầu cho sự bất cần của Trung- Để anh xuống kêu đi nấu cháo đem cho Quân- Tiện thể anh chờ em đi mua thuốc luôn nha !! – Trung gật đầu rồi bám lấy Son

Nguyên thấy Son chĩa ánh mắt vào mình liền ném nhẹ chùm chìa khoá qua cho Son

- Đi cẩn thận nha em yêu !!- Ghê – SOn nói 1 chữ ngắn gọn rồi bỏ đi nhanh chóng Đợi Son và Trung đóng cánh cửa ngoài cùng lại thì Nguyên xích ghé vào chỗ đầu giường , lật tấm chăn mỏng của Nhi lên thì thấy cô đang cố bấm điện thoại nhắn tin gì gì đó . Giật lấy cái điện thoại của cô làm cô trợn mắt lên nhưng anh đâu có sợ ..Bây giờ thì Nhi chỉ nằm im trên giường thôi chứ có làm gì được anh đâu “Em có sao không ???”

“Tôi không sao . Lo mà đường ốm đi”“Sao em biết anh bị ốm”

- Trả lời sao giờ ta – Nguyên nhìn tin nhắn mới được gửi tới mà trên người Nhi- Em mà khoẻ thì anh chết với em – Nhi chỉ biết to tiếng chứ chẳng biết làm gì hơn

- Hay là để anh nhắn là : “ Bởi vì tôi thích anh mà” được không ?? – Nguyên cứ ve vẩy cái điện thoại Nhi bắt đầu đỏ mặt không phải là vì thú nhận lời nói của Nguyên mà là đang tức điên lên với anh trai vô duyên của mình . Đợt này có đau cũng phải dạy cho anh ta 1 trận , không đánh là không chữa mà Nghĩ là làm , Nhi liền mình bật dậy khỏi giường , tóm lấy cổ áo Nguyên làm anh không kịp phản xạ mà ngã xuống giường . Cô trèo lên người anh , miệng hăm hè- Anh chết chắc rồi ! Dứt câu nói , Nhi bắt đầu cho Nguyên biết thế nào là sự tức giận , anh cứ ngoi lên là bị Nhi đè đầu xuống đập cho 1 trận ... Bà đi ở ngoài đang bê tô cháo lên đến qua cánh cửa ngoài cùng tính gõ cửa thì đột nhiên Nguyên la lên- Này...Ai cứu với..Con bé điên rồi !! Ai cũng được ..cứu tôi Bà đi bên ngoài nghe xong liền bỏ cánh tay xuống , nở 1 nụ cười và lắc đầu thật chậm- Xin lỗi , đi cũng chưa muốn chết – Vâng , đây là bà đi tốt nhất năm - Sao tô cháo vẫn còn , Nhi không ăn hà đi ?? – Son với Trung vừa đi mua thuốc về thấy bà đi đi xuống trên tay còn nguyên tô cháo liền vội hỏi- Không ..Dì chưa muốn có kết thúc bi thảm đâu !! – bà đi cười hiền rồi vội đi vào trong bếp Son đỡ người rồi lại cười ngồi xuống so-pha . Câu nói của bà giúp việc cộng với hành động khó hiểu của Son làm Trung cũng khó hiểu theo

- Là sao ??

- Lên đó là em nằm bệnh viện luôn đấy – SOn chỉ chỉ lên lầuTrung vẫn không hiểu- Nhi đang nổi trận lôi đình ở trên đấy – Son cố gắng nhịn cười giải thích khi nhìn thấy cái mặt ngờ nghệch của Trung Mặt Trung bây giờ mới giãn ra , chắc Nguyên phải chọc gì đó làm Nhi tức lắm thì cô mới có động lực để nổi trận lôi đình vào lúc cơ thể đầy thương tích như thế . Thoáng nghĩ làm cậu thấy rung mình rồi Trong lúc Nhi với Nguyên đang đánh nhau thì ở kí túc xá có người đang ôm yếu nằm liệt giường nhưng mắt cứ dán vào cái điện thoại- Sao em ấy không trả lời vậy ?? ...Mệt quá!! - Chừa đi nghe chưa ?? Trả điện thoại đây !! – cuối cùng trận chiến đã nghiêng về phía Nhi , cô giật lấy điện thoại rồi vịn người bước ra khỏi phòng còn Nguyên thì chỉ có lết xuống chứ có đi được đâu Thấy Nhi bước xuống , Trung với Son vội bật dậy , mặt mày xanh lét vì nhìn mặt Nhi bây giờ chẳng khác đám mây đen sì đang nổi giông ..Cô ngồi phịch xuống ghế so-pha- Dì ơi !! Con đói !!

Nghe thấy thế , bà giúp việc lại lật đặt hăm lại tô cháo rồi nhanh chóng mang ra và đi vào , công việc của bà chỉ có thế thôi , suốt ngày ở nhà quét dọn , lau chùi chờ gia đình của chủ về , cứ thấy hai anh em nhà này về là bà như thêm động lực để ở lại làm việc trong căn nhà trống này Trở lại với hai người đang đứng sững người ở kia thì Son là người cử động trước , vỗ vai Trung- Ở lại nha !!Xong câu nói đó , hần chạy thẳng lên lầu không quên xách theo hộp cứu thương ở trên bàn để lại Trung ú ớ nhìn hần Chạy lên đến nơi thì Son đã thấy 1 người đang cố lết ra cửa với khuôn mặt bầm tím , quần áo thì xộc xệch 1 số chỗ thì bị rách và có vết bầm và trầy xước . Người đó đâu ai khác là ông anh xấu số - Ôn giờ , em đây rồi !! – nói xong Nguyên gục mặt xuống sàn như không còn sứcĐỡ Nguyên ngồi dậy rồi bắt đầu sát trùng- A !!! Rát !! – Nguyên la lên- Biết thế sao còn chọc !! – Son dí thêm cho anh la

càng lớn để chứa cái tội chọc giận sư tử - Em không hiểu anh chọc gì mà để bị thế này nữa- Hôn anh đi !! Anh nói cho !! – Nguyên lại giở ra bộ mặt gian trá , chẳng cần trả lời anh tự biên tự diễn hết “Đồ lợi dụng” – suy nghĩ của Sơn lúc ấy Quay lại với căn phòng khách dưới nhà , Nhi vẫn xì xụp húp cháo còn Trung chỉ ngồi ngắm , cô đặt tô cháo xuống rồi nhìn Trung- Ăn không ??- Không !! À..không !! – Trung giật mình lúng túng- Thế thì vào trong đem 1 ít về cho cậu ta đi , còn nhiều lắm – Nhi nói đại dù nhưng cô gắng nói to để bà giúp việc biết ý Ở bên trong bếp bà giúp việc cười khúc khích nhanh tay khuấy nồi cháo đang sôi.Lúc đầu Trung nghe không biết Nhi đang ám chỉ ai nhưng vì bộ não của cậu đã nhồi nhét đủ thứ gọi là hàm ý nên nhận ra rằng Nhi đang nhắc tới Quân . cậu nờ 1 nụ cười rồi gật đầu - Nhi có vẻ quan tâm tới anh ấy quá nhỉ ??- Muốn giống hần không ?? – Nhi hất cằm về phía cậu thang ý chỉ Nguyên là 1 ông anh xấu số và sắp có thêm 1 thằng bạn xấu số nhập hội- Xin khát !! – Trung giơ 2 tay đầu hàng , đúng là nàng có tình ý với chàng chỉ là ngại không nói thôi – À , còn 3 ngày nữa là thi rồi !! Nhi đi thi được không vậy ??

- Tất nhiên !! – Nhi uống nước mà trên môi khề 1 nụ cười Đợi 1 lúc thì bà giúp việc lật đặt chạy ra cầm theo hộp cháo được đây nắp chắc chắn rồi Sơn với Nguyên cũng xuống nhà . Nguyên cứ nép sau lưng Sơn mà đi như thể Nhi sẽ nhảy bổ vào cậu xé anh , hiện giờ cái mặt anh cũng dán nhiều băng cá nhân không kém Nhi Nguyên chờ Sơn với Trung về kí túc nhanh chóng . Vào đến cửa phòng thấy 1 tên đang vật vờ lấy cốc nước- Để tôi lấy cho !! Bệnh thì nằm trên giường đi , lằng xằng xuống giường làm gì vậy ?? – Sơn giật lấy cốc nước rót giùm còn Trung thì lôi cổ Quân về giường Quân vừa nằm xuống giường liền giãy đành đạch như cá thiếu nước- 2 người tự nhiên biến đâu mất thì tôi phải tự xử chứ làm sao ??- Ôm mà cái khoẻ nhỉ ?? - Nguyên đồ cháo ra tô quay mặt lại cười – Ăn đi , đi giúp việc nhà tôi làm đấy !! Quân nhìn tô cháo trước mặt rồi lại quét ánh mắt lên cả 3 người ..Được 1 lúc thì nước mất nước mũi giàn giụa- Mấy người đi chơi không rú ?? – nói xong anh liền trùn chân lại- Thôi mà !! Khỏi bệnh bọn tôi dẫn đi chơi bù !! – Nguyên vừa nói vừa lật chăn ra đồng thời huých tay Trung Trung giật mình , mở mắt to gật đầu ..Quân nín khóc bán tính bán nghi khi nhìn Sơn gật nhẹ thì anh mới cầm tô cháo lên ăn - Ủa ?? Nguyên !! Nhi sao rồi ?? – Quân vừa ăn vừa hỏi- Ôn cả . Yên tâm đi !! Nó sẽ kịp thi mà !! – Nguyên nháy mắt với Quân- Mà sao mặt cậu dán nhiều băng cá nhân vậy ?? – Quân lại thắc mắcĐến đây thì Nguyên chỉ biết cười khi khi rồi Sơn và Trung thì huýt sáo vu vơ . Thấy biểu hiện lạ nhưng Quân chỉ nhún mày rồi lại tiếp tục ăn

~ Ngày thi ~

- Nhi !! Em khoẻ rồi à ?? – Quân thấy Nhi bước vào phòng của anh liền giật mình đứng dậy- Ủ !! Cậu cũng hết bệnh rồi à ?? – Nhi vẫn không có biểu cảm gì chỉ nhìn từ trên xuống dưới Quân chỉ cười rồi Trung từ phòng tắm đi ra , quăn mắt cái khăn tắm . Nhi nhìn chăm chăm vào vào cơ thể của cậu . Trung không biết Nhi ngồi đó cho đến khi cậu lau xong bộ tóc của mình ..Cậu giật mình vội và lấy quần áo- Nhi có thể thôi nhìn được không ?? – vì quá vội nên tay cậu bắn loạn lên , chẳng lấy được bộ đồng phục- Không – Nhi thân nhiên đáp “Rảnh” như có đá rơi xuống đầu Quân và Trung , có nên nghĩ cô là 1 người vô cùng biến thái không nhỉ ? Chắc nên Trước khi Trung chạy vào phòng tắm thì Nhi bồi thêm 1 câu- Body chuẩn đấy !!- Cám ơn !! – Trung ở phòng tắm vọng ra Cuối cùng Trung cũng bước ra , Nhi liền đứng lên xách cái balo vội và đi ra cửa- Nhanh !! Sắp trễ rồi !!- Ô !! Mà anh Sơn đâu rồi ?? – giờ Trung mới để ý- Cậu ta bị nguyên vác đi đâu rồi !! – Quân nhún vai tiễn 2 đứa ra ngoài

Trung xoay người lại lấy ngón tay chỉ chỉ vào má- Chúc em may mắn đi !! Không là em sẽ không làm bài đâu !!Quân nghe đến không làm thi thì hoảng lên vội làm theo yêu cầu của cậu- Thế mới có sức làm bài chứ !! – Trung liếm nhẹ mép miệng rồi xoa đến xù đầu của Quân Hai người đi đến giữa chừng Nhi đột nhiên quay đầu chạy đi mất- Ô đó chờ tôi !!- Ủ !! – Trung vọng lại rồi đứng chờ Quân đang làm đồ ăn sáng để đem cho Trung vì lúc nãy anh quên làm đồ ăn sáng vì mãi nói chuyện với Nhi- Quân !! – Nhi thờ hồng học bám cửa- Ủa ?? Sao em ở đây !! – Quân giật mình quay lại , tay vẫn xào đồ ănNhi không nói gì chỉ bước nhanh vào nhà rồi đặt 1 nụ hôn nhẹ lên môi anh , cô cũng tranh thủ lúc ấy mà tay đặt lên eo Quân lúc nào không hay - Tôi cũng cần may mắn mà !! – trong lúc Quân còn đơ thì Nhi đã dày mặt lấy đĩa đồ ăn món mì xào bỏ vào hộp – Tôi sẽ đưa cho Trung !! Cậu...- cô lại lợi dụng thời gian để thêm 1 nụ hôn nữa

Đang đến lúc dâng trào thì có 1 thằng phá đám chạy tới la í ới- Đại ca ơi !! Đi học !!Thằng này vừa vào đến nơi thì thấy nhi đang ôm eo Quân , Quân bá cổ Nhi liền đơ ra vài giây- Xin lỗi !! Hai người cứ tiếp tục đi ! Đem bạn gái vào đây không ổn đâu – thằng đó nói mà nhìn Nhi rồi chỉ vào Quân làm “bạn gái” Biết sao chứ , lúc này Quân vẫn để tóc dài còn tóc Nhi vẫn cụt lùn . Nghe thấy thế Quân liền chạy ra bám lấy tay thằng ấy- Em ấy là con gái mà !! Tôi là con trai mà !! Em là con gái phải không Nhi !? – Quân la lên rồi quay lại hỏi Nhi nhận được cái gật đầu thì anh lại trừng mắt với thằng ấy – Thấy chưa ??

Thằng nhóc tội nghiệp bị khủng hoảng thần kinh nên gật lia lịa rồi từ từ gỡ tay Quân ra khỏi cổ áo , trước khi chạy đi thì quay lại nói 1 câu- Tôi sẽ không nói với ai là 2 người là đồng tính đâu !! Thế nhé ! Bye ! – chạy mất dép

Quân tức không nói nên lời , dậm chân phình phịch , ở đằng sau Nhi run lên vì nín cười ....nhìn cái mặt non choẹt của Quân ai dám tin anh học lớp 11 chứ ! Bây giờ nhìn anh y như con nít đang giận dỗi ai đó - Đi đây – trở lại đáng về ngày thường cô xoa đầu Quân rồi chạy đi luôn , thoáng 1 cái đã vụt mất khỏi tầm mắt của Quân

Chạy đến chỗ hẹn mặt Nhi chỉ đỏ lên vì chạy quá nhanh , đưa cho Trung hộp mì Quân làm , Trung cầm lấy- Chạy về lấy hộp mì giùm tôi à ?? Sao biết hay thế ??- Chạy về phòng sẵn Quân thấy nên đưa tôi kêu đưa cậu thôi !! – nói dối không chớp mắt- Ủ !! – Trung chỉ gật đầu cho có lệ vì nhìn hộp mì của Quân là thấy hấp dẫn rồi

Còn khoảng 5 phút nữa là trốn vào phòng thi mà hai người này có vẻ thong thả , Nhi vừa đi vừa nghe nhạc còn Trung thì vừa đi vừa ăn - Thi tốt !! – Nhi tìm thấy phòng của mình rồi tạm biệt Trung- Ủ !! - Trung bây giờ mới bắt đầu chạy thực mạng đi kiểm phòng Giờ làm bài Toán , Văn là 120 phút còn môn Anh là 90 phút , mấy môn phụ là 60 phút được chia đều cho 7 ngày . Và bắt đầu từ 2 môn Toán và Văn Hiện tại thi Trung và Nhi đang gục trên bàn và ngủ ngon lành , giám thị thấy và nhắc nhở thì 2 người mới lơ mơ mở dậy làm bài . Cả phòng thi ai cũng vò đầu bứt tai với đề thi “dễ thương” của thầy cô đến cả những người học lớp S và A còn phải bỏ tay nhất là 2 bài cuối môn Toán chiếm 50 điểm toàn bài - 120 phút đầu phải để ngồi chơi – giám thị khi canh thì 2 môn chính luôn cười khúc khích khi thấy học sinh đau khổ ngồi dưới khóc rống

Vừa dứt lời thì Nhi đứng lên cầm bài đến chỗ giám thị ...Giám thị không ngạc nhiên mà tự động rút ra 1 tờ giấy thi- Điền thông tin đầy đủ rồi về chỗ làm bài đi

- Em có lên xin giấy đâu !! – Nhi cất tiếng đều đều nghe lạnh cả sống lưng – Em nộp bài !!

Chương 11

Nhi đặt bài của mình lên bàn giáo viên rồi bước ra khỏi phòng thi với sự ngạc nhiên của tất cả học sinh trong phòng bởi vì cô mới vào được 30 phút mà mất 10 phút ngủ rồi !! Cô ra khỏi phòng thi đứng ở hành lang khoảng 10 phút thì cả lớp 10C2 đã ra khỏi phòng thi Ai cũng ngạc nhiên vì lúc được sự dạy kèm của lớp 11S1 họ cho toàn bài nâng cao mà nói dối là bài cơ bản khiến cho lớp 10C2 này nhìn sơ đề thi cũng làm vào vào . Kì này phải hậu tạ mấy tiền bồi mới được Môn thứ 2 là môn Văn cũng y chóc như vậy ..Rồi từng môn đều mang đến sự ngạc nhiên cho cả lớp

- Sao dò mãi không thấy Vương Triệu Nhi ở đâu nhỉ ?? – đến ngày thi dò điểm Quân là người hào hứng đi xem nhất ..Anh dò từng đứa trong lớp 10C2 đều thấy ở những vị trí từ 100 đến 150 đều thấy nhưng dò lòi con mắt cũng không thấy tên cô- Cậu dò gì ở bên đó vậy ?? Nhi ở bên này nè !! – Quân đang dò bên bảng kia thì bị Sơn xách cổ lôi qua bảng Top 50 của trường Quân ngạc nhiên nhưng vẫn lúi húi dò từ dưới đáy bảng- Khổ quá !! Nó ở trên đầu kia – Sơn bắt đầu thấy bức bối khi thấy chàng ta cứ loay hoay ở đầu dưới đáy mới ghê Quân ngược lên thì thấy “Vương Triệu Nhi” bự to chằng trên đầu bảng ngay số 1 với 1 dãy điểm thật kinh hoàng đều trọn vẹn 100 điểm- Không thể nào ! – Quân không tin vào mắt mình nữa , nào giờ cô chỉ về với vài con số rồi thôi chứ có đụng gì tới mấy bài nâng cao như mấy người kia đâu ! Gian lận thì càng không thể vì ngoài 2 giám thị thì còn có 2 camera được lắp trong phòng cái trước cái sau !!- Cậu tin đi vì cậu phải để tóc dài suốt hè đấy !! Hehe..- Sơn vỗ vai rồi bỏ đi để lại Quân thần thờ trước bảng danh sách “Chết tiệt!! Tao nguyên rửa mấy tóc à” – Quân như cái xác không hồn lết về , giữa đường thì tông phải 1 người có vẻ khá bự con nên anh đã đập thẳng đầu mình vào ngực của người ấy rồi bỏ ngửa ra sau và tiếp đất bằng mông - Đau quá – Quân xuyt xoa cái mông của mình , nước mắt lưng tròng rồi- Cô có cần tôi đỡ dậy không ?? – người này bây giờ mới cất tiếng chia tay ra trước mặt Quân Anh không không để ý câu nói của người này mà chỉ vô thức nắm lấy tay người đó để lấy đà bật dậy . Ah vừa phui quân vừa nói- Cảm ơn và xin lỗi nha !!- Không có gì đâu cô bé !! – người ấy cười tít mắt ‘Cô bé’ ?? Quân nghe không thủng tai , người mới gọi anh là cô bé ư ?? Anh ngược mặt lên nhìn rõ bản mặt người mà anh sắp cho 1 trận đòn . Người này có mái tóc vàng sậm , chắc do tập gym nhiều nên cơ bắp cũng khá rắn chắc , cao khoảng 1m78 gì đó ước chừng cũng xấp xỉ Nguyên , mặt mũi rõ sáng sủa nhưng chắc không được lâu nữa - Sao nhìn anh hậm hực vậy cô bé ? - nãy giờ người này thấy Quân hằm hằm nhìn mình – Anh tên là Jassell , em học lớp mấy rồi?? Anh sắp... À mà từ từ cũng biết thôi ~! À chả là học sinh lớp 9 đến đây để nộp hồ sơ và thi tuyển cùng ngày với kì thi lớp 10 , hôm nay là ngày mà mấy đứa được đậu đến lấy phòng . Trường này muốn thi vào là phải thông báo với trường THCS đang học để giáo viên tổ chức thi riêng và rút học bạ sớm hơn học sinh khác để vào thi tuyển nên mới có tình trạng học sinh thi rớt trường này lại phải về lại THCS để hoàn tất kì thi như học sinh khác còn đâu thì rất rảnh rồi xả hơi Quay lại với thực tại thì người này đang vui vẻ chia tay ra chào đợi cái bắt tay từ Quân

- Ủ !! Rất vui khi được làm quen – câu nói vừa dứt thì quân làm 1 đòn Judo vật chàng ta sòng soài xuống đất- Con gái gì mà hung dữ thế ?? Làm quen thôi mà !! – cậu ta bị 1 thế bất ngờ nhăn nhó ngồi dậy- Tôi là con trai với lại tôi là tiền bối của cậu đấy !! Tôi học lớp 11 đấy nha !! – Quân ngồi đề lên người cậu ta rồi vỗ đầu được 1 quyền vỗ chắc là của Jassell đập tới tấp Đang khì thế thì Sơn và Nguyên với Trung chạy đến lôi Quân ra . Chàng qua tại thấy Quân lâu về nên 3 người mới đi tìm ai dè đi đến đấy mới thấy Quân đỏ phừng mặt vì giận tới tấp đánh người . Lâu rồi Sơn và Trung mới thấy Quân cáu tiết kiểu này - Bình tĩnh đi !! Cậu đánh người ta sai lại rồi kìa !! – Sơn cố gắng trấn tĩnh cơn giận dữ của Quân- Để tôi đánh chết thằng nhóc đó luôn cho rồi !! – Quân vẫn còn phản ứng quá mạnh

- Nhóc này làm gì cậu !! - Sơn thắc mắc- Thằng nhóc tưởng tôi là con gái đã thế còn kêu em nữa chứ ?? Bộ trông tôi giống con gái lắm sao ??- Quân vùng vằng rồi lại chuyển sang nắm cổ áo Sơn lắc lư chờ đợi câu trả lời Sơn chỉ gật gật nhưng không làm Quân bình tĩnh hơn , mắt anh vẫn hằn máu lửa . Còn cậu kia sau khi thoát khỏi từ thân Quân thì thờ hồng học bật dậy , cho vàng cậu cũng không dám chọc anh chàng bé con này nữa đâu - Sao không nhóc ? - Nguyên tiến tới phải đồ giùm mà không để ý mặt mũi- Không sao – Jassell cất tiếng Nguyên nghe giọng quen quen nên quay lại với nhìn kĩ mặt thì vội vàng cười tươi- O !! Anh Nam !! Sao anh lại ở đây vậy ?? Không phải anh đang học bên Mĩ sao ??- Ủa ?? Bé Nguyên đây à ?? – Jassell tay bắt mặt mừng với Nguyên ‘Bé Nguyên’ ? Ba người kia nghe mà rón da gà còn đang thắc mắc tại sao 1 thằng nhóc lại được Nguyên gọi làm anh vậy ??Nói qua về Jassell thì tên đầy đủ là Triệu Quyền Nam , anh họ của hai anh em họ Vương này và qua bên Mĩ học từ năm 12 tuổi bây giờ mới trở về - À ! – sau khi được Nguyên giải thích thì cả 3 mới gật đầu tỏ vẻ rõ hiểu y như mấy đứa đàn

- Ra là ở đây !! Sao cả đám ngồi đây vậy ?/ Về ăn cơm kìa !! Nấu xong rồi đó !! – Nhi đột nhiên bước tới nói vài câu rồi bỏ đi Đi vài bước thì Nguyên chặn lại quay Nhi ra sau- Xem ai là học sinh mới kìa !!

Nhi nhìn quanh chưa kịp định hình thì bị Nam ôm ghì lấy- Nhớ quá à , Chir !! Về nước mà không rù gì hết !! Con bé này hư quá !! – vừa ôm , cậu ta như nhấc bổng Nhi lay lắc qua lắc lại - Phiền phức !! Im miệng đi !! – Nhi cho 1 đấm vào bụng Nam và bỏ đi – Về ăn không là tôi dẹp hết !! Sau câu nói đó cả đám đứng dậy chạy trước về nhà còn lại Quân , Nam và Nhi đi theo sau- Không về nhanh là cậu nhện dơi đấy – Nhi ngửa cổ lại ra sau nhìn Quân và chỉ vào 3 người đang chạy như bay ở trước- Không !! – Quân nhìn Nhi hốt hải chạy theo sau không quên ném ánh nhìn toé lửa với Nam Vậy là chỉ còn Nhi với Nam đi thông thả ở đằng sau- Về Mĩ với anh đi – Nam đi ngang ngang với Nhi- Không !! Em bận chuyện ở đây rồi !! – Nhi vẫn dán mắt về phía trước- Bận yêu nhóc tóc tím kìa à ?? – Nam chỉ về phía Quân- Chắc thế !! – Nhi khẽ cười khi nhìn Quân lúng túng chạy theo 3 người kia , cô đang trong tình trạng yêu mà không bộc lộ

Nam khá chừng chặc , thấy Nhi như thế cậu dịu ánh mắt xuống , quàng tay qua vai Nhi- Biết yêu rồi đấy !!

- Muốn em bẻ gãy tay anh không ? - Nhi nhướn miệng cười man rợ nhìn Nam

- Sao Nguyên thì được mà anh lại không ? – trở lại với điệu bộ nham nhở thường ngày của Nam thì câu lại bám lấy tay Nhi vùng vằng “ Sao tôi lại có mấy ông anh kì quặc thế này” Nhi vừa đi vừa nguyên rửa và lết cái thân có thêm 1 người bám víu về nơi có đàn hấu ăn đang cư ngụ Về đến nơi thì thấy Nguyên với Sơn âu yếm gấp cho nhau ăn , Trung thì ăn như nạn đói năm 45 còn Quân thì cứ thờ thần cơm thì cứ gấp lên gấp xuống chứ có cho vào

miệng đâu . Thấy Nhi về Quân hớn hờ như trẻ thấy quà nhưng khi nhìn sang kế bên cô thì anh xám mặt lại - Sao em lại đưa thằng nhóc này đến đây ?? – anh vẫn còn thù chuyện lúc này- Anh ấy...- Nhi tính nói gì đó nhưng bị Nam chặn bịt miệng đồng thời nhướn mày ra hiệu cho Nguyên- Em qua đây để chào hỏi mấy anh thôi mà !! Lúc này là em sai !! Cho em xin lỗi !! – Nam cười xuề xuòa nhìn Quân

Người ta đã xin lỗi thì Quân cũng không khó chịu làm gì liền tránh đường nụ cười tiếp khách nở trên môi anh- Vào chơi !!- Cảm ơn – Nam cũng cười hiền nhưng hình như là anh đang cố nén cười Ăn cho đã đời thì mấy người lại ngồi chơi xơi nước để lại 1 đồng chén đĩa nằm la liệt trên bàn . Nhi nằm chơi game trên giường giọng trầm hạ lệnh

- Ăn xong phải dọn !Cả đám đang cười tự nhiên im bất rồi lộn xộn xếp chén đĩa đi rửa và dọn dẹp đồng tàn tích , Nam ngồi chơi vội bật cười- Em đứng là bà hoàng rồi đấy – cậu nói rồi béo má Nhi

Đúng lúc ấy thì Quân quay lại mất bắn tia lửa điện , Nam cảm thấy có luồng điện dòm ngó xung quanh thì thấy Quân nhìn mình nên cậu vội bỏ tay ra - Mà anh tính ở đâu ?? Nhà hay kí túc xá ?? – Nhi vẫn cầm mắt vào điện thoại- Ở chỗ em với Nguyên – Nam nói tỉnh bơ trong lúc cả đám nhìn chăm chăm vào cậu cả Nhi cũng rời mắt khỏi điện thoại – Nói gì sai à ?? Đợi 5 giây , Nguyên hớn hờ chạy đến như bắt được vàng- Thiệt à ??- Ừ !! – Nam tươi cười nói

- Vậy đổi phòng cho Sơn về chỗ em còn anh qua đây ở cũng được – Nguyên tiếp tục nói Sơn vừa ngồi xuống nghe tên mình liền giật phắt lên- Này !! Em không ở với anh đâu !!Nam thấy Sơn đỏ tía mặt nhìn Nguyên liền cười bí hiểm- Được thôi !! Anh đồng ý !!- Dọn đồ với anh – Nguyên nghe Nam nói xong liền kéo Sơn ra tủ đồ vội vàng gấp đồ- Em không...- Sơn đang vùng vằng gặp ngay ánh mắt sát thủ của Nguyên nên im lặng

Có vẻ chuyện Nguyên thích con trai có vẻ là chuyện ai cũng biết trong gia đình nhà này và rất thoải mái trong chuyện này bằng chứng là Nam vẫn cười tươi khi thấy Nguyên liếng thoảng kể về chuyện anh với Sơn còn Sơn cứ bám áo giựt giựt mặt đỏ lên ~ Nghĩ hè ~

- Hôm nay các em chọn bạn của mình rồi bắt cặp với mấy anh lớp 11 và thi đấu nha – giọng thầy thể dục vang khắp sân tập

- Vâng – tất cả học sinh đồng thanh Chẳng qua hôm nay lớp Nhi có lịch sinh hoạt hè với lớp Quân , thầy thể dục chia lớp ra để đấu với nhau bằng bóng rổ vì đa số chọn thể

- Xong chưa ?? – Thầy thể dục tiếp tục gào lên

- Dạ rồi !! – Cả đám lại đồng thanh Khỏi phải nói thì cũng biết Nhi với Trung bắt cặp với ai- Biết chơi chứ !? – Trung hỏi nhỏ Nhi

- Chút chút – Nhi cười nhìn Trung Mọi người đã vào vị trí , tiếng còi thầy vừa vang lên báo hiệu trận đấu bắt đầu , và đội của Nhi là đội thi đấu cuối cùng đấu với đội của anh biên tập ngày trước

- Chuyện qua đây – Nguyên đang trống liền kêu Trung ném bóng qua

Đường chuyền đang đẹp thì anh biên tập nhảy vào giữa cướp bóng- Xin nhá !!- Mơ à ! – Quân từ đâu chui ra tạt bóng ra khỏi tay anh ta , trái bóng tưởng chừng ra khỏi sân nhưng bị chặn bởi tay Sơn , hất ném thẳng 1 cú 3 điểm , lợi thế đang nghiêng về đội Nhi- Ném giỏi lắm !! – Nguyên chạy đến vỗ tay như em bé mới thấy điều gì đó thú vị

- Đáng lí ra mình phải nằm trên – Sơn nhìn Nguyên lắc đầu lắc bảm

Bạn đang đọc truyện *Cậu Ấy Là Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 12

Tiếp tục với trận đấu , bóng ném qua ném lại , ghi điểm đủ các kiểu thì đội anh biên tập lại đang dẫn trước và đây là hiệp cuối- Chịu thua đi – anh biên tập nháy mắt như bốn cột – đội 6 người xem ra chỉ có 5 người chơi thôi – anh ta đang ám chỉ ai đó Đám Quân đều quay mặt lại phía đằng sau , nơi có người đang đập bóng chậm rãi- Anh sẽ phải hối hận – Nhi ngược mắt lên nhìn anh ta , chớp mắt 1 cái thì bóng đã đến chỗ Trung- Chuyển cho anh – Nguyên ra hiệu

Nguyên lùi ra gần rìa sân đúng lúc đó thì Nhi xuất hiện ở rìa sân đối diện . 1s ,2s ,3s bóng được chuyền như tên bắn qua lại và tiếp tục tiến lên trong sân và cuối cùng dừng lại ở chỗ phía đội khách- Bóng đâu rồi ?? – anh biên tập có vẻ hoảng loạn sau ma trận lúc này- Đây ! – Nhi vừa nói vừa ném bóng vào rổ ăn trọn 2 điểm mà không có cản trở Tiếp tục trận đấu làm tất cả học sinh ở đó bao gồm cả thầy thể dục đều thấy ngệt thở ở trận cuối này khi mà đội Nhi kèm rất chặt và liên tục chớp nhoáng ghi điểm . Hiện giờ thì điểm 2 đội ngang nhau và sắp hết giờ Trung đang có bóng nhưng bị kèm rất chặt mà cầm bóng lâu sẽ phạm lỗi , đang bí thế thì cậu thoáng thấy mái tóc tím chạy ngang- Bắt !!Quân bắt được bóng từ vòng ngoài , giờ đến lượt anh bị kèm , chỉ còn 30s , kiểu này chắc đầu thêm hiệp nữa , anh lại thấy Nhi ở cánh ngoài , cô đang trống , sau quả vừa này thì cô lui về ở ẩn nên không ai để ý . Anh làm động tác giả và ném qua cho Nhi Thấy Nhi có tư thế kì quặc Trung đảo mắt 1 vòng liên căng mặt- Không được đâu !! Ném từ bên sân mình qua là không thể đâu , đừng liều !Nhi nhếch mép- Tôi không liều , đây là khả năng của tôi ! – bóng rời khỏi tay Nhi mọi người trong sân lẫn ngoài sân đều hồi hộp với đường bóng của cô - Hết giờ ! – tiếng thầy thể dục vang lên sau khi quả bóng đã lọt thẳng vào rổ mà không có đụng chạm gì với thành rổ - Đội Quân thắng !- Dân chuyên không lụi nghề - Nguyên vỗ vào lưng Nhi mấy cái mà mặt tươi rói Cả đám không biết Nhi từng chơi bóng lúc mới vào cấp 2 ,

cô chỉ tập mấy đường cơ bản trong 1 ngày và chuyển sang độ khó bằng những người luyện tập lâu năm trong 2 năm và bắt đầu chơi bóng rổ từ lúc ấy, cô không đam mê nhiều nên lúc chơi lúc không nhưng không vì thế mà cô lười nghề - Thế mà lúc này kêu biết chút chút - Trung hờn dỗi kiểu con nít Nhi không nói gì chỉ cười nhẹ rồi vỗ lưng Trung đến hết . Cả đám đi ra khỏi sân tập thì Nam nhảy từ trên khán đài xuống , vỗ tay- Chơi hay lắm- Sao nhóc tới đây ?? - Quân vẫn đang hoang tưởng đây mà- À , em đi đến đây xem mọi người sinh hoạt . Khá năng nổ ! - Nam chẹp miệng kết luận

- Thôi đi ăn , tôi đói rồi ! - Quân gạt qua chuyện đó Nhắc tới chuyện ăn uống thì dạo này cả đám toàn tập trung ở chỗ Quân để ăn tập thể với đầu bếp chính là Nhi với Quân đám còn lại thì 1 là phá 2 là phụ việc vặt

- Hôm nay ăn tiệm đi ! Tôi mệt rồi - Nhi đi đằng sau cất tiếng , nàng này mà lên tiếng thì đám này phải nghe theo rồi Nam đi đằng sau thấy quân nhà ta đang tò te theo Nhi cứ vừa đi vừa nhìn chằm chằm vào bàn tay của cô , Nam chợt cười rồi đi nhanh hơn 1 tí , cậu khẽ đụng vai Quân làm Quân giật mình xích về phía Nhi và hai bàn tay chạm nhau . Nhi cảm giác có gì đó âm ẩm dưới bàn tay liền nhìn xuống thì thấy Quân đang bị dòng người chen chúc xô đẩy làm anh thấy phát mệt - Sát vào chứ !! Lạc thì sao ?/ - Nhi nắm luôn bàn tay đang cọ cọ vào tay mình Quân giật mình khi bị Nhi nắm tay liền ngượng cúi mặt xuống- Ủ !! Anh biết rồi ! Quân cứ như chú mèo nhỏ bên cạnh 1 cô chủ có bề ngoài khá lạnh lùng và vô cảm nhưng bên trong chứa đầy quan tâm và ấm áp . Nam đi phía trên khẽ quay đầu nhìn xuống liền cười và nghĩ thầm : “Mai một tôi đòi công đấy”

Cả đám sau khi vòng qua vòng lại thì quyết định đi ăn bún thịt nướng và cơm tấm ngoài vỉa hè

- Ngồi đây thiệt à ? - Nam nhướn mày chỉ vào những chiếc ghế bé cộng thêm những chiếc xe ồn ào ngoài đường

- Thiệt tình , nhóc chưa bao giờ ăn ngoài hè phố sao ?- Trung là người ít tiếp xúc nhất với Nam mà bây giờ phải lên tiếng , Trung hay nói nhưng không hiểu sao gặp Nam thì cậu lại chẳng có chuyện gì để nói hay nói cách dễ hiểu là cậu khá hồi hộp khi đối diện với Nam Nam nghe xong liền ngồi xuống rồi chỉ vào Trung- Cậu có trong nhóm sao ??- Này nhóc , anh là người chuyên nấu mì cho nhóc ăn đấy - Trung nghe Nam hỏi liền giãy nảy lên- Tưởng mấy bát đồ là do anh Quân nấu chứ !- Nam trở mặt nhìn Nhi với Nguyên nhìn trung mà vỗ vai an ủi

- Khả năng nhớ mặt của anh ấy kém lắm ! Trừ khi cậu tiếp xúc khá nhiều thì anh ấy mới nhớ ! Nào , hai người có thể làm quen lại mà ! - Nguyên giải thích trong khi tay vẫn còn béo má Sơn , anh đang phạt Sơn vì lúc này dám đòi nằm trên , anh nghe hết mà ! Trung gật đầu coi như hiểu , vậy là bao nhiêu lâu nay cậu nấu mì cho kẻ không biết đến cái bản mặt của cậu sao ? Thật bất công !

- Tôi thì chắc cậu biết rồi ! Cậu có thể giới thiệu 1 chút về mình không - Nam sau khi ngây người rồi lại tươi tắn hơn

- Tôi tên Trung mà cậu nhỏ hơn tuổi hơn tôi thì xưng hô lễ phép chút đi !! - Trung đáp gọn lỏn rồi lại càu nhàu Nam cười , hai tay đan xen lại với nhau đặt trước mặt- Cậu dễ thương ghê ! Không hẳn là tôi nhỏ hơn cậu đâu !

- Sao lại không ? Năm sau cậu vào lớp 10 , tôi lên lớp 11 . Tôi hơn cậu ! Gọi anh đi ! - Trung giễu cợt phân tích không dấy câu đầu tiên của Nam Món ăn cuối cùng cũng dọn ra khấp lại cái phân tích dài dãi của Trung , Nam nhìn tô bún thịt nướng và chén nước mắm kê bên , cậu chỉ vào đó rồi ngây người ra- Ăn làm sao vậy ?? “ Rằm ” - cả đám chỉ muốn đập cái bản mặt ngu của Nam vào tô bún thịt nướng , ăn là ăn không biết thì tự chế mà ăn sao hỏi làm gì chứ ?? Tất cả vờ như không nghe thấy câu nói đó . Nam vẫn ngờ ra rồi nói- Trung ! Cậu thật đáng yêu ! Riêng Nguyên và Nhi vẫn cảm thấy như không nghe gì còn lại đều dựng lên . Nhi và Nguyên làm ám hiệu cho Sơn và Quân không cần đề ý nhưng riêng Trung khi nghe xong câu đó thì cậu giật lên- Làm gì em đi - Nam đẩy phần mình qua cho Trung - Pha mì cho tôi rồi bây giờ giúp nốt nha Trung nhìn mặt Nam tươi cười rồi chuyển qua lưng linh long lạnh đột nhiên mặt cậu nóng hổi liền cúi xuống làm gì em- Xong rồi đây - Trung đẩy tô bún qua cho Nam rồi cầm cái ăn phần của mình Nam nhìn tô bún rồi lại lên tiếng- Trung Trung ngược lên , mặt cậu dính sợi bún ngắn , Nam lấy tay lấy sợi bún đưa thẳng vào miệng mình thích thú- Cảm ơn nhiều- Không có gì - có vẻ lại sắp có thêm 1 cặp nữa rồi !!

~ Ngày thứ n sinh hoạt hè ~

Hoạt động hôm nay là những đường võ cơ bản và mẹo vật khi gặp kẻ biến thái , sàm sỡ ..bla...bla..bla...Tiết học này chủ yếu là giành cho con gái nhưng 2 cái lớp này thì làm gì có nữ mà có cũng y chóc con trai chắc ném ra ngoài đường cũng không ai thèm lượm nhưng thầy thể dục cứ tiếp tục oang oang nói mặc cho những thằng học sinh than lên thở xuống - Khi gặp 1 kẻ biến thái em sẽ làm gì ?? - thầy đột nhiên quay ra hỏi từng bạn nữ- Dạ là hét và chạy - nữ 1, 2

- La lên và chạy tìm người giúp - nữ 3

- Lấy bình xịt hơi cay xịt vào mắt hắn ạ - nữ 4,5

Thầy bước đến chỗ Nhi và hỏi ý chang , con trai 2 lớp nghĩ rằng nàng này cũng trả lời đại khái giống mấy nữ kia nhưng đó chỉ là suy nghĩ ....Riêng Sơn và Nguyên thì ai cũng nghĩ thế Nhi im lặng 1 lúc thì nhún vai- Nếu vậy thì mình phải biến thái hơn hẳn Nghe xong câu trả lời của Nhi mà lớp muốn đập đầu vào nhau mà chết , đâu ra cái ý tưởng biến thái hơn cơ chứ . Thầy tiếp tục- Ý em là sao ??

- Dạ là gặp thì hét và chạy nhưng điều đó khiến tên đó khoái chí hơn và tiếp tục với nạn nhân khác và cứ thế lặp lại . Chính vì nó cứ luân quản như thế thì sao chúng ta lại không trở thành 1 người biến thái hơn hẳn . Hẳn khoe ra thì mình phải nhìn vào đó và cười thật to và khi hắn đang ngỡ ngàng thì cho hắn 1 đập mắt giống và chạy luôn là thượng sách - Nhi làm 1 tràng như 1 bài diễn thuyết “Diễn thuyết” vừa xong thì bọn con trai nhảy xồm lên huyýt sáo đủ kiểu , vỗ tay bôm bốp- Phát biểu hay lắm em - đàn anh 1- Ý tưởng thật táo bạo - nam 2 Thầy thể dục : “Tôi muốn bỏ việc”

Sau vụ đó Nhi được tôn lên thành “Nữ hoàng trị biến thái” nhưng có vẻ Nam và Nguyên lại bỏ đi mất 1 chữ

- Ê Nữ hoàng biến thái , anh vừa gặp kẻ biến thái ở ngoài cổng trường kia !! Giúp anh với - Nguyên giả bộ thờ hồng học rồi uốn éo “Rằm , bịch , bốp” Nhi không thể hiện sự điên tiết bằng lời nói mà là bằng hành động , cùng lúc đó Nam chạy vào miệng la í ới nhưng cũng ngừng vì cậu đã thấy xác Nguyên đang được Sơn kéo về giường - Hi , Trung , hôm nay có mì không ?? - Nma quay sang Trung đang đứng ở bếp nhỏ lục đục gì đó- Hôm nay anh Quân

với Nhi nấu cơm rồi với lại hôm nay hết mì rồi – Trung đang kiểm cái chảo nói mà không quay đi chỉ nghe thấy tiếng chân chạy sau khi nói – Bây giờ tôi đang nói với ai vậy ?/ - trung cầm chảo quay lại mà chẳng thấy người mình cần nói chuyện đâu - Mì đây ! Cậu nấu đi !! – Nam chạy vào cầm nguyên 1 thùng mì đẩy qua cho Trung làm Trung đỡ người

- Sờ thích nhóc thật kì lạ - Trung lấy gói mì ra phe phẩy và ..ném thẳng về phía Nam nhưng Nam chụp được – Tự làm mà ăn .. – nói xong thì Trung hậm hực bỏ lên giường nằm Nam quay lại phía Nhi bám lấy tay cô cảm rằm đủ kiểu- Ra kia mà năn nỉ cậu ấy sao cứ bám lấy em vậy – Nhi vùng ra mà không được Vùng vằng 1 hồi thì Nguyên trườn từ dưới Sơn xuống chỗ Nhi như con lươn , bám lấy chân Nhi , ba người giằng co mà 2 người ngồi trên giường vừa ngấm vừa cười - Tôi thể tôi mà tự thoát ra được thì tôi sẽ xử 2 người đang ngồi kia !! Hiểu ý tôi chứ ? – Nhi quét mắt mình về phía Sơn và Trung 2 người chột rùng mình và cố gắng tách hai người khủng đột xuất kia ra khỏi người Nhi- Anh để cho em ấy yên đi rồi em cho anh ngủ chung 1 tháng – Sơn buột miệng nói ra- Em nói đấy nhé !! – Nguyên đột nhiên rời khỏi Nhi và bám lấy Sơn và hẳn bây giờ đang suy nghĩ có nên ném tên này xuống dưới sông hay không Đến lượt Trung này giờ cậu không tách Nam ra được , lấy mì ra dụ như Sơn dụ cũng chẳng có tác dụng- Thả Nhi ra tôi cho anh 3 điều ước !! – đành thử giống truyện cổ tích vậy

Y như rằng Nam buông khỏi tay Nhi tí tớn xoa đầu Trung- Điều 1 : Chừng nào tôi thèm mì thì cậu phải nấu cho tôi , 2 điều còn lại để giành vậy ‘PHẢI GIẾT’ – đây là suy nghĩ chung của Trung và Sơn

Bạn đang đọc truyện *Cậu Ấy Là Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13

- Về rồi đây !! – Quân tươi tắn vào phòng mà tất ngấm nộ cười như hoa khô – Tôi bỏ lỡ gì sao ?- Quân thấy Trung và Sơn đen sì cả mặt mũi đang bị Nguyên và Nam bám sát vào người còn Nhi thì ngồi lơ lửng ở giữa 2 cặp này- Để đồ đó tí làm – Nhi ra lệnh rồi ngoắc tay ra hiệu cho Quân lại gần và ngồi xuống , cô liền ngã đầu xuống đùi Quân rồi quay người ôm luôn anh , mặt áp sát vào cơ bụng của Quân – Một quá !! Tí nữa gọi tôi dậy Ngồi được 1 lúc thấy tay Nhi buông lỏng ra thì anh nhẹ nhàng gỡ tay cô ra , khẽ ra hiệu cho 4 người còn lại . Chẳng biết lấy đâu ra sức mạnh mà anh có thể bế Nhi lên 1 cách nhẹ nhàng như nâng cánh vũ , đặt cô ngay ngắn trên giường . Nam và Nguyên liền kéo hai người đang loá trái tim về Nhi và Quân ra ngoài cho 2 người chút riêng tư - Tôi không nghĩ tôi lại yêu em ! – Quân lợi dụng lúc hi đang say giấc khẽ vén mái tóc của Nhi sang 1 bên , anh đặt lên trán Nhi 1 nụ hôn nhẹ Nụ hôn đó vừa dứt thì Nhi lim dim mờ mắt , Quân vội vàng biện hộ- Anh không làm gì hết..

- Hẹn hò với tôi chứ ? – Nhi lơ đãng con mắt nhìn lơ đãng- WHAT?? – Quân nghe lung búng lỗ tai

- Ừ , chúng ta hẹn hò nào ....- Nhi lại nhắm mắt ngủ tiếp , trên môi nở nụ cười Quân từ bàng hoàng dần nhận ra này giờ Nhi đang mơ ngủ , anh thật ảo tưởng vì theo đánh giá của anh thì nẫu người của cô không phải là anh- Em có yêu tôi không ?? – Quân nhìn Nhi ngủ ngon mà chột cười nhạt nhẽo – Chắc không rồi !!- Gì chứ !!? Quân baby !! Anh thích con trai sao ? – 1 nữ sinh là fan cuồng của Quân đi qua chột nghe thấy liền hốt hoảng Quân giật mình chẳng kịp ú ớ thì cô bé ấy đã chạy đi , linh tính có chuyện chẳng lành thì liền đóng cửa , nghiêng người Nhi vào tường và kéo rèm kín mít . Lúc sau thì 1 đám fan kéo đến , con nhỏ lúc này oang oang lên- Thấy chưa ? Giờ hai người đang làm gì mờ ám đấy !! Kéo rèm luôn kìaHi vọng là Nhi chưa tỉnh , anh liền gọi điện cho Sơn - Alo- Sơn bắt máy- Về nhanh đi Sơn , con gái kéo đến đầy cửa phòng rồi nè

- Sao vậy ?? Mọi hôm đâu có thế !! – Sơn đang uống nước như phụt ra , mọi hôm nếu thấy thì mấy đám đó chỉ có cười khúc khích đi qua thôi- Giúp nhanh lên không là giám thị tới giờ – Quân liú lười cố gắng lảng sang chuyện khác

- 2 phút – Sơn đáp gọn rồi cúp máy

Sau 1 hồi nghe Sơn giải thích thì cả đám nhanh chân chạy về kí túc xá , gần đến nơi thì cả đám lấy lại dáng vẻ bình thường đi đến gần- Hôm nay có tiệc ở phòng anh sao ? – Trung cười tí mắt với đám con gái- Có..có...- cả đám cả lăm trước ánh sáng hiện lên trước mặt tại nó- Để anh – Sơn đẩy nhẹ Trung ra nói nhỏ rồi quay lại với anh mất sát khí – Mấy đứa muốn nói gì ấy nhờ ??

- Thôi Sơn , hù mấy em ấy sợ rồi kìa – Nguyên vỗ vai Sơn cười cười làm mấy em ấy mũi lòng

Nam cũng dần bước tới thế là bộ tứ hotboy chuẩn hiện mắt đám con gái . 4 người nở nụ cười toả sáng thì đột nhiên nổi ám khí- CÒN KHÔNG MAU BIẾN !!

Sau câu nói đó thì đám con gái sợ hãi chạy mất tằm , cả đám thờ dài như trút được gánh nặng . Sơn gõ cửa

- Bọn tôi đây !! Mở cửa đi !! Quân chậm rãi mở cửa như sợ gì đó và tình hình là Quân thì đầu tóc xù xượi , mắt đỏ hoe còn Nhi vẫn lì bì lẩn lóc ra ngủ- Tôi thấy nể Nhi vì ồn thế mà vẫn ngủ được – Trung giờ ngón tay cái biểu thị sự tuyệt vời- Nó có nói mở không ? – Nguyên quay sang hỏi Quân và nhận được cái gật đầu thì ngậm ngùi nói – Thế là xong , nó mà nói mở thì sáng mai nó mới dậy hoặc hơn , mình cứ làm cơm ăn trước thôi Con gái gì mà ngủ khoẻ thế không biết , ngủ từ chiều tới sáng luôn !! Nể Nhi !! Mà cả bọn cũng chẳng hỏi tại sao con gái lại bu đầy phòng vì thấy hai người như thế thì chắc là cô nàng nào đó là fan đi qua hiểu lầm nên mới kéo đồng bọn chứ gì đâu , chuyện đơn giản mà !!

Cũng sắp tới , Sơn và Nguyên vác nhau về mà quên gì đó , Trung nằm giường đối diện liền bật dậy gào to- Nhi còn ở đây mà !!- Để nó ở đó cho anh Nam lo , anh với Sơn cần riêng tư 1 hôm chứ - Nguyên chạy lại nháy mắt thế là Trung liền bỏ vào Quay lại phía giường thì cậu thấy Nam ôm gối lon ton lại chỗ Nhi đang ngủ rồi rúc vào chăn ôm Nhi ngon lành , Trung thấy thế liền tóm cổ Nam ra- Nhóc làm gì vậy ??

- Lo cho Nhi – Nam trả lời tỉnh queo

Trung thở dài chỉ về phía giường của mình- Nhóc lên ngủ với tôi !! Chứ nam nữ ngủ thế dễ hiểu lắm lắm

- Anh em họ mà hiểu làm gì ?? – Nam làm bộ ngu mặt- Thế có lên không ?? – Trung gào lên- Có ! – Nam đầu ngu mà mắt cơ hội này , nhóc Trung này khá thú vị

Đến lượt Quân thì anh nằm đối đầu với Nhi ở chiếc giường phía sau . Tắt đèn !! Ánh đèn ngủ lại được bật lên , thỉnh thoảng Quân có ngược dậy xem Nhi thế nào rồi lại nằm xuống . Có người đối diện bên kia còn đang bận chọc má Trung thì quay sang- Anh thích Nhi phải không ??- What ? - Quân giật mình trả lời thò thè - Làm gì có , tôi xem Nhi như em gái !!- Tiếc nhỉ - Nam nhếch môi cười , ai bị trúng tim đen mà chẳng thế - Nhi có vẻ thích anh đấy- THẬT HẢ ?? – quân hét lên rồi vội bịt miệng lại , may mà 2 người kia không thức dậy Nam cũng giật mình khi nghe Quân la lên nhưng rồi ánh mắt Nam lại dịu xuống , cậu quàng tay qua đầu Trung để đầu cậu ta dựa vào vai anh , khẽ vuốt tóc của Trung rồi lại chọc chọc vào má Trung làm cậu ta nhũn mày trông rất đáng yêu- Em nói thế thôi , tin hay không là tùy anh !! Nhưng ...Cứ thử xem sao !! – Nam nói mà không nhìn Quân và khi vừa dứt câu thì Nam đặt luôn 1 nụ hôn nhẹ lên môi Trung – Giống em vừa làm ấy Quân sững người , không hiểu sao 1 thằng nhóc lớp 9 lại có thể nói được như thế vì theo anh thì nhóc này vẫn đang trong thời kì bông bột . Quân nhìn Nhi đang say giấc rồi lại nhìn Nam- Ý cậu là hôn lên ấy à ??Nam trở mặt rồi lại chep miệng- Ý em là tỏ tình ấy !! Còn chuyện em hôn lên Trung thì anh giữ bí mật giùm ...Giờ ngủ đi !! Chắc mai Nhi không tỉnh đâu !!- Không tỉnh là sao ? - Quân đột ngột hỏi lại nhưng Nam không trả lời mà chỉ cười rồi gác chân qua người Trung và trùm chăn ngủ . Thấy thế Quân cũng chìm vào giấc ngủ luôn ~ Sáng hôm sau ~ - Mở cửa đi !! Hôm nay không có tiết mà nường dừ thế ?? – Sơn gào to đập cửa , hấn hện Nguyên , hôm qua lấy luôn lần đầu tiên của hấn nên mới phải chuồn ra đây nhanh chóng mà không thấy cửa mở mới bức chứ- Em à !! cái gì cũng phải từ từ - Nguyên ngồi xôm ngay cửa rồi huýt sáo- Chắc anh từ từ hả ?? – Sơn bắt đầu loé tia lửa điện qua bên Nguyên khiến anh nín họng , chẳng qua là anh muốn Sơn là của mình càng nhanh càng tốt thôi mà Đợi mãi 1 lúc thì thấy Quân lò dò ra mở cửa , đập vào mắt hai người là ba người vẫn say giấc , Nhi thì khỏi nói nhưng Nam với Trung sao lại ôm nhau chặt như dính lại mà vẫn ngủ ngon thế kia - Dậy !! Trung !! Dậy !! – Sơn vào lay Trung dậy Trung ứ ớ vài câu rồi cậu bưng tỉnh khi phát hiện mặt Nam sát mặt mình , hoảng hốt đập thẳng Nam xuống giường rồi cậu gào lên- Thằng nhóc quỷ này !! Lợi dụng hả ??- Ai da !!! Hôm qua tôi ôm cậu thật nhưng tỉnh gỡ ra thì cậu lại ôm tôi mà !! – Nam bỏ lê lét dưới sàn nhà- Hử !! – Trung không thèm cãi nữa nhưng mặt đỏ như trái gấc

Thật sự là 1 mớ hỗn loạn . Sơn vớ ngay cái cây thước gỗ nhip đều trên tay với giọng nói man rợ- Không lâu la nữa !! Đi đánh răng rửa mặt mau !!Có vẻ sau người quyền lực nhất là Nhi thì người có khả năng làm cả bọn xanh mặt là Sơn , hấn cũng đang ức chết đây , hôm qua làm mạnh quá nên hại hấn đau cả người chứ ít gì Quân đang nấu đồ ăn thì ngoảnh mặt lại chỉ vào Nhi- Em ấy không tỉnh sao ??- Không !! Nó mà thế thì phải ngủ ít nhất là hết ngày còn lâu nhất có thể ngủ liền 3 ngày luôn ...Hồi trước tôi tưởng nó ngủ nướng nhưng làm cách nào cũng không dậy . Gọi bác sĩ đến thì bác ấy kêu rằng đang trong tình trạng ngủ say , không nên đánh thức – Nguyên uống nước rồi nhún vai Sơn cũng ngạc nhiên , trước giờ hấn chỉ thấy Nhi vắng mấy ngày nhưng không nghĩ trong lúc nghỉ ấy là Nhi rơi vào tình trạng say ngủ như thế này cả Trung cũng y thế- Nhà còn sản tập không ? - Nam hắt cằm về phía Nguyên- Còn mà , em có san nó đâu – Nguyên trả lời – Anh hỏi làm gì ??- Thì dẫn cả bọn qua đó chơi chứ sao ?? Lâu rồi mà !! – Nam tiếp tục ăn

- Thế Nhi thì sao – Quân đang ăn liền dừng lại – Tôi ở đây trông em ấy choKhông để ai nói gì Nam lên tiếng y như mệnh lệnh :

- Quyết vậy đi !!

Sau khi ăn sáng xong thì Nguyên gọi xe riêng đến chở cả đám về nhà mình , còn Quân thì ở lại với Nhi . Nặng nề qua khe cửa sổ chiếu thẳng vào mặt Nhi làm cô nhăn mặt rồi thay đổi tư thế quay vào tường ngủ tiếp “Cốc ..cốc” có tiếng gõ cửa , Quân đang rửa chén liền quay lại ..Thì ra cô bạn 11A2 , sớ dĩ anh biết cô nàng này là vì cô nổi tiếng là khiếu gọi trong khối 11- Quân baby đang làm gì thế ??- biệt danh của Quân đấy- Đừng có có gọi tôi như thế , Diệu à !! – Quân cười nhăn nhó vì anh thấy ngượng với cái biệt danh ấy

Diệu bước vào căn phòng lướt qua 1 lượt và chỉ vào Nhi – người đang say giấc chẳng biết trời đất là gì- Cậu ta là học sinh mới à ? Thấy lạ hoắc !!

- À ...Em ấy..- Quân ngồi xuống cạnh đó tính phản kháng nhưng đột nhiên khựng lại vì nghe tiếng lạch cạch rồi nhìn xuống chân mình thì bị còng lại với cột giường – Diệu làm gì vậy ?? Thà tôi ra !!

Bạn đang đọc truyện *Cậu Ấy Là Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14

Diệu chỉ cười không nói gì , từ đằng sau cô ta lấy thêm 1 chiếc còng khác , vốn biết Quân dễ hoảng sợ nên khi còng chân Quân lại thì cô ta đã nhanh tay khóa còng với cột giường bên kế Quân hoảng lên- Thà tôi ra !! – Quân đang tức vì không cầu cứu Nhi được vì cô đang ngủ say mà bây giờ cũng chẳng có tay mà móc điện thoại ra nữa- Cậu bình tĩnh đã – Diệu cười nhẹ - Có phải cậu thích cậu nhóc này không vì tôi nghe nói có 1 nữ sinh đi qua đây tình cờ nghe cậu tỏ tình với cậu ta khi ngủ ..Đúng không ? - Diệu bắt đầu ve vãn Quân , tay cô ta lần mò từ khuôn mặt Quân đến cúc áo Quân thì dừng lại chờ câu trả lời Chờ mãi mà không thấy Quân trả lời thì cô ta liền lần tới gần hơn- Cậu dễ thương !! Tôi thích cậu nên cậu không được thích ai NGOÀI TÔI !!- Thích tôi thì có , tôi không thích cô ..Tôi..Tôi thích người khác rồi – Quân gào lên rồi sau đó dính chính lại 1 xú – Tất nhiên là con gái

Diệu suy nghĩ đảo mắt 1 vòng rồi cười nhếch môi chep miệng- Có phải con bé tóc đỏ mới chuyển đến trường mình hồi học kì hai mà làm cho Mi và 30 nhỏ khác phải chuyển đến trường cải tạo đúng không ?? – thấy ánh mắt Quân long lên thì Diệu lại tiếp – Cái đó thì cả trường biết rồi chỉ là ngầm biết thôi !! Giờ đến lượt tôi Diệu vừa dứt câu thì cô đưa đôi môi tô son đỏ choét gần vào môi Quân . Anh có gĩa dựa nhưng bị Diệu nắm chặt hai bên tai , cúi

xuống cũng bằng không ..Sát, lại sát thêm 1 tí nữa ...

Sấp chạm môi rồi tự nhiên có 1 bàn tay ngăn lại , khỏi nói thì mọi người cũng biết là ai ..

- Đừng có mà sỗ sàng với cậu ấy!Diệu giật mình vì giọng nói lạnh như băng với khuôn mặt có thần khí như muốn giết người tới nơi nhưng cô ta lại gạt tay Nhi ra và héch mặt lên- Liên quan gì tới cậu !! À mà cậu thích Quân phải không ?? Tôi ghét những người đồng tính như cậu

Nhi mắt loé lên tia lửa nhìn Diệu- Đừng có nói thế ..Đồng tính thì sao chứ ?? Họ cũng là con người thôi ..Họ chỉ yêu khác chúng ta thôi !! Mà tôi thấy tình yêu của họ còn bền vững hơn là tình yêu bình thường nữa mà !! Vì vậy cô đừng có mà kì thị kéo tôi bám cô ra làm cảm cho heo đấy Diệu á khẩu không biết nói gì vì cô đã quen với cảm giác mình nói gì thì người khác cũng hùa theo rồi ! Trong lúc vẫn ngỡ người thì Nhi cúi luôn chiếc áo thun đang mặc trên người để lộ ra tấm băng trắng quấn quanh ngực

- Với lại – Nhi lên tiếng để Diệu quanh lại – Tôi là con gái !!- À ..Thì ra em là người Quân thích phải không ?? – Diệu ngạc nhiên nhưng dần trừng mắt xuống quay mặt qua chỗ Quân – Cậu thích em ấy đúng chứ ?? Quân nhìn Nhi rồi lại nhìn Diệu và gào to lên- Tôi thích Nhi !!Nhi vừa nghe câu đó liền sà xuống chỗ Quân , quàng tay qua người Quân , mắt cô trừng lên- CẬU ẤY LÀ CỦA TÔI !! Giờ thì ra khỏi đây và để lại chìa khoá còng tay nhanh lên Diệu bất ngờ nhưng cũng nhếch môi , rút ra trong túi áo mình 2 chiếc chìa khoá đặt lên bàn rồi bỏ về , đến cửa thì cô ta quay lại- Tôi có cần thông báo không ??- KHÔNG ! – cả 2 đồng thanh gào lênDiệu bỏ về không ngoảnh lại Thấy Diệu đi khuất thì Nhi nằm lăn ra trên sàn xoa vầng thái dương của mình mà quên cả mặc áo . Quân cứ nhìn chăm chăm 2 vô tấm băng trắng quấn quanh ngực Nhi rồi đỏ mặt quay đi chỗ khác- Mặc áo vào đi !!

- Không !!- Mặc vào !! – hôm nay anh có vẻ gan hơn thường ngày Nhi cũng không nói gì mà lục lọi ngăn tủ chứa đồ của Nam làm Quân thắc mắc- Em lục đồ Nam làm gì ??- Tôi nóng !! Tôi mượn đồ đi tắm !! – Nhi giọng cứ nhẹ nhẹ đáp lại , nghe thì ai chẳng biết là cô đang giận- Nhưng Nam làm gì có đồ ấy ấy của con g...- Quân đang nói thì Nhi lôi lên 1 cái áo ngực vừa cỡ Nhi làm anh á khẩu- Biết thế nào anh ta cũng chom vài cái mà !! – Nhi xoay cái áo rồi nhắm miệng 1 mình

Cô vác đồ vào phòng tắm , đến cửa thì cô chạy lại chỗ Quân , đá vào mông anh 1 cái làm anh giãy nảy lên- Em làm gì vậy ?

Nhi đá thêm 1 phát nữa rồi nói :

- Ở đó mà tự kiểm điểm đi !! Tí nữa ra tháo còng cho – nói dứt câu Nhi đá thêm 1 phát nữa rồi bỏ vào phòng tắm xả nước Quân ở ngoài muốn gào lên cũng không được , từ nãy tới giờ anh mỏi chân tay lắm rồi mà còn phải ngồi tự kiểm điểm sao ?? Mà anh có gì đâu mà kiểm điểm nhi ?? Nghĩ thế Quân liền ngồi hần học chờ Nhi ra Được 10 phút thì Nhi bước ra ném cho Quân bộ tóc giả ngắn còn cô thì ngồi lau tóc- Tính đội tóc giả thêm mấy ngày nữa nhưng xem ra không được rồi ! Mà biết mình sai chỗ nào chưa ??Quân chu mỏ giận dỗi còn liếc ngang Nhi và ném bộ tóc giả ra 1 xô xem ra hôm nay anh ăn gan hùm rồi- Thánh mới biết !!- Nói lại nghe coi !! –Nhi trừng mắt lên – Để cái bà già kia vào phòng còng để cường hôn cái đó là tội cho gái vào phòng tất nhiên là trừ tôi , tôi không dậy thì cậu bị thịt rồi nghe chưa ?? Quân ngồi nghe mà găm mặt xuống đất , thì ra nãy giờ Nhi chỉ đóng kịch thôi vậy mà anh cứ tưởng cô thích anh thật chứ , giờ anh cũng chẳng quan tâm làm sao cô lại dậy nhanh như thế mà chỉ quan tâm đến lời nói phũ phàng của cô- Ủ !! Anh biết lỗi rồi !! Em tháo còng cho anh đi , anh mới quá - Quân vẫn găm mặt xuống đất , giọng nói có vẻ nặng nề - Nghe cái câu tôi nói to lúc nãy chứ ?? – Nhi vừa mò đến tháo còng vừa hỏi chỉ nhận cái gạt đầu của Quân rồi nói tiếp – Tôi nói thật đấy !!Quân vẫn không nói gì , Nhi đang loay hoay với cái còng thì bị Quân đặt nhẹ 1 nụ hôn lên môi cô làm cô đứng hình . Anh dứt ra rất nhanh , 1 nụ hôn khá nhẹ nhàng và 2ngot5 ngào , anh lí nhí :

- E..Em tháo còng lẹ đi- Ủ - Nhi cảm thấy mặt mình nóng ran lên , cô chưa từng có cảm giác này - Gờ tính sao với 2 cái còng này ?? – Nhi lúc lắc 2 cái còng trước mặt QuânĐứng lúc ấy thì 4 người kia mồ hôi mồ kê chạy hồng hộc vào nhà và nhìn chăm chăm vào 2 người ...

Nguyên sà vào người Nhi , huých tay , mặt gian xảo thấy sợ- Sao dậy sớm thế em gái ?? Cái này dùng để chơi trò gì đây ?? – 100% anh đang suy nghĩ theo hướng đen tối!Nhi tối mặt nhìn Nguyên rồi thực mạnh khuỷ tay vào ngực Nguyên làm anh thụt người về sau sau đó cô ném 2 cái còng về phía anh- Cho đấy !! – cô lại nhìn về phía Sơn ánh mắt gian xảo hiện lên – Làm gì thì tùy anh – Nhi nói câu này thì Nguyên chẳng khác nào mặt cô Sơn bây giờ mới thấy sợ 2 anh em nhà này , hần còn chưa tưởng tượng ra cái cảnh gì xảy ra với hần khi Nguyên cứ cầm 2 cái còng thích thú cười toét cả miệng : “ Tại sao tôi lại thích anh chứ hả Nguyên??” - Mà sao em dậy nhanh vậy ?Có gì khó chịu à !? – Nam sản tới hỏi Nhi- Em không biết !! Em thấy khó chịu trong người nên dậy luôn – Nhi gãi đầu nhìn Nam

- Ủ ! – Nam có điện thoại nên ra ngoài nghe

Được 1 lúc thì Nam chạy vào lắc Sơn , giọng hỏi hả như sắp chết tới nơi- Em sắp được gặp ba mẹ chồng tương lai rồi đấy !!- WHAT ? - cả đám đồng thanh hét lên trừ NhiĐến lượt Nhi có điện thoại nhưng cô nghe luôn chứ không ra ngoài [Dạ con nghe]

[.....]

[Chắc mà !! Mai ba mẹ về phải không ?]

[....]

[Con sẽ nói ạ !! Bye ba mẹ !!]

Kết thúc trò chuyện cô chỉ vào Nam và nhìn Sơn đang bàng hoàng khi nghe tin ba mẹ Nguyên biết 2 đứa quen nhau

- Anh ấy là người bếp xép đấy !!Vừa nghe câu đó thì Sơn nhào vào đòi câu xé Nam ra trăm mảnh còn Nam thì cười ngượng và nép sau lưng Trung . Nhi tiếp tục :

- Mai ba mẹ em về tới nơi nên mời mọi người đến nhà chơi !! Kể cả Quân và Trung !! Nhi nói xong liền quay qua chỗ Quân cười nhẹ làm anh lúnh

quỳnh , Nguyên thấy 2 đứa này có gì kì liền lần la tới chỗ Nhi- Hai người có gì à ??

- Nhiều chuyện !! – Nhi bực bội đứng lên Cô toan bỏ về nhưng bị Nam và Nguyên người bám tay kẻ bám chân níu lại- Buông ra !! Không chết hết bây giờ !! – Nhi quay ngoắc lại nhìn 2 người được gọi là anh của mình nham nhở 1 ngày của cả đám cũng qua nhanh , chỉ luẩn quẩn nấu ăn và dọn dẹp thì cũng hết ngày- Anh Sơn với anh Nguyên có về không ?- xong xuôi bữa cơm tối Nhi đứng lên nhanh chóng- Có , cũng muộn rồi mà !! – Sơn bật dậy nhanh chóng , nhìn đồng hồ rồi kéo theo Nguyên đang lết mông dưới sàn không chịu về Nam ló đầu ra ngoài nói to :

- Ba đứa ngủ ngon nha !!Ba người không quay đầu lại chỉ giờ tay như câu trả lời rồi khuất nhanh , Nam trở về với cuốn sách trên tay . Trung nhìn Nam đọc sách , mái tóc vàng sậm cứ lất phất trong gió cạnh cửa ra vào tăng thêm sức hấp dẫn của Nam Nam đọc được 1 lúc thì gấp cuốn sách lại , đặt xuống dưới sàn rồi quay lại nhìn Trung cười hiền , bây giờ Trung vẫn ngờ người ngắm Nam- Ngắm đủ chưa cậu Trung ??- H..Hả?? Ai ngắm mi !! Ta ngắm ....quyển sách người đọc mà !! – Trung chống chế

- À .. – Nam nhìn quyển sách dưới sàn , cậu cầm lên và ném cho Trung – Vậy thì đọc đi !! Tôi đọc nó hơn trăm lần rồi ‘Tạch’ – tiếng đèn tắt trong phòng Quân , Trung chìm vào giấc ngủ còn mỗi Nam và Quân thức- Ba mẹ Nhi ấy !! Họ như thế nào ?? – Quân nói nhỏ đủ để Nam nghe thấy- Dễ tính !! Dễ thương đôi lúc rất dễ sợ - Nam cười rồi trùm chăn – Ngủ đi !! Mai sẽ biết !!

Bạn đang đọc truyện *Cậu Ấy Là Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15

- Đi được chưa ?? – Nguyên lai xe ô tô vào kí túc xá nghịch điện thoại , anh chờ nãy giờ mà vẫn không thấy Nhi chạy ra- Anh im đi !! – Sơn tự nhiên gắt lên , hần đang căng thẳng Nam và Trung đã ngồi sẵn trong xe rồi cắm mặt vào đọc sách , chẳng biết từ lúc nào Trung đây thích đọc sách ấy ta ?? Thôi kệ !!- Cậu gọi cho em ấy chưa ?? – Quân ngó ra ngoài cửa xe- Rồi !! Nó kia kia ...- Nguyên hất cằm về phía trước đầu xe Tiếng động cơ moto làm mọi người trong kí túc xá phải ló đầu ra ngoài không trừ những người đang ngồi trong xe trừ Nguyên Nhi biết chạy moto ư ?? Ai chỉ cô chạy cái thứ nguy hiểm đó vậy ?? Nghĩ đến điều này thì cả đám quay về phía Nguyên- Không phải tôi !! – Nguyên biết ý liền lắc đầu Không rườm rà nữa , Nhi tiến tới phía xe oto đang chờ , quay xe cùng hướng với oto mà đất cát dưới đất bay mù mịt sau lưng của xe đó- Đua chứ ? - Nguyên nhướn mày nhìn Nhi cho dù bao nhiêu ánh mắt giết người nhận được cái gật đầu Nguyên quay vào trong xe – Thắt chặt dây an toàn nhé !! 1s..2s..3s....

- DỪNG LẠI !! - cả đám trong xe gào thét Hết vậy thôi chứ nguyên có nghe đâu , mới có 1 tí mà thót tim đến mấy lần , gấp khúc nào của xe là cả đám thót tim , lúc của mà cả Nhi lẫn Nguyên của tưởng chừng như mất lái , lệch bánh xe ...Không biết Nhi thế nào nhưng ở trong xe mọi người quan sát được nụ cười trên môi Nguyên , rõ thích thú !! Cánh cửa màu đen đã rộng mở , hai xe chạy như vũ bão đến nỗi cây cỏ ở làn đường đi vào muốn đứt rễ . Gần đến nơi 2 xe thẳng mà quay ngang cái xe lại , mặt đường muốn bốc cháy theo đường lĩa của xe Dừng xe , cả đám lao ra khỏi xe , giọng khàn đi vì hét quá nhiều- Mai một đề anh lái xe – Nam thờ dốt nói với NguyênNguyên chỉ cười chứ không nói gì , Nhi bước tới gần Nguyên- Chúng ta vẫn không lui nghề !!- Nghề con khi !! – cả đám đồng thanh hét lên khi thấy 2 người cười với nhau - Hai đứa lại đua xe sao ?? – giọng phụ nữ cất lên ở trước cửa- Mẹ ! – 2 người đồng thanh la lên nhưng hành động khác nhau , Nhi nói thế nhưng vẫn đứng lì ra đây còn Nguyên chạy lại chỗ mẹ như cún con

- Cháu chào cô !!! – Nam bây giờ mới lấy lại phong độ- Ô !! Nam, cháu lớn quá ta!! – Người phụ nữ ấy lại tiến tới chỗ Nam nhìn thấy Quân , Sơn và Trung – Ô , người yêu con trai ta đây mà – Bà ấy nhận ra Sơn đầu tiên vì đã gặp vài lần , bà nhéo má Quân – Còn đây.....

Nam nhìn ra phía sau có 2 người đang khép nép sau lưng mình , cậu cười rồi đẩy 2 người lên trước . 2 người có chung nhận xét khi nhìn thấy mẹ của 2 anh em họ Vương : Bà ấy khá tinh nhạy trong ánh mắt , dáng người khá cao khoảng 1m7 gì đó , khá mảnh mai , trẻ !!

- Tên đầy đủ của cô là Triệu Văn Nhung , cứ gọi cô là cô Widel là được !! Các cháu không cần phải sợ , cô rất hiền !! – Widel cười hiền giới thiệu – Ô !!...Bạn gái cháu hả Nam ?? – Bà nhìn Quân rồi nhí nhảnh nhìn Nam - Mẹ ơi !! Cậu ấy là của con !! Đừng có ghép với anh Nam – Nhi cau mày nhìn mẹ và hi vọng bà có thể nhận ra bà đang sai điều gìĐứng 1 lúc thì bà liền cười xuề xòa , có vẻ bà đã hiểu

- Không sao !! Không sao !! Con nào cũng là con !! Nguyên đã khác người bình thường còn thêm con nữa cũng không sao !! Mẹ hiểu mà !! Trả lại bạn gái cho con này – có vẻ bà càng hiểu lầm thành ra Nhi là les !!

Cả đám sầm mặt trong khi bà vẫn tươi rói , chắc Nguyên giống bà ở điểm này- Cậu ấy là con trai !! – cả đám đồng thanh- Ô !! Ta xin lỗi nhé !! Ta hơi vô ý !! – bà tắt ngấm nụ cười – Thôi các cháu vô nhà chơi Cả đám nhí nhố vào nhà , còn Nguyên đi sau vác vai em gái mình rồi nháy mắt :

- Ghê nha !!

- Anh im đi – Nhi hơi đỏ mặt thực mạnh vào ngực Nguyên rồi bỏ vào nhà – Ba đâu rồi mẹ !!! – Nhi ngồi nhanh xuống rồi tiếp tục hỏi

Widel nhắc nhở bà giúp việc bưng trái cây đãi cả đám rồi quay sang Nhi- Ba con đi giải quyết công việc ở công ty rồi !!- Suốt ngày ....- Nhi chep miệng – Sao ba mẹ lại về đây ??

- Về đây chơi với các con chứ sao !! Tiện...ba mẹ phải gặp 1 số người bạn cũ nữa...- widel tươi tỉnh trả lời Nhi bỏ lên phòng còn lại bà ấy với cả bọn . Bà hỏi về gia đình , tuổi tác , gia cảnh nhà cả đám ...Bà ấn tượng với Quân :

- Cháu có vẻ giống 1 người mà cô biết đấy !!- Dạ?? – Quân nghe hơi lạ tai , nào giờ có thấy ba Quân nhắc gì tới cô Widel này đâu

- Giống lắm luôn !! Cả họ tên nữa chỉ trừ phần tên đệm thôi !! – Widel vừa nói vừa quay người đỡ lấy đĩa trái cây của bà giúp việc Quân trở mặt rồi cười xuề xoà- Cô có ảnh không a ??

- Không cháu à !! ..Cậu ta mất cách đây 18 hay 19 năm gì rồi !! – Widel giọng chột buồn xuống

‘Viu’ hình như có cơn gió lạnh thoảng qua người Quân , “Vậy là mình giống người chết à??” Quân chột rùng mình- À mà sao cháu để tóc dài vậy ?? Hay cháu.....- Widel lấy miếng xoài cắn 1 miếng chờ câu trả lời , bao nhiêu năm vẫn không bỏ cái tật tò mò Nghe đến câu hỏi này Quân như khóc rống trong lòng còn cả đám cứ run người vì nín cười nhớ đến cái mặt Quân thộn ra khi thấy tên Nhi đứng đầu bảng ...

- Dạ..Tại...

- Tại cậu ấy lỡ dại thách em ấy đứng đầu lớp thì cậu ấy sẽ để tóc dài ai dè em ấy đứng đầu khối luôn đấy a - Nguyên thấy quân áp ứng nên giành quyền nói luôn Bà trở mặt nhìn Quân- Cháu vẫn còn lành lặn là may rồi !! Nhớ hồi trước lúc Nhi qua Mi học cũng có 1 đứa con trai như cháu thách học hành gì gì rồi bị đánh cho nhập viện luôn ...Bác hỏi thì nó chỉ nhún vai kêu là ai thách nó đều bị như vậy cả ...

‘Viu’ lại thêm 1 ngọn gió thoảng qua người Quân , vậy anh may mắn lắm mới không bị đánh như từ , tạ ơn trời đã cho mình sống !!

Đang nói chuyện vui vẻ tự nhiên có 1 thanh niên ...À không , là 1 người đàn ông trung niên mà nhìn thoáng qua thì tưởng cũng hơn cả bọn 2 hoặc 3 tuổi gì đó chạy vào- Em !! Con gái yêu của anh đâu rồi ??

- Anh về chẳng thèm ở nhà đợi nó nên nó giận rồi !! – bà thích thú nhìn về mặt ngốc của ông ấy – Hùng à !! Nó giận anh rồi !! Vâng , đây chính là Hùng – ba của cậu 2 anh em nhà họ Vương , 2 người kia bây giờ đã hiểu tại sao 2 anh em nhà này lại cao rồi !! Mẹ thì cao 1m7 gì đó còn ba thì ời thôi khỏi nói ...Cao ngất ngưỡng khoảng 1m9 chứ chẳng đùa ...Nhà này ăn gì mà cao phết !! Quay lại với hoàn cảnh bây giờ thì ta đang nghe thấy tiếng đập cửa và gào thét của 1 người ba thương con gái vậy mà đứa con gái chẳng thèm lên tiếng hay phản ứng gì - 2 cha con họ sẽ ổn chứ ?? – Nam chày mò hôi chỉ lên lầu , anh chưa thấy cái cảnh này bao giờ- Không sao ..Cháu khỏi lo , tí nữa ông ấy lấy lại phong độ ngay ấy mà – bà đây vẫn thản nhiên ăn trái cây - Em có cảm giác anh bị bỏ rơi ghê !! – Sơn ghé sát tai nói với Nguyên- Anh mà bị bỏ rơi thì anh về ở với em lâu rồi – Nguyên cười nói rõ to , anh ở trong căn nhà 17 năm nhưng anh vẫn không hiểu tại sao ba mẹ lại sinh ra anh rồi lại quan tâm em gái hơn anh rất nhiều Nói gì thì con đầu vẫn được nuông chiều hơn nhưng trong căn nhà này thì sai nhé !! Khi anh vào tiểu học thấy rõ sự khác biệt , cái gì Nhi luôn là người đầu tiên hưởng thụ còn anh như người đến sau ...Nhiều lúc anh thấy mình giống là con ghê nhưng khi nghe ba mẹ chuyện Nhi về quê vài ngày thì anh mới nhận ra thiếu Nhi anh rất buồn chán ~ Flashback~

Khi màn đêm xuống- Ngủ ngon nhé con gái của ba !! – ông Hùng hôn trán Nhi- Của em nữa – bà Widel vẫn nhí nhảnh như ngày nào tranh chúc ngủ ngon với chồng mình 2 người khi chúc Nhi thì cô cũng lấn vào ngủ từ từ luôn , trẻ con mà thoáng cái là ngủ ...Còn Nguyên sao ?? Anh đang nằm đối diện với Nhi , 2 ông bà đi qua thoáng để lại câu

- Ngủ ngon nhé con trai Anh vẫn còn thức , Nguyên bây giờ mới lên 7 , anh chỉ thấy ghét Nhi , ghét cay ghét đắng cô , trong mắt anh cô là người cướp đi sự yêu thương chiều chuộng của ba mẹ giành cho anh .....Nguyên không chịu được cái bắt cóc đó liền tự mở cửa khe chuẩn ra “đòi công bằng”

Đến phòng ngủ của ba mẹ , cửa không khoá còn để hé ra 1 ít ..anh tính nhào vào khóc lóc ăn vạ đủ kiểu nhưng ông Hùng đang dựa lưng vào thành giường đọc tờ giấy gì đó thì liền cất tiếng gọi - Widel !! Đạo này thấy Nhi có tiến triển gì không ??- Không anh à ! Hôm nay vẫn thế

- Anh thấy nên đưa con bé về chỗ ba mẹ . Ở đó khí hậu ôn hoà chắc con bé sẽ khá hơn- Chắc phải thế !! Nguyên nghe thấy thế liền nhảy chân sáo về phòng , vậy là anh bớt được cô em đáng ghét rồi !! Không vui mới là ...

~ Vài ngày sau khi Nhi đi ~- Đi học vui không con – bây giờ anh đang trên đường về nhà cùng với ông Hùng- Dạ chán lắm !!! – Nguyên mặt hùi hùi nhìn ba mình , hồi trước có Nhi thì lúc ra chơi anh hay xuống lớp rủ Nhi đi ăn giờ thì còn đâu mà không chán – Ba ơi , bao giờ em Nhi mới về Ông Hùng thấy thẳng xem nhà mình tội tội nên chọc ghẹo- Em ấy ở chỗ ông bà nội luôn rồi !! Không về đâu !! – ông thừa biết cậu này hay ghen với em nên ông muốn thử hơn sao Nguyên nghe thế liền im im nhưng vừa về đến nhà thì anh chàng này lại lần ra sắn ăn vạ đủ kiểu Bà Widel đang dọn cơm với em nên ông giúp việc nghe thấy âm ỉ liền chạy lên nhà xem thì thấy quý tử nhà mình đang khóc lóc khóc bò còn ông ba thì đứng ngay đấy hắng giọng cười cười ...Bà đến gần dỗ anh

- Sao con khóc ?? Ba đánh con sao ?? – Bà trừng mắt lên nhìn ông ba đang đứng kế mình- Không ....Mẹ ơi !! Em Nhi không về đây nữa sao ?? – anh vẫn nước mắt tèm lèm , giờ thì anh thấm thía được tầm quan trọng của Nhi đối với anh , thật cô đơn

Bà Widel ngạc nhiên nhìn con mình rồi lại quay sang nhìn Hùng , bà nhẹ cười . Biết ngay mà , ba gì đâu chỉ toàn chọc con là giỏi - Không đâu !! Em ấy không khoẻ nên về đó thôi . Chừng nào em ấy khoẻ thì mẹ dẫn về với con ...Nhớ em ấy sao ?? Mẹ nhớ cái hôm em Nhi đi con là người vui nhất mà – bây giờ lại đến lượt bà chọc Nguyên Nguyên nghe thế lại khóc oà lên , anh thấy hối hận rồi đấy- Nín đi !! Con trai mà khóc nhiều thế !! Đợi 1 tuần nữa ba dẫn em ấy về !! – Hùng bắt đầu mệt với chiều khóc lóc của Nguyên Nghe xong Nguyên tỉnh luôn , hí hửng vào ăn cơm ~1 tuần sau ~

- Em về rồi nè con – Bà Widel nói vọng lên lầu , Nguyên đang vật vờ ngủ nướng nghe xong liền bật người dậy chạy xuống Tổng thể thì theo anh thấy Nhi có vẻ hồng hào hơn hồi trước ...Ôi , anh lại chạy nước mắt- Nhi !! Ở đây luôn nhé !! Anh hứa anh sẽ không ghét em nữa đâu !!- Em đòi ba mua nhiều đồ cho anh lắm nè – Nhi như không nghe mấy câu của Nguyên chỉ cười rồi giờ ra 1 giờ đồ chơi- Anh nói rồi đấy !! Em gái của anh phải ở với anh không được đi đâu hết ! – Nguyên cầm đồ đồ chơi rồi lằm bằm ~ End flashback~ - Lúc này vô ý quá , các cháu là bạn của Nhi với Nguyên phải không ?? – ông Hùng đã chấn chỉnh lại bước xuống nở nụ cười thân thiện

- Dạ....- Trung và Quân đồng thanh- À..à...thánh này là bạn trai em ấy nè !! – Nguyên bá cổ Quân rồi chọc chọc vào má Quân Ông Hùng ngạc nhiên

rồi cũng dịu xuống, ông còn tưởng phải đi kiếm 1 anh chàng về làm rể ai dè Nhi còn nhanh hơn ông dự tính nữa ... Còn thằng quý tử này thì ông biết rõ anh không giống như những đứa con trai khác nhưng dần ông chấp nhận sự khác thường đó - Con lo cho người yêu của con đi ! - ông Hùng ngồi xuống cạnh vợ nhưn mảy liếc Nguyên- Hehe... - Nguyên cười khi khi rồi nắm chặt tay Sơn lại

Bạn đang đọc truyện *Cậu Ấy Là Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16

Cái buổi ăn cơm diễn ra trong im lặng ...

- Các cháu hiện giờ ở nhà hay ở kí túc xá ?? - bà Widel phá tan không khí im lặng đến nghẹt thở đó- Dạ bọn cháu đầu ở kí túc xá ạ - Sơn trả lời thay cho cả đám Widel thấy Sơn lên tiếng liền hỏi tiếp

- Sao cháu chịu thẳng con cô vậy ??- Dạ...à.....- Sơn thấy lúng túng trước câu hỏi của bà- Mẹ...- Nguyên nhủ mảy giải vây cho Sơn

- À rồi ...Các cháu ăn nhiều vào .....

Ăn xong cũng chỉ ngồi nói chuyện quanh quẩn cũng chỉ về học hành với sở thích của mỗi đứa ... Ông Hùng có điện thoại liền ra ngoài nghe

- Con cá là thế nào tí nữa ba vào cũng xách cặp chạy mất dép luôn cho coi - Nhi lấy trái cây trên đĩa vừa ăn vừa nói chậm rãi- Vây luôn !! - bà Widel mở to mắt chọcKhoảng được 3 phút thì đúng như lời Nhi nói, ông chạy vào xách cái cặp và rào bước nhanh ra ngoài nhưng vẫn nán lại nói vài câu- Các cháu ở lại chơi mấy ngày nha ...Chú xin ông hiệu trưởng rồi đây !!- Dạ - Nam trả lời thay trong khi cả bọn vẫn ngớ người - 2 con ở nhà ngoan nha - ông lại tiếp- Ba đi luôn khỏi về ạ !! - Nguyên và Nhi đồng thanh gheo ông, 2 người thừa biết đây là lúc thích hợp mà Nguyên nhìn cả đám- Mọi người nhìn gì ?? Sợ nhà tôi không đủ chứa sao ??

- Không .Không .Làm gì có - thực sự thì Trung, Sơn và Quân đang nghĩ như thế Nguyên dẫn cả đám lên lầu, vẫn cái hành lang dài mà chỉ có 1 cửa phòng duy nhất . Mở cánh thứ nhất thấy thêm 1 bức tường dài khoảng 3 mét mới đến cánh cửa khác dẫn vào phòng- Mẹ chọn phòng này - bà Widel thấy căn phòng thoáng mát liền chạy vào khoá trái cửa luôn- O...Không phải đây là phòng Nhi sao ? - Trung chỉ vào phòng mà Widel đã khoá trái Nhi không nói gì chỉ bóc miếng keo dán giống sơn tường ra, có 1 chỗ tra chìa khoá vào . Cô móc trong túi ra 1 chiếc chìa khoá vàng, mở khoá thì bức tường tự động kéo qua 1 bên !! Cả đám há hốc miệng, bức tường tự mở kia ...cả bên kia Nguyên cũng làm y chang luôn kia, đến ở trong tự động bật lên luôn Thấy cả đám ngơ ngác thì Nhi cười gõ tay lên tường- Bề ngoài phủ lớp sơn giống tường thôi, lớp bên trong là gỗ rồi trong nữa là sắt dạng đặc, khi tra chìa khoá vào thì nó sẽ tự động mở ra và đèn sáng lên-Ồ !! Sao 2 anh em chưa bao giờ nói với anh !? - Sơn trở mắt nhìn Nhi rồi lại trừng mắt nhìn Nguyên - Thế tổng cộng trong nhà có bao nhiêu phòng ?? - Quân khe khẽ hỏi- Hơn 20 - Nhi đáp gọn lỏn- Đường này nói qua những phòng khác kể cả xuống tầng hầm chỗ để xe, ra sân tập và tầng trên - Nguyên tiếp luôn Cả bọn đang thấy nể ai lại lập cái ý tưởng làm phòng ngủ ngầm vào đầu 2 anh em nhà này ...Nam là anh họ còn không biết 2 đứa có thể quai đản như thế này, sợ bọn nào vào bắt cóc đi hay sao ấy ?? Chung quy 1 chữ là NẾ- Rồi, Mỗi người 1 phòng, theo anh Nguyên đi, em đi ngủ đây - Nhi cắt ngang đoạn ngơ ngẩn của cả đám rồi đóng cửa, bức tường lại hiện ra chỉ trừ miếng bóc lúc nãy không còn để lộ chỗ tra chìa khoá Cả đám đi theo Nguyên, rộng chỉ 3m nên đi hơi khó khăn, trải dài có 1 cầu thang bộ đi lên lần đi xuống, cách cầu thang ấy có 1 phòng, Nguyên đẩy Sơn vào rồi cười khê- Anh sẽ quay lại !! - rồi Nguyên khoá ngoài luôn, kì này chắc sơn không ngủ yên được rồi !! Đi lên cầu thang, Nam chột hỏi- Ai rảnh chút xám nghĩ ra cái này vậy ??- Gia đình em - Nguyên đáp gọnAi da !! Nam lờ lời trêu khéo bậc tiền bối rồi ! Chi hi vọng Nguyên không mách leo với Hùng và Widel thôi . Thấy Trung trưng cái vẻ mặt hờ hững đột nhiên Nam muốn cho cái bản mặt ấy 1 cái mi nhệ trên má - Phòng 2 người đây - Nguyên mở cửa phòng như nhân viên chỉ phòng cho kháchTrug ba chằm còn Nam thì tí tớn bởi vì Nguyên cho 1 căn phòng có giường đôi đang hoàng

- Anh nói có 20 phòng lận mà !! - Trung hoảng hốt thối má- Mấy phòng đó chắc bản lăm, còn phòng này thôi !! Em chịu khó ngủ với Trung nha !! - Nguyên cười cười, mấy phòng kia đâu có bản chỉ là anh thấy Nam đang có tình ý với Trung thôi mà

Trung suy đi tính lại rồi lại nói- Em ngủ với anh Quân cơ ...Ủa mà anh Quân đâu rồi ?? - Trung ngơ ngác tìm kiếm- À ..Lúc nãy trong lúc mọi người đang ngơ ra thì Nhi kéo Quân đi luôn rồi !! - Nguyên chẹp miệng nói đại chứ anh đang lo trong lòng, chắc Quân tò mò rồi đi đâu rồi !! - 2 người vui vẻ !! Trung nhìn Nam, Nam nhìn Trung ...Hoàn cảnh thật trở trêu !!- Nhóc ngủ dưới đất nhá - Trung xuống giọng năn nỉ

- Không ...Sợ tôi làm thịt cậu chắc !!?? - Nam nói mà mặt đang vẽ lên đường cong nơi khoe miệng Bị khích nên Trung đỏ mặt, trừng mắt nhìn Nam- Còn lâu ...ngủ thì ngủ !! Tôi sợ cậu chắc !! - Trung nói, “Mẹ ơi cứu con” - và đây là suy nghĩ của anh khi trằm chằm lên “Cậu chưa sẵn sàng, nhóc ạ !!” - Nam im lặng trằm chằm lên rồi ôm lấy Trung, người Trung khá nhỏ so với Nam- Làm gì thế ?? - Trung cựa quậy- Ngủ đi !! - Nam nói như ra lệnhTrung thấy gì kì kì với mình nhưng không tả được Quay lại với người đang lạc lối giữa cái mê cung ngầm, đi đến đâu đèn tự sáng tới đấy . Tình hình là mặt Quân vẫn đang hờ hờ, đi đến đâu là mở cửa phòng đến đó ...

- Theo anh thấy thì bóng đèn chỗ anh vẫn còn sáng nhẹ đấy, chắc Quân đang đi đường qua chỗ em đấy - Nguyên điện cho Nhi- Em đi tìm đây - Nhi cúp máy ngangNguyên cũng nhét điện thoại vào túi và tung bay nhảy múa các kiểu y như thằng điên trốn viện về phòng và ngẫu nhiên đúng 1 câu: “ Em là của anh” - Đây là phòng gì nhi ?? - Quân nãy giờ vẫn lượn lờ qua các hành lang, mỗi phòng mỗi kiểu hỏi sao anh không tò mò cho được Mở cửa ra, đập vào mắt anh là phòng ngủ rồi có 1 cái cửa hướng ra ban công . mặt anh sáng lên, tiến tới cửa ra ban công . Mở cánh cửa đó ra là 1 bầu trời dù ít sao nhưng trăng hôm nay sáng và khuyết cũng đẹp- Oa ! Nhà mình cũng có chỗ thế này thì tốt quá - Quân khá thích thú- Nhà cậu không có ban công sao ? - chột có tiếng nói cất lên- À...Không phải thế mà ban công nhà tôi không xem được cảnh đẹp này - Quân vẫn trả lời trong vô thức “ Ai vừa hỏi

vậy ??” giờ anh mới nghĩ đấy- Thế thì cậu có thể ở phòng tôi luôn cũng được- A...Nhi!!...Anh...- Quân giật mình quay lại

- Không sao !! Cậu cứ ngủ thoải mái đi !! – Nhi hướng tay quay ngược ra ngoài tỏ ý cứ tự nhiên Quân ngượng ngùng gãi đầu, tiến tới chỗ Nhi, ngồi xuống giường, anh hỏi

- Em không thích ngắm cảnh à ??- Chưa bao giờ ngắm – Nhi đang lấy tay lần theo những cuốn sách trên kệ gần giường Quân không nói gì chỉ nắm tay Nhi rồi lôi cô ra ngoài ban công - Ngắm cảnh cùng với anh đi...! 1 mình thì chán lắm – Quân cười tí mắt Nhi bỏ vào phòng làm mặt Quân xịu xuống rồi cô lại trở ra với 2 ly rượu trên tay- Uống ít thôi nhé !! – Nhi chia 1 ly qua cho Quân- Vừa ngắm cảnh đêm vừa nhấp nhị ly rượu bên cạnh người yêu... Quà là 1 thú vui tao nhã cho cả 2 ta – Quân nhìn ly rượu và ngược lên nhìn hi. 2 người cùng ly rồi cười nhìn nhau Gió nhẹ thoảng qua len qua tóc, gió cứ như muốn nghịch tóc của Nhi, cứ làm tóc Nhi bay phất lên rồi cả lên

- Ai dạy em chạy moto ?? – Quân cắt ngang không khí im lặng- Ba mẹ em !! – Nhi trả lời tỉnh queo – Nhà là tập đoàn moto nổi tiếng mà lại không biết đi moto thì quê chết Quân nghe lạ tai liền nói- Em nói lại câu đầu tiên xem ??

- Ba mẹ em – Nhi nhắc lại, cô ngưng lại 1 tí rồi cười hất hơi ra – Nếu thấy kì thì có thể đổi lại xưng hô như ban đầu Quân nghe Nhi chịu xưng em thì mừng thấy bà nghe Nhi nói xưng hô như lúc ban đầu, anh liền lắc đầu kịch liệt - Mà anh có biết đi moto không ?? – Nhi trở lại vấn đề của Quân khơi mào- Xe đạp còn không biết chạy lấy gì chạy moto !! – Quân thấy ngượng khi từng tuổi này không biết đạp xe Nhi nghe mà không tin vào tai mình. Học lớp 11 đến nơi rồi mà không biết đạp xe, thấy Quân cứ cúi cúi mặt xuống nhìn dễ thương không thể tả được, nhất là hai cái má trắng của anh đang dần ửng hồng lên Cô đưa bàn tay sờ lên má Quân. Anh giật mình ngược lên nhìn Nhi, anh chưa thấy đôi mắt Nhi lại có hồn như lúc này vì trước giờ ánh mắt rất vô cảm, đôi mắt ấy cứ như muốn nói lên rằng: “Tôi mặc kệ mọi thứ” nhưng giờ thì khác hoàn toàn... đôi mắt Nhi lúc này chứa đầy 1 thứ gọi là “Tình yêu”

2 đôi mắt chạm nhau, 2 người càng lúc càng sát lại gần nhau hơn- Quân này !! – Nhi nhẹ nhàng kêu tên anh, có ngữ điệu đang hoảng chứ không như ngày thường, toàn nói giọng đều đều chẳng có sắc thái biểu cảm- Hả ? – giọng Quân ngày thường đã nhẹ bấy giờ còn nhẹ hơn

- Có cần em hạ người xuống không ?? “Viu” hình như có con gió thổi đi ngang qua Quân, có cần phải thật thà hỏi vậy không ?? Đùng là cô muốn đim anh xuống đến nỗi không có đường lên. Quân vì quê nên hơi thụ xuống, bắt đầu nước mắt ngắn dài- Em chê anh lùn !~!

- Có đâu !! Chỉ hơi thôi mà !! – Nhi cũng ngồi xuống, chọt chọt vào đầu Quân – Tại lúc đó em thấy anh nhón người khổ quá nên mới hỏi Quân im lặng được vài giây nhìn Nhi rồi lại ngồi lắc đầu qua lại

- Thế thì em cũng im lặng đi chứ ! Hỏi làm gì ?? Biết anh lùn nên em chọc anh phải không ?? – Quân hết lắc đầu rồi lại ôm đầu, nói thật thì trước giờ chỉ có Nhi mới chọc anh chiều cao của anh nhiều như thế Thấy im im, anh liền ngẩng mặt lên nhìn trước ngó sau chẳng thấy cô đâu. Mặt anh xịu xuống, vậy là từ nãy giờ anh nói chuyện 1 mình sao ....

- Làm gì mà mặt như cái bánh bao chiều thế ?? Quân giật mình nhìn xuống sàn, thì ra cô nằm lăn ra ban công- Anh tưởng em đi đâu rồi chứ- Đi cái gì mà đi... Nằm xuống đây đi !! Hôm nay ngủ ngoài này luôn – Nhi nói nửa thật nửa đùa kéo vai Quân xuống

Còn Quân nghe ngủ ngoài ban công liền gầy nẩy lên, ùng ùng bỏ vào nhà, ngồi phịch xuống nệm, phùng mang tròn má nhìn Nhi- Ngủ trong đây !! Ngủ ngoài em sẽ bị cảm đấy ! Nhi bật dậy, xoa đầu rồi nhìn Quân và phì cười- Đã có ai nói anh như thế này rất dễ thương chưa ??- E..Em... – Quân không nói lên lời mà mặt anh cũng đỏ lên rồi anh nằm thụ xuống nệm Nhi chỉ im lặng lẩn mò đến cạnh giường rồi cô nhảy xỏ lên giường, cô ôm chầm lấy Quân làm anh giật mình- Em làm gì vậy ?? Để anh tìm phòng mình !! – Quân ngượng chín mặt giằng tay Nhi ra- Không !! Ở đây ngủ luôn đi !! Ở ngoài đó đi linh tinh bị lạc đấy !! – Nhi vẫn giữ khư khư không chịu bỏ- Nhưng...- chưa hết câu thì cô đặt thẳng 1 nụ hôn lên môi Quân nhẹ rồi thả ra và cười – Ngủ thôi nhé !! – Quân vẫn ngượng- Không lẽ còn việc khác sao ?? – Nhi cười nham hiểm, cô thừa biết đầu anh đang suy nghĩ cái gì Hai người nhìn nhau 1 lúc rồi ngủ ngon lành trong tình trạng Nhi lấn chiếm gần hết cái giường còn Quân thì khéo nép bên cạnh cô thôi !! Nghe là thấy buồn cười rồi !! Về phía bà mẹ lạnh chanh lúc này vẫn chưa ngủ, bà vẫn còn bận nằm chat chit gì đó trên laptop [Anh thấy giống chứ ?]

[Ủ...Hi vọng sẽ không giống như hai người trước...Ngủ đi bà xã...Thức khuya không tốt đâu]

[Mai nhớ về ăn cơm đấy...Ngủ ngon nha chồng yêu <3]

Xong đoạn cuối bà cũng gập máy, cười nhẹ: “Hi vọng đúng như anh nói!! Em không chịu được cái cảnh đau buồn hồi đó nữa đâu” ....

Bạn đang đọc truyện *Cậu Ấy Là Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17

Vẫn giống như buổi sáng mọi hôm, chỉ khác là cả bọn đang ở nhà của Nhi... vậy nên để không thấy quá ngại thì Sơn, Trung và Quân đã gánh việc chuẩn bị bữa sáng cho cả nhà bao gồm cả phần của ông bố bận rộn kia Và nói thật thì sau khi ăn sáng xong thì cả đám lúi nhúi ra sau sân tập... Trung và Sơn được chiêm ngưỡng rồi nên cũng cảm thấy bình thường còn Quân thì trở mặt ra nhìn. Anh chẳng biết căn biệt thự này còn dài đến đâu vì riêng cái sân tập chắc bằng 2 sân bóng mini gộp lại Nhi dắt cái xe đạp tới gần Quân, đầu anh đầy dấu hỏi chấm và chấm hỏi- Tập đi ! – Nhi nói như ra lệnh- Không !!! – Quân nhìn cái xe đạp rồi lắc đầu và chạy- Không thoát được đâu !!! – Nhi ném cái xe qua 1 bên và đi theo Quân Người chạy người đi

thành 1 cuộc chạy điền kinh cho 4 người còn lại xem...À mà hình như thành 7 rồi thì phải- Sao Nhi với cậu bé kia lại chạy như ma đuổi thế kia ??? – ông Hùng lên tiếng đằng sau 4 đứa- Dạ hai đứa đang chạy điền kinh đấy ạ !! Nhận tiền thì tên cậu bé ấy là Quân – Nam cười nhìn ông Hùng- Thấy 2 đứa chạy xung quá !! – bà Widet kẻ bên nhìn 2 đứa cười hiền- Mọi người uống nước !! – bà giúp việc cũng ra ngoài sân tập đưa nước Bà giúp việc và vợ chồng ông Hùng vào nhà vì còn vài việc phải giải quyết thế là chỉ còn lại 4 người ngoài sân hưởng thụ- Cố lên Chir !! Sắp đi kịp Quân rồi !! – Nam cố vũ đúng hơn thì anh đang khiêu khích- Chir ?? – Trung nhủ mầy nhìn Nam

- À..Tên nước ngoài của Nhi ấy mà ! Chir Quill !! Tôi gọi riết nên quen miệng thôi !! – Nam cười nhìn Trung làm cậu lệch 1 nhịp tim rồi ...

Công nhận 1 điều là 2 người này sức dai thiết nha ...Bằng chứng là chạy như ma đuổi này giờ cũng hơn 20 phút rồi mà vẫn chưa có dấu hiệu đuối sức . Nhưng cuộc đua nào cũng có hồi kết nên sự đuổi sức ghé thăm Quân vào phút 30 - Dám chạy sao ?? Kì này anh chết chắc rồi !! – Nhi đã tóm được Quân , mắt cô đỏ ngầu lên , răng nghiến chặt- Anh không muốn tập xe ....Có bị em đập chết cũng không tập ... - Quân dù sợ nhưng anh vẫn cứng đầu- Tại sao ?? – Nhi hỏi vặn tất- Tại vì hồi nhỏ anh nghịch dại thờ chân vào đĩa xe đạp và ...gãy chân ....anh ghét xe đạp – Quân hơi ngượng vì kẻ lại quá khứ đầy trẻ trâu của mình Nhi thả Quân ra , nhếch môi cười 1 cái làm Quân rất ngạc nhiên , hoá ra cô cũng biết cười đùa cơ đấy- Anh là đồ chết nhất !!- Em nói cái gì cơ ?? – Quân nghe không thấu tai , có thể anh hơi yếu đuối 1 chút nhưng nói anh chết nhất là sai hoàn toàn – Anh không chết nhất nghe chưa ??

- Thế thì ...- Nhi cười vì con mồi đã mắc câu liền hất cằm về phía cái xe đạp được dựng 1 góc bên kia sân Quân nhìn theo cũng hiểu ý cô nên hậm hực tiến tới cầm lấy cái xe đạp , đu 1 phát lên cái bàn đạp và an toạ trên yên xe kết quả là ....anh ấy đã ngã bở chường ngay sân kèm theo đó là 4 giọng cười khoái trá vang lên đều đều . Còn Nhi sau khi thấy cảnh đó liền ôm bụng ngồi bệt giữa sân run người và cuối cùng cô cũng phải bò lăn ra sân mà cười - Cười gì ?? – Quân gào lên , mặt anh đỏ lênNghe thấy tiếng Quân giận dữ cả đám cũng nín cười- Thôi t..ta vào nhà đi – giọng Nguyễn run run vì không nhìn được cười3 người còn lại cũng chuồn nhanh theo Nguyễn chứ ở lại sợ cười không nhịn được mồm luôn chứ nhìn gì nổi - Phiền phức ! – Quân lườm theo cái đám nhí nhỏ mà lăm lămVẫn còn nghe tiếng cười đầu đây ....Anh liếc 1 lượt và dừng lại ở người đang ngồi ôm bụng cười giữa sân kia ...Ồ mà...đây là lần đầu anh thấy Nhi cười sáng khoái như thế này . Nụ cười không vướng chút giọng ngạo hay phiền muộn gì chỉ đơn giản là cười vậy thôi - Ngồi đây cười hay tập xe cho anh đây ?? – Quân dặt xe tiến tới chỗ Nhi , chìa tay ra hờ cổ nắm lấy- Tập nào !! – Nhi nắm lấy bàn tay anh , nhìn thế mà tay cô lại nhỏ hơn tay anh mới lạ , nào giờ cô tưởng ...giống cô chứ ~ 11h trưa ~ 2 đứa vào ăn cơm nè !! – Nguyễn trong nhà ra gọi ầm ầm hết cả sânNhi chỉ giờ tay ra ám hiệu đã nghe vì cô đang ở đối diện Nguyễn cách cả sân tập . Nhi leo lên đằng sau ngồi , hai tay cứ đập đều vô eo của Quân , ngoại hình của cô giống Nguyễn chắc vì thế nên tính biến thái của Nguyễn cũng lây qua cho cô hay sao ấy

- Em làm gì vậy ?? – Quân quay xuống với gương mặt hầm hè- Chờ em về ăn cơm đi !! – Nhi vẫn cứ đập vào eo Quân , cô đập vài cái thấy rắn chắc nên này giờ vẫn đập nhẹ nhàng , có vẻ cô thích thế này- Anh đi chưa vững , sao mà chờ - Quân có vẻ ái ngại vì này giờ anh chỉ đạp được vài cái chưa giữ thăng bằng tốt- Đi ! Mất thăng bằng thì em đỡ ..Lo gì!! – Nhi vẫn cười và đập vào eo Quân Chịu thua , nằng muốn gì thì được này , anh không ý kiến ý cò gì cả ....Quân lấy đà và cố giữ thăng bằng , tay anh nắm chắc tay lái- Thả lỏng đi !! – Nhi ở đằng sau nhẹ hời nóiGật nhẹ , anh thả lỏng toàn thân và tay cầm của mình ....Anh bắt đầu đạp xe ...đạp nhanh và giữ thăng bằng cực tốt không hề bị ngã hay run sợ gì nhưng điều anh nghĩ bây giờ là sao anh cảm thấy nhẹ đi

- Anh làm được rồi nè Nhi – Quân quay lại hơn hờ nhưng không thấy Nhi ở đằng sau- Tốt lắm !! Anh không phải là đồ chết nhất rồi !! – Nhi chậm rãi đi từ từ đằng sau , lúc này Nhi đã lên lợi dụng chân dài mà nhảy ra khỏi yên sau 1 cách nhẹ nhàng để Quân tự đạp xe còn mình thì đi bộ từ từ

Vừa bước vào nhà , thì 2 người đã thấy 1 khung cảnh hỗn loạn cả lên , ba mẹ thì không thấy đâu còn lại 4 người phá hoại kia đang mỗi người 1 đĩa đồ ăn trên tay chạy lung tung tranh giành đủ kiểu hình như còn đang chia ra 2 phe Nguyễn với Sơn và Trung với Nam- Máy người ngồi xuống ăn đang hoảng đi !! – Quân nhỏ nhẹ lên tiếng- Để đó ...- Nhi giờ tay trước mặt Quân , thờ dài – Chuyện này xảy ra nhiều rồi !! Nhi xắn tay áo của mình lên bắt đầu đi tóm Nguyễn và Nam lại . Cổ áo của 2 người được nắm gọn trên 2 tay của Nhi . Cô trừng mắt nhìn cả 2 và trầm giọng- Ai bày ra vụ này trước !!?

- Anh / Em ấy !! – 2 người chìa tay vào nhau và có vẻ như sắp có xung đột- Anh Nguyễn !! Anh Nam !! – Nhi gần giọng từng từ- Hà ?? – 2 người đồng thanh- Ở đây ai có quyền ?? – Nhi bắt đầu lên giọng- Em – Nguyễn và Nam trả lời yếu xìu bởi vì 2 người vốn biết Nhi mà hỏi ai có quyền thì người đó luôn là Nhi và cô sẽ cho mỗi người 1 trận đòn nếu cãi ngang ngay lúc ấy ...

Nghe được câu trả lời thoả đáng thì Nhi liền buông Nguyễn và Nam ra và 2 anh cũng tự biết mình phải dọn dẹp cái căn bếp rộng ròi vài đầy thức ăn luôn rồi ....Kể ra thật tội nghiệp !! Về phía Sơn và Trung cùng là đồng phạm nhưng có vẻ 2 người này được ân xá ra ngoài phòng khách coi ti vi như chưa có chuyện gì xảy ra ....Thật thì Quân cảm thấy bất công thay cho 2 người đang vật lộn trong bếp kia nhưng anh sẽ không ngu mà ý kiến ý cò gì với cô nàng thất thường kia Cùng nhanh chóng đến tối , cả đám ra sân tập chủ yếu để chơi và hóng mát , có cái sân này cũng tiện , đi vài vòng cho tiêu cơm tối rồi đi ngủ . Trong lúc đám Nguyễn và Nam đang đá bóng hăng hái thì Quân lại ngồi chỗ thềm nhà ngắm - Sao cháu không ra chơi chung ?? – ông Hùng từ đâu xuất hiện ngồi cùng với Quân- Cháu không hứng thú ạ !! – Quân gãi đầu nhìn ông Hùng , anh thấy nét mặt ông có vẻ lạnh lùng làm anh sợÔng Hùng nhìn Quân rồi cười lớn xoa tay , ông thừa biết khuôn mặt của ông dễ làm cho người khác e ngại- Cô Widet bảo cháu có khuôn mặt rất giống với người nào đó là bạn của cô và đã khuất ..Có thật vậy không ạ ?? – Quân đánh rống lảng sang việc khác Ông Hùng gật đầu và tiếp :

- Ừ !! Nhi và cháu ó ngoại hình khá giống !!- Còn ai nữa ạ ?? – Quân thắc mắc- Em gái chú !! Vương Hàn Nhi !! Nó mắc bệnh tim và mất năm 17 tuổi trong lúc nó và 1 người tên Phạm Minh Quân cũng mất năm sau đó và cháu giống người đó đấy !~! – ông Hùng cười nhẹ đầu đó phảng phất nỗi buồn Quân thấy như mình vừa làm việc gì đó tội lỗi liền ngượng ngùng cúi thấp đầu xuống . Ông Hùng nhận ra điều đó ngay bởi vốn dĩ cặp mắt ông rõ tình đề nhận ra những điểm bất thường trên người đối diện mình - Dù hơi đường đột nhưng chú mong 2 đứa không rạn nứt tình cảm trong tương lai - ông làm vẻ mặt trầm tư nói với Quân- Một !! Ngủ !! – Nhi đứng đằng sau nhìn Quân rồi chỉ tay lên lầu ra hiệu , Quân ngoan ngoãn đi theo sự hướng dẫn còn Nhi thì vẫn đứng đó – Ba à ! Đừng có mong chờ quá sớm !!- Con gái hôm nay ngủ với ba nha – ông Hùng trở lại vẻ mặt vui tươi hơn hờ nhìn con gái- Ba mẹ ngủ ngon !! – Nhi quay phắt đi luôn Lên tới phòng , Nhi nhìn xung quanh chợt nhớ ra là Quân hình như bị lạc trong mê cung tường ...Thờ dài rồi cô lại bước đi kiểm anh dần dần . Về phía Quân thì anh đang : “ Huhu...Ai cứu tôi đi !!!” Ngồi chờ trong ánh đèn sáng yếu , anh thút thít này giờ vẫn không thấy ai hết .... Đột nhiên có bóng người hiện dưới bậc cầu thang , ngỡ là Nhi anh liền kêu lên :

- Nhi hả ??Cái bóng vẫn đứng yên không trả lời

- Nhi ơi !! – anh vẫn gọi nhưng trong lòng dâng lên nỗi sợ- Anh đang gọi ai dưới đây ?? – Nhi sùng sùng trước mặt anh làm anh hết hồn , cô ngó xuống dưới cầu thang cũng thấy cái bóng ấy – Ai đấy ?? – Cô hỏi Cái bóng nghe tiếng Nhi vọng xuống liền từ từ bước đi , cô thấy tyể liền trượt xuống cầu thang nhanh chóng đuổi theo cái bóng ấy ....Cái bóng ngày càng di chuyển nhanh hơn , cô cũng chạy nhanh theo , Quân cũng bám ngay sau cô ...

Sau 1 hồi đi nhanh rồi lại đi chậm, cô đã loáng thoáng thấy 1 người mặc áo trắng đang đi nhanh ....Nhi nhủ mảy rồi chợt ôm bụng ngã khụy xuống :

- A !! Đau quá !!Quân thấy thế liền chạy lại thấy cô đang ôm bụng kêu đau- Em bị sao vậy ?? – đúng chính là người hỏi câu này không phải là Quân mà là người mặc áo trắng kia

Bạn đang đọc truyện *Cậu Ấy Là Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18

Nhi ngược mặt lên nhìn người đó và quá quen thuộc với người này , người tính nhất ma cô không ai khác chính là Nguyên đây . Vừa nhìn thấy nhân vật bí ẩn thì Nhi liền gồng cổ lại , trèo lên người với ánh mắt đỏ ngầu

- Tính dọa ai đây ??- E...Em gái à .....- Nguyên run như cầy sấy , anh muốn hù tí mà ai dè bị bắt Rồi không day dưa nhiều , Nhi liền cho anh máy phát đâm vào người , nhìn cứ như là trận ấu đả của mấy cô nữ sinh trong trường , Nguyên kêu gào thảm thiết , tiếng bụp chát cứ vang lên đều đều chắc kì này anh bầm dập luôn - Được rồi !! Tha cho cậu ấy đi !! – Quân cố hết sức kéo Nhi khỏi người Nguyên , nội mỗi thấy Nhi giận lên là đủ ghê rồi còn thấy đánh người nữa chứ , can đảm lắm anh mới dám lại gần- Để em giết chết anh ấy luôn – dù bị kéo ra nhưng Nhi vẫn thừa cơ hội lấy chân đạp thùm thụp vào người Nguyên Nguyên được thế chồm dậy bám lấy người Quân , sờ soạng đủ kiểu- Cám ơn cậu nhiều lắm ! Công nhận người cậu rắn chắc phết ! – Nguyên dừng lại ở cơ bụng của Quân và bóp bópQuân được dịp sầm mặt , buông Nhi ra- Anh đánh ké- Tự nhiên – Nhi nhếch mép cười với Nguyên Thế là từ đánh tay đôi sang đánh hội đồng vì tội đụng chạm lộn chỗ ..Thanh niên số nhỏ !!

Sau khi hả giận thì các sát thủ đi về phòng dừng dưng còn nạn nhân thì cố gắng lết về phòng ...

- Sơn ơi mở cửa !!- Anh sao vậy ?? – Sơn vừa mở cửa ra thì hốt hoảng với gương mặt phờ phạc , quần áo thì xộc xệch- Huhu ...Chỉ có em tốt với anh ....- Nguyên ôm chầm lấy Sơn , khóc lóc các kiểu- Rồi rồi ...Ngủ thôi !! – Sơn diu Nguyên vào phòng , thật sự là Sơn muốn chọi gạch vào ai làm cho Nguyên dờ dờ ương ương thế này Sửa soạn trước khi đi ngủ , Sơn mặt găm găm nhìn Nguyên- Ai làm anh như thế này ?? Anh nói đi , để em xử luôn !! Mặt mũi bầm mờ mờ rồi này- Sao em về được phòng ...Au..đau ...- Nguyên hỏi ngược lại Sơn , tự nhiên bị hấn động vào nên anh gầy này lên Sơn lườm cho 1 cái làm anh rùng mình- Đừng có đánh trống lảng ....

- Chắc là em xử được không ?? – Nguyên chợt cười nhìn Sơn- Sao không ?? – sơn tự tin khẳng định , đi học võ 8 năm trời để làm gì vậy chứ ??

Vừa mới dứt câu thì Nguyên đã bấm điện thoại gọi cho ai làm Sơn hỏi chằm chằm đầy đầu . Tiếng tút dài cuối cùng cũng ngắt thay vào đó là tiếng của 1 người con gái nghe quen quen , cô có vẻ hơi bức

- Gọi gì ?? Muốn ăn đòn nữa sao ??

- Nhi à , Sơn muốn .....- Nguyên kéo dài phát ngôn ra nhìn Sơn- Anh ấy muốn gì ?? – Nhi có vẻ hạ giọng xuống Sơn chợt xanh mặt lúc đầu còn nguyên thì cười nham hiểm gật đầu , hần chợt quên mất là Nguyên đây bị ai đánh cũng chưa bao giờ nhìn dờ dờ ương ương như lúc này ...

- Anh Sơn đây muốn ....- Nguyên đang nói giữa chừng thì bị sơn ném cái gối vào mặt rồi giật lấy điện thoại- Hai người đang làm gì vậy ?? – Nhi nghe giọng có vẻ hơi ngờ vực- Không có gì đâu em ... Thôi em với Quân ngủ đi .....Ngủ ngon – Sơn giọng gấp gáp và cúp máy nhanh gọn và quay lại đắp chát đủ kiểu với Nguyên , chắc hôm nay là ngày xui của thím Nguyên đây !!

~ Sáng hôm sau ~ - Ba mẹ đi đây mấy đứa – mới sáng sớm , bước chân xuống bếp thì 2 vợ chồng nhà họ Vương đã xách cặp chạy mất dép Nhi vẫn gãi đầu vì cô còn mơ mơ , cô vừa lấy nước uống vừa hỏi với giọng khô khốc- Ba mẹ đi đâu sớm thế ??- Có việc ...Chắc đến cuối tuần mới về .....Mấy đứa chơi vui về nhé ..Hết tuần lại về trường đây – ông Hùng đang vội nhưng cũng ló đầu vào dặn dò từng tí- Ba...- Nhi với Nguyên cùng kêu lên , nếu không làm dữ chắc ông sẽ vác tất cả đi làm luôn chứ chẳng chơi , nhìn mặt ông sắp nở ra cái bóng đèn thì lại bị đập nát từ trong trứng nước Ông Hùng biết ý liền xô gậy chuẩn luôn ra xe , xe nổ ga và phóng bán sống bán chết , hình như 2 vợ chồng nhà này vẫn chưa tề nào bỏ được cái máu phóng moto từ cái thời bằng tuổi cả bọn - Ba mẹ anh chạy xe nguy hiểm vậy ?? – Trung nhìn theo mà rùng mình , trừ cái lúc leo lên ngồi với tử thần Nguyên hôm trước thì cậu chỉ chạy xe chắc 20km/h- Thời bằng mình , hai người ấy chạy moto , đua xe các kiểu đấy ...- Nguyên chợt cười khi nhắc đến chuyện đó – Mà này , ở đây có ai biết đi moto không nhĩ ?? “Vui” sau câu nói của Nguyên thì lần lượt Trung , Sơn và Quân liền chuẩn bị đầu chỉ còn lại Nam là vẫn ngồi lại ...Nam đây chỉ biết vài điều cơ bản khi đi xe moto chứ cậu chưa bao giờ đánh võng , lạng lách các kiểu như hai đứa trước mặt - Tập thử đi – Nhi chợt lên tiếngVà sau câu nói đó thì cả đám bị lôi xuống gara , rốt cuộc cái biệt thự này còn rộng đến đâu cơ chứ ?? Mở cái gara thì bên trong không lấy 1 vệt dơ , chắc do bà giúp việc lau dọn Bên trong còn có cả 1 dàn xe moto , Nhi đến gần và xăm soi từng chiếc- Vẫn còn tốt chán !!- Đầu ra nhiều xe vậy ?? – Sơn nhủ mảy nhìn dàn xe khủng

- Sản phẩm gốc nào cũng được đưa về đây hết !!! – Nguyên trả lời thay cho Nhi , tiện tay dắt 1 chiếc ra – Cái nào cũng đầy bình , chọn đi !! 3 người kia vẫn còn lưỡng lự vì muốn chọn cái nào có vẻ an toàn nhưng nhìn chung thì nhìn cái nào cũng thấy đáng sợ trong khi 3 anh em nhà kia đang ngồi chơi game- Không chọn được thì để tụi này chọn cho ...- Nguyên sồn xác bám vai Trung , ghé sát người vào cậu- Xê ra ...Để tụi này chọn cho cậu – Nam thấy

thể liền nhảy xuống xe đẩy ngay Nguyên ra và lựa xe cho Trung- Quân !! – Nhi lên tiếng gọi – Anh qua đây trước đi , xe lấy sau Quân vẫn ngồi người đi tới chỗ Nhi , có khi nào tại anh chậm quá làm cô cáu không ?? Lỡ anh bị ăn đòn thì sao ?? Chưa gì anh đã thấy sợ- Lên xe đi !! Em chỉ cho – Nhi hất cằm lên yên xe mà Quân vẫn chờ người ra – Lên mau !! – Nhi nạt làm anh nhảy chồm lên xe Nhi leo lên đằng sau ngồi , nắm lấy tay anh làm hơi bị căng thẳng , đã thế cô còn ghé sát mặt vào cổ anh nữa chứ ..Sau 1 hồi lằng nhằng thì Quân cũng chạy được với vận tốc bằng 1 đứa chạy xe đạp . Dừng xe , Nhi nhảy xuống rồi kêu Quân tự chạy , anh hơi run và thế là vận ga quá đà - Aaaa...aAAA...- Quân vừa điều khiển xe vừa lên í ới nhưng hình như chả ai quan tâm- Bình tĩnh đi !! – Nhi leo lên xe đi theo Quân Anh nghe cô bình tĩnh hơn và hạ ga xuống , điều khiển xe có vẻ khá hơn lúc nãy , chạy vài vòng thì anh thắng lại Sơn và Trung cũng được Nguyên chỉ ngay sau còn Nam cứ xăm soi xe chẳng để ý gì- Nhóc kia !! Trốn sao ?? – Trung thấy Nam cứ loay hoay gần dần xe liền lên giọng kêu

- Ra liền – nghe giọng Trung chàng ta liền hí hôn chạy ra Cả bọn chạy vài vòng cũng đến trưa , bà đi chả biết đi đâu giờ chưa về , nhà toàn là đồ ăn đóng hộp- Ăn cháo đóng hộp nhé – Nguyên lục lọi rồi giờ ra mấy hộp cháo ăn liền , lập tức nhận được ánh mắt không mấy thiện cảm của cả đám anh liền cười xuê - Giỡn thôi mà !!

- Nhìn là ngán rồi ...Thôi để em đi ra mua vài cái pizza về ăn – Nhi phát ngán khi nhìn đồ ăn đóng hộp Quân thấy Nhi leo lên moto liền chạy ra bám đuôi xe cô , Nhi quay đầu lại- Anh đi với !!

- Em chờ - Nhi cười tinh nghịch nhìn Quân- Ồ...Cho anh chờ đi chứ không nhìn kì lắm – Quân đờ mặt , anh cốt yếu đi với Nhi để anh chờ cho an toàn thôi mà- Nhìn anh giống con gái lắm không kì đâu !! Lên xe !! – Nhi cười nhìn Quân , cô biết tông tại sao anh lại đòi đi theo Quân cũng chẳng cãi được gì liền leo lên xe ...Vừa an toạ thì cô nhích ga phóng đi , anh vì quá bất ngờ liền ôm chặt lấy Nhi . Nhi lách qua từng xe khác , lạng lách điêu luyện đến nỗi xe có cảm tưởng như muốn lật bánh - Đến nơi rồi – Nhi nói làm anh mới để ý hiện giờ anh đang ôm chặt lấy Nhi trong khi xe đã dừng hẳn , bao nhiêu con mắt đánh về 2 ngườiBước vào quán thì có 1 người phục vụ nam ...À ..hình như là chủ quán ra chào Nhi , cái cách đập tay , cười nói cũng thân mật trong khi Nhi vẫn lạnh tanh- Như cũ ..Bốn phần !! – Nhi gọn lỏn- Em lúc nào cũng thế ...Ngồi đây chờ đi – chủ quán liền ra hiệu cho nhân viên và chỉ xuống ghế

Nhi và Quân ngồi xuống , giờ chủ quán mới để ý đến Quân , sau 1 hồi xăm soi các kiểu thì chủ quán chia tay cười

- Chào em !! Anh là Minh , năm nay anh 24 tuổi ..Anh là bạn trai của em ấy .....- chủ quán vui vẻ chỉ vào Nhữ"Búp" ..Vâng , sau lời nói ấy thì chủ quán tên Minh của ta đã bị u đầu- Chỉ được cái nói linh tinh – Nhi thở mạnh nhìn hấn – Bạn trai em kia kìa - cô hất cằm về phía Quân Minh nhìn qua rồi nhìn lại , không nhìn mới lạ , Quân bây giờ đang cột tóc cao , mặc đồ con trai nhưng nhìn qua thì giống con gái có cá tính hơn là 1 đứa con trai đúng nghĩa- Nguyên nói là em có bạn trai dễ thương lắm mà ...Sao lại là nữ - Minh khoác vai Nhi nói nhỏ

- Tại em kêu để tóc dài thôi ..Hết hè thì cắt ..Anh thấy xinh không ?? – Nhi cũng nhe nhò theo hấn Thấy 2 người cứ thì thầm to nhỏ Quân cảm thấy khó chịu , dần dần cái mặt anh đen xì ....Sau 1 hồi xì xầm thì Nhi đi lấy pizza chỉ còn lại Quân và Minh- Xin lỗi em ....Em tên gì ?? – Minh cười trừ khi bắt gặp cái bản mặt đen xì của Quân- Em tên Quân ..Anh có quen biết với Nhi sao ?? – Quân cũng trả lời theo phép lịch sự và hỏi- À ...Anh biết Nguyên trước sau đó em ấy mới dẫn theo Nhi để gặp anh , 2 đứa nó hồi trước hay ghé quán anh nên quen . Rồi có mấy tối rảnh thì 3 anh em lại rủ nhau đi bar chơi – Minh vội cười , kiểu này chắc lúc này thấy thân nên ghen đây mà Quân tính hỏi thêm nhưng Nhi đi ra phang 4 hộp pizza vào đầu Minh khiến hấn đập đầu xuống bàn , cô để luôn 4 hộp lên đầu Minh- Hết bao nhiêu ?? – Nhi phải ra hỏi trực tiếp Minh vì nhân viên nói thế- F..r.e.e... - giọng Minh ồm ồm- Gì cơ ? – Nhi gằn giọng , cô không thích cái kiểu này- À..Anh lộn .... Tất nhiên là 436 ngàn rồi – hấn nghe giọng Nhi liền trả lời thật nhanh , hấn cũng nghe Nguyên nói là cô đánh rất thảm dù chưa bị lần nào nhưng hấn cũng thấy phát sợ bởi những vết bầm tím trên người Nguyên mỗi khi ghé Quán nhìn thế cũng nín thinh ...Haizz...Đám này có mỗi cái ăn trưa cũng phát mệt !!

Bạn đang đọc truyện *Cậu Ấy Là Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19

Sau 1 tuần rong chơi trong nhà thì cả đám quay về trường tiếp tục hoàn thành sinh hoạt hè . Hôm nay cũng có buổi sinh hoạt nhưng không phải là tập thể dục ngoài trời mà là trong bể bơi của nhà trường Nghe đến môn bơi thì con trai rõ khoái còn con gái thì cứ ngại ngùng không chịu mặc đồ bơi bởi vì phải tự chuẩn bị đồ bơi- Này mấy em gái ơi !! Vào thay đồ đi chứ - 1 nam lên tiếng trên – Có gì đâu mà ngại ... thấy anh nè ..... - cậu ta khoe hết cái body của mình ra rất tự nhiên- Im đi !! – 1 nữ gào lên- Body không có mùi nào đừng có khoe ra !! – 1 bạn nữ khác nói làm cậu ta quê chuẩn luôn xuống nước Nói thế thôi chứ bây giờ không thay đồ rồi thầy thể dục lại đánh vào cột không hợp tác nữa thì khổ ...Đồ bơi có cái kín nhưng kín kiểu gì đằng trước khoét 1 chỗ gần ngực rồi hở lưng đến sát hông - Mặc vào đi , chỉ hở eo thôi – Nhi đến đưa cho 5 bạn nữ còn còn lại 5 bộ đồ bơi

Mấy nữ nhìn qua bộ đồ rồi lại nhìn Nhi- Coi như quả vì học tốt đi – Nhi nhắm tịt mắt cườiMấy bộ đồ là đồ rời , dù bó sát nhưng không khó chịu , dễ chuyển động , áo không có dây nhưng ôm hết vòng 1 không để có khe hở còn quần thì ngắn giống mấy cái quần jean ngắn Thế là Nhi lựa cả bọn vào phòng thay đồ ... Còn về phía đám lộn xộn kia thì ....

- Cơ bắp chưa kìa – Nguyên thích thú nhìn Sơn , anh cứ bóp bóp vào bắp tay Sơn- Không phải anh sờ đủ rồi sao ?? – Sơn hất tay Nguyên ra , giọng hầm hè , khuôn mặt đầy ám khí đến nỗi Nguyên phải đỏ mặt hỏi Không muốn chọc điên Sơn nên Nguyên quay về phía Quân , có vẻ chàng ta đang hướng mắt về phòng thay đồ nữ- Em tớ đáng đẹp lắm cậu ơi – Nguyên huých tay vào người Quân làm anh giật mình- Tầm bậy ....Tôi có trông gì Nhi đâu – Quân vội phản bác- Ồ...Tớ có nói gì đến cậu trông em ấy à ?? – Nguyên móc lại 1 câu làm Quân đỏ mặt – Kìa kìa ...Em tớ ra kìa Quân nghe thể liền đảo mắt nhanh chóng về hướng Nguyên chỉ ...Sặc...Quân muốn xịt máu mũi luôn chứ chẳng đùa , rõ ràng là cô muốn chọc điên anh đây mà . Trong khi đám nữ kia bận đồ khá được thì Nhi lại mặc vào bộ bikini mới chết chứ - Đi vào thay bộ khác nhanh lên – Quân chạy đến chỗ Nhi , còn

Nguyên quán khấn khắp người cô đẩy cô vào trong phòng thay đồ- Mặc được mà – Nhi giả vờ ngây thơ vô số tội- Được con khi - cả hai đồng thanh gào lên rồi quay ngoắt về đám con trai – Nhìn gì mà nhìn !! Nhìn cảnh ấy mà Son với Trung bật cười, Nhi muốn chọc điên Nguyên mà bây giờ Quân cũng nhập cuộc , cái cảnh 2 người cứ xua đuổi mấy nam cạnh phòng thay đồ thấy mắc cười Bữa học ấy diễn ra thật thú vị nói cách khác thì nó giống bữa tiệc ở bể bơi hơn , tập thì ít mà giỡn thì nhiều , Nam ở bên ngoài nhìn vào mà cười , cậu chỉ tập trung vào cái đám hoa hòe tắc kè và nhất là Trung , cậu vội nhếch mép cười : “Sẽ gặp nhau sớm thôi” và bước nhanh trên hành lang với tập hồ sơ trên tay - Em đó , mai mốt đừng có mà đòi đi biển nha – sau buổi học Nguyên lại ần ần , dí dí tay vào đầu Nhi- Không cho em cũng tự đi – Nhi xị cái mặt xuống nhìn anh đầy thách thức Đi được 1 lát thì Nam đi ngang qua , theo tình hình hiện giờ thì chẳng ai để ý đến điều đó trừ cậu nhóc đang lẻ loi trong đám liền giờ tay gọi- Ê nhóc !! Nam đang đi nghe giọng quen thuộc liền lia mắt về phía tiếng gọi thấy Trung nàh ta đang vẫy tay ra hiệu lại gần. Thấy thế Nam vội cười nhẹ rồi chạy nhanh về phía cậu Thấy Nam chạy lại thì cậu có cảm giác gì đó kì kì rõ ràng là rất kì , cậu nhìn kĩ thì Nam khá to cao , có mái tóc cứ bông bông khi chạy nhìn cứ như bông vậy , Trung nhìn mà muốn lao vào giữa hết tóc trên đầu Nam - Trời ơi hôm nay cũng biết gọi tôi sao ? - Nam chạy đến bá cổ Trung vật lên vật xuống làm cậu muốn tắc thở

- Buông ra... Tôi giết cậu bây giờ - Trung cố gắng vùng vẫy nhưng hình như không có tác dụng Bất lực đành nhờ tới 4 người kia nhưng hình như đám kia đã bay đi từ đời nào- Trung à !! Tôi có chuyện muốn nói – tay Nam như nói ra , tóc đã che hết khuôn mặt của Nam lúc này Trung chẳng cần biết cậu ta muốn nói gì nhưng như được giải thoát Trung liền vùng lên chạy tút ra ngoài cổng trường rồi vọng vào- Có gì nói sau đi .. Giờ tôi đói rồi nhóc ạ .....

Nam lắc đầu rồi bước theo sau : “Để xem ai mới là nhóc” Về kí túc xá thì Nhi nhận được 1 cuộc điện thoại nên ra ngoài nghe còn lại đám kia trong phòng- Này Trung .. cậu đọc cuốn truyện tôi đưa chưa ? – Nam chợt nhớ ra quay sang hỏi Trung- Hả... Nhóc cần lấy nó sao ?? – Trung bị hỏi bất chợt nên ngớ ra

- Không , cậu chưa đọc sao ? Hay hôm đó cậu nhìn tôi – Nam bắt đầu nở 1 nụ cười gian manh- Này này ... Tại chưa có thời gian để đọc ... - Trung vừa nói vừa thấy Nam nhưn mảy như về không tin – Mai không có sinh hoạt tôi sẽ đọc – nói xong thì cậu hăm hực bỏ ra ngoài Đúng lúc Nhi đi vào , có vẻ cô vừa mới kết thúc 1 cuộc điện thoại vì cô mới đi vào thì mới hết ập điện thoại vào tai . Nhi ngồi xuống uống miếng nước rồi thờ dãi nhìn Nguyên . Anh Nguyên nhà ta thì đang mãi chọc chọc vào bắp tay của Son khiến hân muốn nhào vào bóp cổ Nguyên - Anh Nguyên ... Ba mẹ kêu mai phải về nhà ....- Nhi nhìn Nguyên bằng 1 ánh mắt khó chịu- Hả... Để làm gì?? – Nguyên ngừng trêu chọc SON quay lại nhìn ánh mắt của cô là biết chuyện tào lao liên quan đến ba mẹ rồi – Đừng có nói với anh là mấy cuộc gặp mặt gì đó nha “Rằm”, Nhi nghe xong mắt nổi lửa nên thẳng nắm đầm xuống bàn- Ba mẹ nói sao ? - Nguyên nhìn biểu hiện của Nhi thì chắc ba mẹ bắt cô làm việc gì cô không thích- Gặp gia đình mấy người bạn cũ .... Nhớ... mặc... váy...- Nhi vừa dứt câu thì Nguyên ném ngay cho cô 1 cái gối để cô thoải sức đầm Nguyên biết ngay mà , chỉ có mấy vụ ba mẹ cười cười bắt Nhi mặc váy thì cô mới khó chịu như thế này thôi chứ gặp mặt gì đó thì chỉ 5 phút sau có bới tung chỗ đó lên cũng không thấy cô đâu hết Quân tính tới gần nhưng Nguyên cản lại- Cậu mà tới gần thì nó cho cậu mặc váy cả ngày đấy Nghe tới đây cả đám lặng lẽ chuẩn ra ngoài để lại mình cô trong phòng thoải sức đầm tan nát cái gối Đang đi thì lại gặp Trung đi từ hướng căn tin ra ngoài- Sao tự nhiên ra ngoài vậy ??

- Chưa muốn chết – cả đám đồng thanh Trung vừa ăn snack vừa gât gât ra về hiểu rồi nhìn lên cả đám ... Đột nhiên cậu thấy ánh mắt của cả đám tập trung vào gói snack của cậu ... Và y như rằng chuyện gì tới cũng sẽ tới ....

- Cho miếng coi !!! – cả đám đang rượt theo 1 cậu nhóc- Tự mà mua !! – và cậu nhóc ấy đang chạy thực mạng để thoát khỏi những đũa đói ăn ... Haizz ... Cảnh tượng thật nhộn nhạo Trong lúc đó Nhi vẫn ngồi trong phòng đầm gối như đầm bao cát .. cô ghét mặc váy, ... Cực kì ghét !!! ~ Hôm sau ~ Em ổn chứ - Quân đứng ngoài cổng trường mà thấy Nhi mặt hầm hầm- Nhìn giống ổn lắm sao ?? – Nhi đeo cái ba lô rồi tháo tai nghe xuống – Nhưng có cái này sẽ làm em thấy tốt hơn ... Lại đây !! Quân trở mặt nhìn Nhi , anh lần lại gần thì lập tức Nhi bá cổ kéo anh lại gần thơn nhẹ vào má anh đồng thời tiếng “Tách” của máy ảnh vang lên , cô thả anh ra lục đục 1 hồi rồi khoe ra cái màn hình điện thoại có hình lúc nãy vừa chụp- Cho anh với !! – Quân đỏ mặt nhìn Nhi Nhi chỉ cười rồi nhích ga đi luôn ... 1 lúc sau thì anh nhận được 1 tin nhắn kèm theo 1 bức hình vừa nãy : “Liệu hồn mà cài hình nền đi”

Nhìn tin nhắn mà Quân chợt cười , hình như cô chưa bao giờ nói với anh những câu bộc lộ tình cảm mà chỉ bóng gió qua mấy câu nói cộc lốc , đe dọa đủ kiểu .... Nhiều lúc anh nói mấy câu sến súa thử xem cô biểu hiện thế nào . Ai dè cô chỉ trả lời qua loa đại loại như : “Thế sao??”, “Vây à??”, “Ừ , biết mà” Nghe phũ vậy thôi nhưng anh biết cô cũng vui lắm , anh chỉ chờ đến cái lúc mà anh cười cô về làm vợ thôi ... Nhưng có vẻ việc đó còn xa lắm ...

~ Tại nhà họ Vương ~

“Két”, tiếng thắng xe vang lên kèm theo cái sụt chân của Nhi , cô nhảy ra khỏi xe 1 cách nhanh chóng Nguyên theo ngay sau nhưng anh có phần thông thả hơn . Vừa bước vào nhà thì Nhi liền ném cái ba lô nhỏ vào ghế so-pha mặt hầm hầm ngồi phịch xuống ghế - Con gái yêu của mẹ.....- Widel mới xuống nhà tính chạy vào ôm hôn con gái mình mà nhìn mặt nó xong là nín thinh không dám nói- Con không mặc đầm !! – Nhi vừa thấy mẹ liền nói ngay vào vấn đề chính- Nhưng...- bà nhăn mặt nhìn Nhi nhưng Nhi lại ám sát bà bằng sát khí nên bà im lặng gât đầu .. có đứa con gái thế này chắc bà đau tim mà chết mất thôi !!

Nhìn thấy mẹ mình gât đầu thì mặt Nhi nở ra được 1 chút nhưng sau đó Widel giờ cái cụng đai cao màu đen và thêm 1 cái áo ngắn màu trắng ra- Con mặc cái này nè ..... không mặc là mẹ không cho con lái xe moto nữa đâu – Widel biết cô sẽ mặc nếu bị cấm gì đó cô thích tất nhiên cô sẽ chọn bên nào có lợi hơn Nhi hăm hực lấy bộ đồ rồi liếc về phía Nguyên , chưa chỉ đã thấy anh cười khúc khích , thấy điện thoại anh để sẵn chế độ chụp ảnh- Anh liệu hồn đó !!- Mẹ ơi !! – Nguyên vờ núp sau lưng Widel chỉ chỉ vào Nhi- Hai đứa này suốt ngày chỉ chèo .... Lo chuẩn bị đi .. Ba về là mình đi đấy – Widel cười dí ngón tay vào đầu Nguyên rồi nhăn nhó cười với Nhi Khoảng 5 phút sau Nhi đi từ trên lầu xuống , cô chỉ khoác thêm cái áo jean bên ngoài tăng thêm cá tính cho cô- Con gái của ba là nhất !! – Nhi bước vào xe mà ông Hùng cứ cười tùm tùm nhìn cô- Sao con không được lái moto – Nhi nhăn mặt nhìn ba mình- Đi thôi !! - ông vờ như không nghe thấy , xuất phát luôn với vẻ mặt hầm hầm của Nhi

Bạn đang đọc truyện *Cậu Ấy Là Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 20

Địa điểm gặp mặt là 1 nhà hàng khá nổi tiếng, không phải kiểu quá sang trọng mà nó khá đơn giản không rườm rà. Bước vào có 1 cậu thanh niên chắc tầm khoảng 20 gì đó tươi cười chào gia đình họ Vương kia- Chào cô chú ạ !!

- Ô.....Việt đây sao ?? Giống ba Kiệt phết đấy – bà Widel cười rồi vỗ lưng bôm bốp thẳng cháu họ của mình- A..khụ..khụ...Hắn đây là hai em Nguyên với Nhi phải không ? – chàng trai tên Việt ấy liền cười thân thiện nhìn Nguyên với Nhi – Chào hai em !! Anh là Việt, năm nay anh 20 tuổi ....

Nguyên liền cười chào lại nhưng Nhi thì chỉ giờ tay tỏ ý chào Việt ...Cậu Việt nhìn Nhi cười trừ, cậu ta cũng có nghe Widel nói lại rằng cô cũng ít nói chuyện với người lạ nhưng không nghĩ cô lại kiêu loi đến thế - 1 năm gặp có 1 lần mà lần nào cũng thiếu 2 em thôi đấy – Việt quay qua trò chuyện với Nguyên- Chắc lúc đó bọn em bận ...Ngoài bạn bè của ba mẹ em ra còn có ai không anh ?? – Nguyên gãi đầu nhìn Việt, anh là người rù Nhi đi trốn gặp mặt không chứ đâu- Còn có con của họ ....Cũng tầm tuổi bọn mình thôi, không phải ngại đâu ...Có gì anh giới thiệu cho – Việt cười nhìn Nguyên Vào đến nơi có 1 cậu thanh niên tươi rói vỗ tay ra hiệu, vợ chồng họ Vương liền cười nhìn cậu nhóc đó, đến lượt Nhi bước vào thì cậu chặn lại- Đi đâu thế cô bé ??Nhi ngược mặt lên nhìn cậu ta với ý nói rằng : “Đi đâu thì ảnh hưởng đến cậu chắc”. Nhìn ánh mắt giết người đó cậu ta liền đỡ người ngay tại chỗ, Nhi đi qua cố ý đụng mạnh vào người cậu ta làm cậu ta tỉnh lại Ngay lúc đó thì Nguyên với Việt cũng vào tới ..

- Đây là Quốc, năm nay cậu ấy 19 tuổi ....Quốc !! Đây là Nguyên kém em 1 tuổi đấy – Việt giới thiệu trong khi cả 2 gật đầu chào nhau- Cô bé kia trông giống em lắm – Quốc nhìn Nguyên rồi chỉ vào Nhi đang đứng một mình giữa sảnh- Đó là em gái của em ...Em ấy tên Nhi. Em ấy hơi ít nói – Nguyên gãi đầu nhìn Quốc Nhi đang không biết tìm ba mẹ ở đâu vì thoáng cái đã thấy ông Hùng với bà Widel chuẩn mắt tiêu thì có 1 thanh niên đeo kính có vẻ thư sinh đứng trổng làm Nhi té uỵch xuống sàn - Xin lỗi cô bé !! Cô bé có sao không ?? – chàng thanh niên ấy liền hỏi thămThấy Nhi té xuống sàn Nguyên liền chạy lại, Quốc và Việt cũng chạy theo- Cần tay không ?? – Nguyên ngồi xuống nhưm mảy hỏi côNhi gật đầu và thế là Nguyên đứng lên chìa tay ra cho Nhi nắm, cô chưa kịp nắm thì anh đã rút lại và sau đó là 1 tràng cười của nguyên vì cô bị anh lừa - Anh chết chắc !! – Nhi nhanh chóng đứng lên, tay cột tóc cao lên và chìa ánh mắt giết người nhìn Nguyên- Anh không sợ... Em mặc váy mà – Nguyên giờ coi trời bằng vung- Muốn mất cái răng nào ?? – Nhi bẻ tay nghe thật rợn người Đang đến đỉnh điểm thì bà Widel chạy ra kêu cả đám vào, Việt vừa đi vừa chỉ vào chàng thư sinh kia và giới thiệu- Cậu mất kính này là Tuấn, bằng tuổi với Quốc và là em họ của Quốc...Còn đây là Nhi với Nguyên, con của cô Widel với chú Hùng đấy, Nguyên 18 còn Nhi 17Nguyên cười chào cậu ta còn cậu ta chỉ để ý mỗi Nhi nên gật đầu qua loa rồi nói nhỏ với Nhi :

- Cho anh xin lỗi vụ lúc nãy !!

Nhi ngược mặt nhìn anh chàng này và khuôn thể hiện rõ câu : “Đồ phiền phức !! Nói 1 lần thôi!!” Mới bước qua cánh cửa dẫn đến bàn tiệc thì nhóm trung niên bên kia đã đồng thanh la lớn tất nhiên là trừ Widel với Hùng :

- NHI???

Nhi nghe mà giật mình, nào giờ có gặp ai mấy bạn của ba mẹ đâu mà họ biết tên mình ?? Theo phép lịch sự thì Nhi chỉ gật đầu chào. Đột nhiên có 1 người phụ nữ chạy ra sờ soạng cô có vẻ rất bàng hoàng- Phải Vương Hàn Nhi không ??- Cháu là Vương Triệu Nhi ....Hàn Nhi cô nói là cô của cháu và đã mất lâu lắm rồi – Nhi chợt cười, cô biết ngoại hình của cô giống người cô của mình là Vương Hàn Nhi đã mất trước lúc ba mẹ cô cưới nhau, cô biết điều đó khi nghe mẹ kể lại Bà Widel cười rồi vỗ vai người phụ nữ đó- Chị Ngọc...Rất giống đúng chứ ??- Phải ...Giống y đúc – Bà Ngọc từ về bàng hoàng trở nên vui vẻ - Cháu cười được không ??Nhi nhủ mảy nhìn bà Ngọc ..Tuy câu hỏi hơi buồn cười nhưng mẹ cô kể tận tình nên cô cũng biết lí do tại sao bà ấy lại hỏi như thế ..Bởi vì Vương Hàn Nhi theo như mẹ kể thì gần như không cười Cô nỡ 1 cười thật tươi rõ tươi, 1 nụ cười giành cho bà Ngọc, 1 nụ cười nhìn vào thì Nhi là cô gái khá hiền, dịu dàng ...Bà Ngọc liền sờ lên mặt Nhi- Đừng để mất nó, cháu hiểu chứ ??- Dạ hiểu – Nhi vẫn cười nhìn bà ấy, không hiểu sao Nhi lại có thiện cảm với người này Bắt đầu bữa tiệc bằng những vụ trẻ trâu của các đảng sinh thành và những câu giới thiệu, nói chuyện với Nguyên, tuyệt nhiên Nhi không hé 1 câu, chỉ cắm mặt vào cái điện thoại - Em cũng phải nói chuyện đi chứ ?? – Nguyên quay sáng che màn hình điện thoại của Nhi- Muốn chết hả ?- Nhi giờ tay dọa đâm Nguyên làm anh rút tay lại, ngồi trề môi nhìn cô

Nãy giờ cắm mặt vào màn hình điện thoại nhưng cô cũng biết có người nãy giờ nhìn cô chăm chăm ở phía đối diện- Cậu gì đó nè !! Tôi không thích bị người khác nhìn vậy đâu – Nhi không biết tên liền quơ tay trước mặt Tuấn ra hiệu rồi lại tiếp tục công việc- Anh ấy tên Tuấn, con của bác Ngọc lúc nãy ấy – Nguyên lại thò đầu nhiều chuyệnNhi lần này không nói gì, dùng luôn khuỷ tay thực thẳng vào ngực Nguyên làm anh ôm ngực nhăn nhó Bên nhóm trung niên nhìn thấy liền sồn da gà, không chỉ ngoại hình mà có lẽ tính cách cũng na ná Hàn Nhi- Hình như con trai chị có tình ý với Triệu Nhi rồi !! – bà Ngọc nói nhỏ để đám trẻ không nghe được- Nhi ấy hả ?? Cháu nó có người yêu rồi ...Tên Phạm Nghiêm Quân chỉ khác mỗi tên đệm thôi ....Giống Minh Quân lắm - Widel cũng nho nhỏ với Ngọc

Bà Ngọc chỉ cười, bà sẽ can dự gì tới chuyện thẳng nhóc nhà bà đã thích 1 hoa đã có chủ, bà chỉ quan tâm tới chuyện nó chọn đề hoa với chậu yên lành hay đập chậu cướp hoa ...Nhưng nếu có gì sai trái thì bà sẽ trừ khử ngay ý định đó trước khi nó kịp suy tính Đúng là cô nàng khó tính này không chịu hé nửa lời từ lúc đánh Nguyên tới lúc tiệc tàn ...Phụ huynh tí tởn đi tầng 2 và mặc xác lũ nhóc nhà mình đi theo hay về ...Ba mẹ gì ki vậy ??? - Để anh lấy xe chở mấy đứa về nha ?? – Việt từ đầu bữa tiệc đến giờ là câu nói của các bạn trẻ đây- Ủ ! Em đi mua nước đá!! – Quốc gật đầu rồi tò te đi kiểm chỗ mau nước, nãy giờ trong bữa tiệc anh lỡ uống nhiều nước ngọt quá- Em đi với !! – Nguyên cũng bám theo Quốc

Bây giờ trước nhà hàng ấy chỉ còn có Nhi và Tuấn đang đứng chờ Việt, không hiểu anh này lấy xe kiểu gì mà lâu thế không biết ... Nãy giờ cô đã rời mắt khỏi điện thoại và chú ý đến xung quanh nhưng về mặt vẫn không đổi

Tuấn cứ nhìn Nhi mãi, cậu chẳng biết làm sao để bắt chuyện với Nhi, cô xem cậu như không khí- Em mời chân chưa ?? – Tuấn lên tiếng sau 5 phút đắn đoNhi lắc đầu mà không nhìn Tuấn- Em ghét anh sao ?? – Tuấn vẫn tiếp tục hỏiCô vẫn lắc đầu- Vậy sao không nói chuyện với anh – bây giờ Tuấn đã dày mặt hơn Nhi bây giờ mới ngược mặt lên nhìn Tuấn, cô có thể nhận xét da không quá trắng, cao khoảng tầm 1m8 gì đó, có mái tóc chắc nhuộm màu hạt dẻ .....Đang mở miệng tính nói thì điện thoại đang cầm trên tay chợt sáng lên báo có tin nhắn tới

Nhi mở màn hình ra để xem tin nhắn , Tuấn có liếc qua thì nhìn thấy bức ảnh Nhi chụp chung với Quân hồi chiều , cậu chợt nhớ người ra ...Thì ra cô có bạn trai rồi nên mới cư xử như thế Nhi nhắn tin xong lập tức có 1 người đi xe moto chạy đến chỗ 2 người- Sao lâu thế ?? – Nhi tiến đến chỗ người đó

Người ấy cười mũ bảo hiểm ra đưa lại cho Nhi rồi cúi đầu chào và lẳng lặng bước bộ về . Nhi cũng chẳng cần biết người đó đi đâu mà chỉ leo lên xe- Em đi đâu vậy ? – Tuấn thấy thế liền hỏi ngay- Tôi không thích nói chuyện với người lạ với lại đi đâu là quyền của tôi , người lạ à !! – Nhi nói xong 1 lèo thì nhích ga đi luôn không cần đội mũ bảo hiểm Lúc cô đi rồi thì Việt mới lấy xe chạy ra với vẻ mặt ngây thơ , miệng thì oang oang- Xin lỗi đã để các em chờ lâu !! ....Đi đâu hết rồi !?? – Việt ngây thơ nhìn Tuấn- Anh đừng có cái kiểu câu giờ nữa – Tuấn mặt hầm hầm ngồi vào xe- Em với bé đó sao rồi ?? Nhìn là biết em có cảm tình với người ta rồi !! – Việt cười rồi nhìn Tuấn- Em ấy có bạn trai rồi ...Em ấy ....Em ấy ..là người đầu tiên em có cảm giác rất kì lạ - Tuấn chỉ gục mặt không ngẩng lên Việt chỉ thờ dài chứ không nói gì , Tuấn có nhiều bạn gái chú ý tới nhưng chẳng ai vừa mắt cậu , vậy mà chỉ 1 cái đụng ở sảnh hôm nay thì cậu trở thành 1 kẻ biết đến tình yêu sét đánh !! Số cậu có vẻ nhỏ , thích ai không thích đi thích người vừa ít nói , lạnh lùng đã thế còn có người yêu rồi mới ghé Ngồi trên xe được 1 lúc thì Quốc với Nguyên quay trở lại với chai nước suối và 1 ổ bánh mì . Hai người ngồi vào xe mà Việt ngo quanh quanh nhà hàng rồi lại thụt đầu vào hỏi- Nhi đâu ??- Em ấy lái moto đi về rồi – Tuấn định nói nhưng Nguyên nhanh hơn

- Sao em biết ?? – Tuấn ngạc nhiên nhìn Nguyên- Em ấy nhắn cho em với lại vừa gặp em ấy ở hàng bánh mì ..Chắc mua cho Quân – Nguyên nói rồi ngậm bánh mì tỉnh rụiQuốc thấy nhắc đến tên 1 người con trai nên quay lại hỏi Nguyên :- Em ấy có bạn trai rồi sao ??Nguyên ham ăn đến nỗi chỉ gật đầu nhưng miệng thì nhồm nhoàm Quốc thờ dài ra về chán chường- Hoa có chủ rồi sao ?? Thế là có người tiếp tục ẾNghe Quốc nói thì Tuấn liền quay ngoắt lờm Quốc làm cậu ta nín luôn

Bạn đang đọc truyện *Cậu Ấy Là Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21

Trong lúc xe của Việt mới bắt đầu đi thì Nhi đã về tới trường , trước cổng có Quân đứng chờ- Ăn đi !! – Nhi đưa cho Quân ổ bánh mì lúc này vừa mua – Sao không nấu cơm đi ??

- Giờ trung đang điên loạn trong nhà ấy ...Cuốn sách hôm trước Nam kêu Trung đọc ấy ...em ấy đọc mấy trang đầu thấy lạnh lạnh , lật qua mấy trang sau thì toàn 18+ nên nổi điên đòi đánh Nam vì dụ đọc cuốn sách đồi trụy . Thế là 2 đứa rượt nhau trong nhà rồi – Quân ngồi xuống sau xe Nhi , vừa ăn vừa kể Nhi nghe kể xong thì liền thờ dài , ông nam này vẫn không bỏ được mấy cuốn sách đồi trụy đó , nói gì về mấy cái sách đấy thì nhà Nam có hân nguyên 1 kệ lớn chứ chẳng đùa . Giờ lại dụ Trung đọc mấy cuốn đó bị đánh là đúng rồi- Cho chết – Nhi cười nhẹ – Ăn xong kiểm chỗ nào ăn nữa không ??Quân lắc đầu rồi nói :

- Mua giùm anh chai nước là được rồiNhi không nói gì chỉ nhích xe vào sát cổng rồi đi luôn vào căn tin ...Quân đang tự hỏi sao cô không dắt xe vào trường luôn nhưng giờ anh không có miệng để hỏi nữa Cùng lúc đó có 1 chiếc xe hơi màu đen dừng trước cổng , Nguyên bước ra cúi chào- Em học trường này sao ?? Hình như anh được thực tập trường này đây – Tuấn thò đầu ra ngoài ngó tên trường- Thật sao ?? Vậy khi nào anh bắt đầu thực tập ?? – mắt Nguyên sáng rỡ lên- Vào năm học – Tuấn trả lời rồi liếc nhìn xung quanh và dừng lại ở chiếc xe moto được dựng gần đấy cùng với 1 người theo cậu đoán là 1 bé gái – Không phải xe Nhi kia sao ?? Ai đứng đó thế ?? – Tuấn chỉ về hướng chiếc xe

Nguyên nhú mồm nhìn rồi tươi tỉnh vẫy tay gọi- Quân...Quân ơi !!Tuấn đơ người , tên thì giống con trai ai dè là con gái . Vậy không lẽ Nhi là les sao ??? Về phía Quân khi nghe gọi liền đảo đầu tìm nơi bắt nguồn tiếng gọi đó , anh tò te cầm ổ bánh mì tiến về phía Nguyên và thấy mấy người trong xe nên cúi đầu chào Nguyên nhìn ổ bánh mì rồi lại nhìn Quân cười gian- Ôi !! Được mua bánh mì kia !! Tôi chưa như thế đâu nhà ...Được Nhi cưng nên sướng nhà !!- Tào lao – Quân đỏ mặt gặm bánh mì Vừa dứt câu thì Nhi ngay đằng sau lên tiếng- Tào lao là sao ?? Không muốn chứ gì ?? – Nhi vờ làm mặt hầm hầm tay cô lắc lư chai nước ý ném đi- Ấy.ây.Không phải thế ....Anh muốn mà – Quân vội chụp lấy chai nước – Ai bảo không muốn đâu – Quân xụ mặt nhìn chai nước Nhi nhìn Quân xụ xụ nhìn để thương quá nên đỏ mặt ôm luôn lấy anh mà chẳng biết ai xung quanh- Nhớ quá cho ôm cái – ôm xong mới hỏi là sao ?? Thế loại gì đây- Có Nguyên với mấy người nữa mà – giờ mặt Quân đỏ hết cả lên , vừa ngượng lại vừa vui Bây giờ Nhi mới để ý thấy Nguyên và những người khác trong xe và tiến đến chỗ Nguyên hỏi câu tình queo- Mấy người này là ai ?? – sờ dĩ hỏi vì cô cũng có nhìn kĩ mặt đâu , câu hỏi chỉ mang tính chất có lệ chứ cô cũng chẳng quan tâm Nghe Nhi hỏi thì Việt cũng chỉ cười rồi lắc đầu thờ dài , lúc này Việt cũng có hỏi Nguyên về 1 số chuyện của Nhi nên cũng biết tại sao cô lại hỏi như thế- Tuấn , Quốc , Việt... 2 người 19 , 1 người 20 , nhớ chưa ? - Nguyên tóm tắt lạiNhi nhú mồm 1 lúc rồi giãn ra và gật đầu- Thôi ! Bye ! – Nhi lôi Quân xềnh xệch , chỉ giờ tay tỏ ý tạm biệt và không quay đầu lại

Nguyên lại hét to- Đi đâu đấy ??

- Đưa xe – Nhi đáp gọn lỏn rồi nhìn Quân , anh chàng nhà ta nghe Nhi nói tưởng thật nên xanh mặt ếch nhìn cô – Đưa thôi mà !! Đi kiếm quán nào uống nước !!Nghe tới đây thì còn được chứ đưa xe là anh chẳng cần biết Nhi là ác ma chi3 cần biết anh sẽ cho chiếc moto của cô vào bãi phế liệu là được

Thế là cả 2 không mũ bảo hiểm mà nhích ga chạy không cần biết ai cản đường . Tuấn nhìn theo nhú mồm hỏi Nguyên

- Hay vậy lắm sao ??- Ừ !! Em ấy thế đấy – Nguyên chỉ cười nhìn Tuấn , cái vẻ mặt của cậu ta hiện rõ sự lo lắng cho Nhi , Nguyên cũng phải người khờ khạo gì mà không biết Tuấn đang có tình ý với Nhi Tạm biệt mọi người , Nguyên đi gần đến kí túc xá thì Sơn ở đâu chạy ra kéo cô Nguyên đi ngược ra ngoài- Trong đây trung với Nam đang đánh nhau đấy !! Vào là chết- Thế qua phòng chúng mình đi !! – Nguyên cười gian nhìn SơnThấy dự cảm không lành thì Sơn vọt lẹ ra ngoài cổng trường nhưng đã bị nguyên nhà ta dí theo và vác như vác bao gạo ....

- Thả em ra !! Thả ra mau lên !! – Sơn hí hục đắm nhưng không ăn nhằm gì với anh , bực bội nên lỡ miệng quăng 1 câu – Đánh đến vậy mà không thăm , người gì mà trâu bò thế không biết Đang ngắm lại có gì đó sai sai thì Nguyễn quay đầu lại , ánh mắt anh lóe lên tia sáng , nụ cười hình như giãn ra hết cỡ trông thật kinh dị- Đề anh cho em biết thế nào là trâu bò nhé – Nguyễn chỉ nghĩ đến ngủ chung thôi nhưng vì câu nói ấy mà anh đã thay đổi ý định- KHÔNG !! Em xin lỗi mà !! Tha cho em đi – Sơn rùng mình , chỉ tại cái miệng Thế là tan tành buổi tối yên tĩnh của Sơn Quay vào trong cái phòng đang có 2 con người chỉ chốc kia thì Trung đang ngồi trên giường cầm cuốn sách , mặt thì hầm hè “Roẹt...roẹt” – từng trang sách bị xé nát không thương tiếc- Ấy cuốn đó hiếm lắm tôi mới mua được đây – Nam ở giường đối diện che gối nhưng vẫn to miệng- Đòi truy .... Cậu dám dụ tôi xem mấy cái đòi truy – Trung vừa nói vừa xé sách Đang được đà thì cậu liền dừng lại , Nam thấy thế liền nhích người ra khỏi giường từ từ tiến đến chỗ Trung . Trung liếc ánh mắt sắc bén qua Nam làm Nam đứng hình- Cậu. ....Sao cậu có thể ??- Gì ..Gì ?? Tôi làm gì sai ?? – Nam vẫn ngơ ngác không biết ngoài chuyện này thì cậu còn chuyện gì sai trái nữa

- Sao cậu có thể dụ dỗ 1 thằng nhóc con hôn cậu hả ?? – Trung giờ bức ảnh gắn kèm vào sách mà Trung đơ mắt mấy giây để nhìn Nam chột đờ người rồi lại phì cười , nghĩ gì mà kêu người trong hình là nhóc con vậy- Người yêu cũ của tôi đây ...Cậu ta giờ đang ở Mỹ say sưa anh chàng nào đó rồi !!

- Gì cơ ?? Người yêu cũ á !! Nít ranh biết gì mà yêu đương !! – Trung há hốc nhìn Nam , cậu không tin được 1 thằng nhóc sắp lên cấp 3 mà có người yêu thế này sao ...nhưng nghe Nam đã từng có người yêu thì Trung hơi nhói trong tim vẫn tò mò – Yêu được nhiều năm ?? Tóc Nam rũ xuống che hết biểu hiện trên đôi mắt cậu- Khoảng 3 năm gì đó ....tôi còn chẳng nhớ có nhét hình vào cuốn sách ấy – Nam chột giật lấy bức hình – Đưa nó cho tôi !!- Cậu làm gì thế ? – Trung theo phản xạ đứng lên nhìn Nam Nam thò tay vào túi lấy ra cái quẹt lửa ... “ Quái nào thằng nhóc lại có sẵn quẹt lửa vậy ?? Hay nhóc hút thuốc nhì ??” Trung vừa nhìn vừa suy nghĩ Bật lửa lên , Nam hơ tấm hình trước lửa . Tấm hình bắt lửa cháy dần trong ánh mắt buồn của Nam ...Còn Trung cũng không nói gì chỉ lẳng lặng lật lại mấy trang sách đằng sau ....cậu ngạc nhiên vì đằng sau toàn là hình của Nam và cậu nhóc ấy - Nam nè !! Cậu chỉ còn mỗi bức hình đang cháy phải không ?? – Trung hỏi mà mặt cúi gằm xuống- Chắc vậy – Nam trả lời gọn lỏn- Thế mấy cái này là gì ?? Cậu có tình để tôi xem hả ?? – mắt Trung không biết làm sao mà ngấn nước , cậu ném thẳng cuốn sách xuống sàn rồi ngồi bệt xuống ôm đầu – Khi thật !! Sao tôi lại thích thằng nhóc như cậu chứ ?? Tôi thích cậu đấy nhóc ạ !! Nam mở to mắt nhìn Trung , khẽ bước đến bên cậu , hai tay nâng khuôn mặt đầm đìa nước mắt lên và hét- Tôi mới là người nói câu đó ...Tại sao cậu lại cướp của tôi !!!! Tại sao ?? Tôi muốn nói trước mà- Ồ.....Cậu không nói sớm còn đổ tội cho tôi – Trung chùi hết nước mắt đi và bắt đầu cuộc cãi cọ- Tôi không biết đâu , cậu rút lại lời nói đó đi – Nam vẫn vùng vằng rồi lượm lại cuốn sách ấy- Nói rồi không rút được ...Mà cậu làm gì vậy – Trung thắc mắc Nam im lặng đi ra ngoài cầm theo cuốn sách ... Lát sau thì thấy khói ở ngoài bốc lên , cuốn sách cháy rụi chỉ còn lại đống tro tàn- Làm người yêu tôi nhé !! – Nam bước vào nhìn Trung , chìa tay ra cho Trung nắm- Tôi ở trên !! – Trung nắm lấy tay Nam bật người lên- Còn khuya nhé !! – Kết thúc câu nói thì Nam thẳng tay ấn người Trung vào tường rồi hôn ngay lập tức- Ừm...ừ...ừm...- Trung muốn phản kháng nhưng không được đành thuận theo ý Nam Vậy là từ 1 đêm nổi điên đã biến thành đêm tỏ tình cho 2 người

Trong lúc mà 2 người này đang tận hưởng phút giây ngọt ngào thì bên căn phòng nào đó đang khổ sở vì lỡ miệng ...

Và Nhi và Quân vẫn ngao du trên đường phố mặc dù đã hơn 11h , đường phố vắng hoe mà Nhi cứ phóng bạt mạng và dừng lại ở 1 con đường thoáng đãng và tối om . Quân thấy vậy liền quay lại hỏi Nhi- Em đi đâu vậy ?? Ở đây tối quá !! Minh về thôi- Vào đây chơi !! – Nhi ngoác tay rồi dắt xe tiến sau vào con đường ấy Quân đi theo , càng đi anh càng thấy sợ nhưng đi vào sâu hơn thì rõ có tiếng nhạc xập xình ...Đi vào thêm 1 chút thì có người đi ra , cười rõ tươi , Quân thấy người này rất quen . Nhìn kĩ 1 chút thì nhận ra đó là Minh , chủ của tiệm pizza - Lâu rồi mới thấy em quay lại đây ....Cậu nhóc hôm trước anh gặp nè ! – Minh hôn hờ- Sao biết em đến ?? – Nhi hỏi- Nguyễn nhắn – Minh chia cái điện thoại trong đó có cái tin nhắn từ anh trai thân yêu của cô Chẳng nói gì nữa , cô chỉ dắt xe bước theo Minh , Minh thấy thế liền nói

- Đề anh !! Hai đứa vào trước đi !! Khu bên trái đấy nhé – Minh dắt xe đi Quân thấy Minh đi khuất thì liền ngẩng mặt lên nhìn Nhi- Chúng ta đi đâu vậy ??- Đi kiểm chỗ ngủ ....Anh nghĩ kĩ túc xá còn chỗ chắc – Nhi nhìn Quân rồi lại ngửa mặt lên trời Đi tới cuối đường thì có 1 quán bar , nó rất rộng , vừa bước đến cánh cửa thì bảo vệ ngăn không cho vào- Chir Quill – Nhi nói mỗi tên nước ngoài thì bảo vệ liền mở cửa mời vào còn Quân bị giữ lại – Tôi mời cậu ấy – Nhi lạnh lùng lên tiếng thì lập tức Quân được giải thoát Quân bước vào bar , anh thấy người ta nói rằng quán bar là nơi tụ tập các dân sành ăn chơi , nhạc nổi xập xình , nhảy nhót điên loạn nhưng bước vào quán bar này thì khác , nhạc thì có nhưng tuyệt nhiên không có hò hét hay nhảy nhót gì cả ..Đơn giản là ngồi uống rượu thôi - Sao thấy mọi người không ra nhảy – Quân ghé tai Nhi hỏi

- Giờ chưa đến lúc !! – Nhi dáo dác kiểm chỗ thì thấy nhân viên phục vụ hỏi , cô cũng chỉ nói mỗi tên nước ngoài thì nhân viên chỉ đến tận nơi Cô ngồi vào chỗ và gọi 1 chai rượu , nghe thế Quân giãy nảy lên- Em uống gì một chai ghê vậy ?? Đợi cho nhân viên đi thì Nhi liền cười , búng vào trán Quân- Em gọi vậy thôi !! Không gọi thì nhân viên cứ đứng đây đấy !! Ngó vừa thôi Quân giờ mới gạt đầu hiểu chuyện rồi anh quay lại búng vào trán Nhi

- Em với anh ai ngổ hơn ??- Anh chứ ai !! – Nhi bắt đầu nổi quạu nắm chặt lấy tóc anh Quân thấy tay Nhi bắt đầu siết tóc mình liền im lặng gạt đầu chỉ mong cô không nổi điên là được- Này !! Sao lại bắt nạt cậu ấy thế ? Con gái phải dịu dàng chứ ?? – Minh ngồi phịch xuống ghế đối diện rồi cười- Muốn gì ?? – Nhi liếc mắt sang Minh- Không ...Tí nữa hai đứa ngủ đây luôn chứ gì ??

- Ừ – hai người đồng thanh đáp

Minh ngoác nhân viên lại kêu sắp xếp chỗ cho 2 người , Quân nhìn Nhi đầy thắc mắc

- Anh ấy cũng là chủ khu này – Nhi nhanh gọn lẹ trả lời- Quái nào làm chủ nhiều thế ?? – Quân làm bằm trong miệng- Anh thuộc dạng thích làm chủ em à - Minh cười rồi trả lời Quân Quân điếng người , cúi gằm mặt xấu hổ không tá nổi , còn Minh được 1 tràng cười sáng khoái , anh công nhận chọc Quân đúng là vui thật Đồng hồ điểm đúng 12 giờ thì nhạc dừng , đèn tắt tối thui trong vài giây ...Nhạc bùng lên , các loại đèn được bật lên đúng như các quán bar khác và mọi người trong bar bắt đầu nhún nhảy theo nhạc ....

- Em có muốn ra nhảy không ? - vì nhạc lớn nên Minh ghé sát tai Quân rồi hét lên Quân lắc đầu nhưng bị Minh kéo ra ngoài sàn chính Minh nhào lộn nhún nhảy trông cực ngẫu còn Quân nhà ta thì chỉ đứng nhún nhún , mặt thì đỏ lên hết , Quân đang là tâm điểm của các các cậu ấm trên sàn nhảy . Nhi nhấp ngụm rượu rồi liếc nhìn qua sàn nhảy , cô đặt mạnh li rượu xuống rồi liếc sang Minh – người đang nhìn cô đầy thách thức- Anh đùa tôi chắc !!! – Nhi nghiêng rãnh nóc hết li rượu rồi bước lên sàn nhảy Nhi vừa lên thì Quân như vớ được phao bám lấy cô ngay tức khắc , cô lôi Quân xuống thì ngay sau đó có mấy cậu ấm trực sẵn ở đó là hét vỗ tay Quân ...Có một cô nàng ăn mặc hở hang , tóc nhuộm đủ màu xông vào ném cho Quân cốc tiền-

Nhiều đây đủ chưa ?? Đủ để phục vụ chị tôi nay chưa ?? Cái kết đáng cho cô nàng này là Quân nhà ta đã thẳng tay ném cốc tiền vào mặt à rồi hét- Đủ cho mày đi sửa lại mặt đấy !!

Bạn đang đọc truyện *Cậu Ấy Là Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22

Minh thấy có xô xát liền nhảy xuống, ra hiệu tắt nhạc rồi nhắc cô à tắc kè hoa kia đứng lên- Hey !! Anh là chủ ở đây, cô em có chuyện gì thế ?? Nghe nói là chủ thì cô à mừng hết sẩy, cầm lại cốc tiền mặt vênh lên- Người của anh bao nhiêu đây không đủ để tiếp khách hả ?? Đã thế còn thái độ này nữa Minh quay sang Quân hỏi :

- Em nói gì cô em này thế ?? - Đủ cho cô ta đi sửa mặt ! - Quân đáp- Em nói đúng rồi đó ! - Minh gật đầu như tán thành ý kiến của Quân Minh quay sang cô à đang hậm hực kết bên- Em à !! Bar anh không tiếp khách, muốn thì sang bar khác đi .. Với lại em ấy không phải là nhân viên- Bar nhà quê hả ? Không tiếp khách ... Làm như có giá lắm ấy !! Đây là tiền đây ... nhiều đây gọi được đũa nào thì gọi ra lệ đi - cô à này vẫn đứng đó chưa ngoa - Cầm lấy mà sửa mặt đi - Nhi từ đằng sau Quân bước ra, dí lại số tiền đó vào ngực cô à Mắt Nhi lóe lên tia chết chóc, cô giơ tay tát cho à hai cái làm à bị đờ rồi đâm thẳng vào mặt làm à quay đờ .... Vừa ngượng dậy thì hi rút con dao bấm ra, lưỡi dao sắc bén hiện ra làm à xanh mặt- Trái hay phải - Nhi lạnh lùng lên tiếng, đặt con dao lên má phải rồi lại quay sang má trái

Cô à kia vừa 1 phát đấm của Nhi chưa kịp hoàn hồn thì đã bị khuôn mặt lạnh gáy của Nhi hù cho đống người nên vội lác lác đầu không nói lên lời- Nghe rõ đây !! Cậu ấy là của tôi ... Cậu ấy là bạn trai tôi .... Kế cuối, cậu ấy không phải trai bao ... Và cuối cùng là ở đây không phải là ở mại dâm ...

- Con trai sao ?? X..xin lỗi... T...tôi tưởng là con gái - à ta trở mặt nhìn- Còn chưa biết ?? - Nhi gần giọng Nghe được câu cuối à liền xách dép chạy lệ, Nhi đứng lên ghé sát vào người Minh giờ con dao kề ngay cổ Minh- Chán sống chưa mà động tới cậu ấy !??? - Chưa !! Anh còn trẻ ! Anh còn muốn lập gia đình - Minh giờ hai tay đầu hàng, lác đầu quyết liệt, anh chưa thấy cô gái nào lại dễ sợ như Nhi đây- Phòng ?? - tay cô vẫn kề con dao lên cổ Minh- 1 và 2 - Minh đáp nhanh, anh vẫn còn muốn sống Nhi nhét nhanh con dao vào túi và lòi cổ Quân đi, thấy mọi người vẫn nhìn cô quét nhanh ánh mắt và trầm giọng lên tiếng- Nhìn gì !???

Vừa dứt câu thì nhạc nhanh chóng được bật lên, mọi người ai làm việc nấy không dám quay lại nhìn Minh đi vào quầy rượu nói với 1 người nhân viên- Tổng cổ hết mấy đũa tính lập ở mại dâm cho anh !! - Vâng !! - cậu nhân viên kia nghe lệnh liền lui vào trong- Kiểu này anh phải cảm ơn hai đũa rồi !! - Minh thích thú nhìn Nhi với Quân Nhi đi 1 loạt các phòng thì mới thấy có căn phòng dán “ 1 và 2 ” ... Nhìn cái bảng dán mà Nhi điên người

- Chấp luôn - Nhi lăm bắm trong miệng rồi lòi Quân vào Căn phòng rất đơn giản, 1 chiếc giường đôi .. Hết ! - Trong bar sao lại có phòng ngủ vậy ? - nãy giờ Nhi không nói gì nên anh mới lên tiếng hỏi- Phòng này của nhân viên .. Chắc anh ta vừa mới kêu dọn ra ở đỡ với ai để có chỗ cho mình - Nhi trả lời không nhìn Quân Quân thấy thế liền hỏi :- Em giận anh hả ?? Nghe chộc đúng tim đen Nhi liền quay lại đề sát anh vào tường, siết chặt cánh tay của anh, ánh mắt lại lóe lên tia chết chóc- Tại sao lại đề anh ta lòi lên đó ?? Tại sao không xuống ngay lập tức mà còn đứng đó nhún nhảy là sao ??

- A..Anh... - Quân nghẹn lời, đúng thật lúc đó anh có thể xuống nhưng anh nhìn xung quanh ai cũng muốn ăn tươi nuốt sống anh nên anh không dám xuống, nghĩ lại lúc đó anh lại nước mắt ngấn dài - Anh... sợ... ..

Nhi nói lỏng tay ra để lại vết hằn đỏ trên cánh tay anh, cô thở dài che mắt, ngửa cổ lên trời- Nén mắng anh cái gì bây giờ ?? - Nhi nè !! - Quân gọi

- G... - chưa kịp nói thì Quân ghì cổ Nhi xuống, trao cho cô 1 nụ hôn nồng nàn Khi buông ra thì anh cười khi, cô chớp mắt rồi cũng cười- Giờ em mới biết anh vũ phu thế đấy - Nhi đang ám chỉ vụ lúc này Quân lấy cốc tiền ném vào mặt à kia- A..Anh không có vũ phu mà !! - Quân lại tiếp tục mè nheo- Vũ phu !! Vũ phu !! Vũ phu !! - Nhi vẫn chọc- Không chơi nữa - Quân phòng miệng chui lên giường ngủ luôn Nhi thấy im im nên đến cạnh bên giường thì đột nhiên Quân vùng dậy ôm chầm lấy Nhi, nhưng cô lại nhanh hơn né sang 1 bên làm anh ngã đập mặt xuống đất- Em ác lắm .. hic... - Quân xoa cái mũi của mình Nhi cười rồi rút con dao lúc nãy ra làm Quân giật mình, cô phi thẳng con dao đến cái camera nhỏ xíu ở góc tường ... Cái này Minh lắp để bảo đảm rằng trong phòng của nhân viên không có gì mờ ám tuy hơi mất riêng tư nhưng được cái là camera đó chỉ quay được mỗi cái giường những cái khác thì bị khuất hoặc không rõ - Lúc nào em cũng mang con dao đấy sao - Quân ôm gối chỉ chỉ vào con dao nhỏ- Con dao này mẹ em tặng hôm sinh nhật 4 tuổi .... Mẹ nói em phải giữ nó bên người - Nhi nói tỉnh rụi- Đề làm gì - Quân vẫn ngây mặt ra đó- Có cái này thì không phải sợ thằng nào cả ... Mẹ em nói thế đấy - Nhi lòi đầu ra 1 chai nước uống ngon lành Quân chỉ biết lác đầu thờ dài, ai đòi lại tặng cho đũa bé 4 tuổi 1 con dao cơ chứ ?? Người mẹ tình nhất năm đây rồi !! Quân đang ảo não thì đột nhiên mắt sáng rỡ lên gọi Nhi rồi rít- Nhi .. Nhi .. Nhi ơi !! - Hử ?? - Nhi đang lò mò cái gì trên điện thoại nên chỉ phát tiếng trong họng- Anh đi tập gym nha ?? Thấy mấy người tập gym vừa cao lại vừa có cơ nữa đấy Nhi không nói gì, Quân lại hỏi tiếp- Em thấy sao ?? Vẫn là sự im lặng ... Được vài giây cửa phòng đột nhiên bị bật tung, Minh nhào vào thờ hồn hèn la ầm ỹ- Ai... Ai... Ai cần đi tập thể hình đâu ?? Quân trở mặt nhìn còn nhi chỉ cười nhẹ chỉ về phía Quân, Minh lao nhanh về phía Quân, đưa cho Quân 1 tấm thẻ hội viên- Mai em đến tập nhé !! Anh sẽ hướng dẫn - Minh cười Chưa kịp hoàn hồn thì Minh đã vọt nhanh nhưng Nhi chặn ở cửa chỉ vào cái camera mà Nhi vừa phi dao vào phá tan tành- Anh bật lên đứng không ?? - Hi hi... Thôi anh chuẩn - Minh gãi đầu rồi lượn nhanh ra ngoài Nhi đóng cửa, leo lên giường đắp chăn tính ngủ nhưng cô vẫn thấy Quân còn ngấm cái thẻ hội viên liền ngồi dậy giật cái thẻ hội viên nhét vào túi rồi khoác tay qua cổ Quân- Không phải anh muốn đi tập sao ? Em đăng kí xong rồi đấy giờ thì ngủ đi Quân không nghĩ là Nhi nhanh tay đến vậy, thấy cô im im tưởng không vừa lòng ai dè lòi cả chủ đến tận đây đăng kí thẻ hội viên ... “ Anh Minh này đúng là người thích làm chủ ” - Quân suy nghĩ rồi chìm vào giấc ngủ ~ Hôm sau ~ Mẹ ơi !! Quân áo của con đâu mất hết rồi - Quân mới dậy đã la om sòm, câu chuyện rất ngắn : Anh dậy, trên người không thấy áo nên la- Đêm hôm qua anh cứ kêu nóng, ngủ mơ còi áo rồi ném vào mặt em .... Quân vẫn còn đây nè - Nhi thức giấc mặt cau có cứ giật giật cái dây nịch của Quân còn anh thì cứ túm lấy cái dây nịch trông thật buồn cười - Áo nè !! Mai một còn ném lung tung thì em xé nát áo - Nhi quăng cho Quân cái áo, rút con dao để trong túi ra cái “ xoạch ”

thì lưỡi dao hiện ra làm Quân xanh mặt gật đầu lia lia Vừa mới bước ra khỏi phòng thì gặp Minh đứng ngay cửa với vẻ mặt nham nhở hơn bao giờ- Cười gì ?? – Nhi nhăn nhó khi điệu bộ đó- Hai đứa khi nào cưới đây .....Em hại đời trai của Quân rồi mà...Lúc này thấy là dữ ghê !! – Minh cứ huých vào cánh tay Nhi Quân đỏ mặt , nín lấy vạt áo của Minh đây lí nhí- Anh ơi !! Quân vẫn còn !! “Rắc” cổ Minh tưởng chừng như gãy sang 1 bên , vậy là này giờ từ chọc vui sang chọc giận thần chết đây à ... Minh đây chuyển từ nham nhở sang run cầm cập . Mới sáng sớm mà bị ăn đòn thế này chắc khỏi làm ăn gì quá !! - Lần này tạm tha – Nhi đi suốt qua người Minh nói nhỏ nhưng đủ làm anh vừa rợn gáy vừa nhẹ nhõm tưởng bị tấn 1 trận rồi chứ ..May ghê !! Quân tính leo lên xe Nhi chờ về kí túc xá ai dè bị Minh tóm lại- Em còn phải đi tập nữa mà- Thế nè !! – Nhi ném cái thẻ hội viên cho Minh chụp- Mượn 2 ngày nhé – Minh chỉ chỉ vào Quân Nhi chỉ gật nhẹ rồi phóng xe đi luôn Minh vẫn cười tươi nhìn Nhi phóng đi , khi cô đã đi khuất thì Minh liền cười đến tận mang tai nhìn Quân , Quân giật bắn mình với điệu cười không thể gian hơn của Minh- Hai anh em ta đi chuôt lại về bè ngoài nà !! – Minh giơ cái thẻ atm vừa lôi từ túi quần ra rồi lôi Quân đi xềnh xệch Thế là Minh lôi cô Quân đi từ tiệm này sang tiệm khác , Quân dáng người nhỏ dễ chọn đồ , chủ yếu toàn thấy đồ đáng yêu còn Minh thì nặng nề ..Chỉ hơn 1 tiếng mà tay hai người không cầm thêm nữa- Uống đi em !! – ghé vào tiệm nước trong siêu thị , mình đưa cho Quân 1 ly nước rồi ngồi đối diện Quân

- Sao anh mua nhiều đồ thế !? – Quân vừa uống nước vừa hỏi- Có sao đâu , coi như là anh đãi em đi để mai mốt đi đám cưới hai đứa không cần nhét phong bì – Minh vẫn cười tươi như rói “Phụt” , Quân nghe đến đoạn đám cưới liền phun hết nước đang uống vào mặt Minh . anh hoảng loạn 1 tay rút giấy chùi mặt cho Minh , 1 tay chùi miệng mình , mấy cô nhân viên đi qua cười khúc khích :

- Chời ơi !! Em gái kia đang lau mặt cho bạn trai kìa !! Tình cảm quá !! Quân đang sửa chữa sai lầm của mình nên không nghe chứ Minh thì nghe tất , Minh bình thường sẽ không thích bị gán ghép linh tinh chỉ thích mình gán ghép người khác nhưng nhìn cậu nhóc tóc tím dễ dãi dễ thương này thì gán 1 tí chắc cũng không chết ai đâu - Đi cắt tóc nhé – sau khi cái mặt Minh đã hết nước thì anh lên tiếng- Hả !? Không được !! – Quân đứng lên kèm theo ly nước ngã xuống chảy dần tới chỗ Minh

Bạn đang đọc truyện *Cậu Ấy Là Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23

Cuối cùng cái chỗ nước trong ly cũng đổ hết vào người Minh ướt hết cả quần lẫn áo ...Haizz , bây giờ thì có giấy cũng như không , Quân rồi rút xin lỗi- Không sao , đi cắt tóc chuộc lỗi nhé Quân nghe thế đành ngậm ngùi gật đầu , thật tình chẳng biết sao hôm nay anh hậu đậu thế không biết chắc anh chỉ giỏi mỗi lĩnh vực nấu ăn và khóc nhè- Đợi anh thay đồ – Minh lôi ra 1 bộ đồ mới mua rồi đứng lên hỏi nhân viên đường đến chỗ nhà vệ sinh Quân thấy Minh đi khuất thì anh liền hấp tấp gọi cho Nhi ..Về phía Nhi nhà ta sau khi giao Quân cho Minh thì cô phóng lẹ về kí túc xá cư trú ở phòng Nam và Trung , hiện giờ cô đang cầm 1 cuốn sách dày cộm mãi đọc thì điện thoại chợt đổ chuông Quảng luôn cuốn sách vào 1 góc , cô rút điện thoại vừa đi ra ngoài vừa nhìn xem ai gọi , Trung ở trong phòng ngó ra ngoài thì bị Nam lôi cổ xuống- Nhiều chuyện vừa thôi- Kệ tở – Trung thực mạnh vào ngực Nam- Mà Nhi đang nói chuyện với ai đấy ? - sau màn ôm ngực than đau thì Nam đẩy tình rui xoa cằm- Giờ ai nhiều chuyện đây – Trung lườm xéo Nam Nhi quay lại liếc xéo 2 người làm Trung và Nam thụt đầu vào phòng không dám ngó lần thứ 2 . Tiếp tục cuộc điện thoại[....][Dù sao cũng còn có 1 tuần , kiểu gì cũng phải cắt , anh cứ đem cậu ấy cắt xén đi

[.....]

Nhi cúp máy , thì ra này giờ Minh gọi cho Nhi còn Quân do gọi cùng lúc nên máy bận làm Quân lo lắng gọi cả chục cuộc đến lúc Nhi bắt máy thì anh liền nói :

- Em làm gì mà không bắt máy ??- Anh Minh gọi em , anh ấy nói là kéo anh đi cắt tóc – Nhi vào phòng nằm trườn trên giường giọng cô nghe cứ khàn khàn

- T.Thế...- Quân chưa nói hết câu thì Nhi cắt ngang luôn- Anh cắt tóc đi , sắp vào học rồi , em buồn ngủ quá em ngủ đây – Nhi nói 1 lè rồi cúp máy làm Quân không kịp ú ớ câu nào Thật ra cô không ngủ , cô chỉ muốn xử lí cái người tên Nam cứ áp tai vào nghe điện thoại của cô từ này giờ thôi ..Về phía Quân thì sau khi tắt máy : “ Em ấy ngủ khòe thật”- Đang nghĩ gì thế ? Đi thôi !! – Minh lôi tay Quân đi Bước ra ngoài , Quân đứng đợi chờ Minh đi lấy xe thì có 1 đám thanh niên tóc nhuộm như tắc kè sấn lại đến gần Quân ....1 thằng chắc là đại ca gì đó của cái nhóm đó đến gần Quân trưng cái bộ mặt đều cang- Em gái đứng đợi ai thế .... Vào làm li cà phê với bọn anh- Gì vậy cha ?? Tôi là con trai !! – Quân giật nảy người , lùi lại 1 bước- Hả?? Con gái rõ ràng mà ...có điều ngực hơi nhỏ – thằng ấy vẫn vô tư đánh giá mà không biết Quân đã giận tới đỏ mặt Quân nắm lấy tay thằng ấy làm thằng nhỏ tưởng bỏ , đưa tay gỡ tay thằng nhỏ lên ngực rồi cười và nói :

- Làm gì có ngực mà nhỏ ... Tôi là con trai- Gi.Gi..Gi..Không lẽ mày là gay ?? Ở mà gay cũng được , anh đây cũng thích gay mà – thằng ấy vẫn mặt dày cứ vuốt vuốt mái tóc của Quân Đứng lúc ấy Minh lái xe ra thấy cảnh ấy lập tức xuống xe bước nhanh đến chỗ Quân , đặt tay lên vai nhỏ đang làm phiền Quân- Xin lỗi cậu bé- Thằng nào đấy ? – thằng đó lớn giọng- Cậu ấy là em trai tôi – Minh trừng mắt nhưng miệng vẫn cười ngọt xớt- D...ạ...Em xin lỗi – thằng ấy nhìn nhìn vừa đỏ con lại vừa ghé ghè nên né nhanh sang 1 bên Minh cười rồi nắm chặt vào cánh tay Quân cười toả nhiều sát khí- Em trai hư quá ..Đề tóc dài làm chi để giờ ai cũng nói em là bạn gái của anh !! Đi cắt tóc với anh lẹ lên- Hờ...Hờ...Hờ...- Quân đờ người chỉ lập lại được mỗi 1 từ- Em trai của anh còn có bạn gái chờ ở nhà mà ...Đi cắt tóc rồi về bàn chuyện cưới hỏi với bạn gái em nhà – Minh tiếp tục cười và toả nhiều sát khí Quân chỉ còn biết gật đầu , này giờ anh không hiểu Minh đang nói gì hết tron ..Thôi kệ , cứ ừ đại cũng chẳng mất gì và thế là Quân lại - Ừ

Thấy Quân gật đầu thì Minh lôi Quân xuống xe ngay đó và quay lại với đám nhóc ăn chơi kia , vẫn điệu cười đầy sát khí đó- Mấy nhóc lo học hành đi !! Cứ trêu hoa nguyệt đi có ngày ăn com tù đây ..Hiểu chứ ??Đám đó căng mặt ra mà gật lấy gật dè- Mà nói nè ...Nhóc đó là con trai có bạn gái xinh lắm ...Đừng tới nhóc đó thì mấy đứa sống không yên với bạn gái nhóc đó đâu – Minh xì xọn rồi bỏ đi 1 mạch Minh leo lên xe để lại đám nhóc ở

trước quán cà phê ngược nhìn theo bóng dáng chiếc ô tô đấy ...

- Tụi bay !! – thằng nhóc ấy – Đi tìm bạn gái của thằng ấy cho tao !! Tạm gác lại bọn trẻ trâu lúc này , bây giờ Quân ở trên xe đang nghe Minh gọi điện cho ai đó[Em nghe chứ ??]

[.....]

[Anh sẽ chở bạn trai em đi cắt tóc , sau đó sẽ về tính chuyện đám cưới nhé Nhi !!] Nói xong Minh cúp máy tiếp tục lái xe còn Quân phải mất mấy giây sau đó mới nghiệm ra này giờ anh ấy nói năng lung tung cốt yếu là để ghi âm rồi gửi cho Nhi ..

- Anh dám lừa em ...- Quân theo phản xạ liền nhào đến đánh Minh tới tấp- Ấy..ấy...Anh đang lái xe – Minh 1 tay giữ tay lái , 1 tay đỡ đòn- Xuống xe anh chết với em – Quân hần học Minh cười , không hiểu tại sao 1 người khá cọc tính , khi nói chuyện với người khác không bao giờ anh cười nhiều nhưng đối với những người có liên quan tới Nhi thì anh lại dí dỏm ...1 con người , 2 tính cách - Đến nơi – vừa dừng xe , Minh chưa kịp mở miệng giới thiệu thì bị Quân chồm lên cào xé – Ôi mẹ ời ....Cứu...cứu...

- Cứu con khi mà cứu ..Này thì lừa – Quân liên tục ra đònThế là trận chiến trong xe phải mất cả 15 phút mới kết thúc , người thắng tất nhiên là Quân nhà ta còn bên kia là Minh bại trận ngồi xơ xác trong xe Lại phải tốn thêm 10 phút để chờ Quân cắt tóc ...Buồn cười nhất là lúc Quân với Minh bước vào tiệm cắt tóc , là người quen với Minh tưởng anh dẫn bạn gái đến liền cười chọc ghẹo Quân ....Đến khi biết Quân là con trai thì người quen ấy chỉ im lặng tập trung vào chuyên môn không dám hé răng - Xong rồi !! – người quen bị quê lên tiếngMinh theo phản xạ liền bỏ cuốn tạp chí xuống , quay lại về phía Quân , trông Quân bây giờ mới đúng là 1 cậu nhóc dễ thương- Làm người yêu anh nhá – Minh nỏ 1 nụ cười rồi ghẹo Quân Quân đang ngấm ngấm lại về con trai dễ thương vốn có của mình sau gần 3 tháng bị biến thành vẻ đẹp gái dễ thương thì nghe Minh nói liền quay lại ánh mắt của Quân biến thành tia ám khí chĩa đến Minh , làm Minh nín thở mồ hôi chảy giọt : “Sao cái này giống Nhi thế nhỉ??” Đi mua sắm , cắt tóc và 1 số chuyện nực cười xảy ra thì Quân và Minh đang trên đường đi về . Thấy con đường càng ngày càng lạ thì Quân liền hỏi- Đây đâu phải là đường về trường Infesh

- Gì ?? Anh mượn em 2 ngày mà , chở em về trường làm gì ...Về nhà anh ở 1 đêm không chết đâu ...với lại lúc này anh đi lấy xe ở quán nước đã gọi điện cho đám nhồi nhoi kia rồi – Minh vẫn điềm tĩnh trả lời- Anh mua đồ cho em rồi , giờ lại anh lại kêu qua nhà anh nữa thì kì lắm – Quân bây giờ mới thực sự là Quân đáng yêu nè , mắt chớp chớp , má cứ hồng lên Minh khẽ liếc qua , thoáng nhìn là anh biết Quân nhà ta sợ gặp người nhà của anh rồi- Đừng lo , anh sống 1 mình ...Hồi trước Nhi với Nguyên hay qua nhà anh ở kè lắm“ Hồi trước đã thế ,có khi nào em ấy là người yêu cũ của anh Minh không ?? Không , không đời nào có chuyện đó” – Quân suy nghĩ Minh nhìn Quân tự lắc đầu thì anh biết chắc rằng Quân đang suy nghĩ tào lao nhưng thôi kệ để Quân tự suy nghĩ với vẫn 1 tí cũng được - Đợi xíu nhé !! Anh mở cái công – Minh bước xuống xe nói với Quân rồi bấm gì đó trên điện thoại rồi giờ cái điện thoại vào màn hình cảm ứng được gắn bên công ...Cánh công nhận được mã liền tự động mở cửa Khi Minh lái xe vào thì cánh công tự động tự động khép lại , căn nhà hiện ra . Nó được sơn màu xanh da trời nhẹ nhàng , không rộng bằng cái biệt thự của nhà họ Vương nhưng phần lõi vào chắc giống cái công viên hơn - Đến nơi rồi !! – Minh xuống xe cũng lôi cái điện thoại ra giờ lên cái màn hình được gắn kế bên cửa- Mất cái điện thoại này sao anh vào nhà được ?? Nếu chỉ dựa vào cái điện thoại này mà làm chìa khóa cho cả căn nhà thì không an toàn tí nào – Quân xăm soi cái điện thoại- Em thử cầm cái điện thoại này làm giống anh lúc này đi – Minh đưa cái điện thoại cho Quân Quân nhìn Minh , lễ phép đưa hai tay ra nhận điện thoại . Quân có cảm giác hình như Minh đang cười hay sao ấy ?? Mặc kệ , cứ thử như anh ấy coi sao Vàng , khi Quân làm y chang Minh lúc này thì cánh cửa nhanh chóng khép lại , từ phía tường xuất hiện 1 cánh cửa kim loại dày nhanh chóng đóng thêm 1 lớp nữa , cánh công ở ngoài kia cũng y như thế , các cửa sổ đều được che lại bằng kim loại - Em đã sai – Quân trao trả lại chiếc điện thoạiMinh tiến đến lấy chiếc điện thoại áp giờ trước màn hình thêm 1 lần nữa , vừa quay mặt cười với Quân và nói :

- Điện thoại của anh vừa quét mã sau đó nó sẽ tìm dấu vân tay của anh ở trên đó , nó không chấp nhận mọi vân tay nào khác ...Mã đúng , vân tay sai thì chuyện như này sẽ xảy ra với lại điện thoại khác của anh sẽ được thông báo đến , hiểu chứ ??- Sao anh không nói sớm ? Làm em quê quá !! – Quân vì quê nên cứ nói lí nhí Bước vào nhà , Quân hoàn toàn không biết anh Minh này có quan hệ gì với Nhi mà mới chỉ có phòng khách đã trưng bày các hình chụp chung với Nhi , rồi biến nó thành 1 bức tranh nho nhỏ để bên kệ

- Dễ thương đúng không ?? – Minh giờ 1 tấm ảnh lên , bức ảnh chụp lại lúc Minh đang bị Nhi tấn cho 1 trận- Đánh bầm mặt thế này mà nói đáng yêu thì em thua – Quân chào thua với Minh , Nguyên và Nam lúc nào cũng bị Nhi đánh thì cười anh có thể hiểu nhưng ngay cả Minh đây cũng thấy vui vẻ thì rõ ràng anh ấy có gì với Nhi – Anh !!

- Hầy ?? – Minh đang rót nước thì ngược mặt lên nhìn Quân- Em đang thắc mắc là Nhi đã từng có bạn trai chưa nhỉ ?? – Quân lăm lét nhìn Minh Minh nghe thế liền ngưng hoạt động vài giây rồi lại cười- Nếu nói chưa từng thì không phải còn nói đã từng cũng không đúng ...

Quân lặng im : “Nói nhanh đi anh Minh”

- Có nhiều người đã tỏ tình từ sơ sai đến công phu nhất cũng bị đập bay bởi Nguyên và Sơn ... Anh là người duy nhất tỏ tình mà vượt qua 2 chú sư tử đáng sợ kia nhưng anh không lấy được trái tim của Nhi ..Từ đó đến khi Nhi dẫn em tới và nói là bạn trai của em ấy thì anh và Nhi ở trong mối quan hệ khá mập mờ ..làm bạn thì không phải , làm người yêu thì không được ...Em không ghen chứ ?? – Minh nói mà ánh mắt quét 1 lượt những bức ảnh chụp chung với Nhi Quân khi nghe xong thì trong lòng nhẹ đi nhưng anh thấy mình sao giống như kẻ thứ ba chen vào mối quan hệ đang dần sáng này thì phải ...

- Vậy anh còn yêu Nhi chứ ? – Quân lơ đãng hỏi rồi lại tự nghĩ : “Thằng ngu , sao mi lại hỏi thế ?? Đúng là vô ý tứ , nhìn thấy ảnh treo đầy nhà rồi còn hỏi ?? Mi là thằng ngu , Quân à !!”

- Em ngốc lắm !! Này giờ anh chỉ nói đùa thôi ....- mặt Minh bắt đầu đan lại- Hả ?? – Quân vẫn chưa bắt nhịp câu chuyện- Nhi chỉ là phụ , em mới là chính !! – Minh lao nhanh đến chỗ Quân , giữ chặt Quân trên ghế sofa dài , 1 tay giữ chặt 2 tay Quân , 1 tay khư khư giữ chiếc cốc áo sơ mi đầu tiên của Quân Quân không cự quấy gì được , anh đang tự trách mình tại sao anh lại yêu đến thế . đã nhỏ còn không có võ , giờ thì không nhúc nhích gì được nữa rồi- Có gì từ từ nói ...A..Anh cứ từ từ- Anh không muốn từ từ !! Anh muốn có em , cậu nhóc dễ thương à !! Cái ngày gặp nhau ở tiệm pizza thì anh đã phải lòng em rồi !! Những bức ảnh em thấy đều là ảnh ghép hết đấy !! – Minh cười khẩy , bây giờ không còn là Minh hay vui cười nữa mà trở thành

Mình thú tính rồi Minh bắt đầu tháo chiếc cúc đầu tiên rồi tiếp tục đến chiếc cúc thứ hai ..Đừng hỏi tại sao Quân không phản kháng chẳng qua là bị khống chế hết đường để phản kháng thôi ...Anh tự nhủ mình không được khóc nhưng nước mắt lại chảy dài trên khuôn mặt dễ thương của anh Minh thấy thế liền đưa tay lên má Quân , trằm giọng lên tiếng :

- Trông em khóc dễ thương lắm ...Sao em không mong ai đó đến cứu mình đi . Nhi ?? Nguyên ?? Sơn ?? – Minh nói rồi tự tay tuột hết luôn cái khóa kéo của áo , lúc này Quân thấy Minh mặc chiếc áo có mỗi khóa kéo không có tay chỉ có mũ trùm đầu , lúc đầu thì Quân tưởng anh khoe cơ gò thì biết làm vậy để dễ cởi rồi đấy - Bỏ em ra !! Em không nghĩ là anh tệ đến vậy đâu – Quân bắt đầu hét lên- Sao ?? Tất cả là tại Nhi đấy !! Nhi san nhượng em cho anh rồi kêu anh muốn làm gì cậu nhóc khóc nhè thì làm mà ..Giờ em ấy chắc đang vui vẻ bên ai đó rồi !! – Minh thích thú nhìn Quân Quân như rơi vào vực sâu , vậy cú điện thoại lúc này , Nhi nhanh chóng cúp máy chỉ để đến bên người khác còn Quân thì cô chỉ xem là 1 cậu nhóc khóc nhè thôi sao ?? Tại sao cô lại .....Không !! Tất cả đều 1 tay anh ta dựng lên , không phải Nhi , Quân tin vào điều đó

Bạn đang đọc truyện *Cậu Ấy Là Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24

- Giờ ta tiếp tục chứ ?? – Minh kéo Quân về thực tại

- Bỏ tôi ra !! Anh là đồ biến thái nhất tôi từng gặp !! – Quân gào lên Minh tính mở miệng nói gì đó nhưng anh tự nhiên ôm đầu kêu đau , Quân sẽ người chồm dậy thì mới thấy ....Là Nhi !! Sao em ấy lại vào được đây ?? Đang suy nghĩ thì Minh quay người hỏi- Sao em vào được ??- Anh quên em là người chuyên phá hoại rồi sao ?? Anh đứng lên ngay ...Anh làm gì cậu ấy ?? Đã nói là anh không được chọc cậu ấy rồi cơ mà !! – Nhi lôi đầu Minh , mắt cô hần lên tia máu lửa- Anh xin lỗi !! Anh chỉ muốn chọc cho vui thôi !! Anh tính ngưng rồi mà em tới chứ bộ !! Anh tưởng em không tới – Minh bắt đầu hối hận- Không tới thì anh thật cậu ấy luôn sao ?? – Nhi vẫn tóe lửa nhìn anh Nhi nói đoạn rồi ngưng , nhìn Quân bị tháo mất 2 cúc áo rồi nhìn lại Minh như sắp lột áo ra tới nơi- Đứng lên ...Đi thẳng lên lầu , rẽ phải cách 2 phòng ..Vào đó nghỉ đi , việc ở ngoài này để em lo – Nhi hất cằm về phía Quân rồi hất cằm về phía cầu thangQuân đi 1 mạch luôn , không dám quay người lại vì thể nào quay lại cũng bị Nhi quát : “Nhìn gì ?? Đi mau !!” ...đứng là Quân hiểu ý Nhi luôn Quân đi theo chỉ dẫn của Nhi : “ Chắc đây rồi !!” ...Anh mở cửa thì ngạc nhiên hết sức ..Phòng lấy tông đồ , cái gì cũng đồ ngay cả cái kệ để sách cũng đồ , anh đoán chắc hẳn Minh thích màu đỏ lắm . lúc này không nói là anh ấy chọc thì chắc Quân ngất luôn chứ không có sức đâu mà gào thét với chồng cự Về phía ở dưới nhà có người đang quỳ rạp trên chiếc ghế so-pha , giờ hai tay lên trời mà khóc ròng- Anh biết lỗi rồi ..Nể tình anh em mà tha cho anh đi . Anh sẽ không chọc cậu nhóc đó nữa đâuNhi im lặng , cô cứ ngắm nghía con dao con dao gọt trái cây rồi liếc tia mắt sắc lẹm về phía Minh và phóng con dao ...Minh phản xạ nhanh né nhẹ sang bên phải , thế là con dao đâm thẳng vào so-pha và dính chặt ở đó ..Điều đó có nghĩa là nếu còn dám đụng đến Quân 1 lần nào nữa thì sẽ nhận hậu quả thảm khốc

Cô thể hiện ý nghĩ đó và Minh hiểu điều ấy ..1 lần nữa cô liếc nhanh về phía Minh , anh hiểu ý liền gạt đầu và nói :

- Anh sai !! Anh không dám tái phạm !!- Tha – Nhi gọn lỏn rồi ngã người xuống so-pha – Em với Quân ở đây 2 ngày , bên kí túc xá có hai cặp chiếm mất phòng rồi Minh được xá tội liền thờ phào ngồi xuống , rút con dao ra để lại lỗ thủng trên so-pha , kì này anh phải thay so-pha mới được , quay lại với câu chuyện của Nhi- Lúc này anh cố tình nhắc tới Sơn mà có vẻ cậu ấy không nghĩ ngờ gì cả – Minh lấy con dao bắt đầu gọt trái cây

- Anh ấy chẳng biết gì đâu ...- Nhi thông thả nói- Chán đời !! Mà dạo này Sơn với Nguyên thế nào rồi ?? Anh nghe Nguyên nói là có thêm anh họ của 2 đứa ở trường cùng thêm cậu bạn cùng lớp với em nữa phải không ?? – Minh đưa miếng táo vừa mới gọt được đưa cho Nhi Nhi lấy miếng táo cho hết vào miệng , Minh không lấy gì làm lạ , có khi miếng ôi anh gọt để miếng to mà cô chỉ cắn 2 phát là hết trong khi anh ngồi gặm thấy mệt- Anh Nguyên với anh Sơn tiền trên ghế lắm !! Còn anh họ là Nam và cậu bạn là Trung , hai người ấy cũng thành cặp rồi ! – Nhi nhanh chóng nhai rồi nuốt và điếm tỉnh nói- À , có nghe ...Anh nghe Sơn kêu là hôm nào dẫn cả đám đi gặp anh đấy ...Mà nhai kĩ hăng nuốt bộ em muốn đau bao tử lắm à ?? – Minh cắn miếng táo rồi đưa Nhi miếng khác- Như ông già – Nhi lườm 1 cái rồi cắn nửa miếng táo cho vừa lòng Minh Minh cứ tiếp tục gọt trái cây để phòng cô hay Quân thèm nhưng lười gọt thì khổ ...Minh tính ra cũng 24 tuổi rồi nhưng chưa có ai lọt vào mắt xanh của anh trừ cái người đang ngồi ăn trái cây liên tục kia ...Câu chuyện mà anh kể với Quân cũng có phần thật và cái thật đấy là Nhi và anh đã từng là người yêu Anh muốn biến tấu lại khoảng khắc đó theo cảm nhận của anh và kể lại với Quân . Những bức ảnh Minh để chỗ phòng khách chỉ là cái lúc mà anh với Nhi đã kết thúc còn lúc quen nhau thì chắc chỉ có 2 tấm duy nhất được treo ở phòng anh - Này !! Anh đang nghĩ lại lúc đấy phải không ?? – Nhi vẫn tiếp tục ăn trái cây không ngừng nghĩMinh chỉ cười rồi gặm nốt gọt trái cây- Còn lạ gì anh nữa ?? Không phải lúc đó anh là người đòi dừng lại sao ?? – Nhi đi vào chiều sâu của câu chuyện- Em đang trách anh sao ?? Anh vẫn còn giữ ở trên phòng anh đấy – Minh ngược mặt lên nhìn Nhi Nhi khi nghe câu cuối liền bật dậy , có gì đó khiến cô cảm thấy sắp có chuyện xảy ra . Cô chạy nhanh lên lầu , Minh thấy thế cũng chạy lên theo . Đến căn phòng Nhi chỉ Quân , cô vội mở tung cánh cửa- Không có !! – Nhi bắt đầu kiếm tìm Quân – Anh ấy không có ở đây !!

- Mấy phòng khác anh đều khóa ...trừ..phòng ...ANH !! – Minh đứng 1 hồi rồi ngẫm ra- Đã nói là không được đi đâu mà – Nhi lăm bầm rồi chạy qua bên hành lang đối diện Mở tung cánh cửa ra , Nhi thấy Quân đang đứng trước kệ tủ , tay Quân đang cầm 1 khung hình nhỏ được đặt trên đó và thần thờ nhìn cho đến khi Nhi mở cửa ...Quân cầm khung hình ấy chỉ vào bức hình rồi rặn 1 nụ cười- Hai người đùa tôi chắc ??Bức ảnh chụp lúc Nhi và Minh đã từng quen nhau , cả 2 đi phượt rồi trao nhau 1 nụ hôn khá nồng nàn và Minh đã chụp lại như muốn lưu giữ khoảnh khắc ấy nhưng bây giờ nó đã thành 1 thảm họa - Bức ảnh đó đã lâu rồi !! Em với anh Minh giờ chỉ là anh em – Nhi từ tốn- Đúng đó !! Anh chỉ ...- Minh nín thở khi Quân quay sang anh , giờ anh biết nói gì đây ?? Nói là anh chỉ không muốn quên à ?? Nói thế chỉ làm căng thẳng thêm thôi- Nhi ! Em nói đi ...Anh yêu anh nhiều lắm đấy .....Em đáp lại đi – Quân nước mắt lưng tròng , anh có thể chấp nhận cô có người yêu cũ nhưng anh không chấp nhận được người yêu cũ vẫn còn yêu cô , anh không muốn thế vì điều đó sẽ làm anh dễ mất cô hơn - Anh Minh ra ngoài đi ....- Nhi nói nhỏ đủ cho Minh nghe

Minh nghe thế liền chồm ra ngoài nhanh chóng bấm điện thoại gọi cho ai đó Ở trong phòng bây giờ không khí căng thẳng hơn bao giờ hết , Nhi vẫn im

lặng làm cho Quân khó chịu ...Anh lại nói thêm- Sao em im lặng vậy ?? Hay em vẫn còn vấn vương với anh ấy ??- Anh im đi !! Anh không được nghỉ ngơi em kiểu đó !! – Nhi trừng mắt lên nhìn Quân – Nghe rõ đây !! Em với anh ấy kết thúc từ nửa năm trước rồi ..Minh đối với em là quá khứ rồi . Còn anh mới là hiện tại của em – ánh mắt Nhi bỗng trở nên nghiêm nghị hơn , cô đang rất nghiêm túc Quân nghe thế liền đặt lại khung hình về chỗ cũ và chỉ lại vào đó- Rồi anh cũng sẽ giống quá khứ của em phải không ??- Không !! Em nói rồi , anh là hiện tại – Nhi vẫn khẳng định lại câu nói vừa rồi- Thế ai mới là tương lai của em ??- Quân tiếp tục hỏi- Tương lai của em là có việc làm ổn định , có 2 đứa con ....chỉ vậy thôi !! Em không bao giờ thích diễn cảnh tương lai nên anh đừng có bắt em nói về điều đó nữa ....**HIỆN TẠI ANH LÀ CỦA EM !!** – Nhi nói đều đều , ánh mắt sắc lên và câu cuối cùng cô cố gắng nhấn mạnh Như có 1 luồng điện truyền vào người Quân , anh lao tới chỗ Nhi thật nhanh , áp sát cô vào tường và hôn nghiêng ngầu ...Anh chưa bao giờ có ý định cần xé đôi môi cô như thế này . Đó như là cách thể hiện cảm xúc của anh bây giờ , đồng thời cũng thể hiện sự ghen tuông của anh rất lớn Cô cũng chẳng vừa , anh cần cô 2 cái thì ít nhất cô cũng cần lại 1 cái vì cái ghen tuông lung tung của anh ...Cứ như thế đến 2 phút , khi 2 người không còn đủ oxy nữa thì mới buông nhau ra - Ra ngoài nhà !! – Nhi nắm tay Quân tính mở cửa thì bị anh cản lại - Sao thế ??- Ra đó anh cũng không biết nói gì với anh Minh !! Anh thấy hơi xấu hổ ! – Quân vừa nói vừa chọt chọt 2 ngón tay vào nhau Nhi bẹo má Quân rồi mở tung cánh cửa “Phịch” – cái người này giờ nghe lên chuyện của Nhi và Quân không kịp phản ứng khi Nhi mở cửa quá nhanh nên đã ngã sòng soài ra sàn- Nguyên !! Sao cậu lại ở đây ?? – Quân trở mắt rồi nhìn ra ngoài cửa thấy thêm 1 người lấp ló – Cả Sơn nữa sao ?? Quân thì đầy dấu chấm hỏi còn Nhi thì đang bế tay chuẩn bị xử ông anh vô duyên của mình trước sự tức giận của Sơn thì Minh chạy lên . Thấy Minh lên , Sơn liền mở to đôi mắt của mình làm bộ mặt cún con rồi chỉ ra chỗ đang có âm khí phát ra- Chỉ lo cho chồng là giỏi !! – Minh xoa đầu Sơn rồi tiến về chỗ Nhi – Anh gọi hai đứa tới đây ...Tha cho Nguyên đi Nhi ngược lên nhìn Minh- Chia sẻ à ?? – cô nhếch môi cười 1 cái- À thôi ..Coi như anh không biết gì nha – Minh nói rồi lùi lại 1 bước Sơn nhìn mà thất vọng nào nề , đến cả Minh còn sợ thì ai mới trị được Nhi đây , tiến tới chỗ Minh xem Nhi hành quyết ông anh ....Sơn thúc vào tay Minh , lộ ra vẻ mặt chán chường- Anh là đồ vô dụng- Có giỏi thì ra đó cứu chồng mình đi – Minh thúc lại Sơn với bộ mặt y chang - Trời ơi !! Ai cũng được cứu tôi đi – Nguyên gào thét , không lẽ ở đây có 3 người mà không không chế được ma vương này sao ?? Trong lúc tuyệt vọng nhất thì bỗng có 1 bàn tay đập nhẹ vào vai Nhi , cô quay lại nhìn Quân , Nguyên cũng vậy với niềm hi vọng cực lớn- Cho anh đập ké- Xin mời !! Nguyên tuyệt vọng rồi , anh tuyệt vọng thật rồi !! Cái người anh được nghe Sơn kể rất dễ thương và thương người này đã không còn mà đã trở thành cánh tay phải của 1 kẻ lạnh lùng và tàn bạo Nhìn Nguyên bị đánh , Sơn lại trưng ra bộ mặt chán đời nhìn Minh- Anh hai , nhà còn trái cây không ??- Còn ...Hai anh em mình xuống gọt đi !! – Minh cũng chán chường nhìn Sơn Hóa ra Sơn là em trai của Minh sao ?? Chuyện này mới à nha !! Thấy 2 người bỏ đi , Nguyên khóc không ra nước mắt .. “Sao số mình nhọ vậy trời !?”

Sau cuộc hành quyết quay trở lại với phòng khách , hai anh em kia đã gọt nguyên 1 nửa trái cây chứ chẳng vừa ...Nếu được chắc đi gọt trái cây thuê cũng kiếm được bộn tiền- Sao gọt nhiều thế ?? – Nguyên vừa chỉnh lại cái miệng bị méo của mình rồi ngồi xuống cạnh Sơn , anh lấy 1 miếng ổi đưa hết vào miệng , cái này anh em nhà Vương giống nhau nè !!- Ô mà này !! Sơn với anh Minh đây là hai anh em à ?? – Quân giờ mới chợt nhớ lúc này Sơn có gọi Minh là anh hai nên hỏi

Bạn đang đọc truyện *Cậu Ấy Là Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25

- Ủ , em nghĩ anh là ai mà quen được cái đám bạo lực này chứ ?? Tên đầy đủ của anh và Trương Vũ Minh là anh của thằng nhóc này nè !! – Minh quàng tay lắc lư cổ Sơn

Nguyên lao vào cười vui vẻ đầy âm khí rồi trưng mắt lên với Minh rồi nói :

- Ô ..Anh này ....Người yêu em mà !!- Ô cái thằng này ...Người yêu mi thì kệ mi , Sơn là em ta nên ta có quyền - Minh vùng vằng lên

- Hai người có thôi đi không ?? - Nhi mặt hầm hê nhìn Minh và Nguyên Nhi đúng là trùm nơi này , không ai hơn cô . Quân bùm miệng cười khi thấy Nguyên và Minh cứ lờm lờm nhau . Nguyên chạy ra ngoài ném cho Nhi và Quân cái vali đồ . Quân nhìn nó rồi nhìn lại Nguyên và nói :

- Cái gì rứa ??- Còn phải hỏi ...Cậu với Nhi ở đây với anh Minh đi !! - Nguyên nói rồi ném 2 vali sang 1 bên- Hai người ở lại giùm tôi đi !! Anh ta hể tôi không về kiểm tra thì lại để nhện giăng tơ trong nhà đó !! - Sơn năn nỉ rồi lờm lượm Quân ngạc nhiên , lúc anh vào nhà đầu nghe giống lời Sơn nói , sạch sẽ gọn gàng thế cơ mà !! Thấy Quân ngạc nhiên nên Sơn biết ý vì lờm xéo ông anh tinh ranh nhà mình , chắc ông Minh đây vừa thuê người dọn nhà chứ đâu , đồng dơ bản kia chắc được người dọn giấu đâu theo lời ông ta rồi !!- Anh giấu đồ dơ ở đâu ??- Sau tủ bếp !!- Minh thành thật trả lời , ông anh quá sợ em mình mà ....Sơn học võ 8 năm còn anh được 1 năm thì bỏ dơ nên mỗi khi Sơn nóng hay căng thẳng thì anh sốt vó theo sợ mình bị đánh Sơn đi ra đứng chỗ Minh chỉ , mở cửa tủ thì nguyên 1 đồng đồ dơ rơi xuống do chất quá đầy ..Cả đám chạy vào thì thấy đồng đồ liền chạy ngay ra ngoài còn lại Minh đứng cười khì khì , Sơn nắm chặt tay thành quả đám hết lên :

- Giặt hết không là chết !!- Dạ..Dạ.....- Minh vội ôm mớ đồ đem đi giặt tay chứ không giặt máy mắt công Sơn thấy anh lười lại đâm nát cái máy giặt thì sao ??Như trút được sự bức bối , Sơn ra ngoài ăn trái cây còn Minh vừa giặt đồ vừa khóc ròng : “ Tại sao tôi lại có em trai thích hành hạ anh mình như thế vậy trời !!?” . Minh giặt đồ xong liền hí hửng chạy lên nhà nhưng vừa lên thì Sơn lại lôi từ trong gầm bàn ra 1 cái áo lót của con gái Nguyên và Quân che mặt quay đi chỗ khác , Sơn thấy thế liền quay qua mắng Nguyên :

- Trong sáng nhi ?? Suốt ngày lấy áo Nhi đội lủng lẳng trên đầu còn giả vờ nữa ?? Quân nghe thế liền trở mắt ra nhìn Nguyên rồi đỏ mặt gào lên , chạy tới nắm cổ Nguyên làm anh xanh mặt :- C..Cậu ...là đồ biến thái !! Đến cả đồ riêng tư của em gái mà cũng mang ra làm trò !! Bây giờ Nguyên nín thinh chịu trận , hồi trước có thể này đâu , yêu nhau nhiều đến mức cả tính cách cũng dần giống nhau luôn rồi !! Về Sơn thì hần đờ mặt nắm chặt chiếc áo đó trong tay nhìn Minh- Anh dẫn bao nhiêu người về nhà ??- Duy nhất một !! - Minh trả lời điềm tĩnh- Ai ?? Đưa số đây !! - Sơn vẫn nhẹ nhàng- Cái đó là anh mua về tặng cho vợ tương lai đây !! - Minh vẫn vênh mặt lên trả lời Nghe lời chồng chế vô lý đó , Sơn nhảy vào đánh anh như đi ghê đánh con chồng

, Minh chỉ biết khom người chịu trận , có chết anh cũng không nói anh vừa mới lấy từ vali của Nhi ra đâu . Đừng nghĩ anh biến thái , chỉ vì anh tò mò muốn biết size áo của Nhi thôi !! Tò mò cũng là cái tội !! Về phía Nhi khi thấy 4 người đánh nhau thì liền cười nhẹ , cô cũng thích xem hài lắm nhất là nhìn cái mặt Quân đỏ chót khi nghe vụ của Nguyên . Khoảng 15 phút thì Nguyên ngơ ngác và Sơn sùng sộ ra về . Minh chạy đến bám chặn Sơn , hấn làm cách nào anh cũng không buông lỏng hết toáng lên :- Chồng ơi !! Anh hai muốn thịt em !! Nghe thê Nguyên xông xáo lao vào gỡ Minh ra rồi kéo Sơn đi , trước khi đi khuất thì Nguyên quay lại nhìn Minh- Tại anh chứ bộ !! Không phải tại em !! - nói xong liền đưa Sơn lên xe và phóng về Còn lại Nhi với Quân phải ở với ông già 24 tuổi luộm thuộm này ...Sắp xếp đồ đạc xong thì trời cũng sập tối . Tất nhiên là Quân qua ngủ với Minh còn Nhi ngủ 1 mình , tuy muốn chung phòng với Nhi nhưng Minh nhanh tay xách vali của Quân ném vào phòng Minh rồi tươi cười kêu ngủ lại với anh cho anh đỡ sợ ma ..Có ngu mới tin điều đó !!

Bước xuống nhà thì thấy Minh đang nấu ăn , ông này luộm thuộm vậy thôi chứ nấu ăn không thua gì đầu bếp lâu năm . Mùi thức ăn thơm phức làm Quân đói bụng mò xuống bếp thật nhanh còn Nhi theo tay Quân nắm mà đi xuống . Cầm đôi đũa lên , Nhi gấp miếng nắm xào với đậu cô ve nhìn Minh rồi cười nhếch môi nhưng không phải sự khinh bỉ- Sao anh không làm đầu bếp đi ??- Anh sao sánh với mấy đầu bếp chuyên nghiệp !! Hai đứa ăn nhiều vào , nhà có hai đứa chắc sẽ vui hơn - Minh cười nhanh nhẩu đưa đĩa cá chiên rồi ngồi xuống ăn cơm cùng Nhi và Quân Khi nói , Nhi thì ăn từ tốn còn Minh và Quân là nam nhi mà nên ăn cứ heo vậy đấy !! Đột nhiên cả Quân và Minh gấp cá và rau cho cùng để vào chén Nhi rồi đồng thanh :

- Ăn đi , ngắm nghĩa gì ??Cả hai nhìn nhau rồi lại tập trung ăn tiếp , may mà Nhi không hỏi gì chứ không thì chẳng biết nói gì Ăn xong thì Quân rửa chén còn Nhi ngồi chễm trệ trên so-pha chờ Minh gọt trái cây cho ăn . Đúng là bà hoàng có khác , đi đâu cũng có người phục vụ tận tình . Minh vừa gọt vừa hỏi :

- Mai mốt anh chờ hai đứa đi học nhé !!!- Giờ chờ đi mau sách đi !! Hai ngày nữa học mà không soạn sách vở gì hết !! - Nhi chop được miếng táo đưa vào miệng

- Kêu Quân chuẩn bị đi !! Anh đi lấy xe luôn - Minh gọt xong liền đứng lên đi thẳng ra ngoài luôn Vừa bước ra ngoài Minh liền lôi điện thoại ra gọi cho ai đó - Hai đứa đang ở bên nhà anh ...Em cứ yên tâm đi !! Sẽ ổn mà !!

Người bên kia cũng nói gì đó rồi Minh tiếp tục :

- Đúng là thương em rồi thương luôn cả người yêu nó !! Em yên tâm đi !! Anh cúp máy đây Minh nói rồi cúp máy vì Nhi với Quân đã đứng chờ ở cổng , anh vội vàng lái xe ra nhìn mặt Nhi âm bình mà sợ hãi không biết mình có bị đòn hay không . Thấy Nhi và Quân chui vào xe mà anh mừng thầm ...Ô hô...mừng ghê !! Đến hiệu sách thì Minh lượn ngay đến quầy truyện tranh , lón đầu mà còn ham hố tranh chỗ đọc ké với mấy đứa con nít thật chẳng biết nghĩ đến Nhi và Quân khi đó chỉ muốn đào cái lỗ mà chui xuống Bỏ mặc Minh ngồi đó cho đỡ rắc rối , Nhi và Quân lựa nhanh sách vở rồi xách đến quầy thu ngân nhờ giữ giùm một xú để tìm thêm sách tham khảo cho Quân rồi còn phải nắm đầu ông Minh già đầu kia nữa Đạo một hồi thì Quân với Minh chợt thấy người quen . Thì ra là cái thằng hồi trước chọc Quân là con gái trước tiệm cà phê hồi bữa , Minh ra khoác vai làm thằng nhóc giật mình rồi chợt la nhỏ- Ô..Ô..Anh là ai vậy ??- Nhìn thử xem !! - Minh cười hí hửngNhìn được một lúc thì thằng nhóc nhớ ra , rồi run rẩy , hồi trước có nói tìm bạn gái của Quân mà giờ dò chưa ra tiện hỏi Minh- Bạn gái em anh đâu ?? Minh cười rồi vẫy Nhi sang , mặt cô khi thấy người lạ chẳng khác gì Thần Chết hiện lên , Nhi ít nói đi hẳn chỉ hất cằm về phía thằng nhóc ý hỏi là ai nhưng Minh vờ không hiểu- Cầm em bị gì à ??Nhi sôi máu nhưng vẫn kiềm chế lờm Minh , anh lại giả khùng- Mất em sao bị lé thế kia ?? Câu này Nhi không thể cho qua , dám nói cô lé là sai lầm tính giờ tay lên đánh Minh , anh cũng thủ sẵn tay để đỡ đòn nhưng chợt có ai chụp tay Nhi lại- Em là con gái sao mạnh động vậy ??Nhi chợt quay qua , nếu là Quân thì sẽ khác nhưng đằng này lại là một người lạ hoặc hình như có gặp thì Nhi liền hất tay ra không cho nắm quá lâu Người đó chẳng ai khác là người vừa gặp đã trúng tia sét ái tình của cô , là Tuấn chứ ai vào đây . Tuấn biết cô không nhận ra anh cũng cười nhắc lại :

- Anh là Tuấn đây !! Không nhớ anh sao ??Nhi chỉ lắc đầu chứ vừa nhắc thì cô nhớ lại liền , trí nhớ cô đâu có kém bằng con cá vàng Chợt có bàn tay đặt lên vai Tuấn , Tuấn quay lại rồi bắt gặp ánh mắt sát thủ của Quân :

- Anh có chuyện gì với bạn gái tôi ??- Là bạn !! - Tuấn cười nhẹ , trong lòng anh đang thắc mắc cô bé tóc tím hồi trước cậu gặp với cậu bé này có phải là anh em sinh đôi không ??- Vậy thì tốt !! - Quân dắt Nhi đi luôn không thèm ngó ngang gì tới Tuấn- Ô hô ..Ghen rồi !! - Minh buồm thẳng nhỏ ra - Hôm nay hên đấy ...Không thì nhập viện chung với anh rồi !! Còn cậu ...Liệu mà tránh xa hai đứa đó ra !!!Nói rồi Minh bỏ đi để lại hai con người ngơ ngác , một người hiểu 1 chút còn người kia không hiểu anh là sát gì mà dám đe dọa như vậy

Bạn đang đọc truyện *Cậu Ấy Là Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26

Đi được một đoạn thì Quân lôi Nhi vào góc khuất , đồn cô vào sát tường , trùng mắt lên :

- Anh ta là ai ??- Con của bạn ba mẹ em- Nhi trả lời chẳng chút giấu diếm chỉ riêng bộ mắt hơn hờ khi thấy Quân ghen là giấu nhem trong bàn mặt thờ ơ- Thế thì liên quan gì tới chuyện anh ta dám nắm tay em - Quân gào lên Ô hô hô ...Hóa ra lúc đó anh chỉ thấy Tuấn nắm tay Nhi chứ không thấy lúc Tuấn chụp cánh tay sắp giết người của cô . Nhi cũng không thêm giải thích gì thêm chỉ nhẹ nhàng đặt nụ hôn phớt trên môi Quân rồi chuẩn bị tìm Minh để bày ra vẻ mặt sung sướng của mình Còn Quân sau khi nhận được nụ hôn ấy thì đứng đờ tại chỗ vài giây rồi sờ lên đôi môi và mặt đỏ gay chạy theo biện hộ :

- Em tưởng vậy là anh hết câu à ??- Ờ ..chắc vậy !! - Nhi nhìn Quân- Tha em lần này ..Lần sau không có vụ đó đâu nha !! - Quân à ồm cho qua khi

thấy Minh lái xe ra Minh vừa mở cửa xe thì Nhi chui vào kẹp cổ Minh y như mấy người đồ vật Mỹ- Ặc...Ặc...Anh xin lỗi...Anh không chọc em nữa đâu Nhi thả Minh ra rồi lái Quân vào khi anh đang đứng ngoài chứng kiến cảnh ấy- Sao em đánh anh ấy ?? - Quân lại hỏi- Tại lúc này anh chọc em ấy ..Em ấy đang tính đánh thì bị cậu bạn kia ngăn lại - Minh vừa lái xe vừa nói

Ồ...thế này giờ anh ghen lung tung à ..Hèn gì thấy Nhi cứ khó hiểu sao sao ấy . Anh nhớ có lần ai lấy cái quần anh đem cắt xén hình ngôi sao rồi dán vào cái áo mới mua , thế là anh tìm cô hỏi thì bị cô găm rú lên : “ Bộ nhìn em giống kẻ bệnh hoạn chuyên đi lấy quần người khác cắt xén hình ngôi sao lắm à ?? “. Lúc đó anh chỉ biết co rúm người mà nghe cô mắng , sau đó mới tìm ra thủ phạm là Trung với Nguyên tưởng đồ củ nên lấy ra nghịch ..Thế là anh bị Nhi bẹo má giỡn ra làm sung cả ngày trời - Anh xin lỗi !! Tại anh ghen quá ! - Quân chọt chọt hai ngón tay vào nhau , phụng phịu nhìn dễ thương không tả được- Tha đó !! - Nhi vui vẻ béo nhẹ má anh- Hai đứa tưởng đây là xe tình nhân chắc ?? - Minh bây giờ mới lên tiếng , mặt anh đen sì Nhi trừng mắt lên nhìn Minh :

- Giờ muốn cái gì ??- Ồ..Dạ.. Em sẽ tập trung lái xe - Minh tôn rồi , không dám chọc cô nữa đâu , quá đủ rồi ~ Ngày khai trường ~- Nhi ơi !! Dậy em !! Dậy nhanh lên !!- Quân khề đầy nhẹ người Nhi , mấy ngày ngủ chung với Minh riết rồi anh có thói quen dậy sớm theo nên mới đủ tỉnh để gọi Nhi Cô thì úp gối muốn ngủ thêm nữa , nhất quyết không chịu dậy :

- Không đi học đâu ...Em muốn ngủ thêm !!- Ít dà ...Dậy nhanh ..- Quân kéo chân Nhi nhưng cô lấy hai tay bám vào thành giường - Dậy !! - Quân tỏ học hơi rồi thả hai chân cô ra và đánh vào mông cô 1 cái Chiêu này hiệu nghiệm à nha .....Bằng chứng là ngay sau cú đánh đó thì cô vội bật dậy ôm mông rồi lườm xéo Quân ...Anh cũng đâu ngăn gì cái cách này nữa liền búng vào trán Nhi 1 cái rồi đau rồi bầm môi chỉ vào nhà vệ sinh- Hôm nay còn tròng mắt à ...Đi soạn sửa , ăn cơm rồi đi học mau- Nhớ đấy - cô nói vậy chứ toàn đi ngang để không bị đánh Quân xuống nhà vừa đi vừa nhớ lại cái cảnh cô bật dậy lườm anh nhìn đáng yêu ra phết ..Ít khi thấy cô như vậy nên anh để ý rất kỹ . Thấy Quân từ trên lầu đi xuống cứ cười hí hờ Minh phán câu xanh rờn :

- Lên đó bị Nhi đập đầu vào thành giường nên chập mạch rồi à ??- Còn đỡ hơn là người bị gì cả mà thần kinh lúc lên lúc xuống !! - Quân đứng đó vờ chep miệng tiếc nuối Mới có mấy ngày từ 1 cậu nhóc đáng yêu mà thành phiên bản Sơn thứ hai trong nhà rồi sao ?? Có điều phiên bản này dễ chịu hơn nhiều . Minh đi Quân vào đến tận bếp vì cái tội dám công kích lại anh Nhi bước xuống với bộ áo dài thướt tha . Mọi năm thì mặc đồng phục là ổn nhưng năm nay đổi mới , cô không thích cái đổi mới này . Quân và Minh đều thấy đẹp , Nhi hiền hơn trong trang phục truyền thống này , bây giờ nhìn cô mới đúng là người con gái Việt Nam bởi phần tóc đã được nhuộm bằng phấn nhuộm tóc mới nổi , cô muốn thay đổi một chút trong ngày khai trường

- Em xinh lắm - Quân cười rồi đỏ mặt nhìn cô- Mới dọn lên à ?? - Minh bê đĩa mì ra hỏi câu xanh rờn

Ồi giờ ơi ..Khỏi nói thì cũng biết Minh bị đánh tui bụi rồi sau đó phải ăn cơm với sạt khí của Quân , anh không nói thì thôi chứ cứ nói ra thì y như rằng 2 đứa song kiếm hợp bích hành hạ anh . Cuộc đời là khổ !!

Lái xe đến trường , Quân vui ra phết ...chẳng qua là hôm nay anh phát hiện mình cao lên mấy cm , vui dữ lắm . Đi dạo vài vòng thì gặp Trung , Sơn và Nguyên , anh giờ tay vẫy ...Đám kia thấy liền chạy lại nhưng lướt qua Quân và tập trung vào Nhi- Ồ...Heo con mặc áo dài !! - Nguyên xì xọn bị chứng không thương tiếc - Sao không bó thêm 1 tí nữa ?? - Sơn đứng gần 1 hồi liền chep miệng- Thôi..Khó chịu lắm !! - Nhi nhăn mày , nói ra 1 xiu làm cô khó chịu lắm rồi chứ bó sát thêm tí nữa chắc tiêu luôn- Qua chụp với tôi một tấm - Trung khoác vai giờ mấy lên chụp nhanh trước khi cô kịp phản ứng Bạn bè cả tuần không gặp mà cứ chăm chăm vào cái bộ áo dài đó là sao ?? Bạn bè gì kì vậy ?? Quân dậm chân phình phịch , má đỏ lên vì tức nhưng có vẻ chẳng ai quan tâm ngay cả người yêu của anh- Oaoa...Không ai chịu quan tâm tới tôi hết vậy ?? - Quân vờ ngồi sụp xuống ăn vạ- Bạn hiền đây rồi ....Lùn quá có ai thấy đâu !! - Nguyên ngửa miệng liền nhún vai nói khách Vừa nghe xong thì Quân chạy lại bóp cổ Nguyên , trên đời này người duy nhất nói anh lùn mà yên thân chỉ có Nhi thôi còn lại thì chẳng ai sống được hết . Trung và Sơn là 2 người hiểu rõ nên chẳng bao giờ dám đụng tới . Nguyên à , coi như số anh xui vậy !! - Vào khai giảng kìa !! - Nhi lôi Quân ra xa chỗ Nguyên - Còn đâu là Quân mít ướt nữa ..Giờ thành Quân hung bạo rồi !!Giờ khai giảng vào , Nhi và Trung đi vào xếp hàng với lớp . Thật tình , Trung chỉ nhìn ngó khối 10 mà vẫn không thấy Nam đâu , Nhi nhìn thấy nên cười . Sau khi chào cờ rồi nói về năm vừa qua rồi đánh trống khai giảng , bây giờ đến phiên thầy hiệu trưởng lên nói vài lời rồi giới thiệu nhóm thực tập sinh năm nay rồi vào lớp ổn định chỗ ngồi - Thầy vào !! Thầy vào !! - đứa gần cửa lớp hét lên ổn định chỗ ngồi sau khi thấy bóng dáng 1 người đàn ông ở hành lang

Bước vào thì cả lớp hét lên cả trai lẫn gái , mừng vì không trúng mấy thầy cô gài khó tính mà là 1 người trẻ măng đoán là thực tập sinh

Còn Trung thì há hốc mồm miệng , ai khác ngoài Nam vào đây cơ chứ !! Cậu muốn học máu ra ngoài khi Nam bước vào giới thiệu là thầy giáo mới chuyển công tác , hèn gì bài nào Nam cũng biết , bài nào cũng giải thích được .... Cậu ngu lắm mới bị Nam lừa- Em nào còn thắc mắc về thầy không ?? - Nam cười vui vẻ- Thầy bao nhiêu tuổi ạ ?? Thầy có người yêu chưa ?? - 1 cô bạn nữ đứng lên hỏi mà mặt sáng rỡ ..Tưởng miễn nhiệm chứ ai dè hám trai dễ sợ Nam cười nhìn Trung làm cậu giật mình quay đi chỗ khác ngấm mây- Thầy 22 tuổi . Thầy có người yêu rồi !! Người ấy vừa nóng tính lại vừa trẻ con cộng thêm cái bạo thủ nữa Bạn nữ ấy ngồi xuống trong lòng tiếc hùi hụi nhưng vẫn vui vì được học chung với thầy giáo trẻ . Còn Trung khi nghe Nam nói xong thì mặt đỏ lên vì tức : “Anh được lắm !! Anh lừa tôi ! Anh hại đời trai của tôi bây giờ anh còn nói xấu tôi 1 cách công khai luôn sao ?? Anh đi chết đi !!”

Nhi vội cười , cô không nói gì hết . Nhi biết trước vụ này khi thấy tập hồ sơ học sinh được giấu trong vali của Nam khi dọn cái đồng lộn xộn của anh . Với lại , nhìn Nam ai bảo học sinh lớp 10 thì cô cùi móng tay- Hôm nay không học nhé !! Các em có thể nói chuyện nho nhỏ !! - Nam ngồi trên bàn giáo viên rồi cười rồi Trung bước thẳng lên chỗ giáo viên làm cả lớp ngưng hoạt động , cứ mỗi lần Trung không ưa giáo viên nào là phải mời ra ngoài cho bằng được . Giáo viên mới chắc dễ dàng hơn , cả lớp đang sốt vó không biết Trung nghĩ gì mà thầy giáo trẻ hiền lành mà cũng không muốn là sao - Thầy ơi !! Bây giờ em không biết thầy dạy môn nào ? - Trung cười híp mí làm cả lớp rợn người , nó chứa đầy âm khí- Thầy dạy Toán với Tin ở lớp em ..À mà thầy giao luôn nhé , ban cán sự lớp tự bầu , thầy không can thiệp !! Riêng em đây là lớp phó học tập - Nam cười lại không kém sạt khí so với Trung nhìn Trung rồi định cậu làm lớp phó

Lớp học chột căng thẳng bởi 2 nụ cười âm khí của 2 người ở trên bàn giáo viên , cảm tưởng như ai mất nụ cười trước thì sẽ có chiến tranh xảy ra !! Khai giảng sặc mùi sạt khí , nghĩ là thầy không ổn rồi !!

Chương 27

Phía bên lớp 12S1 kia đón chào ngay thực tập sinh, tuy cho thực tập sinh làm chủ nhiệm khối 12 là hơi liều nhưng vì cậu ta là người có bằng thành tích xuất sắc nhất nên thầy hiệu trưởng mới cho vào làm chủ nhiệm ngay lớp chuyên để thầy giảng sơ thì trò cũng hiểu, còn ai khác ngoài cái người đang cảm nắng Nhi, chính Tuấn chứ ai Quân bất ngờ, Nguyên hào hứng còn Sơn thì chẳng có cảm xúc gì hết, hần nhìn Nguyên tươi rói mà chìa tia sét vào Tuấn. Tuấn tươi cười nhìn cả lớp: “Lớp gì mà toàn nam không thế này !! Nhìn như ăn tươi nuốt sống mình ấy !!”

Giới thiệu vài lời thì đột nhiên một số bạn nam nhảy dựng lên đòi xin số điện thoại làm Tuấn hoảng hốt: “Tuồng mấy người thích cô giáo trẻ chứ, cả thầy cũng không tha luôn sao ??”

Hôm nay khai giảng nên được về sớm, Trung bỏ ra ngoài nhanh nhất, Nam cũng đuổi theo còn Nhi cứ chậm rãi đi kiểm Quân mà dán mắt vào điện thoại. Á... tiếng kêu nhẹ kèm theo tiếng sổ sách rơi ra khi đụng cô còn ai ngoài Tuấn vừa bước rảo nhanh trên hành lang

- Sao không ?? - Nhi hỏi cho có lệ chứ chẳng quan tâm - Quân ơi... - Nhi gọi khi thấy Quân Quân bước tới, thấy Tuấn đang lò mò sắp xếp lại sổ sách mà Nhi đứng ngay bên kê không nhúc nhích gì hết !! Anh tới lại gần búng trán Nhi rồi cúi xuống thu dọn giùm Tuấn tiện tay kéo Nhi ngồi xuống dọn chung - Thầy không sao đâu... Các em về đi !! - Tuấn ngăn Quân lại, anh không muốn phiền đến cậu nhóc này- Sao đâu thầy !! Dọn xiu thôi mà !! - Quân vẫn sắp xếp lại mọi thứ như cũ- Khai giảng thôi mà !! Cần phải mang nhiều vậy không ?? - Nhi nhìn qua một lượt rồi sắp xếp nhanh tay còn hơn cả người soạn ra Vì làm nhanh hơn nên cô giật hết giấy tờ trên tay Quân và Tuấn sắp lại cho nhanh, cả 2 nhìn cô làm nhanh muốn lác mắt chứ chẳng đùa. Xong xuôi thì Nhi nhét thẳng vào cặp Tuấn rồi kéo Quân đi luôn không một lời tạm biệt. Tuấn nhìn theo chỉ cười buồn: “Chắc em không coi tôi bằng hạt bụi !!” Hành động vừa rồi đã được Minh ở ngoài nhìn thấy hết, anh sẽ chẳng bao giờ cho ai chen được chân vào giữa Nhi và Quân. Nếu nói là anh còn yêu Nhi thì không phải vì anh thấy Nhi và Quân rất hợp đôi, anh không muốn 2 đứa bị chia cắt bởi có người chen chân vào Thấy Tuấn đứng đơ ra đó, Minh tiến đến vỗ đi ngang đụng nhẹ vào người Tuấn nhưng hình như anh làm hơi quá nên Tuấn lại ngã khụy gối xuống đất. Minh quay lại chia tay:

- Xin lỗi !! Cần tay không ??- Tránh ra !! - Tuấn cộc cằn nâng kính rồi hất tay Minh ra chỗ khác và đứng dậy nhanh chóng Tuấn đứng lên, mặt đối mặt với Minh mà anh phải ngẩng đầu lên mới nhìn được: “Tên này ăn gì mà cao to thế ??” Minh nhìn bàn mặt bướng bỉnh của Tuấn mà muốn vả nhẹ 1 cái cho Tuấn hết bướng nhưng với tình cảnh này thì Minh mặt nghênh lên nhìn Tuấn- Xin lỗi rồi mà.. Thấy gì khó tính thế ??- Tôi khó tính từ nhỏ rồi - Tuấn đẩy gọng kính, ai cũng nói anh như thế mà- Chắc gái không theo nên khó đây mà ! - Minh quay người rảo bước Minh cứ đút tay vào túi quần mà đi trong khi có kẻ ở đằng sau lura gần búng búng lên, dám nói ông đây không ai thèm theo à ?? Xin lỗi đi !! Ông có rất nhiều gái theo nhưng ông không theo con nào hết nhá !! Tuấn điên lên lao tới tính cho Minh một bài học ai dè chân vướng chân nên Tuấn ngã đập mặt vào lưng Minh làm anh cũng ngã theo. Cả 2 đều lộn cổ xuống cầu thang nhưng Minh ôm trọn cả Tuấn vào lòng nên Tuấn không xây xát gì nhiều chỉ hơi choáng. Còn Minh thì bị trầy tay, trật nhẹ chân và tím bầm ngay trên trán - Trời ơi !! Tôi xin lỗi anh nhiều lắm !! - Tuấn bật dậy ngay, rồi rít xin lỗi Minh tỉnh rụi nhìn ngó chân tay rồi sờ quanh đầu rồi đáp:

- May quá chưa vỡ sọ ....

Tuấn nghe mà bật ngửa ra sau, thương tích nhẹ còn chưa nghĩ tới đặng này lại nghĩ luôn tới vỡ sọ nào luôn, xem ra Minh có trí tưởng tượng cao phết !! Minh đứng lên trong lúc Tuấn rồi rít xin lỗi, anh nhớ quay lại- Cậu im được chưa ?? Lái nhái riết giờ tôi đau còn nhiều hơn lúc nãy nữa !!- Người ta thấy có lỗi nên mới nói, không cần thì thôi, việc gì mà cáu gắt vậy ?? Đã vậy, tôi mặc kệ anh đấy !! Tôi biến đây !! - Tuấn đưa ánh mắt không mấy hài lòng nhìn Minh, quan tâm vậy mà kêu lái nhái Tuấn quay người tính rảo bước, Minh theo quán tính chụp tay Tuấn lại. Anh chỉ nhất thời theo quán tính vì chợt anh thấy cảm giác lạ, sao nó giống cảm giác của 1 năm về trước khi anh tỏ tình với Nhi thế ta ?? ~ Flashback~ 1 năm về trước ....

Nhi và Minh đang đứng ở ngoài công viên. Chẳng hiểu quái nào Nguyên cứ bắt Nhi ra ngoài công viên cả Sơn cũng thế. Cô đứng giậm chân khoảng 2 phút thì toan bỏ về - Nhi ơi !! Anh ở đây này !! - Minh vẫy tay ra hiệu khi thấy Nhi bỏ về Cô quay qua thấy anh mặc đồ hip hop hợp y chang cô mặc, đừng có nói ông Nguyên mang bộ đồ đòi cho cô với Minh mặc nha !! Minh cười chạy lên đến chỗ Nhi - Ông Nguyên đâu ?? Dám lấy đồ đòi cho em mặc ?? Ông ta đâu ?? - Nhi bắt đầu gằn giọng- Cái này là .... là... anh mua đó !! - Minh gãi đầu, sao bây giờ anh khó nói quá- Gì ?? - Nhi ngạc nhiên Minh cứ gãi đầu còn Nhi cứ đứng nhìn trời đất rồi cắm mặt vào điện thoại- Anh có chuyện muốn nói !! Chợt cả hai im lặng chẳng ai nói gì, ngọn gió thoảng qua như đang hỏi thúc phải có 1 người bắt buộc lên tiếng. Người lên tiếng đầu tiên là Nhi:

- Về đây !! Thấy Nhi quay mặt bỏ về thì Minh liền nắm chặt cánh tay cô, với 1 người như cô thì chẳng cho nắm lâu liền vùng tay để rời khỏi tay của Minh nhưng anh biết tính cô nên cố gắng nắm chặt lấy tay cô- Em làm bạn gái anh nha !! - Không nói sớm đi !! - Nhi nhớ rồi quay lại chủ động ôm lấy Minh - Mai một đừng để ai sau em phải quay lưng với anh Lời nói của Nhi ngày đó như muốn nói rằng Minh sẽ còn nhiều người khác, nhiều lựa chọn khác ngoài cô vì cô biết Minh và cô đang ở trong tình trạng say nắng quá lâu thôi !! Dần dần thì nó cũng hết Minh cũng hiểu ý đồ cũng ôm cô rồi nhẹ hôn vào cổ Nhi rồi thì thầm:

- Anh biết mà !! ~End flashback~ Đang nghĩ lại về chuyện cũ thì Tuấn quơ tay trước mặt Minh làm anh trở về hiện tại. Thấy Minh quay trở về thì Tuấn chống nạnh rồi đứng đưa tay, mặt mày nhăn nhó:

- Anh nắm tay tôi năm phút rồi đấy !!! Giờ để tôi biến cho anh đỡ đau !!- Thôi !! Dẫn tôi đi ăn để bù lại mấy vết thương này đi !! - Minh cười lồi Tuấn đi Hình như ông già 24 tuổi này không cần biết điểm dừng của mình mà lồi xềnh xệch Tuấn từ quán này sang quán khác làm Tuấn phát mệt khi ông ta cứ ăn xong là đi ra bỏ mặc Tuấn quẹt hết tiền trong thẻ đến tính tiền mặt Ví Tuấn hiện giờ chỉ còn lại vài tờ tiền lẻ và chục tờ 500 ngàn.. Với số tiền này thì Tuấn

trụ được 1 tháng ăn cơm nhưng đôi ông già này chắc tháng này ăn mì quá - Vào đây nè - đang buồn nảo ruột thì Minh chỉ lên cái nhà hàng to lớn rồi tươi cười nói với Tuấn Trước giờ anh vào nhà hàng như thế này rất nhiều nhưng chẳng có hôm nào chóng mặt như hôm nay ... Ông già này ăn quái gì mà khỏe thế ?? Ăn này giờ gọi toàn món đắt tiền bây giờ vào nhà hàng này chắc Tuấn tiêu quá

Bạn đang đọc truyện *Cậu Ấy Là Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28

Bước vào nhà hàng thì thấy Minh và Tuấn hơi lạc loài bởi vì đa số người đi có cặp còn 2 ông này thì hiện ngang bước vào làm như chúng tôi cũng là 1 cặp làm ai cũng nhìn . Phục vụ đưa menu cho Minh , anh chẳng cần đọc mà gấp lại đọc chính xác các món anh cần Riêng Tuấn ngồi dò lại mấy món Minh đọc ngoài ra chỉ gọi cho mình vài món rẻ bèo . Thức ăn bưng ra mà khác nhau 1 trời 1 vực khiến ai trong nhà hàng cũng căng mắt ra nhìn . Tuấn chắc tính ra toàn rau còn Minh tính ra toàn thịt , nhìn vào chắc tưởng ngược đãi !! Tuấn vừa ăn cũng vừa trò chuyện , anh thấy Minh quen quen , hình như gặp đâu rồi thì phải . Minh thấy Tuấn cứ nhìn nhó nên hỏi :

- Thức ăn không ngon sao ??- Không phải - Tuấn lắc đầu - Tôi nhìn anh quen lắm đấy !!- Gặp ở tiệm sách cách đây khoảng 2 tuần - Minh cầm cốc ăn , anh thì nhớ mà tại sao Tuấn không nhớ Đến lúc này thì khuôn mặt Tuấn giãn ra , thì ra này giờ anh đang đi với người dọa anh không được tới gần Nhi và Quân đây sao ?? Nhìn là thấy ghét rồi !! Gạt chuyện đó qua 1 bên , Tuấn đứng lên vào nhà vệ sinh để đếm tiền sắp sửa thanh toán còn Minh ậm ừ rồi liên tục ăn- Anh ta ăn gần hết 4 triệu của mình rồi !! Đã ăn thì chớ còn gọi cả rượu ra làm gì chứ trời !! Biết thế này tôi tha đi nhanh còn hơn !! - Tuấn tự thầm khóc với mình khi tiền không cánh mà bay ...

Ra ngoài thì thấy Minh đang ngồi chờ , bàn cũng đã dọn xong . Minh đứng lên xoay chùm chìa khóa xe thông dong bước ra ngoài còn Tuấn cứ bước nặng trĩu theo sau . Minh đi lấy xe còn Tuấn đến quầy thanh toán- Chị ơi !! Bàn số 8 hết bao nhiêu vậy ??- Bàn số 8.- chị nhân viên nhắm để nhớ lại - ..Tổng cộng là 5 triệu 500 ngàn !!Cậu bạn đi cùng em thanh toán hết rồi - chị nhân viên chợt nhớ rồi cười tươi trả lời Tuấn ngỡ ngàng nhưng cũng cười rồi chào chị nhân viên và đi ra ngoài . Mối phút trước ông Minh này là 1 tên hách dịch , bao tử như hổ đen vũ trụ , làm cho Tuấn chết lên chết xuống vì tiền dần bay mất nhưng bây giờ ông ta lại đứng ra trả tiền giùm anh ...chắc Minh biết Tuấn sắp hết tiền nên mới thanh toán giùm Minh lấy xe chạy về phía Tuấn đứng , anh chui vào xe tiện miệng nói :

- Cảm ơn vì đã thanh toán giùm tôi nha !!- Ai nói với cậu là tôi thanh toán giúp cậu vậy ?? - Minh quay người thân nhiên nói- Hả ?? - Tuấn bị đơ , thế là sao hả trời ??- Cái này tôi cho cậu nợ ..Hôm nào dư tiền bao tôi đi ăn bù - Minh nói đoạn rồi phóng xe đi Tuấn ngồi bên dưới mà máu sôi lên , tưởng ông ta hào phóng lắm ..Ai dè cho nợ mới ghê chứ ?? Uống công anh nghĩ tốt về Minh !! Tồn công vô ích ....Minh cười hí hửng , lúc này anh cũng vào phòng vệ sinh thì nghe thấy tiếng Tuấn than nên ra quẹt thẻ nhanh chứ anh đâu có rảnh mà chia tiền của mình vào nhà hàng chính mình cơ chứ ?? Coi như tháng này lương nhân viên được thêm mấy trăm ngàn Chờ về tới trường , Minh thả Tuấn trước cổng kí túc xá và bấm gọi cho Quân . Chưa kịp nghe máy thì Nhi đã chui thẳng vào xe làm Minh ngạc nhiên . Nhi thấy thế liền hét càm- Nhìn gì ?? Em với anh Quân đứng đợi này giờ ...

- Anh Minh ...Bọn em được nghỉ cả tuần nên Nha Trang chơi nhé . Nguyên nói sẽ đặt vé trong hôm nay nếu anh đồng ý !! - Quân tí tòn chui tọt vào xe , tay chực sẵn điện thoại để gọi Nguyên Minh suy nghĩ 1 hồi lâu rồi chợt thấy Tuấn lại đi ra , nhìn về phía thì thấy áo khoác của Tuấn . Tranh thủ lúc Tuấn chưa nhớ ra thì Minh nhanh chóng kêu Quân :

- Anh sẽ đi ...Cho thầy Tuấn đi cùng nhé !! Anh thấy cậu ta vui đấy !!Nghe nhắc tới Tuấn bỗng Nhi nhăn mặt 1 chút rồi lại giãn ra còn Quân thì hớn hờ hơn lúc này- Để em gọi hỏi thầy - Quân bấm điện thoại gọi cho Tuấn Tuấn đang cố gắng nhớ chiếc áo khoác để đâu vì đó là quà mẹ anh mua cho anh trong sinh nhật năm trước . Mà thì chắc mẹ cạo bay da đầu của anh luôn cho coi . Lo lắng tưởng tượng cảnh đó cho đến lúc Quân gọi[Thầy đi Nha Trang với bọn em nha !! Đặt vé hôm nay , mai đi !!]

[Ở cũng được ...Thầy sẽ chuẩn bị !! Mà đi mấy ngày vậy em ??]

[Dạ 5 ngày 4 đêm ....]

[Ừ ..]

Đang tính cúp máy thì Minh ra hiệu ý đưa điện thoại cho anh mượn , Quân cũng làm theo . Minh cười 1 tròng vào cái điện thoại rồi ra hiệu cho Nhi đưa cái áo khoác kế bên cho anh . Nhi nhìn cái áo khoác rồi chẳng đưa đành hoảng mà quăng thẳng vào mặt Minh Minh kêu đau rồi bên đầu dây kia cũng nghe tiếng tưởng có chuyện gì nên hoảng hốt- Quân !! Em bị sao vậy ?? - Có sao đâu !! Ra xe tôi lấy áo khoác nè !! - Minh cười thêm 1 tròng nữa , giọng cười này nham nhở gấp đôi rồi cúp máy

Tuấn nghe giọng quen quen rồi nhớ ran gay đó là Minh liền chạy thực mạng ra cổng kí túc xá . Trong lúc đó Minh ngồi giải thích cho 2 đứa đang đực mặt ở dưới xe vì sao anh quen được Tuấn “ Cốc cốc ” - tiếng gõ vào cửa kính xe , nhìn qua cửa kính Tuấn có thể thấy Nhi với Quân ngồi ngó sau xe cũng muốn bắt chuyện nhưng phải qua được cái bản mặt hách dịch của ông Minh đang không chịu mở cửa lần hạ kính xe Mà Tuấn giận đỏ phừng phừng , không lẽ giờ anh đâm nát cái xe thì Minh mới vừa lòng . Tuấn phải kiềm chế , anh học võ để tự vệ chứ không phải để sử dụng nó 1 cách bạo lực bừa bãi . Anh cố nhắm điều đó !!

Quân nhìn 2 người muốn đánh nhau đến nơi liền hạ kính xuống cười chào Tuấn . Gặp Quân còn đỡ hơn là gặp cái bản mặt đáng ghét kia- Thầy lấy áo phải không thầy ??- Ừ !! Mà đi Nha Trang thì đi máy bay hay ô tô hả em ?? - Tuấn gạt đầu rồi tiện hỏi luôn- Dạ máy bay cho nhanh mất có 45 đến 50

phút là đến !! Em vừa gọi cho Nguyên đặt vé hết rồi . Mai thầy cứ đứng ở cổng kí túc xá lúc 5h sáng nha - Quân cũng vui vẻ nói hết cho Tuấn Quân chia tay về phía Minh rồi ý muốn Minh đưa cái áo khoác cho Quân nhưng Minh già dặn

- Anh hết tiền rồi !! Làm gì còn đồng nào để cho em ăn vặt- Em giết anh bây giờ ... Đưa áo khoác đây - Quân chồm người lên giật lấy cái áo khoác rồi lườm Minh một cái Quân chồm người ra đưa cái áo khoác cho Tuấn rồi thấy Tuấn móc ví đưa cho Quân mấy tờ 500 ngàn ước chừng khoảng 3 triệu- Trả tiền vé máy bay với chỗ đi chơi của thầy cho Nguyên nhé !! Quân ú ớ chẳng biết phải làm gì thì Nhi chòi đầu ra , mặt lạnh nói với Tuấn- Thầy tận hưởng đi !! Chuyến du lịch miễn phí với thầy !!- Ờ ờ đúng rồi !! Thầy cứ giữ lấy đi để xài đi !! - Quân gật đầu theo ý Nhi Tuấn nhún nhó , anh đâu thể để bọn nhóc lo thêm 1 vé cho anh cơ chứ ??- Nhưng ....- Thầy à .. Khu nghỉ dưỡng đó của bác em nên chỉ cần gọi là có phòng không tính tiền đâu !! Còn phần tiền máy bay ba mẹ em cho hẳn 10 vé lận ..Đặt cho có lệ thôi !! - lần đầu tiên Nhi nói nhiều với người lạ như thế này nhưng cô không thể chịu được cái cảnh 2 người cứ đẩy mẩy từ tiền qua lại Nhi đã nói vậy thì Tuấn chẳng thể nói thêm được gì , nhìn cô ý như nếu Tuấn còn ý kiến thì cô sẽ cho anh vào bệnh viện nằm cả tuần thay vì đi du lịch nghỉ mát . Thấy ổn thỏa cô đạp chân ra đứng trước xe ra hiệu cho Minh lái xe đi . Trước khi đi thì Minh lè lưỡi trêu người người đang đứng bên ngoài Chắc chẳng bao giờ gặp nữa nên Tuấn cho qua chuyện . anh đi vào chuẩn bị đồ cho ngày mai . Ngày mai sẽ vui lắm đây !! Phía Nhi thì Quân đang dò hỏi- Sao em không vui về 1 chút đi !! Thầy chỉ là thực tập sinh thôi mà !! Em đâu cần phải làm mặt lạnh như thế !!- Anh lo làm gì ?? Mặt em nào giờ vậy rồi !! Không sửa được đâu - Nhi trả lời nhanh gọn rồi rúc vào người Quân ngủ ngon lành Thấy cô ngủ say thì Minh mới nói với Quân- Nhi trước giờ vẫn vậy !! Em ấy sẽ chẳng bao giờ vui cười trước mặt người lạ đâu , em cũng đừng hay nhắc tới nó !! Nhi không thích bị gò bó nhiều quá đâu- Có vẻ anh hiểu em ấy hơn em rồi - Quân tiếp thu ngay , đâu phải cái gì anh cũng biết - Mà anh !! Sinh nhật Nhi ngày nhiều vậy ?

Minh chợt im lặng 1 xíu rồi lại cười nheo miệng , thua với chàng tóc tím này luôn . Tính ra Nhi với Quân quen nhau cũng gần được nửa năm rồi chứ chẳng đùa mà cũng không biết sinh nhật của Nhi luôn !! Quen nhau kiểu gì vậy trời ?? - Bây giờ là đầu tháng 8 và giữa tháng cách 2 ngày là sinh nhật nó !! - Minh lại cười rồi nói Quân nhầm 1 hồi mới ra ...Rồi cười trừ gãi đầu . Thật sự là anh cũng đã gắng hỏi 4 người kia nhưng đám đó chỉ cười chứ chẳng nói gì , anh lên cả facebook truy nhưng cô không đề cập tới chỉ chơi là ngày 1 tháng 1 và năm *** Về đến nhà , Quân bông Nhi lên trên lầu còn Minh chậm rãi bước vào nhà . Căn nhà ít khi anh về và dính đầy bụi của anh nay đã gọn gàng hơn nhiều . Vụ Quân đi tập gym anh cũng hay đi với Quân để chi tí mĩ cho Quân cũng làm anh bận rộn đôi chút trong thời gian rảnh rồi sinh nông nổi của anh . Để bù lại cho vụ tập gym thì anh được Quân tập võ cho Nhi đến võ chợt Minh nghĩ đến cảnh Tuấn bị người khác ức hiếp mà ra tay nghĩa hiệp cứu Tuấn là anh tự cười 1 mình nhưng chợt thấy lạ anh lại rơi mắt nụ cười đó : “ Sao mình lại nghĩ về cậu ta cơ chứ ?? Một hồi !!”

Bạn đang đọc truyện *Cậu Ấy Là Của Tôi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29

~ 3h sáng hôm sau ~

- Nhi ơi !! Dậy đi mà !! Em còn chưa soạn đồ nữa đây !! - Quân cố gắng lay Nhi dậy , cô vẫn còn ủ mình trong chăn ấm - Dậy mau ! không là anh đánh vào mông em đây !! Thấy Nhi động dậy anh tưởng là có tác dụng ai để cô lật chăn ra nhưng vẫn nhắm tịt mắt mà miệng nói :

- Mông đây !! Đánh xong rồi lựa đồ cho em luôn đi !!'Rắc' cổ Quân có cảm tưởng như muốn gãy luôn , nghĩ sao cho đánh rồi còn bắt đi lựa đồ . Đồ bình thường thì chẳng nói làm gì nhưng còn mấy thứ riêng tư sao anh làm được , anh có phải Nguyên hay Nam đâu mà Nhi nói dễ như ăn cháo vậy Lăng nhăng đến nửa tiếng thì cô bật dậy dưới sự cảm râm của Quân và gấp đồ trong tình trạng mắt nhắm mắt mở . Quân thấy cô tội nghiệp liền ngồi xuống xoa đầu cô rồi nhỏ nhẹ :- Thôi ngủ đi !! Anh gấp đồ cho !!Nhi nghe vậy liền dựa vào vai Quân ngủ khì khò chẳng quan tâm đến trời trăng gì nữa . Thấy cô ngủ say , Quân liền đưa tay béo nhẹ má cô làm cô nhúm mày rồi dụi đầu ngủ tiếp Đến khoảng 4h sáng , Nhi dậy thì thấy mình đang ở trên giường , cô nhớ là đang gấp quần áo rồi Quân nói gấp giùm và cô ngủ trên vai Quân mà . Sao giờ chẳng thấy Quân đâu mà chỉ có chiếc ba lô soạn sẵn đồ Nhi cũng VSCN xong thì xách ba lô xuống nhà chẳng quên bỏ mấy đồ riêng tư của mình vào . Nhi vừa xuống nhà thì thấy Quân cầm trên tay cái quần rồi Minh người trần quần mỗi khấn dí theo Quân - Em xuống rồi hả ? - Quân vội ném cho Minh cái quần rồi đẩy Minh lên lầu- Anh nghịch gớm !! - Nhi ngồi trên ghế sofa cười nhẹ , cô còn chẳng ngờ Quân lại lấy đến vậyQuân bị què với Nhi , anh lại gần Nhi rồi gãi đầu- Anh giỡn xíu thôi mà !! Vừa dứt câu thì Minh cũng xuống , mặt anh hằm hằm nhìn Quân trong khi Quân lè lưỡi trêu người anh . Ý của không khóa thì Quân lừa lúc Minh gần tằm xong không chú ý liền len vào lấy luôn cái quần treo trên móc rồi chạy long nhong làm Minh quần khấn chạy trong sáng sớm lạnh giá Cũng được 1 lúc thì cả 3 xuất phát qua kí túc xá . Tất nhiên là 5h sáng thì kí túc xá chưa mở cửa nên đám kia trèo cổng qua rất điệu nghệ đến nỗi còn phải nói là đi trên cổng luôn . Còn Tuấn nhìn đám học sinh và ông thầy trẻ kia đi như đứng rồi thì sợ sệt , anh có bao giờ trèo cổng thế này đâu - Thầy trèo nhanh đi thầy !! Thầy chưa bao giờ trốn học hay đi chơi về trễ phải trèo cổng sao ?? - Nguyên thở thè với Tuấn- Chưa bao giờ cả !! - Tuấn nhìn cái cổng bình thường ngày nào thì hôm nay anh thấy nó như bức tường lớn cản đường anh Lúc 3 người đến thì chỉ còn Tuấn là ở trong cổng , Quân ra ngoài nói Tuấn ráng qua khỏi cái cổng rồi nhảy xuống thì cả đám sẽ đỡ nhưng Tuấn chỉ trèo được nửa cổng ném được cái ba lô ra ngoài rồi tụt xuống vì nó không có chỗ trụ chân với để chân Minh thấy thế liền nhảy vào , cổng Tuấn- Bám chắc vào !!Vừa dứt câu thì Minh nhảy phóc 1 cái đã lên tới đỉnh cổng rồi bám tay trên đỉnh sắt trên đầu cổng rồi chẳng cần rườm rà gì nhiều thì Minh nhảy qua cổng rồi tiếp đất ngon lành trong khi người được công sợ xanh mặt , Tuấn còn tưởng mình sắp té tới nơi

- Xuống đi thầy ơi !! Đáp đất được 5 phút rồi đây - Trung cười khúc khích nhìn bản mặt xanh lè của Tuấn nhưng bị Nam bịt lại thì cậu cáu lên - Tránh ra !! Ông chưa xong với tôi đâu - câu này làm Nam khóc ròng trong lòng , biết vậy nói thật từ đầu cho rồi

Tuấn vội và nhảy khỏi lưng của Minh , Tuấn lúc đó chỉ biết ôm chặt lấy Minh , cảm giác như Minh là con người ấm áp đến nỗi anh muốn dựa vào , muốn ôm vào . Cảm giác ấy là gì chứ ?? Tuấn chưa thể xác định rõ ràng nhưng nó chắc chắn không bình thường tí nào ..

Minh và Nam lái xe đi đâu 1 hồi thì thấy quay về mỗi người lái 1 chiếc ô tô . Hỏi ra thì 2 người quen nhau từ trước nên dễ dàng nói chuyện rồi rủ nhau về

lấy xe mới ghê chứ . Quân , Nhi , Minh với Tuấn 1 xe . Còn Nguyên , Sơn , Nam , Trung 1 xe 2 xe cứ ung dung đi đường làm 2 còn người trong xe thấy ngứa ngáy với tốc độ này . Mọi hôm thì chẳng sao nhưng đang hào hứng mà đi với tốc độ này thì chán chết , chẳng còn ai ngoài 2 anh em nhà họ Vương kia Bất dừng xe , Minh và Nam tưởng có chuyện gì ai dè cả 2 xe cùng đồng thanh- Để em lái !!Chẳng nói chẳng rằng thì ở 2 chỗ tay lái , 2 anh em cười khích nhau qua cửa kính . Mọi người thấy 2 đứa cầm lái mà chỉ vãi trời vãi đất . Riêng Tuấn thì ngơ ngác : “Không phải Nhi chưa đủ tuổi lái xe sao ?”

- Em chưa đủ tuổi lái xe mà .....Á...á.....- Tuấn dứt câu thì anh la hét liên hoàn vì tốc độ kinh hoàng của NhiThấy Tuấn hoảng loạn chẳng biết bám vào đâu thì Minh liền bám lấy Quân rồi chỉ lên đầu xe . Hiểu ý , Quân đập nhẹ vai Tuấn kêu chuyển xuống sau ngồi . Chuyển chỗ hơi khó khăn vì Nhi cứ liên tục của nhanh thắng gấp mà mặt tỉnh bơ . Cuối cùng Quân cũng lên được ghế đầu ngồi , anh thấy còn khinh khủng hơn là ngồi dưới vì nó khá cận cảnh làm người ta thót tim Tuấn vừa xuống tới nơi thì liền bám lấy Minh , ôm chặt anh chẳng dám buông . Từ nhỏ tới giờ đi với ba mẹ có nhanh cấp mấy cũng không ghê bằng tốc độ của Nhi bây giờ . Trường cách sân bay khoảng gần 1 tiếng đi xe nhưng với tốc độ này thì khoảng hơn 20 phút cả đám đã tới sân bay trong tình trạng phờ phạc Vẫn là Tuấn với Minh còn ngồi trong xe vì Tuấn cứ bám chặt lấy Minh thút thút không dám bước ra khỏi xe nữa . Minh nâng cằm Tuấn lên , bây giờ Tuấn cứ như con nít lên 3 đang sợ sệt 1 thứ gì đó- Xuống xe đi !! Tôi ở cạnh cậu mà !!Minh nói xong thì nắm tay Tuấn kéo Tuấn ra khỏi xe , Minh thấy Tuấn nhìn vậy mà yếu đuối phết !! Nhưng có vẻ anh cảm thấy thích kiểu đó Ra khỏi xe bỗng có 2 người lạ đi tới chỉ cúi đầu chào Nhi và nguyên rồi lái chiếc xe ô tô đi luôn . 2 người đó phải gọi là có mặt mọi lúc mọi nơi , chỉ cần gọi điện trước 1 ngày thì họ sẵn sàng tới 1 địa điểm nhất định để đưa xe hoặc lấy xe về Làm thủ tục xong cả đám ở phòng chờ VIP náo loạn 1 góc phòng . Nguyên và Sơn cứ chụp ảnh rồi lại xóa , Nhi và Quân ngồi chơi game mà cả 2 cứ chọt chọt vào điện thoại người kia để chọc nhau , Trung với Nam 1 người giận dỗi còn 1 người nhún nhún xin lỗi . Còn Tuấn thì bám chặt lấy vạt áo Minh không cho anh đi đâu hay chọc phá ai nên Minh chỉ ngồi sát kế bên Tuấn rồi lấy điện thoại ra nhắn tin Lúc lên máy bay thì có hơi xáo trộn chỗ ngồi 1 xíu nhưng do cả đám cứ lộn xộn nên tiếp viên cũng bó tay để mặc cho cả đám tự quản lí chỗ ngồi . Lúc máy bay cất cánh được 10 phút thì đám lộn xộn lẫn ra ngủ ngon lành , mấy cô tiếp viên đi ngang qua chỉ cười khúc khích : “Đám này nhìn lộn xộn mà ngủ dễ thương phết ! “

Đến nơi thì cả đám bắt taxi đến chỗ khu nghỉ dưỡng . Lúc được phòng thì Tuấn tá hỏa lên :

- Ủa ?? Khu này giành cho tình nhân mà !!- Dạ...Bộ chưa ai nói cho thầy sao ?? Bọn em xếp phòng tình nhân chứ phòng đơn chán lắm...Không lẽ anh Minh với thầy tính qua khu giường đơn thì bất tiện lắm !! - Nguyên nói ngọt xớt rồi nhe răng cười khi khi Chẳng nói nhiều , ba cặp kia chuồn thẳng về phòng để lại Tuấn đầu đầy dấu chấm hỏi ...

- Cậu không kì thị đồng tính đó chứ ?? - Minh chọt lên tiếng- Không !! Tôi đâu phải người cổ hủ mà kì thị ...Tình yêu đâu phân biệt giới tính - Tuấn trả lời theo quan điểm của mình , anh cũng từng là chuyên gia tư vấn cho mấy đứa cùng lớp về việc chúng nó thích 1 đứa cùng giới mà !!

- Vậy thì chắc cậu sẽ không ngạc nhiên khi 2 đứa học trò giỏi nhất lớp cậu lại cặp với nhau đâu cả người đàn anh cậu vừa mới quen đang cặp với chính học trò của cậu ấy !! - Minh trả lời rồi xách đồ vào phòng Đến đây thì Tuấn mới hiểu tại sao mà Nguyên lại đặt phòng đôi như thế , này giờ anh tưởng tại phòng đơn phải đặt nhiều phòng nên hơi tốn kém chứ , ai dè do ngại nên không dám nói ..

Bạn đang đọc truyện *Cậu Ấy Là Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30

Ngày hôm sau cả đám rủ nhau đi tắm biển . Ai cũng phải ngoái lại nhìn cả đám , 1 phần vì cả đám đều là thành phần da trắng , cơ bắp chỉ nhìn đã thấy thỏa mãn trừ Nhi . Nhi mặc quần jean ngắn hơi rộng so với vòng eo của cô nên bị xệch về 1 bên , áo được cột qua 1 bên hở ra vòng eo khá đẹp - Mấy nàng ngoài kia đang nhìn vợ anh kia Nguyên !! - Nhi xuống chỗ đã đặt trướcNguyên nghe thế lia ánh mắt 1 lượt , rồi Nguyên quay qua Sơn trẻ mới nhìn từ trên xuống dưới :

- Người thì gầy gò ốm yếu mà bày đặt nude bán thân ..MẶC ÁO VÀO !! Sơn nghe Nguyên nạt liền sợ sệt nhìn Nguyên , chẳng biết từ khi nào Sơn biết sợ Nguyên , nhất là lúc anh nạt hần bất cứ lí do có vô lí cỡ nào cũng vẫn sợ - Sao còn không mặc áo vào ?? - Nguyên nhìn Sơn tiếp tục nạt- E...Em đâu có mang áo ra ngoài này đâu !!- Sơn lăm lét nhìn Nguyên , bây giờ nhìn hần như cún con đang tỏ vẻ đáng thương trước mặt chủNguyên lôi cái ba lô nhỏ anh mang theo rồi đưa qua cho Sơn 1 cái áo phông trắng . Lúc mặc vào thì nó rộng thùng thình nhìn Sơn rất buồn cười , bình thường cao ngất cao ngưỡng vậy mà mặc cái áo này vào thì giống 3 mét bẻ đôi hơn Cả đám quay ra chỗ khác bùm miệng cười , Sơn đỏ mặt lên nhìn Nguyên : “Anh sắp chết đến rồi mà còn ngồi đó cười nữa à??” . Sơn điên lên bay ra bóp cổ Nguyên vậy mà anh vẫn ngồi trơ ra đấy cười , anh không cố ý đâu chỉ cố tình thôi à !! Nam nhìn thấy Sơn như thế cũng nhìn qua Trung , cậu biết ý liền nhún vai ý quên áo rồi ngồi găm táo do Minh gọt . Đang ăn ngon lành thì 1 cái áo đâu ra ném thẳng vào mặt Trung , cậu đặt miếng táo xuống rồi cầm cái áo nghiêng chặt thì ra Nam coi áo ném vào mặt Trung cơ đấy

- Đưa bình thường không được sao ??Nam nhún vai trêu người Trung , cậu chỉ im lặng nén tức vào người rồi mặc áo vào . Tình trạng của cậu cũng ý chang Sơn : “Mấy ông này ăn gì to xác vậy trời !!!”

Quân không nhịn được cười liên cười thành tiếng , cười mà anh chưa bao giờ được cười- Trời ơi !! Nhìn 2 người giống mấy cây nấm lùn di động !! - Quân vẫn cười khằng khặc trong khi Trung với Sơn mặt xám ngoét nhìn Quân

- Còn đỡ hơn cái người đã lùn sẵn , có muốn cũng chẳng như tụi này !! - Sơn nhếch môi nhìn Quân Bây giờ thì Quân điên tiết lên , anh mới chọc có tí có cần phải đâm vào tim anh mấy câu đó không vậy ?? Trung còn cười khúc khích nhìn Quân , anh cúi tiết đứng lên . Thấy điềm báo nên Trung với Sơn nhìn nhau rồi chạy 1 mạch . Quân bắt ngờ dí theo :

- Hai tên kia !! Đứng lại mau lên !! Cả 3 làm náo loạn cả bãi biển, ai cũng phải ngoái lại nhìn hai thằng chân dài chạy thực mạng mà nhìn như nắm lùn có chân, thằng còn lại thì chân ngắn đi theo 2 thằng kia, chạy hộc máu mà vẫn không đi kịp 2 nắm lùn có chân kia - Cậu xuống biển tắm đi !! - Minh thấy Tuấn ngồi thẩn người ra nhìn Nhi rồi lại nhìn vào khoảng không Tuấn giật mình rồi gãi đầu, xưa nay nếu có đi biển thì anh chỉ ngồi trên bờ thôi chứ không xuống tắm, chẳng hiểu tại sao nhưng có cho vàng thì Tuấn cũng không xuống. Tuấn cười trừ nhìn Minh :

- Tôi không quen tắm biển !! Minh nghe lạ liền trở mắt ra nhìn Tuấn :

- Thế từ nhỏ đến giờ chưa bao giờ đi biển à ??- Có . Nhưng chẳng bao giờ tắm cả !! - Tuấn thành thật trả lời- Tuổi thơ bất hạnh !! - cả đám đồng thanh làm Tuấn giật mình Đứng thật đi biển mà không tắm biển thì thà khỏi đi còn hơn . Tự nhiên Nguyên với Nam đứng lên nắm chân nắm tay Tuấn ,cái này gọi là khiêng Tuấn luôn Cảm giác có chuyện không lành , Tuấn liền giẫy nảy làm Nam tuột tay khỏi chân Tuấn nhưng ngay sau đó thì Minh chụp được . Cả 2 khỏe hơn Tuấn rất nhiều 1 chỉ thoáng cái là Tuấn đã bị ném xuống biển như ném xác chết trước sự há hốc của mọi người ở đó Tuấn may là biết bơi nên chồi lên được , vượt mặt rồi quát tháo :- Chơi gì kì vậy ? - anh toan bơi vào thì Nam bơi ra kéo Tuấn ra xa rồi 2 người kia cũng nhập hội - Ày !! Cho tôi vào bờ !Tuấn có la cỡ nào thì 3 thằng kia cũng giả điếc kéo Tuấn bơi ra xa . Tuấn bị kéo ra xa thoáng nhìn thấy Nhi đang đứng trên bờ cười nhẹ Về phía Nhi, đúng là cô đang cười . 1 nụ cười nhẹ nhàng cô ít khi thể hiện ra ngoài . Thấy Trung với Sơn chạy lại thì cô tóm cổ lại còn Quân thì chặn lại không đi theo- Cầm bóng xuống chơi với đám kia đi - Nhi chỉ về đám loi nhoi ngoài kia Trung và Sơn nhanh chóng nhập hội còn Quân thì toan chạy theo nhưng thấy cô quay trở về chỗ nghỉ thì anh lại đi theo cô

- Sao em không xuống chơi với tụi anh ??- Em có chuyện khó nói !! - Nhi cười nhìn Quân, cô nhìn vào màn hình điện thoại, hình như cô đang chơi game- Chuyện gì ?? Em bị gì hả ?? - Quân nghe thế nên hoảng hốt, hết xoay người cô rồi lại sờ trán cô Nhi chợt cười rồi lắc đầu :

- Chẳng qua là đến tháng thôi !! Quân chợt thờ phào, nghe vậy cũng yên tâm, tưởng có chuyện gì với cô . Quân vỗ nhẹ vào đầu cô rồi chạy ra ngoài chơi chung với đám kia . Lúc này cô mới lấy cái ba lô nhỏ của Nguyên mang theo rồi lúi trong đó 1 cái máy ảnh Mỏ máy lên, Nhi lia máy qua chỗ đám loi nhoi kia, phóng to lên rồi chụp . Nhi cũng có khiếu chụp ảnh, cô chụp chuẩn xác, tấm nào cũng chụp rất chuẩn xác . Lia máy chán thì cô quay qua nghe nhạc rồi ngủ quên lúc nào không hay Chơi bởi chán nên cả đám lên bờ, vừa đi Tuấn vẫn câu nhàu dù anh rất vui . Lên tới chỗ nghỉ thì thấy Nhi lăn ra ngủ, Nguyên chẳng cần biết sắt gì lay Nhi dậy 1 cách bạo lực đến nỗi cô té nhào xuống đất Tuấn tỉnh chạy lại đỡ nhưng Minh đứng đằng trước ngăn lại không cho đi . Quân chạy nhanh đến chỗ Nhi đỡ cô dậy rồi trừng mắt nhìn Nguyên . Nhi cho dù ngủ ít hay nhiều hay vào lúc nào thì cô rất khó chịu nếu không kêu dậy đúng cách- Ai vừa đẩy tôi ?? - Nhi dựa vào Quân đứng lên rồi trừng mắt quát nhanh 1 lượt Mặt ai cũng xám xịt, đầu ai muốn làm gối cho cô đâm đầu nên đành nhắm mắt ngậm ngùi thương tiếc Nguyên rồi cả đám đồng thanh trừ Sơn ra :- Là Nguyên đấy !! Nhi tức điên lên nhìn Nguyên, anh sợ quá núp sau lưng Sơn không ngừng lăm bằm- Sơn ơi !! Cứu anh đi ! Sơn à !!Nhi tiến đến đứng trước mặt Sơn, hất lạnh lưng tránh ra cho Nhi xử Nguyên kèm theo lời nói :- Anh tự làm tự chịu !! Nói rồi Nhi bẻ tay cho Nguyên 1 trận . Cả đám chỉ biết ngoài ngao ngán nhìn Nguyên, đúng thật là giờ đánh chết Nguyên cũng chẳng bỏ được tật hay chọc điên Nhi . Chán anh chàng này thật !! - Thôi !! Em đánh nữa là Nguyên du lịch trong bệnh viện đấy !! - Quân ra can lời Nhi ra xa thì Nguyên biết ơn nhiều lắm Quân đưa Nhi miếng táo để ăn cho đỡ tức . Nhi vẫn còn tức nên vừa ăn vừa lườm Nguyên . Quân thấy vậy liền đưa tay xoa mặt cô về phía anh- Nhìn gì bên đó !! Nhìn anh nè !! Ngồi được 1 lát thì cả đám lại bỏ về phòng . Nguyên, Nhi với Nam đi sau, tranh thủ lúc đó thì Nam đi ngang qua rồi nói khẽ đủ 2 đứa nghe :

- Tối nay 11h ra ngoài, anh có chuyện cần nói !!Minh quay lại thấy Nam lăm bằm rồi tóm cổ Nam lại hỏi khẽ :

- Bộ em tính nói luôn sao ??- Đẳng nào cũng phải nói ...Giờ chúng lớn hết rồi mà !!- Ừ !! Vậy cũng tốt !! Thời gian kể ra trôi cũng nhanh, lằng nhằng đi chơi cả buổi cũng đã khuya . Trong lúc đám kia đã ngáp ngáp dài thì Nhi, Nguyên với Nam chẳng có dấu hiệu gì mệt mỏi . Đứng 1h thì ai về phòng nấy, riêng 3 người sau khi nửa của mình ngủ say bèn lên ra ngoài Nguyên là người ra ngoài cuối cùng, anh tiến tới chỗ của Nhi và Nam đang đứng- Sao, anh có chuyện gì muốn nói với tụi em- Ra ngoài đã - Nam tiến tới thang máy bầm máy Nhi và nguyên cũng im lặng đi theo, ra tới bãi biển thì Nam dứt tay vào túi quần, gió thổi làm cho mái tóc anh bay phất phới . Anh quay lại nhìn Nhi và Nguyên rồi thở dài nói :- Nếu anh nói anh là con nuôi của ba mẹ bọn em thì bọn em có chấp nhận sự thật đó không ?? Và anh sẽ là người thay ba quản lý tập đoàn nhà họ Vương- Sao anh không nói sớm hơn ?? Em cũng chẳng thích việc quản lý tập đoàn ..Em có lối đi riêng cho mình rồi !! - Nguyên thờ phào, tưởng chuyện gì chứ là chuyện này thì càng tốt, anh cũng không hứng thú với công việc của ba mẹ, anh chỉ thích làm nhà thiết kế mẫu xe thôi Nam hơi ngạc nhiên, anh xoay người về phía 2 đứa rồi khuôn mặt anh không giấu nổi vẻ ngạc nhiên :

- Hai đứa không thấy việc giao cho người con nuôi không cùng huyết thống cả 1 tập đoàn trong khi nhà đó có cả 2 người con giỏi về lĩnh vực này sao ?

- Em vốn chỉ thích viết tiểu thuyết nên không hứng thú với vấn đề đó đâu !! Mà đã nhận nuôi rồi thì cũng là 1 nhà hết rồi . Ba mẹ là người đi trước nên biết nhìn ra ai là người có thể tiếp nối sau này . Em không ý kiến nhưng cũng rất vui khi có thêm 1 người anh !! - Nhi cũng nói về quan điểm của mình, cái chuyện Nam là con nuôi thì Nguyên với Nhi biết hết cả rồi nhưng chờ Nam nói sẽ tiện hơn Thấy 2 đứa chẳng có vẻ ngạc nhiên nên anh nhún mày suy ngẫm, chẳng có gì qua mắt được Nam :

- Hai đứa biết trước rồi phải không ??- Còn phải hỏi !! - Nhi với Nguyên đồng thanh rồi lè lưỡi trêu người Nam Nam phụng cười, anh cứ nghĩ rằng 2 đứa sẽ phản ứng kịch liệt lắm chứ nhưng xem ra anh đã được nhận nuôi vào 1 căn nhà đầy tình thương không phân biệt rồi !! Nam khoác vai 2 đứa rồi nói- Đi bar không ?? Có 1 chỗ anh quen ở gần đây !!- Đi !! - Nhi với Nguyên cũng hào hứng Đến gần 1h sáng thì chợt điện thoại của Minh reo lên . Minh khó chịu muốn quăng luôn cái điện thoại nhưng rồi anh bật dậy bắt máy thì tiếng nhạc xập xình kèm theo tiếng lè nhè do say của Nam áp vào tai anh :

- Anh Minh ơi !! ...Mọi chuyện đều suôn sẻ ...nhưng bọn em say quá không thấy đường về ....Anh dò theo thiết bị định vị đón tụi em nhé - Nam nói nhưng bị ngắt quãng vài đoạn rồi cúp máy Minh cười, dù sao chúng nó không đánh nhau sút đầu mẻ trán là may rồi . Hèn mà Minh có nghĩ qua mấy việc đi chơi khuya nên thuê xe để dưới tầng hầm khách sạn 2 chiếc ô tô . Tính thay đồ rồi đi thì Tuấn bỗng bật dậy như ma cương thi- Giờ này tính đi đâu ?? - Tuấn hăm he y như vợ bắt quả tang chồng định trốn đi chơi

Bạn đang đọc truyện *Cậu Ấy Là Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31

- Mẹ ơi ..Giật mình - Minh giật nảy suýt đánh rơi điện thoại - Ngủ đi ..Lắm chuyện làm gì ??Tuấn bám chặt vào eo Minh không cho anh bước xuống giường , cái tình cảnh thật nực cười- Đi đâu ?? Khai mau !! Anh đi vào mấy chỗ không trong sáng phải không ??- Có mà đâu cậu không trong sáng ấy !! Buồng ra , tôi còn phải đón 3 cái đứa quỷ sứ kia về , không là tui nó ngủ ở quán bar luôn bây giờ - Nam gào khe khẽ , anh chưa thấy ai như Tuấn , mỗi lúc 1 tính cách Tuấn nghe vậy liền bỏ tay ra rồi lại đòi đi theo . Mắc mệt với ông Tuấn nên Minh cho đi theo luôn để biết 3 đứa kia lúc say thì quậy thế nào . Vào đến quán thì tiếng nhạc vẫn xập xình nhưng có vẻ đã bớt náo nhiệt hơn lúc này Minh nghe điện thoại . Tìm thấy 3 đứa cũng chẳng khó khi thấy 3 con sâu rọu đang lè nhè ở góc quán Minh đứng ra thanh toán rồi kêu Tuấn phụ lái 3 đứa ra xe . Tuấn lần đầu vào quán bar nên có chút hơi ngột ngạt nhưng cũng cảm thấy thích thú . Vào trong xe thì đúng là điên với 3 đứa này . Tuấn ngồi đằng trước mà toàn bị Nam với Nguyên nắm tóc giật ngửa ra sau - Ấy dà .. đau .. Hai người ngồi yên đi - gỡ tóc mình ra khỏi tay của Nam với Nguyên thì Tuấn nổi điên lên quát tháo - Sao anh tỉnh rụi vậy ?? - nhìn qua Minh thì thấy anh đang cười nên câu lấy

- Cái này tôi thấy suốt !! Yên tâm đi !! Tí nữa trả chúng nó về phòng còn loạn nữa ...- đang nói giữa chừng thì Nhi cười hi hi chồm lên bịt mắt Minh Do đột ngột quá nên Minh lang tay lái , Tuấn hoảng hốt vặn tay lái lại . Minh gỡ tay Nhi xuống nhưng cô vẫn kiêu cười nham nhở đó mà quàng tay qua cổ Minh lèm bèm- Quân ơi ..Quân ..em yêu anh lắm- Ồ ..ờ ..Em ngoan ngoan ngủ đi rồi Quân thương nhá - Minh nghe vậy liền đưa 1 tay lên xoa đầu cô rồi dụ nhẹQuả nhiên cô gục mặt xuống ngủ thật nhưng tay vẫn quàng cổ Minh . Tuấn nhìn thấy cảnh đó mà tim hơi quặn lại . Vì cái gì chứ ?? Tim anh không quặn vì nhi nhắc tới uoáon kể cả lúc say mà hình như là vì thái độ quan tâm của Minh dành cho Nhi ....Suy nghĩ lung tung làm Tuấn hơi rối trí nên anh lắc đầu kịch liệt - Cậu bị gì thế ?? - Minh thấy Tuấn lắc đầu liên tục liền hỏi- Ồ ..Đ..Đầu có gì !! Lái xe nhanh đi kéo 3 người tỉnh nữa là một lần - Tuấn giật mình xua tay rồi lảng sang chuyện khác

Minh thấy vậy cũng chẳng nói gì , chỉ tập trung lái xe , lâu lâu Nhi giật mình thì anh lại đưa tay lên xoa đầu cô Về tới nơi thì đã thấy 3 người kia đứng ở dưới khách sạn chờ . Chẳng qua là tại vì tính quay qua ôm người yêu mà không thấy nên hoảng hốt đi tìm ấy mà !! Thấy nửa kia của mình về với bộ dạng say khướt thì rất ngạc nhiên nhìn Minh- Nổ đũa nốc 1 chai rượu ngoại cực mạnh rồi thêm 8 lon bia ngoại nữa lên thành vậy nè !! Anh mới đón 3 đứa từ bar về đây ! Trả lại cho bọn em đây - Minh nhanh chóng giải thích , anh chưa muốn làm gương xấu cho cả đám Đưa được 3 người say tí bĩ này lên đúng phòng và giữ cho họ không phá cũng rất cực . Trước tiên là phải nói đến Nguyên với Sơn sau khi hấn ném Nguyên nằm sải lại trên giường thì Nguyên chột bặt dậy nói lảm nhảm rồi ôm chầm lấy Sơn , cắn nhẹ vành tai Sơn làm hấn đẩy Nguyên ra , mặt đỏ lên- Toàn mùi rượu với bia !! Đừng có hòng đụng vào người tôi ...- Thế thì sao ?? Giờ em chán rồi nên em không cho tôi đụng vào em nữa à ?? Tôi không say em nghe chưa ?? - Nguyên cứ lèm bèm rồi gào lênNguyên tiến đến chỗ Sơn rồi đẩy Sơn ngã xuống giường còn mình thì nằm đè lên , áp sát mặt mình vào khuôn mặt đang đỏ lên của Sơn . Nguyên nhìn 1 hồi thì hôn Sơn rồi tay thì cởi cúc áo của hấn nhanh chóng . Mỗi Nguyên lần đến chỗ sơn để lại 2 dấu hôn rồi tự nhiên nằm yên luôn Sơn được nước thì đẩy Nguyên ra . Hấn còn tưởng khi say đến thế mà vẫn có sức thì chắc hấn chết sớm mất . Đạp vào người Nguyên mấy cái cho bở tức rồi lấy nước ấm lau khô người cho Nguyên rồi cho anh nằm khóa thân ngủ luôn . Chẳng qua là Sơn lười quá nên mới làm vậy , Sơn đắp chăn rồi ôm Nguyên ngủ luôn mặc dù người Nguyên sặc mùi rượu với miệng cứ lảm bảm câu gì đó không rõ hình như là : “ Sơn ơi !! Anh yêu em nhiều lắm !!”

Phía Nam với Trung thì có phần âm thầm hơn 1 xíu . Nam dù bị ném lên giường nhưng vẫn ngồi dậy được , Trung thấy vậy liền ngồi kế bên , ghé đầu xuống hỏi :

- Chưa say à ??- Say rồi !! Nếu anh chỉ là con nuôi của nhà họ Vương , em có khinh anh là trẻ mồ côi không ?? Em có còn yêu anh không ?? - Nam gật gù , thật sự giờ anh nhìn thấy 2 TrungTrung phì cười , Nam nói cứ làm như là trẻ mồ côi sẽ bị người đời xa lánh không bằng ...Trung bắt đầu dỗ ngọt Nam- Dù có là ăn xin thì em vẫn yêu ...Giờ ngủ đi nha Nói thật nếu có quay lại thời gian lúc này thì Trung muốn rút lại câu nói vừa rồi vì khi dứt câu thì Nam bắt đầu vung tay vung chân- Em lừa anh ..em chỉ nói thế thôi chứ có yêu anh đâu !!- Thế giờ không ngủ là ghét nữa á !! - Trung chống nạnh nhìn Nam , cậu không rảnh để đùa đùa với người sayĐứng đó thì bất ngờ Nam nắm tay cậu lôi xuống giường . Trung cố gắng đẩy ra nhưng không được bèn gào lên- Thả ra !! Anh Nam à , em không giỡn đâu- Thấy anh giỡn giỡn lắm sao ?? - Nam bắt đầu tự cởi áo mình ra , Trung bắt đầu rối loạn cực kì ... Say rồi muốn làm vậy chắc Hôn nhẹ lên cổ Trung làm cậu run bắn bật , cậu chưa muốn bị mần thịt lần 2 với tên sói lang say xin này đâu . Được 1 lúc thì áo cậu cũng theo tay Nam mà xuống sàn nằm . Giờ đầu của cậu mòng lung lắm chẳng nghĩ được gì cả chỉ thờ dốt sau mấy nụ hôn sâu của Nam Nam ghé sát tai Trung rồi thì thầm vào tai cậu 3 chữ : “Anh yêu em” sau đó im re chẳng động đậy . Trung thấy kì liền ném ông già say rượu qua 1 bên rồi mặt đỏ hết lên , vội lượm cái áo mặc lại rồi quay qua cái người say xin kia nghiêng rặng :- Làm mất hết cả hứng !! Mai tôi tính số với anh !!Trung leo lên giường ngủ chung với Nam với tâm trạng bức bối Còn lại là Nhi nhà ta , nàng ấy chẳng chịu ngủ yên như 2 ông tướng kia mà còn phá kinh hồn . Mới hơn 2h sáng mà Nhi đã đòi ra ban công ngắm bình minh rồi la hét tùm lum khiến Quân phải lôi cô vào rồi khóa cửa ra ban công . Quân dụ ngọt :

- Giờ chưa có bình minh đâu hay là em ngủ đi , có thì anh gọi em dậy- Không !! Em chưa muốn ngủ - Nhi lắc đầu rồi đi cứ lấc lư Quân ngán với độ say và độ phá của nàng luôn . Anh còn chẳng ngờ được lúc cô say thì cô lại phá phách như thế này . Xé giấy quảng tum lum đã thế chặn cứ quần lên người kêu là đồ để mặc . Được 1 lúc thì Nhi ngồi bệt xuống sàn nhà , anh thấy thế liền nghĩ chắc cô mệt muốn ngủ nên lại gần dỗ dành :

- Mệt rồi thì ngủ nè !! Ngủ xong là hết mệt luôn đó !!Nhi cứ nhìn chăm chăm vào cổ của QUân rồi 2 hàng lệ chảy ròng rã- Cái vòng cổ em đeo cho anh đâu rồi !! Anh vứt đi rồi phải không ?? ..đồ quá đáng !!- Đầu có ...Nó ở đây nè - thì ra này giờ cô tưởng chiếc vòng pha lê cô đeo cho Quân bị anh vứt nên ngồi khóc . Quân vẫn đeo nhưng để nó trong áo nên cô không nhìn thấy Nhi nhìn thấy vòng liền cười hí hửng , cô cũng khoe ra cái vòng y chang trên cổ Minh rồi lấy vòng của mình áp sát vào vòng của QUân . Hai chiếc vòng vừa áp vào nhau thì nó tự ánh lên màu đỏ rồi lại nhẹ đi để nổi lên 3 chữ : “I Love You”- Anh mà vứt nó đi thì em sẽ giết anh - Nhi nói trong cơn say nhưng có vẻ cô chẳng đùa tí nào - Em còn giữ 2 cái nữa cho 2 người sẽ có mặt trong gia đình nữa đây !Quân cười rồi cứ vờ về cái chiếc vòng cổ của mình . Sao anh lại vứt đi chứ ? Anh không điên mà đi vứt chiếc vòng cổ quý giá này .....Nhi nói câu sau làm anh vội xoa đầu Nhi , nói hàm ý nhưng anh đủ hiểu Nhi dụ đầu vào ngực Quân rồi ngủ lúc nào cũng không hay . Quân bế cô lên giường nhẹ hôn lên trán cô rồi cả 2 ôm nhau ngủ ngon lành Còn lại Tuấn với Minh thì lúc xong việc thì 2 người cũng quay về phòng . Người Minh bây giờ toàn mùi rượu nên đi tắm . Lúc tắm xong thì quần khăn ra ngoài lấy quần áo nhưng Tuấn lúc thấy Minh quần mỗi khăn ra khỏi phòng tắm thì liền che mặt quay đi chỗ khác

Mình thấy vậy liền ngưng việc lựa đồ mà đến gần chỗ Tuấn rồi cười ma mĩnh :

- Con trai với nhau mà cậu ngại gì vậy ??- A..Ai nói tôi ngại ....Anh ..k..không quần khăn thì tôi cũng nhìn được - Tuấn nhảy dựng lên , tìm anh lại đập nhanh nữa rồi , anh quay mặt ra phía đối diện Minh rồi trừng mắt lên nhìn MinhMinh chỉ cười rồi đứng lên tuột luôn cái khăn tắm xuống . Không khí trong phòng chợt trở nên 3 chấm và 3 chấm . Tuấn ôm mặt rồi hét lên- Tôi nói giỡn mà anh làm thiệt hả ?? - không thể nào , Tuấn đã thấy hết rồi , thấy hết rồi ...Thấy hết những gì không nên thấy rồi ....

Mình cứ để vậy ung dung đi lựa đồ rồi vác bộ đồ của mình vào phòng tắm không quên nói với Tuấn :

- Thấy hết rồi thì chịu trách nhiệm đi nha !O ...Ồi mẹ ời !! Mới thấy mà bắt chịu trách nhiệm là sao ?? Tuấn đang gặp cái tình huống quần què gì thế này ?? Thật là rối trí quá !!

Bạn đang đọc truyện *Cậu Ấy Là Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32

Kết thúc kì nghỉ 1 tuần là nhưng lời cảm rằm từ Trung , Sơn và Quân . Trở lại với ngôi trường yêu dấu thì Nhi với Quân vẫn ở nhà với Minh còn lại thì ở kí túc xá hết . Trước khi về Minh còn nhảy mắt với Tuấn làm anh chạy thực mạng về phòng mà không để lại lời tạm biệt

Về đến nhà của Minh thì Quân với Nhi lần ra ngủ trên so-pha còn Minh nhìn vậy liền cười rồi bỏ lên lầu . Anh lướt facebook của người tên Tuấn lúc này , đa số là xem ảnh của Tuấn rồi gửi lời kết bạn . Minh liếm môi , mặt anh rõ gian tà : “ Tôi thấy cậu ngày càng thú vị rồi đấy !!!”

Phía bên kia thì vừa chạy về phòng thờ hồn hên rồi ném chăn gối loạn xì ngầu cả lên . Tuấn thật sự không ưa Minh rồi . Lúc đỡ tức thì Tuấn liền mở điện thoại lướt facebook , kẻ ra thì giới trẻ ngày nay đa số mê facebook mà !! Vừa mở lên thì thấy lời mời kết bạn , cứ tưởng là học sinh kết bạn nên vào xem . Ai dè đập vào mắt Tuấn là khuôn mặt của Minh - Nhìn thấy mặt mi là hết muốn chấp nhận rồi !! - Tuấn tự nói với điện thoại của mìnhAnh lưỡng lự vài phút rồi vào trang cá nhân của Minh tò mò . Vừa xem vừa bình luận 1 mình :

- Mặt thế này mà ai cũng khen là sao ?? Bày đặt chụp với hot girl , hot boy ...Đẹp đẽ gì đâu mà số lượt theo dõi nhiều hơn mình là sao ??Nói chán thì Tuấn chuyển qua suy nghĩ 1 hồi thì chấp nhận lời mời kết bạn của Minh [Hello , bầy bê !] - tin nhắn mới từ Minh gửi cho Tuấn , công nhận ông này lẹ phết[Ai là bầy bê của ông ??] - Tuấn hậm hực nhắn lại[Ủa chứ muốn nằm trên à ??]

[Ai muốn nằm trên cái bánh kẹp xúc xích hư như ông] - Tuấn bắt đầu ngày càng lún sâu vào cái bầy của Minh

Thấy Minh không đã động gì chỉ đã xem thì Tuấn liền nhếch méo cười rồi tự nghĩ : “ Ngu chưa ?? Đụng vào anh là không xong đâu”

~Ting~ lại thêm 1 tin nhắn từ Minh : “ Thà là xúc xích hư còn hơn là người chỉ có bánh mì không “Tuấn tối mắt tối mày với dòng tin nhắn đó , dám chê anh sao ?? Đồ ranh ma , đáng ghét , cù chuối !! [Nghe xúc phạm nhau vậy ?? Tôi cũng có mà !!] - Tuấn bắt đầu chống chế trong tình trạng bốc hỏa trên đầu[Đầu ?? Trăm nghe không bằng mắt thấy !!] - Minh vừa nhắn vừa cười khúc khích , không phải giọng cười bình thường đâu mà là giọng của sói đầy[Muốn thấy sao ?? Cuối tuần này qua phòng tôi đi ..Tôi sẽ cho anh thấy !!] - Tuấn vẫn thật thà nhắn tin mà chẳng suy nghĩ gì[Thôi.Ồ kí túc xá thì kì lắm ...Cuối tuần tôi qua đón cậu lúc 5h chiều ..đợi ở cổng . Giờ tôi có việc rồi ..Tạm biệt !!] - Minh nhắn nguyên 1 tràng rồi out luôn

Sau 1 hồi nhắn qua nhắn lại thì Tuấn mới có thời gian để suy nghĩ ...Chợt anh thấy kì lạ , tại sao anh phải cho ông già đó thấy body của mình chứ ?? Anh đã bị Minh lừa rồi : “A..A...Ông Minh kia dám giăng bẫy tôi sao ???” . Tuấn quần quai trên giường vừa tức vừa lên tưởng tới cảnh không đầu vào đầu

Về phần Minh sau khi nhắn tin xong thì quăng điện thoại trên giường rồi đi tắm . Anh có cảm giác gì với Tuấn ấy , nó cứ là lạ sao ấy ! Đứng dưới vòi sen , nước tuôn xối xả nhưng Minh chỉ đứng đấy nhìn vào 2 bàn tay của mình rồi lấy 1 tay đặt lên ngực mình , tay còn lại thì chống tường , tìm anh đập nhanh lắm , đập nhanh vì nghĩ đến Tuấn đấy ! “ Không ổn rồi !! Phải đi gặp Nguyên thôi !! “ - anh tắm nhanh rồi gọi điện cho Nguyên hẹn ra quán cà phê gần trường . Vợ vã đi xuống nhà , Quân thấy lạ vì chưa ăn tối mà Min đã vội đi đâu đó liền hỏi :

- Anh đi đâu vậy ?? Không ăn cơm sao ??- Hai đứa ăn đi !! Anh sẽ ăn ở ngoài - Minh vội xỏ giày rồi chạy biến luôn Nhi ngồi bấm điện thoại rồi bỏ lên lầu , cô ngoái lại nhìn Quân đang ngồi đực mặt ở dưới nhà :

- Anh đi tắm rửa rồi đi ăn ngoài thôi !! Em lười nấu cơm lắm !!- À há ...Con mèo lười kia , quay xuống đây nấu cơm mau - Quân lờm yêu Nhi , anh thừa biết lúc nào mà có 2 đứa thì thể nào nàng ta lại lười- Còn lâu nhá !! - Nhi lè lười trêu Quân rồi chạy tọt lên phòng Quân dĩ không kịp nên đành tuân theo lời cô . Khoảng 30 phút sau thì thấy Nhi đã ngồi chễm trệ dưới nhà với chiếc quần jean ngắn và áo khoác da màu đen . Thấy QUân đi xuống thì cô đứng lên dứt tay vào túi áo rồi ngoảnh mặt lại nhìn Quân- Đi thôi !!Tĩnh đi thì bị Quân kéo lại , anh bậm môi nhìn Nhi rồi chỉ xuống cái quần- Mặc thế này thì ở nhà !!

- Xí ..Mặc cho anh ngắm đấy ..Có mà không hưởng nhá - Nhi liếc Quân rồi hậm hực bỏ lên phòng thay lại quần . Mỗi bước cô lại cố tình dậm mạnh Quân chỉ cười : “ Anh cần tất cả của em !! Đặc biệt là trái tim của em đấy Nhi à “ . Nhiều lúc Quân muốn Nhi hòa đồng vui vẻ hơn với mọi người , anh đề ý chỉ cần nói chuyện qua 2 lần là cô sẽ biết được cách nói chuyện của người khác và điều khiển cách nói của mình cho phù hợp . Nhưng nhiều lúc anh ích kỉ đến độ khi thấy cô nói với ai dăm 3 câu thì anh nổi giông trong lòng chỉ muốn cô lạnh nhạt như trước kia Quân thấy mình thật buồn cười , lúc thế

này lúc thế kia riết rồi anh chẳng hiểu mình là người như thế nào nữa . Mãi suy nghĩ về mình nên anh không để ý Nhi lấy xe moto từ trong gara xe của Minh rồi vận ga làm Quân bưng tỉnh - Nhà anh ấy không có xe đạp sao ?? - Quân thấy Nhi thay quần dài thì cho qua rồi nhìn thấy chiếc moto là anh xanh mặt - Ủa có , anh thích đi xe đạp à ?? - Nhi tắt máy rồi chống cằm lên đầu xe nhìn Quân Quân nghe thế mừng lắm liền gạt đầu như cái máy khâu . Nhi thấy thế nên phòng xe vào gara rồi dắt chiếc xe đạp ra ngoài - Leo lên ..Đứng đực ra đó làm gì ?? - Nhi leo lên xe ngon lành rồi ngoảnh mặt lại nhìn Quân- Anh chờ cho ....- Quân lại gần Nhi rồi không quên đóng cửa ... Cửa này đóng thì tự động khóa nhưng khóa rồi thì chỉ có Minh mới mở được Nhi cũng chẳng nói gì chỉ lặng lẽ xuống xe Quân hí hửng , dù mới biết đi nhưng anh cũng thấy thích thú lắm Ngồi sau xe thì Nhi bắt đầu dờ dờ trò biến thái với vòng eo săn chắc cùng với cơ bụng của Quân . Cô cứ chọc chọc rồi cứ bóp bóp vào mấy múi bụng của Quân làm anh thấy nhột- Đừng có làm anh nhột ..Té đây !!Nhi cũng khựng lại rồi lại tiếp tục sờ mó , cô có 1 cái tãnh khá kì lạ là cứ hề ngồi sau xe ai thì cứ sờ soạng vòng eo của người chở mình nên cô thường lái xe cùng lắm là chỉ để Nguyên chờ Khi đi lựa quán ăn thì Quân với Nhi cứ vừa đi vừa ngó , lúc tính rẽ vào rồi lại rẽ ra làm mấy bà bán hàng cứ mừng hụt . Sau 1 cuộc dạo thì cả 2 lại quay về quán ban đầu , mọi người cứ ngỡ 2 đứa tính đi dạo chơi để mọi người biết 2 đứa là 1 đôi hay sao ấy !! Ăn uống xong thì lên xe đạp ra ngoài khu công nghiệp chơi . Cả 2 xuống dắt xe hóng gió , im lặng và im lặng- Anh thích những lúc như thế này ..Đi dạo với em là đủ rồi !! - Quân vừa cười vừa nhìn Nhi

- Vậy mai một chi đi dạo thôi đừng có cưới - Nhi ngoảnh mặt đi chỗ khác để giấu đi vẻ mặt cả chua chín của cô Quân nghe thế nhăn nhó cười nhìn cô . Có cần phải thực tế đến thế không ?? Anh đang muốn thêm vào 1 chút sến súa mà !! Đúng là ai chứ gặp Nhi thì lúc nào cũng thực tế , cô luôn biết cách dập tắt mấy điều lãng mạn của 1 người con trai Đi dạo chán thì cả 2 dựng xe trên lề rồi ngồi đó , Nhi quay qua hỏi Quân :

- Vòng em đưa cho anh đâu rồi ??

- Đây - Quân vẫn đeo nó nhưng nhét trong áo rồi cho Nhi xem Nhi cũng đưa chiếc vòng của mình ra , tính ra thì miếng pha lê ấy có 6 mặt hình lục giác , 2 bên đầu được chuốt nhọn nhìn khá bắt mắt , dài khoảng 5 phân . Nhi tính số mặt rồi áp cả 2 chiếc vòng lại với nhau . Lần này không như lần trước , ánh sáng màu đỏ cũng hiện lên rồi lại nhe đi để nổi lên mấy chữ : “Love you so much” . Mỗi mặt mỗi câu , Quân nhìn nó mà thích thú Quân xoa đầu Nhi . khung cảnh có vẻ khá lãng mạn nếu không có 2 mẹ con nhà kia đi ngang qua mà chợt thẳng nhóc ấy hồn nhiên chỉ vào Nhi và quân rồi nói to- Mẹ ơi !! Em mà xoa đầu chị gái kìa , ngộ quá à !!'Viu' chợt có con gió phũ thoảng qua đầu đây thôi qua người Quân . Mẹ thẳng nhóc liền thấy hơi ngượng nên kéo thẳng con đi lẹ nhưng thẳng nhóc ấy cứ nói oang oang- Mẹ ơi !! Sao mẹ không trả lời con ...Nhìn họ ngộ ngộ mà ..Em mà đi xoa đầu chị thì con cũng được xoa đầu chị hai mà !!

Lúc thẳng nhóc biến dạng thì Quân hóa đá xách xe đi về , tâm trạng anh bần thần . Nhìn anh giống mấy đứa con nít lắm sao trời ?? Bởi vậy anh muốn có vẻ trưởng thành hơn là cái vẻ baby này !! Thấy cái dáng đi liêu xiêu của Quân mà Nhi buồn cười . Cô rảo bước nhanh rồi leo lên xe ngồi làm Quân chao đảo . Quân nhìn Nhi mà mặt muốn khóc ra luôn ấy . Cô giành lấy tay cầm rồi hất cầm ý kêu Quân ra sau cho cô chở . Anh ngoan ngoãn ra sau ngồi chứ không có tâm trạng mà chú ý đường nữa rồi Chỉ vài giây sau đó thì Quân như tỉnh người khi thấy độ đạp xe của Nhi thật kinh hồn cộng thêm cái tính lạnh lách không thua lúc cô lái moto . Quân ôm chặt eo cô , sợ ngã chết đi được . Đột sau anh sẽ chẳng dại mà giao xe cho Nhi - Đến nhà rồi !! - Nhi ngồi trên xe nói tỉnh rụi còn Quân như thấy bầu trời hôm nay có 10 ông trăng Đang tính gọi Minh về mở cửa thì thấy xe của Minh về tới . Minh bước xuống xe rồi trở mặt ngạc nhiên khi thấy 2 đứa đi xe đạp liền cười gặng hỏi :

- Sao hôm nay lại đi xe đạp vậy ??- Rảnh quá nên đi - Nhi trả lời - Mà đi đâu này giờ vậy ??- Sao hôm nay quan tâm vậy ?? - Minh vừa mở cổng vừa cười gian nhìn Nhi Nhi liếc xéo Minh rồi chep miệng nhún vai- Trẻ con ra ngoài đường chơi nên phải quan tâm Minh nín thinh , cái gì chứ cái nữa thì Nhi không để cho anh yên đâu . Vào đến nhà thì Minh chui tọt lên phòng làm Quân khó hiểu nên chỉ tay theo bóng dáng Minh rồi ngoảnh nhìn Nhi . cô ngồi xuống so-pha rồi nói :

- Chắc lại đang cura cảm em nào đó trên mạng mới vậy . Bình thường anh Minh chẳng bao giờ ru rú trong nhà đâu- À mà nè - Quân gạt gù rồi chuyển chủ đề - Nếu được người khác tổ chức sinh nhật thì em nghĩ nó sẽ thế nào ?? - cái này là anh đang hỏi lộ liễu luôn chứ bóng gió kiểu gì thì cô cũng khai ra hết Nhi khựng lại rồi cắn chặt vào điện thoại , mặt cô như vô hồn , cô trả lời với cái giọng lạnh lẽo không cảm xúc như ngày đầu tiên Quân gặp Nhi :

- Sinh nhật em không nên tổ chức thì hơn

Bạn đang đọc truyện *Cậu Ấy Là Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 33

Không khí trong phòng khách đột nhiên trở nên lạnh lẽo hơn sau câu nói của Nhi . Anh không hiểu được sinh nhật là ngày vui mà sao cô có vẻ quá hờ hững đối với nó . Muốn tìm cho ra lí do nên Quân nhún mày , ngồi sát bên người Nhi rồi hỏi nhẹ- Sao vậy Nhi ?? Hôm đó em bận gì sao ?

- Không ...Chỉ là em phải đến 1 chỗ thôi . Anh cứ coi như sinh nhật em KHÔNG TỒN TẠI !!Nhi vừa nói vừa đứng phắt dậy đi về phòng để lại Quân vẫn ngồi đờ trong phòng khách vì cô quá nhiều bí mật mà anh chưa biết được Anh nhất định phải tìm hiểu tại sao cô lại coi cái ngày cô sinh ra không quan trọng gì cả . Có lẽ người biết nhiều nhất là Nguyên và Nam . Nhi cũng kể cho Quân nghe việc Nam cũng là con trong gia đình cô nên anh nghĩ thế . Nhất định mai phải hỏi 2 người đó Lúc Quân đang lơ ngơ ở dưới phòng khách thì Nhi đã về phòng , nói chuyện qua màn hình điện thoại với bà Widel- Sinh nhật này con muốn ba mẹ mua gì về nè ??- Mang cho con mẫu xe mới về là được ...Gửi thôi , ba mẹ ở bên lo công việc đi . con ở bên này có anh Nguyên với anh nam tổ chức sinh nhật rồi - Nhi cười , 1 nụ cười ngượng nghịu- Sao được ?? Ba mẹ muốn về tổ chức sinh nhật tròn 17 tuổi của con mà !! - bà Widel ngạc nhiên vì chuyện của Nam nhưng rồi cũng yên tâm trong lòng hơn vì thấy 2 đứa chấp nhận Nam , bây giờ bà chỉ lo những nhẽo với cô con gái lạnh lùng này thôi- Đợi thêm 1 năm nữa con tròn 18 tuổi rồi làm tiệc hoành tráng luôn . Giờ con đi chơi với anh Quân đây !! Bye mẹ ...Ba mẹ làm việc ít thôi nhé - Nhi chỉ vẫy tay qua màn hình rồi lại nở 1 nụ cười gượng ép rồi tắt máy nhanh chóng không để bà Widel kịp chào tạm biệt

Ở bên đầu dây kia , bà Widel thấy màn hình tối om lền bủi mờ mờ qua ông chồng đang lò mò sổ sách trên bàn- Anh thấy chưa ? Giờ nó coi bạn trai hơn em rồi kia- Thì có sao đâu ! Em cứ tự nhiên với tình yêu của bọn trẻ làm gì ?? Có anh là đủ rồi nè - ông Hùng cười hiền nhìn vợ mình , tính trẻ con đến già không đổi rồi ông lại tất tưởi cười nhanh chóng - Chúng ta về đó đừng cho tội nhỏ biết ...Đến như thường lệ rồi lặng lẽ đi- Ủ ! Em cũng không muốn bọn nhỏ mang sầu vào ngày vui !! Hôm nào về đó em lại dẫn bọn trẻ đi thăm cũng được - bà Widel cũng tất tưởi cười ~ Sáng hôm sau ~ Nguyên !! Nguyên !! - Quân gọi với theo Nguyên khi thấy Nguyên cùng với Sơn đang trên đường xuống căn tin Chưa kịp hỏi gì thì Nguyên khoác vai cười khi khi , Sơn cũng y chang chẳng khác gì cả . Nguyên nói nhỏ đủ 3 người nghe- Tôi biết cậu tìm tôi có chuyện gì rồi !!

Quân trở mặt ngạc nhiên , sao chưa nói đã biết rồi , lại còn cười nữa chứ ?? Không lẽ hôm qua Nhi giả vờ sao ta ?? Có đâu , thấy mặt cô đâu có vẻ gì là giả !! Im lặng để Nguyên tiếp tục nói

- Cậu tìm tôi để chúng ta hợp tác cho thầy Tuấn với anh Minh thành 1 cặp phải không ?? Quân nghe muốn rụng rời có phần ngạc nhiên liền lỡ miệng nói to :

- Gì ?? THẦY TUẤN VỚI ANH MINH Á ?? Tự nhiên nhỏ nhỏ không muốn , muốn làm trung tâm của ánh mắt hay sao vậy ?? Sơn nhanh chóng bịt miệng Quân rồi chuồn đi chỗ khác- Hôm qua anh Minh có hẹn gặp tôi nói là anh có cảm giác kì kì khi ở gần thầy Tuấn , đầu cứ loay quay ở thầy thôi !! - Nguyên lại nói tiếp- Gì vậy ?? Gặp nhau chưa đầy 2 tuần mà có cảm tình á ?? Có lộn không ?? - Quân bắt đầu đi vào chiều sâu của câu chuyện Quân nói đúng ý Sơn nên Sơn liền chep miệng vỗ vai Quân- Thì đó , do chưa biết chính xác nên tại này mới làm cho chính xác nè !! Tham gia nè ...có 3 đứa biết thôi !!- Ủ ..Ủ.. Vụ này tôi tham gia !! - Quân gật đầu hí hửng mà quên mất việc anh đang cần phải hỏi Lúc Nguyên với Quân vừa biến mất dạng thì Quân chợt hóa đá . Anh đã quên mất vụ của Nhi rồi !! Cái đầu chưa già đã lú lẩn tùm lùm , anh tự vò đầu đến nỗi tóc tai bù xù . Đúng lúc đó thì Nhi tìm được Quân thấy anh xơ xác bơ phờ liền lần ra cười khà khà luôn Thấy cô anh liền phòng mã , trẻ môi nhìn Nhi :

- Cười gì mà cười ??- Như qua ấy ...Qua đây em vuốt lại cho - Nhi tự nói tự đến chỗ Quân chỉnh lại tóc cho anh Nhưng hình như không phải là chỉnh tóc mà là cột tóc . Nhi lấy cột thun giấu trong tay cột nhanh chồm tóc mái của Quân dựng lên y như cây dừa nhiều tàu rồi cô nhanh chóng chạy biến dạng Quân sờ sờ lên đỉnh đầu liền lấy điện thoại ra soi ..Hồn tôi ơi ! Quân gỡ nhanh thun xuống rồi chỉnh lại mái mình : “ Tí nữa em chết với anh !! ” . Quân tạm quên mất anh cần hỏi gì luôn !! Hết giờ học thì Minh thấy Quân và Nhi lâu ra nên gửi xe trong trường rồi đi kiểm chữ anh vừa mới mua cái điện thoại mới , sim cũng mới nốt nên không có số của cả đám . Thực tình lâu ra tại vì Quân đòi xuống căn tin ăn vặt chút xiu , Nhi cũng chiều theo chứ có biết Quân đang cố tình để cho Minh với Tuấn gặp nhau đâu : “ Tôi lo xong rồi đây !! Đến phần 2 cậu !! “ Minh kiểm hơn 10 phút thì bắt đầu nguyên rửa ngôi trường rộng này . Anh ít khi vào nên cũng chẳng nhớ đường nữa . Đọc cái bản đồ còn làm anh rối thêm . Đang đi thì thấy Nguyên với Sơn đang cầm xấp tài liệu nặng trĩu- Ủa ?? Anh Minh làm gì ở đây vậy ?? - Sơn vờ hỏi- Anh đợi Nhi với Quân lâu quá mà anh chưa có số vì mới mau điện thoại nên vào kiểm . Em thấy 2 đứa nó ở đâu không ?? - Minh gãi đầu nhìn Sơn với Nguyên Nguyên chia ra xấp tài liệu cho Minh bê rồi chuyển xấp của Sơn cho Minh rồi cười hí hửng :

- Anh đưa cái này lên phòng giáo viên giùm em . Đi thẳng , lên tầng 3 khu A , phòng thứ 3 tính từ hành lang lên lầu . Anh nói là xấp này của Nguyên gửi lên là được . Bọn em tìm Nhi và Quân giúp anh- Lợi dụng thế không biết !! - Minh lườm xéo nhưng cũng không mảy may nghi ngờ gì cả liền đi theo sự hướng dẫn của Nguyên Kế hoạch có vẻ suôn sẻ . Bây giờ là xong việc của Nguyên và Sơn , chỉ việc ngồi đó nghỉ thêm kế hoạch nữa thôi là được . Nguyên nhắn tin cho Quân , anh đọc xong tin nhắn liền cười với Nhi , ngồi đây chờ Nguyên với Sơn là được .

Trong lúc đó thì Minh nhanh chóng mang cái xấp tài liệu đó lên đến cửa phòng giáo viên . Gõ cửa thì có người kéo cửa , là 1 khuôn mặt quen thuộc ..Là Tuấn ! Tuấn chỉ kéo cửa dùm nhưng cầm mặt vào tài liệu trên tay không nhìn Minh mà nói- Mọi lần em xông vào luôn mà .. Sao hôm nay còn bày đặt gõ cửa nữa ??- Không nhìn sao biết là Nguyên vậy ?? - Minh cất tiếng , mặt anh chán chường Khi nghe giọng quen thuộc thì Tuấn quay lại nhìn ..Là Minh !! Anh ta làm gì ở đây ?? Lo nghĩ mà tài liệu trên tay Tuấn rơi xuống , Tuấn bắt đầu luống cuống . Minh có cảm giác trời mát mà cơ thể mình cứ nóng lên hay sao ấy !!- Trông tôi giống ai đòi nợ cậu hay sao mà cậu luống cuống vậy ??- Không ..Đâu có !! - Tuấn càng luống cuống hơn khi Minh hỏi như vậy- Để đầu đây ? - Minh hỏi vắn tắt

Tuấn im lặng chỉ xuống cái bàn làm việc của mình . Nhìn sơ qua có vẻ các giáo viên khác đã về hết chỉ còn mỗi Tuấn ở lại . Minh đặt tập tài liệu xuống rồi nhìn thoáng qua nó- Cậu thực tập không lấy được kinh nghiệm hay sao mà còn xem tèm đồng tài liệu này vậy ??- Đâu có ...Cái này là Nguyên với Sơn in ra đem lên cho tôi tham khảo thôi à ...Chứ không tôi cũng không thêm nghĩ tới - Tuấn đưa ngón tay lên miệng cắn nhẹ làm Minh chỉ muốn đưa ngón tay cho Tuấn- Nó hay đem cho tôi đồng tài liệu anh vừa bê là vô ích và hạn ra hình như có gì đó sai sai . Nguyên với Sơn đâu có rảnh mà đem xấp tài liệu này cho Tuấn- Nó hay đem cho tôi mấy xấp này à ?? - Minh lại tiếp tục hỏi để làm rõ nghi ngờ của mình- Không !! Hôm nay em ấy mới đưa cho tôi ... Bình thường tôi hay nhờ em ấy đi lo việc của lớp hay báo cáo gì đó thôi - Tuấn thành thật , tự nhiên thấy Nguyên tốt đột xuất anh cũng thấy lạ nhưng cũng vui vì có người quan tâm Minh nghe thế mà gần muốn nổi da gà , cục tức của anh bây giờ lên đến não . Minh cầm xấp tài liệu tiến đến chỗ sọt rác . Tuấn liền hỏi :

- Anh làm gì thế ?? Minh im lặng đứng nhìn xấp tài liệu rồi chọi thẳng nó vào sọt rác . Thấy vậy Tuấn liền chạy lại giằng tay Minh la lên- Anh điên à ??- Điên gì ? Nếu muốn thì hỏi tôi nè !! Tôi dư kiến thức so với đồng tài liệu kia - Minh quay qua gắt lên với Tuấn , chứ bây giờ không lẽ lại nói là cái đồng tài liệu đó là do Nguyên làm ra dụ Minh lên gặp Tuấn à !!

Tuấn nhìn tập tài liệu bị quăng liền xụ mặt lí nhí- Ít nhất xấp tài liệu còn đỡ đáng sợ hơn anh !! Minh nghe thấy hết , dám nói anh vậy ư ?? Anh nhìn Tuấn với ánh mắt đầy sát khí :

- Cậu nói lại tôi nghe nào ....

- Ồ..hờ...Có gì đâu - Tuấn lùi bước vòng phải cái gì đó nên suýt té , may mà Minh nhanh tay ôm eo Tuấn đỡ lấy rồi té xuống sàn , Tuấn ngồi đè lên người Minh tạo nên tư thế hết sức dễ hiểu nhằm Đột nhiên cửa phòng giáo viên được mở ra trong lúc cả 2 đang giữ nguyên tư thế đó .....

Bạn đang đọc truyện *Cậu Ấy Là Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 34

Và cuối cùng người mở cửa ra chính là Nam, anh mất 5 giây để định hình câu chuyện rồi hắng giọng đi vào lấy nhanh tập hồ sơ của mình rồi nhanh chóng đóng cửa phòng giáo viên lại. Trước khi đi thì Nam lên tiếng nho nhỏ- Ở phòng giáo viên làm vậy không hay đâu. Hai người nên kiểm chế về phòng mà tiếp tục. Ở đây dễ có người qua lại lắm Gì chứ ?? Rốt cuộc Nam đang nghĩ 2 người ham muốn tới cái mức phải làm ngay tại phòng giáo viên sao ?? SAI. Sai hết rồi !! Tuấn không có gì với Minh cả...Không gì cả...Có ai nghe Tuấn nói không ?? Chắc không có ai !! Đứng lên chỉnh lại trang phục của mình. Minh bước nhanh ra ngoài, không khí ở trong phòng này ngày càng trở nên kì cục hơn nhưng anh cũng nhanh chóng quay lại nói với Tuấn:

- Cuối tuần này !! Đừng có trốn !!Tuấn ngẩn ngơ nhưng rồi lại vò đầu bứt tóc với câu nói của Minh liền 1 mình la toáng lên- Đồ chết dịch !! Sao cái gì không nhớ đi nhớ cái đó chứ !!? Minh đi ra ngoài hành lang còn nghe tiếng hét của Tuấn liền huyết sáo đi thông thả ra ngoài cổng trường- Trong trường có vàng gì hay sao mà anh rú trong đó lâu vậy ?? - Nhi nhủu mày nhìn Minh- Tại bọn em lâu ra nên anh mới vào tìm chứ bộ...- Minh nhăn nhó chẳng kém gì NhiThấy Minh đang nhìn mình nên cô gờ tay dọa dẫm làm mình cười trừ loe lên xe nổ máy nhanh chóng Quân thấy biểu hiện của Minh rất vui chắc có lẽ kế hoạch diễn ra suôn sẻ. Và 1 tuần cũng trôi qua nhanh chóng...

Cuối tuần khi thấy xe của Minh ở trước kí túc xá thì Tuấn chỉ rú trong phòng không dám ra ngoài. Cứ ngỡ Minh sẽ về do đợi quá lâu ai dè anh ta còn lên cả phòng hiệu trưởng hỏi phòng rồi mượn chìa khóa dự phòng của bác bảo vệ mới ghé chứ - Tội hời lần cuối...Cậu mở hay tôi mở - Minh đứng trước cửa phòng này giờ hơn nửa tiếng mà Tuấn vẫn không chịu mở cửa, cứ im hơi lặng tiếng'Cạch', 'Bịch' - tiếng mở cửa kèm theo lực đẩy mạnh làm cho người chặn cửa té nhào xuống sàn Tuấn sợ hãi nhìn Minh mắt sáng lóa. Phen này anh tiêu rồi. Minh nhẹ nhàng đóng cửa rồi khóa luôn - Tôi nghe Nguyễn nói hình như tường ở kí túc xá cách âm...Nên cậu la hét gì tùy ý đi !!Nói rồi Minh lôi Tuấn về giường, Minh ngồi đó hất mặt nhìn Tuấn- Cho tôi xem nào !! Tuấn mặt đỏ lên rồi gào- Anh biến thái vừa thôi !! Tôi nói giỡn màMinh đứng lên tiến gần đến Tuấn- Bộ cậu nghĩ chuyện gì cũng đùa được hả ?? Tự làm hay tôi làm Tuấn nhất quyết không chịu, kịch liệt lắc đầu thì Minh điên lên. Anh đã nói đến thế, chỉ cần cậu ngoan ngoãn tháo mỗi cái thắt lưng ra là anh sẽ ngưng lại ngay. Nhưng xem ra rượu mời không uống muốn uống rượu phạt rồi Minh đẩy Tuấn nằm trên giường. Một tay không chế 2 tay của Tuấn, tay còn lại thì nhanh chóng tháo luôn cái thắt lưng của Tuấn ra. Tuấn hoảng sợ la hét nhưng vô ích. Tiếp đến là cái khóa quần cũng bị kéo xuống- Đồ dâm loạn....Tôi không phải đồ chơi của anh !! - Tuấn gào lên- Đồ thú tính !! Minh thả Tuấn ra, chỉnh lại trang phục luôn cho Tuấn, nét mặt Minh thoáng như con người khác. Nhìn qua là 1 con người khá lạnh lùng và đáng sợ, anh áp tai vào điện thoại của mình- Khách sạn đó phải không ?? Anh tới liền ! - Minh nhanh chóng tha cho Tuấn, anh đi nhanh chóng không để lại 1 lời tạm biệt Tuấn như bị hụt hẫng...Không nhầm thì hình như là giọng nữ trong điện thoại, chắc là bạn gái của Minh. Vậy là Minh có bạn gái rồi...Còn hẹn ở khách sạn nữa chứ ! Ông Minh nhìn vậy mà ghê quá, để bạn gái chủ động luôn là hiểu...Nhưng sao Tuấn cảm thấy tim mình bị nhói vậy ?? Cái cảm giác như chưa kịp chạm vào đã bị vụt mất ấy Kể từ cái hôm đó, Tuấn suy nghĩ thật nhiều về Minh dù cho cậu đã cố gắng không nghĩ đến nữa. Tuấn cũng lên facebook lần la vào trang cá nhân của Minh thì thấy cái cập nhật mới nhất là anh chụp chung với 1 người con gái khá xinh xắn với dòng chữ: "Người tình không bao giờ cưới" - Xi...Tháng sau chụp ảnh cưới lên không lẽ kêu là người vợ không bao giờ muốn à ?? - Tuấn bĩu môi nhìn tấm ảnh cô gái đó được Minh ôm eo thì trong lòng Tuấn có gì khó chịu lắm

Đang chán lời người cứ lướn đi lướn lại cái bản mặt của Minh lại cảm lòng Tuấn thêm hụt hẫng thì chợt khung trò chuyện của Tuấn hiện lên 1 người..Minh chứ ai vào đây !!

[Làm gì đấy ??]- Đi mà gặp bạn gái của anh đi !! Nhắn tin với tôi chi vậy ?? - Tuấn giật mình rồi tự nói vào cái điện thoại rồi quăng nó lên giường không thèm trả lờiTưởng vậy là yên hả, sai lầm rồi. Vừa ném xuống được mấy giây thì tiếng tin nhắn đến kêu loạn cả lên [Đồ phiền phức !!]- Do cậu đây không chịu được mới nhắn cho mi im thôi...đừng tưởng cậu đây rảnh nhá[Chứ không phải thấy anh nhắn tin bất ngờ sau hơn 1 tuần bỏ em nên giận à ??] - Minh đoán cái này mà không trúng thì anh không làm người mà làm...con người !!Tuấn trở mặt nhìn tin nhắn của Minh, giờ xưng anh em luôn à ?? Đứng là kiểu người biết lợi dụng hoàn cảnh mà !! Nhưng sao anh ta biết Tuấn đang giận chứ..À...nhảm, Tuấn đâu có thêm giận người như Minh Thấy lâu không trả lời nên Minh gọi video luôn. Tuấn đang hoảng không biết nên nghe máy hay không thì tay lỡ quẹt vào nút chấp nhận..Haizz, điện thoại nhay quá nó vậy !! Cái mặt mặt của Minh hiện tỏ chẳng trên màn hình của Tuấn - Em bị gì vậy ?? Không khỏe à - Minh thấy sắc mặt của Tuấn có vẻ kém đi nên tự nhiên loTuấn chỉ biết liếc qua chỗ khác: "Ừ !! Tôi ốm đấy..Tôi ốm vì cái bản mặt của anh đấy"- Khinh người vừa ra vừa thôi ! Hời thì trả lời đi chứ !! - Minh thấy Tuấn không thèm dè dặt đến mình nên vừa nói xong thì tắt máy rồi quăng nó vào 1 xô. Ai chứ anh thấy cái kiểu đó là không thích chút nào Thấy màn hình tối thôi thì Tuấn vội vàng mở lại thì thấy Minh đã out từ lúc nào rồi. "Minh hơi quá thì phải!!", cậu đang rối trí, nếu có nói chuyện thì Minh luôn là người bắt chuyện trước nhưng bây giờ cậu cảm thấy sao sao ý ! Thôi, đằng nào cũng là người có lỗi trước nên cậu quyết định...để tuần sau tính !! Thoảng cái cũng đến giữa tháng...Quân hí hửng rồi lại nhớ ra cô không muốn tổ chức cho nên anh tự làm cái bánh kem nho nhỏ cho 2 đứa là đủ rồi. Tự nhiên Quân có gọi điện để cho Nhi bất ngờ nho nhỏ nhưng cô không nghe máy Về phía Nhi thì cô tắt máy không muốn ai làm phiền bây giờ. Nhi đang ở nghĩa địa ngắm nhìn 1 ngôi mộ không có hình ảnh, chỉ ghi vài chữ đủ để biết đó cũng xem nữa là thành viên trong gia đình của Nhi - Năm nay chị cũng chỉ có cái thân này cho em thôi !! - Nhi tự nhìn ngôi mộ nhỏ đó mà 2 hàng lệ bắt đầu lăn dài trên gò má của côNếu như cái ngày sinh nhật lần thứ 10 của cô không được tổ chức thì gia đình của cô sẽ có thêm 1 cậu em trai. Nhi còn nhớ như in lần đó cô đòi đi ăn ở nhà hàng gần nhà cho bằng được nhưng do bà Widel dự là sắp đến ngày sinh nên không đi. Nhi giận dỗi bỏ lên phòng. Khoảng 7h tối thì bà Widel bắt đầu kêu đau, ông Hùng đang bế bà chuẩn bị đưa đến bệnh viện thì cô từ lầu chạy xuống bất ngờ nên làm ông Hùng lẫn bà Widel bị té Cô gắng đến bệnh viện nhanh nhất có thể, bà Widel được đưa vào phòng mổ gấp sau cú té vừa nãy. Nhi với Nguyễn được bà giúp việc đưa theo sau. Đến nơi thì chỉ thấy ông Hùng ngồi đó mặt trắng thờ. Nhi nhìn xung quanh chợt thấy cô y tá đi từ cửa sau phòng mổ, trên tay như bồng cái gì đó. Do tò mò nên Nhi lần la đến và nghe được cô y tá nói chuyện với bác sĩ rằng đứa bé đang ở trên tay cô đã chết trong bụng mẹ do lúc đưa đến bệnh viện đã có vấp té khá mạnh Nhi lúc đó chỉ thần thờ theo. Là tại cô !! Chỉ vì cô lao xuống lầu trong lúc giận dỗi mấy thứ tào lao mà vô tình giết chết 1 sinh linh bé nhỏ chưa kịp mở mắt. Cô tự nhốt mình trong phòng 2 tuần liền khiến ông Hùng với bà Widel phát hoảng cố gắng tìm mọi cách nói rằng lỗi không phải do cô...Đến lúc cô mở cửa phòng đi ra ngoài là lúc khuôn mặt đã bay hết mọi cảm xúc và cái ngày sinh nhật của cô, cô sẽ coi như nó không có nghĩa lí gì hết Quân đang ở nhà bưng cái bánh kem vừa mới làm xong toan bưng ra ngoài thì chợt có điện thoại tới. Anh hí hửng áp tai vào điện thoại- Alo..Nguyễn hả ?? Gọi tôi có chuyện gì vậy ??Quân nghe Nguyễn nói gì đó mà rớt luôn cả bánh kem trên tay, hồi hả chạy lên lầu thay đồ rồi nhanh chóng đến nơi gọi là bệnh viện.....

Chương 35

~ Tại bệnh viện XYZ ~

Quân hồi hả tìm đến chỗ phòng cấp cứu . Ở đó có cả đám đang ngồi chờ trước phòng cấp cứu . Mặt ai cũng căng thẳng . Quân nhanh chóng đến chỗ cả đám rồi gấp gấp hỏi :

- Nhi đâu ?? Em ấy sao rồi ?? Tại sao lại bị như vậy chứ ??- Cậu bình tĩnh đi !! Bọn này cũng chưa biết gì hết ..Nhi vẫn còn trong phòng cấp cứu - Sơn cố gắng trấn an Quân, lúc nghe tin Nhi đang ở phòng cấp cứu thì ai cũng hoảng lên chạy vội tới bệnh viện Riêng Nguyên với Nam chỉ ngồi vò đầu bứt tóc . 2 người biết cứ mỗi năm sinh nhật cô thì họ lại giữ cô ở nhà , luôn quan sát cô hết ngày . Tưởng chừng có Quân thì cô sẽ không nhớ đến chuyện đó nữa nên thả lỏng , ai dè nó còn tệ hơn 2 người đã tưởng tượng Phòng cấp cứu vẫn sáng đèn hơn 2 tiếng . Đột nhiên bà Widel và ông Hùng xuất hiện làm cả đám ngạc nhiên trừ Nam và Nguyên . Đứng trước cửa phòng cấp cứu sáng đèn mà ông Hùng tức giận- Ba giao Nhi cho hai đứa mà tại sao xảy ra có sự này hả ??- Bọn con xin lỗi ..con cứ tưởng rằng em ấy đã quên ....- Nam cúi đầu hối lỗi , nói đoạn rồi ngưng Bà Widel ôm mặt ngồi khóc , Nguyên thấy thế liền ngồi xuống cầm tay bà vuốt nhẹ :

- Mẹ...em ấy sẽ ổn mà !!- Nhi mà có chuyện gì chắc mẹ không sống nổi đâu ....Mẹ không muốn mất thêm ai trong gia đình nữa - bà Widel nói trong tiếng nấc Lại thêm 1 tiếng nữa trôi qua . Đến lúc này đã trễ nên Nam nói với Sơn đưa Trung với bà Widel về . Vừa quay lưng đi thì cửa phòng cấp cứu mở ra . Vị bác sĩ già bước ra với xấp giấy trên tay vừa thở dài cất tiếng- Ai là người nhà bệnh nhân ??Bà Widel quay lại , bà là người cất tiếng chạy lại đầu tiên :

- Tôi..Tôi là mẹ của cháu !! Vị bác sĩ nhìn bà Widel liền thở dài thêm 1 lần nữa :

- Hiện giờ bệnh nhân đã qua cơn nguy kịch ..Nhưng bệnh nhân có dấu hiệu không muốn tỉnh lại ...cái này phụ thuộc vào bệnh nhân ..Chúng tôi đã cố gắng hết sức !!Khi bác sĩ đi khỏi thì bà Widel nước mắt giàn giụa ngồi khụy gối may sao có Nguyên đứng bên đỡ bà Nhi được chuyển qua 1 phòng VIP do ông Hùng đặt . cô vẫn nằm yên trên chiếc giường bệnh cùng với mặt nạ oxi và máy ống truyền . Ông Hùng phải qua Mĩ vì công việc , đám kia thì lo học với công việc giáo án xong thì chạy ngay đến bệnh viện Được 2 ngày thì lúc thăm Nhi , Nguyên kéo Quân ra chỗ khác nói chuyện . Nguyên kể hết những gì đã xảy ra trong quá khứ cho Quân nghe . Khi nghe xong thì Quân siết tay mình thành nắm đấm . Anh hận không hỏi chuyện này sớm hơn , tại anh mà Nhi đang nằm trong phòng bệnh kia không biết bao giờ tỉnh lại

Lúc trở lại phòng bệnh thì mọi người đã đi đâu hết . Quân lẳng lặng ngồi kế bên Nhi , nắm tay cô rồi khẽ vuốt mái tóc cô . Nước mắt anh bắt đầu rơi xuống- Anh xin em đó ...Em nằm đây mới hai ngày mà anh không chịu đựng được rồi ...Em làm ơn tỉnh dậy đi !!Nguyên đứng ngoài nhìn vào , một người thì nằm im trên giường bệnh còn người kia ngồi lặng lẽ khóc ...cái cảnh đó như xát muối vào lòng Nguyên - Nhi à !! Anh mang ít trái cây em thích đến nè !! - Quân vẫn tươi cười nhìn người đang im lìm trên giường . Tính ra thì Nhi cũng bất động hơn 1 tháng rồi , anh vẫn cố gắng đến thăm cô , vừa cười vừa nói chuyện với cô cho dù cô không đáp lại - Em mau khỏe rồi còn phải làm bánh kem với anh nữa ..sắp đến sinh nhật anh rồi đấy Nói chuyện 1 hồi anh mệt nên ngủ gục . Tự nhiên có ai đó lay anh nên anh giật mình thuận miệng la lên :

- Nhi oi !! Anh yêu em !!Lúc đó bà Widel đứng đằng sau giật mình rồi kéo ghế ngồi cùng với Quân , nhẹ cười khi thấy anh ngại ngùng- Mơ thấy Nhi sao mà la to thế ??- D..Dạ !! - Quân gãi đầu nhìn bà Widel cười hiền từ Bà Widel lại quay người về phía Nhi , đặt tay lên cánh tay của Nhi- Thấy chưa con ?? Mau tỉnh lại mà đáp lại câu đó đi !! - rồi lại quay qua Quân - Đạo này thấy cháu có vẻ thiếu ngủ đấy !! Mau về nghỉ đi , có ở đây chăm sóc cho Nhi là được rồi Quân thấy khó chối từ lời của bà Widel , nó y như lời khuyên và là 1 lời nói mà khiến ai cũng phải nghe theo . Quân chào bà Widel không quên hôn nhẹ lên trán Nhi rồi đi về Thời gian kể ra trôi cũng nhanh . Mới đó đã cuối tháng 11 , Nhi cũng nằm hơn 3 tháng mà không có gì tiến triển . Cả đám cũng tranh thủ lúc rảnh là bay vào bệnh viện thay bà Widel chăm sóc cho cô . Quân vẫn cứ tới là chạy vào bệnh viện nói chuyện với cô đến hơn 1h sáng mới chịu về - Em nằm đây hơn 3 tháng không thấy chán sao ?? Sắp đến Giáng Sinh rồi đó !! - Quân nhìn Nhi , anh muốn Nhi tỉnh lại để cùng anh đón Giáng Sinh và cũng là sinh nhật của anhNói chuyện thoáng cái đã hơn 12h đêm nên anh đặt nụ hôn nhẹ lên môi Nhi . Đúng lúc đó thì đầu ngón tay của cô nhúc nhích 1 xíu . Quân lại chỉnh mái tóc của cô- Anh về nhé ! Toan bỏ về thì anh chợt có lực kéo nhỏ vào vạt áo anh nhưng anh không để ý nên đi hẳn ra khỏi phòng , nhẹ nhàng đóng cửa rồi đi về . Trong căn phòng đó , tay Nhi vẫn nhúc nhích .....

Như mọi ngày , Quân lại đến nói chuyện với Nhi- Đầu tháng 12 rồi đấy !! Anh sắp không chịu được nữa rồi !! - hàng nước mắt chảy dài trên khuôn mặt anh . Nhanh tay quệt nhẹ nước mắt , anh phải mạnh mẽ lên chứ ..khóc cũng đâu làm cô tỉnh lại ...

Dù nghĩ thế nhưng nước mắt Quân vẫn không ngừng tuôn rơi . Anh tính ra ngoài cho vơi cảm xúc của mình thì chợt bàn tay Nhi nắm chặt lấy tay anh nhưng khuôn mặt vẫn như đang ngủ Anh quệt hết nước mắt trên khuôn mặt mình rồi nhẹ nhàng gỡ tay Nhi ra và chạy vội đến chỗ bác sĩ . Khuôn mặt anh rạn rở lắm , trong anh tưởng chừng như có tia hi vọng le lói nào đó Bác sĩ nhanh chóng đến phòng bệnh . Quân ở ngoài sốt ruột theo , không biết có tiến triển gì tốt không nữa . Khi bác sĩ ra ngoài sắc mặt họ chẳng có gì gọi là mừng cả- Tôi biết cháu rất mong chờ nhưng có lẽ lúc này cháu bị hoa mắt rồi . Bệnh nhân vẫn chưa có tiến triển gì cả ..Vẫn vậy - bác sĩ nói rồi bỏ đi Không thể nào ..Quân rõ ràng bị tay Nhi nắm chặt lắm mà . Sao lại có chuyện vẫn không có tiến triển chứ ?? Tại sao ?? Anh rõ ràng không bị hoa mắt hay ảo giác mà !! Quân ngồi ngoài vẫn không khỏi hoang mang . Có lẽ do anh trông chờ quá nhiều thành ra bị hoang tưởng rồi Bước vào phòng , Quân khẽ nhìn cô vẫn bất động : “Không lẽ mình bị ảo giác thật hả ??” . Ngồi gần Nhi , anh lấy con dao để gọt trái cây . Quân thoáng thấy tay cô cử động . Vội bỏ đồ xuống vội nhìn thì thấy tay cô vẫn nằm yên vị trí đó . “Mình lại hoa mắt nữa rồi !!!” - Quân nghĩ rồi nhún vai tiếp tục gọt trái cây Lo cho Nhi riết mà cả đám cũng bị tụt điểm . Tuần thấy điểm kiểm tra của cả Nguyên ,

Son và Quân tụt xuống trầm trọng, cả 3 có nguy cơ bị hạ xuống lớp C khi cứ liên tục để trắng giấy mấy câu nhiều điểm. Sau giờ học thì Tuấn gọi cả 3 ở lại- Các em học hành sao vậy ?? Học hành chênh mảng rớt xuống lớp C thì sao lên được ??- Bọn em sẽ học hành chăm chỉ hơn !! - Nguyên nói thay, cả 3 cứ cắm mặt vào điện thoại nhìn giờ Tuấn không hài lòng với cái thái độ đó liền nhủ mày nhìn cả 3- Trong kì kiểm tra sắp tới nếu cả 3 em không đạt trên 80 điểm thì chấp nhận dọn nhà vệ sinh 1 tháng đi !! Cả 3 vừa nghe xong thì mặt căng ra, mặt nổi âm khí. Tuấn nhìn cũng phát sợ, chẳng biết có đụng trúng cái gì của 3 đũa không mà cả 3 nhìn cậu như nhìn thú Không khí im ắng bao trùm cả căn phòng th2i chợt có tiếng chạy ở ngoài hành lang. Trung lao vào lớp của 4 người kia, không để ý đến Tuấn, mặt nhăn nhó thúc giục:

- Bọn anh đứng đó làm gì ?? Vào bệnh viện thăm Nhi nhanh lên ... Thời gian có hạn mà lẽ mề thế ?? Cả 3 nhanh chóng xách cặp đi chỉ cúi đầu chào Tuấn rồi chạy vọt đi luôn. Tuấn khá ngỡ ngàng, Nhi nằm trong bệnh viện cơ à ?? Hèn gì dạo này cậu không thấy Nhi đứng ở ngoài hành lang chờ Quân nữa .. Hôm nào cậu phải sắp xếp lịch đi thăm Đang sắp xếp lại tài liệu, giáo án thì chợt có điện thoại đến. Tuấn xem lướt qua rồi áp tai vào điện thoại

[Mẹ hả ?? Mẹ gọi có chuyện gì không ạ ??]

[Con của cô Widel là Nhi con nhớ chứ ?? Hôm nay theo mẹ vào thăm em ấy nhé !]

[Ừa ?? Mẹ cũng biết nữa hả ?? Con mới biết vừa nãy] - Tuấn ngạc nhiên khi mẹ lại đề cập tới chuyện cậu vừa biết [Mẹ có qua thăm vài lần, tính nói con qua thăm mà lu bu quá nên quên .. tính ra thì Nhi cũng nằm trong bệnh viện được 5 tháng rồi chứ ít gì !! Cộn sắp xếp về nhà rồi gia đình cùng đi] Tiếng điện thoại cúp nhanh, Nhi ở trong bệnh viện 5 tháng rồi sao ?? Sao tuần có cảm giác cậu là người biết cuối cùng nhỉ ?? Hằng ngày lu bu với đồng bài học rồi đến đêm thì suốt ngày nhận tin gọi video với ông Minh riết rồi chẳng biết g2i xung quanh nữa Nhắc đến Minh mới nhớ, dạo này Tuấn thấy Minh có vẻ ít nhắn tin với cậu hơn ... Vừa đi về kí túc xá vừa lướt face thì thấy Minh có online nên tiện vào hỏi- Ày, Nhi đang ở viện đấy, anh biết chưa ??- Biết rồi !! Anh đang chuẩn bị tới đó .. Sao biết ?? - Minh nhắn nhanh rồi soạn sửa cùng Quân chuẩn bị tới bệnh viện- Sao không nói tôi ... Ba mẹ tôi là bạn bè của ba mẹ Nhi mà - Tuấn nhủ mày, đúng như cậu đã đoán- Thôi, hẹn gặp cậu ở đó - Minh nhắn xong thì out luôn, nhanh chóng ra xe chờ Quân đi Đến đó thì thấy có cả gia đình Tuấn, xem ra nhà này cũng nhanh đấy chứ .. Thăm được 1 lúc thì gia đình Tuấn xin phép về vì còn nhiều việc. Minh cũng kêu Quân về nhưng Quân không chịu nên đành phải về 1 mình Bây giờ cũng chỉ còn Quân với Nhi trong căn phòng sắc mùi thuốc sát trùng. Hơn 5 tháng anh nhìn thấy khuôn mặt cô dần càng trắng bệch như không có sức sống thật sự anh cũng yếu lòng lắm rồi. Nhiều lúc chỉ muốn lao đầu ra ngoài đường cho xe tông rồi bất tỉnh giống Nhi nhưng chỉ sợ lúc đó cô lại tỉnh dậy mà đau lòng nhìn thấy anh rơi vào tình trạng bất tỉnh thôi. Quân bây giờ phải kiềm hết cảm xúc của mình lại, anh gồng mình lên cố gắng không khóc thật to, để không quá đau lòng nữa Đến giờ thì cũng phải về. Như mọi lần thì Quân hôn trán Nhi rồi lại nhẹ nhàng nói:

- Mau chóng tỉnh lại nhé !! - và đáp lại câu trả lời của anh chỉ là sự im lặng của cô và anh mỉm cười ra khỏi phòng Có vẻ như hôm nay khác những hôm đó .... Khi anh vừa bước ra khỏi phòng thì mắt cô đã hé mở. Không phải hé 1 cách lơ mơ mà như đã tỉnh từ lâu, tay cô cũng từ dưới gối giật lên từng chút rồi lại nhắm mắt lại ....

Bạn đang đọc truyện *Cậu Ấy Là Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36

Vẫn là Nhi .. Cô vẫn nằm trên giường bệnh đấy .... Chỉ khác 1 điều là căn phòng không có ai và cô như người đã tỉnh lại từ lâu. Khuôn mặt cô bây giờ chỉ có thể nói là cảm xúc của cô là băng không. Đưa tay lên gỡ mặt nạ oxy vương vãi trên mặt rồi giật hết tất cả các ống truyền ra Cô vừa ngồi dậy thì Quân mở cửa vào. 2 người nhìn nhau ... 1 người thì ánh mắt ngạc nhiên, ngỡ ngàng còn người kia lại nhìn với 1 ánh mắt không có cảm xúc. Quân chạy vội đến bên cô ... Hơn 5 tháng anh mới thấy Nhi thức dậy, anh mừng quá, ôm chặt cô vào lòng- Em tỉnh rồi !! Thật là hay quá !! - BUÔNG TÔI RA !! - Nhi nói với giọng đều đều, đầy mạnh Quân - TÔI CÓ QUEN BIẾT CẬU SAO ?? Quân ngỡ ngàng nhìn Nhi, người con gái anh yêu sau hơn 5 tháng nằm bất động trên giường bệnh thì khi tỉnh lại không nhớ anh là ai luôn sao ?? Quân không tin !! Chắc Nhi chỉ đùa thôi .. phải, cô cũng hay đùa vậy mà ...

Đang ngồi dưới sàn không biết phản ứng làm sao thì Nguyên mở cửa bước vào. Anh hét nhìn Nhi đang ngồi trên giường còn Quân như kiểu bị ai đó đẩy nên ngồi chống tay xuống sàn- Em tỉnh rồi sao ?? Mới tỉnh mà sao đánh đấm người yêu ghê thế ?? - Nguyên cười nhìn Nhi, tí nữa anh sẽ đi thông báo cho mọi người biết ... giờ thì tranh thủ chọc cô tí xiu Nhi không khó chịu, chỉ nghiêng đầu nhìn Nguyên rồi cất giọng đều đều- Tôi cũng quen cậu sao ??- Em đùa vừa thôi ... - Nguyên đâm nhẹ vào cánh tay Nhi Nhi không nói gì chỉ bước xuống giường rồi đi thẳng ra ngoài. Đứng ngoài hành lang hít thở không khí, đầu óc cô bây giờ trống rỗng như được làm mới tất cả. Không nhớ gì về Nguyên và Quân đang ở trong phòng kia thậm chí tên của mình cô cũng không nhớ được Nguyên nhủ mày nhìn Nhi đang đứng hóng gió ngoài lan can- Em giống vừa thôi .. Anh không rảnh để em đùa đâu - Nguyên đi ra khỏi Nhi vào phòng- Buông ra !! Tôi rảnh để đùa chác ?? - Nhi hất tay Nguyên ra, mới tỉnh dậy nhưng có vẻ sức khỏe của cô không hề bị ảnh hưởng

Nguyên lôi Nhi xuống phòng bác sĩ Sau khi từ phòng bác sĩ đi ra thì Nhi ngồi ngoài chờ như lời bác sĩ dặn còn Quân với Nguyên được kêu vào. Vẫn là vị bác sĩ ấy, ông ngồi nhìn đồng hồ so trên tay rồi lại thờ dài- Bệnh nhân tỉnh dậy mà có thể đi lại bình thường cũng khá may. Nhưng về bộ não của bệnh nhân thì kí ức băng không .... Bệnh nhân không thể nhớ được bất kì ai nhưng cũng may là chưa mất kiến thức cơ bản. Tôi chỉ có thể nói rằng việc làm cho bệnh nhân nhớ lại thì đó là 1 khoảng thời gian dài hoặc là không bao giờ nhớ lại Bước ra phòng bác sĩ mà lòng 2 người nặng trĩu. Đến cả ba mẹ còn không nhớ thì nói gì việc nhớ đến mấy cái khác chứ !! Nguyên lấy điện thoại đưa Nhi làm 1 bài toán nâng cao của lớp 12, có vẻ cái kiến thức khổng lồ của cô không bị mất nên cô làm qua loa rồi ra thẳng đáp án Nguyên gọi điện cho bà Widel nói về tình trạng của Nhi hiện giờ. Khoảng 20 phút sau đã thấy bà hốt hải chạy vào phòng, Nhi nhìn bà với ánh mắt vô hồn rồi quay qua Nguyên- Mẹ đấy, không nhớ thật sao ?? - Nguyên nhăn nhó

- Mẹ sao ?? Không nhớ - Nhi lại nhìn bà Widel rồi lắc đầu, cô cảm giác quen thuộc và gần gũi nhưng không tài nào nhớ nổi

Bà Widel vội mở điện thoại, đưa ra tấm ảnh cả nhà chụp chung mới đây cho Nhi xem- Ba con đây nè ... Mẹ nè ... Anh Nguyên của con đây nè ...- bà nói như sắp khóc rồi lướt qua 1 tấm khác - Đây là anh Nam của con nè !! Con nhớ không ??Nhi im lặng nhìn những tấm hình đó . Dù cố gắng nhớ nhưng tất cả hiện ra chỉ là 1 màu trắng xóa . Bà Widel vô vọng nhìn Nguyên , anh lắc đầu rồi lại thờ dài - Ủa ?? Quân mới ở đây mà đi đâu mất rồi ?? - Nguyên bây giờ mới chợt nhận ra sự vắng mặt của Quân Quân bây giờ sao ?? Anh không chấp nhận những gì vừa xảy ra ..Chắc chắn nó là 1 ác mộng thôi ...Chỉ là ác mộng ...khi tỉnh dậy thì nó sẽ tan biến . Quân chạy thật nhanh , dù không biết anh sẽ chạy về đâu nhưng đôi chân anh vẫn cứ muốn chạy . Anh muốn chạy đến 1 nơi mà anh đã tính dẫn cô đến , chỉ có cô và anh sẽ biết chỗ đó . Quân đứng giữa khung cảnh hoang hôn xuống trên 1 đồng cỏ xanh mướt . Cảnh này đã từng làm anh kì vọng rất nhiều về anh và Nhi sẽ ngồi đây ngắm hoàng hôn cơ nhưng giờ thì hết rồi Anh hết thật to ..Hết để tuân hết tất cả những gì trong lòng . Quân cứ hét cho đến khi khan giọng . Anh nhớ tất cả từ lúc mới gặp cho đến lúc này . Bao nhiêu kỉ niệm của anh với cô , anh đều nhớ . Tại sao cô lại có thể mất dễ dàng như vậy chứ ?? Nhi bây giờ khiến cả đám sững người , trông cô còn đáng sợ hơn hồi mới gặp . Cứ như đây chỉ là cái xác không hồn , giọng nói thì lạnh tanh khiến người khác không biết cô đang có ý gì , khuôn mặt không chút cảm xúc đến cả ánh mắt cũng mất luôn cả biểu hiện tâm trạng Nghi được 1 tuần thì Nhi nhanh chóng trở lại trường . Ngồi gần Trung , cậu cố gắng gọi lại nhiều chuyện nhưng nhận được những cái lắc đầu của cô chứ cô không nói gì thêm . Bây giờ Nhi đang quay về nhà ở với bà Widel biết đâu sẽ tìm được kỉ ức cho cô khi ở nhà Quân vẫn ở cùng với Minh . Lúc này có lẽ ngoài gia đình của Nhi thì anh là người suy sụp khá nhiều . tóc tai chẳng gọn gàng tới , quần áo lúc nào cũng xộc xệch , ăn uống thất thường . Từ tóc tai đến quần áo đều là Minh chỉnh lại cho Quân , Minh thấy vậy cũng chẳng biết nói gì ngoài việc giúp Quân chỉnh lại mọi thứ

- Anh biết em rất buồn nhưng em cứ như thế này thì chẳng ai khá lên được đâu ...- Minh vừa lái xe vừa nói- Anh kệ em đi !! - Quân quay qua chỗ khác rồi nói với giọng hồ hững- Em ấy không nhớ lại được là em bỏ cuộc luôn sao ?? Thất vọng thật !! - Minh vẫn tiếp tục nói đều đều - Mất kỉ ức này có thể tạo ra những kỉ ức khác đẹp hơn gấp ngàn lần mà !! Anh nói đúng chưa ?? Quân không nói gì , vẫn tiếp tục nhìn ra ngoài cửa kính . Minh biết Quân đang suy nghĩ về câu nói của anh nên Minh không nói gì nữa . Đến trường , Quân đi qua lớp của Nhi thì thấy cô vẫn đang ngắm mây ở ngoài cửa sổ . Đột nhiên câu nói lúc này của Minh bỗng chốc vọng lại trong đầu Quân : “Được rồi !! Anh sẽ cho em những kỉ niệm mới !!”

Quân bước vào lớp với tâm trạng tươi tắn hơn làm cho Nguyên với Sơn ngạc nhiên . Vốn có tính tò mò nên Nguyên lần la sang hỏi- Bộ có chuyện vui sao ??- Không có !! - Quân lắc đầu- Thế sao vui vậy ?? - Nguyên lại tiếp tục hỏi- Có gì đâu !! Tự nhiên tôi thấy 1 khối đầu mới sẽ tốt hơn cho Nhi - Quân nói rồi vui vẻ ngán nga bài gì đó trong miệng , lấy tập vở ra chuẩn bị bài học Nguyên nghe thế cũng hiểu nên mỉm cười . Đứng thật dáo dác nhìn thấy Quân ủ rũ hoài nên cả đám mặt đờ nào đờ nấy cũng buồn xo . Hôm nay thấy Quân cười thì có vẻ tình hình khá hơn được 1 chút Chuông ra chơi vừa reo thì Quân chạy vọt đi luôn . Anh chạy xuống căn tin mua 1 hộp sữa rồi lại cầm kéo , giấy , keo với ít màu rú vào 1 góc vắng . Loay hoay 1 lúc thì Quân cầm hộp sữa đó chạy lên lớp Nhi Còn Nhi do cứ nhớ mang máng 1 số thứ nên cô suốt ngày ở trong lớp chứ nhất quyết không đi ra ngoài . Tới lớp Nhi , anh thấy cô đang nằm quay đầu ra cửa sổ nên gọi- Nhi ! Nhi ơi !!Cô làm r ...À..à...Quân quên mất là cô không nhớ được tên mình nên chưa quen . Thấy vậy Quân đưa tay qua cửa sổ khều nhẹ 1 đứa con trai kêu gọi Nhi ra Đang mông lung ở góc nào thì chợt có ai vỗ vai làm cô bật dậy , khuôn mặt vẫn chẳng có tí cảm xúc làm cậu bạn tính gọi Nhi liền trở nên ấp a ấp úng :- C..Có ai..đ..đang đợi bạn..o...ở ngoài kiaNhi gạt đầu tỏ ý đã hiểu rồi đứng lên đi ra chỗ QUân Quân giấu hộp sau lưng rồi cười tươi nhìn Nhi , cô thấy nụ cười quen lắm nè ..có cảm giác thân thuộc làm sao ấy . Nhi cứ đứng đó chẳng nói gì , Quân chìa ra hộp sữa- Cho em đó ...Uống để lấy sức học tiếp- Đạo này có bán hộp sữa dán tai mèo sao ?? - Nhi nhìn hộp sữa trên tay Quân , nó cứ ngỡ ngơ , nó được gắn thêm 2 cái tai mèo trắng đen vào nhìn cứ vui vui sao ấy- Anh tự làm đấy ...Nhìn cho vui mắt - Quân cười hí hửng dúi hộp sữa vào tay Nhi Nhi nhìn chăm chăm vào hộp sữa làm Quân chây mồm hỏi ..Bộ anh làm lỗi quá hà ta ?? Anh thấy nó dễ thương lắm mà . Nhi nhìn Quân làm anh giật mình , cô chỉ vào chỉ vào hộp sữa rồi lên tiếng :- Mai mốt làm có tâm hơn 1 xíu đi ...Về nguyên con mèo lên đây , tô màu rồi gắn tai lên nhìn đẹp hơn mà ...Dù sao cũng cảm ơn nhiều Nhi nói nốt rồi bỏ vào lớp ..Quân ngơ người ra . Ở , thì ra nhìn lạnh lùng vậy thôi chứ Nhi cũng thích màu mè lắm đấy ! Quân hí hửng về lớp còn Nhi cứ ngồi ngắm cái hộp sữa thú vị kia , nhếch môi cười nhẹ : “Cậu ta thật quen thuộc” ..Có vẻ chuyện ngày càng tốt đẹp Trong lúc đó Tuấn cũng nhận được cuộc gọi từ Minh . Đến giờ lên lớp nên Tuấn chỉ kịp bắt máy- Tí nữa em gọi sau !! Đến giờ lên lớp rồi !! - nói xong thì cậu cúp máy luôn không để Minh nói lời nào

Minh bên đầu dây kia thờ dài nhét điện thoại vào túi ...Anh chuẩn bị hoa rồi đấy !! Tí nữa mà không gọi hẹn nhau ra được là Minh sẽ xách mông qua tận trường luôn . Có gì lạ đâu , Minh thấy mình có tình cảm với Tuấn và có lẽ Tuấn cũng vậy nên anh định tỏ tình thôi mà !! Thích là mạnh dạn nói chứ cứ rụt rè đến lúc vượt mặt là hối hận không kịp Và thật không may cho Tuấn là cậu khi hết tiết mà quên mất gọi cho Minh nên làm anh sôi máu vì anh biết hết lịch dạy của Tuấn . Minh hậm hực đi chuẩn bị : “Em được lắm !! Muốn cho cả trường biết chứ gì ?? Anh đây sẽ cho em toại nguyện !!” Và đúng 4h30 tan trường , học sinh cũng chú ý đến chiếc xe mui trần màu đen đang đầu trước công trường . Có 1 chàng trai có dáng vóc y như người mẫu , mặc vest cầm bó hoa hồng đang đứng tựa vào xe chờ ai đó Tuấn xong việc sớm nên cũng hăm hở xách cặp đi về kí túc xá . Đi gần tới cổng thì cậu chợt nhớ ra phải gọi Minh liền lấy điện thoại ra gọi- Em xin lỗi , lúc này em bận quá nên quên mất- Lời xin lỗi không được chấp nhận - Minh bắt máy rồi đứng giữa cổng trường nhìn Tuấn

Tuấn thấy Minh đứng giữa cổng trường liền đơ người ...bộ Minh hay mặc vest đen vậy sao ? Tìm cậu muốn nhảy ra ngoài vì về ngoài lời thôi lách thếch mỗi lần Tuấn gặp giờ lại phong độ thế này Mà nói thật thì , hai người này cứ tưởng cổng trường vắng hay sao ấy ?? Chỉ đứng đứng đó , người nhìn , người tạo dáng mà không để ý rằng học sinh đang bu đen bu đỏ lại rồi . Minh tiến đến gần Tuấn . Cứ mỗi bước của Minh là tim Tuấn đập lệch đi 1 nhịp Cuối cùng , Minh đã đứng trước mặt Tuấn , quỳ 1 chân xuống , đưa bó hoa lên rồi cười nhẹ nhàng nói- Thầy giáo làm osin của tôi nhaNgân chăm với Minh , tỏ tình cho đàng hoàng tí chứ ...Học sinh ở đó cũng đơ người với câu nói của MinhTuấn tức lắm nhưng vẫn nhận bó hoa , tay siết chặt nó- Osin sao ?? Giờ anh mà không sửa lại thì đừng trách sao hoa hồng nhiều g.

Chưa nói hết câu thì Minh đứng lên trao ngay 1 nụ hôn cho Tuấn sững sờ . học sinh la hét quá trời . Còn đám kia thì ở góc nào đó nhìn Tuấn và Minh ...Một khối đầu mới cho 2 người này

Bạn đang đọc truyện *Cậu Ấy Là Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37

Cũng qua hơn 1 tuần rồi ...Sáng nào cô cũng thò tay vào học bàn của mình để tìm xem hôm nay hộp sữa của mình là con gì !! Quân ngày nào cũng mua sữa về rồi xé hết bao bì của nó , vẽ rồi gắn thêm 2 cái tai là ra hộp sữa rất vui mắt cho Nhi , ngày nào anh cũng tranh thủ đến sớm để vào lớp nhét hộp sữa vào học bàn vì có lẽ ra chơi đôi lúc anh bận Như mọi hôm , cô vẫn thò tay vào học bàn ..Hôm nay là thờ cơ đấy . Đang sau nó có gắn 1 cái thiệp . Nhi gỡ rồi bóc thiệp ra . Thiệp chỉ ghi vài chữ nhưng chữ viết rất đẹp , cô khá thích kiểu này : “Thứ ba tuần sau là Giáng Sinh , em đi chơi với anh nha !! Anh đợi em ở cổng trường lúc 7h” Nhi nhét tấm thiệp vào cặp rồi rồi uống sữa . Cô đâu biết rằng do hôm nay cô đến sớm quá nên Quân chỉ kịp nhét hộp sữa mà chưa ra khỏi lớp , anh đang trốn dưới gầm bàn giáo viên . Quân không dám ra vì lỡ cô lại chọc anh vụ tấm thiệp thì sao ?? Lúc đó xấu hổ lắm !! Anh chỉ dám ngồi đó chờ cô uống xong sẽ đi vứt rác mà tiện đường chạy ra “Sao dưới này lắm muỗi thế ??”- ngồi đó cả 5 phút mà lớp chưa ai đến nên Quân trốn dưới gầm bàn làm mồi cho muỗi . Trong lúc đang gãi ngứa thì tay Quân lỡ va đập vào bàn phát ra tiếng Nhi tỉnh ra vứt hộp sữa thì chợt nghe tiếng động liền quay phắt lại . Quân mặt tái mét nghe tiếng bước chân Nhi đến gần . Quân vừa bịt miệng mình lại vừa mong Nhi đi ra khỏi lớp . Rồi tiếng bước chân cũng biến mất mà thay vào đó là tiếng kéo cửa đóng lại Đoán là Nhi đã đi ra ngoài nên Quân ngồi thở phào nhẹ nhõm- Làm gì trong này vậy ?? - Nhi ngồi chồm hổm ngay đó nhìn Quân , mặt cô rõ tính biểu cảm- Á.á...mẹ ời !! - tự nhiên thấy cô làm anh hoảng lên mà không nghĩ rằng cái bàn rất thấp nên anh vô tình đứng lên và cụng đầu và thành bàn Quân ôm đầu , mặt xụ xụ ra , mắt long lanh nước cộng thêm hai má cứ hồng nhẹ lên . Nhi bất giác đưa tay lên xoa đầu Quân , cô cũng bất giác cười nhẹ- Sao ?? Chưa cái tụt trốn dưới bàn nha - giọng cô cũng từ đó mà nghe nhẹ nhàng hơn- Ai muốn đầu ...Tại em đến sớm làm anh hoảng quá nên mới trốn ở đây chứ bộ - Quân giờ mặc kệ cô có mất trí hay không mà chỉ ngồi đó ăn vạ Nhi cũng ngồi bệt xuống sàn , khoan chân rồi làm bộ ngạc nhiên- Ồ..Vậy luôn á hờ...Dạ em xin lỗi vì đã đến sớm để đồ lùn tịt tên Quân phải trốn trong gầm bàn vì quê !!Nhi chợt nhớ ra hình như cô có gọi người này là đồ lùn và chợt thấy nó rất gần gũi với cô . Riêng Quân , lâu lắm rồi anh chưa nghe cô gọi anh như thế , anh ngưng lại rồi mắt anh lóe lên tia hi vọng , bấm chặt 2 tay Nhi :

- Bộ em nhớ ra gì sao ??- Không hẳn ..chợt cảm thấy gọi vậy vì quen miệng thôi - Nhi gãi đầu , cô lại trở về tình trạng bay cảm xúc Quân không nói gì chỉ cười thôi . Vậy còn đỡ hơn là đầu óc cô trắng xóa không biết gì . Anh chui ra khỏi gầm bàn với sự giúp đỡ của Nhi . Nhưng đúng lúc đó thì cửa lớp lại mở , Trung đứng ngoài nhìn thấy cái cảnh 2 người từ gầm bàn chui ra liền đứng đơ ra đó . Cả 3 đơ người , ai cũng theo đuổi 1 tình huống khác nhau Trung đóng cửa cái rầm kèm theo lời nói- Thật sự xin lỗi ..Hai người cứ tiếp tục làm việc của mình điQuân chạy theo Trung , thể nào cậu cũng chạy đi kiếm Tuấn với Sơn kể mấy chuyện tào lao mà mình vừa suy diễn ra cho coi . Y như thế , vừa thấy Nguyên và Sơn , cậu chạy lại tính mở miệng nhưng bị Quân phi cước đại vào ngang hông muốn ọc máu ra ngoài Nguyên với Sơn thấy cảnh đó mà rùng mình theo . Chẳng biết nếu có Nam ở đây thì anh ấy sẽ ứng xử làm sao nữa vì Quân đang cố gắng vật lộn cho Trung khỏi nói ra điều gì đó , mắt Quân đỏ ngầu như thú dữ ấy . Còn Trung nhà ta thì tỉnh lắm , như không hề hấn gì mà cứ liên tục mở miệng định nói

Mắc mặt với 2 người này nên Nguyên với Sơn lòi 2 người xa nhau ra . Trung vẫn còn cười hí hửng núp đằng sau lưng Sơn cười- Lúc này em thấy Nhi với anh Quân làm gì trong gầm bàn giáo viên ấy !!Nguyên nghe thế thì nắm chặt vào cánh tay Quân rồi hình như Quân có cảm giác mặt Nguyên tối sầm mà có 1 mắt chuyển sang ánh sáng giết người thì phải - Quân !! Nguyên !! Sơn !! Trung - chợt có giọng nói quen thuộc cất lên ..Nhi chứ ai , cô đi theo sau mà bây giờ mới thấy- Phải gọi là anh Nguyên ...con nhỏ này , nói bao nhiêu lần mà cứ trông không là sao ?? - Nguyên câu nhàu , nào giờ có thể nào thì cô vẫn rất biết trên biết dưới mà giờ thì ....

Nhi nhũn mảy , khó có thể để cô lấy lại kí ức dù đã rất cố gắng nhưng cô luôn có cảm giác quen thuộc với từng người theo nhiều góc cạnh khác nhau . Một số kí ức ủa về nhanh chóng rồi đi cũng nhanh lắm cô nhức đầu nhưng vẫn cố chịu nên khuôn mặt cô không biểu hiện ra ngoài , không ai biết rằng khi những kí ức vừa đến vừa đi đó làm cô phải cấu xé tay mình để qua cơn đau mặc dù nhìn bề ngoài chẳng có gì bất thường - Em bị gì mà cứ đứng đờ người ra đó vậy ?? - tự nhiên thấy cô đứng yên nên Quân lại gần , thấy cô giấu tay đằng sau lưng nên anh nhanh chóng nhìn ra sau và giật tay cô - Tay em bị sao thế ?? Bị ai cào đây ??Nghe Nhi bị ai cào là chuyện không thể nên cả đám xúm vào y như con nít mới tìm ra điều mới mẻ ấy !! Nhi gỡ tay Quân ra rồi lắc đầu- Có gì đâu . Bị muỗi cắn nên gãi thôi ! Vào lớp kìa , sắp đến giờ vào học rồi - cô nhanh chóng đi trước vì bây giờ cô đang rất nhức đầuCả đám coi đó là lí do hợp lí nhất , vội vàng chạy theo Nhi để lên lớp chung Đi trên hành lang , gần đến lớp của Nhi thì chợt có cô gái nào tóc nâu hạt dẻ chạy đến chỗ Quân có cảm theo cả vờ lẩn bứt ...người này là cái người mà đã còng tay Quân ngay trong kí túc xá ..Điều !!- Chỉ mình bài này với !!Với tính cách của Quân vui vẻ , nhiệt tình cộng với quan hệ của bạn bè của gia đình Diệu khá thân thiết với gia đình anh mà cả đám chưa biết nên 2 người có vẻ là bạn khá hợp rơ nên Quân cảm ngay cuốn vở dựa người vào tường nhìn để

Cả đám cũng đi trước để lại 2 người ở đó . Nhi bước vào lớp khẽ liếc Quân với cô bạn gì đó của anh mà cô chưa biết tên đang cười nói chỉ bài cho nhau chợt có kí ức lại hiện về nên cô không quan tâm đến 2 người đó nữa Riêng Diệu dù là cô nàng ngáo ngổ nhưng đứng trước Quân cũng chỉ là 1 cô nàng hiền lành , hơi lạnh lọi . Chị ta cũng không xấu , chị biết rằng Nhi là người yêu của Quân nên cũng biết tình cảm Quân dành cho mình không nhúc nhích gì mà chỉ dừng lại ở tình cảm bạn bè và chị tôn trọng điều đó - Xong rồi đó !! - Quân giải xong liền đưa cho Diệu- Hai người giận nhau gì sao ?? Liệu mà trả lễ cho mình phải đi vác 2 cái còng đến phòng cậu làm đủ trò để được bé kia đó nha - Diệu nhích tay vào người QuânQuân gãi đầu , dạo này ít gặp nhau quá nên Quân quên mất điều đó - Vậy tí trưa đi ăn cái gì thôi đi ...

- Trưa à ? Tôi được không ?? - Diệu nhăn mày suy nghĩ , không phải đi buổi tối sẽ ăn được nhiều món ngon hơn sao ?? Quân quả biết nghĩ !!

Nghe chuông vào học nên cả hai vừa đi vừa nói chuyện- Tối nay tôi có hẹn rồi !!- Ồ...Vậy tối mai vẫn là Giáng Sinh nên cậu đi với tôi nha - Diệu cười nhìn Quân , chị thừa biết tối nay là sinh nhật Quân thế nào anh cũng hẹn chung với Nhi - Nè..quả sinh nhật cho cậu

Diệu đưa ngay lúc 2 người lướt qua lớp học của Nhi . Lúc đó Quân cầm lấy và gãi đầu nhe răng cười , trông 2 người rất vui trong mắt Nhi . Cô nhìn thấy hết , cô có cảm giác như trong lòng mình sắp nổi giông tố lên nhưng đã cố gắng kiềm xuống ~ Tôi ~ Quân nhớ đường tới tận nhà để đón Nhi . Vì cô đang ở trên phòng nên bà giúp việc mở cửa kêu Quân vào đợi Nhi . Vừa bước vào đã thấy ba Widel đang ướp thử mấy chục bộ váy vào người mình

- Cháu chào cô !! - Quân cất tiếng rồi cúi đầu chào bà Widel

- Ồ . Cháu hả Quân ?? Xem thử giùm cô cái nào đẹp , hôm nay cô phải đi ăn tiệc với đối tác bên đây - bà Widel không ngần ngại kêu Quân xem giùm mìnhQuân ngồi nhìn mấy bộ váy , cái nào cũng khá tinh tế khó lựa chọn . cuối cùng Quân chọn bộ váy đen dài ngang gối , ôm sát người , có họa tiết từ vai trở xuống khá đẹp- Bộ này cháu thấy được nhất nè cô ...

- Vậy hả ?? Cô lên thay đồ ..Cháu ở đây chờ Nhi xuống - bà Widel vớ ngay bộ Quần vừa chọn rồi chạy vội lên lầu

Bạn đang đọc truyện *Cậu Ấy Là Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38

Ngồi được 1 lúc thì Nhi xuất hiện với áo không tay màu giống jean và có vài thủng để cột nhẹ cùng với cái váy lớp ngoài là ren đen và lớp bên trong ngắn hơn bên ngoài khoảng nửa gang làm bằng vải trơn . Trên tay cô có thêm 1 cái đồng đen trắng và để lộ sợi dây chuyền pha lên đồ trên cổ Quân thể là Quân chưa bao giờ thấy Nhi mặc váy nên khi thấy cô bây giờ anh đỡ người cô từ trên nhà đi xuống- Ấy ?? Có đi không ?? - Nhi đứng ra ngoài cửa xô đôi giày cao cổ trắng nhìn Quân "Ừa...Ừa...Em ấy không có quà cho mình sao ??"- Quân lò dò đi ra ngoài nhìn trước nhìn sau của Nhi , thấy cô đi tay không nên không khỏi ảo não

- Không đi sao ?? - Nhi thấy Quân đứng đờ ra đó nên lại gọi thêm lần nữa- Ờ...ừ...đi thôi !! - Quân dắt Nhi đi , hôm nay anh đi xe hơi , thật tình thì anh chỉ thích đi xe hơi thôi!Lái xe đến nhà hàng anh đã đặt chỗ cho 2 người Trong lúc chờ những món ăn đã gọi thì Quân cùng vào nhà vệ sinh 1 xíu . Anh làm gì trong đó ư ?? Khóc ròng trong lòng chứ làm gì nữa . “ Nhi à ...dù sao em cũng phải có quà cho anh vui chứ ?? Sao em nở lòng nào ...??”

Chẳng biết gào thét âm thầm trong bao lâu mà khi đi ra thì chỉ thấy nhân viên đang dọn sạch bàn ăn cùng với mấy cái đĩa . Quân ngớ người , bộ anh ở trong nhà vệ sinh cả tiếng sao ?? Quân lôi điện thoại ra , mới có 10 phút thôi mà !! - Rứa ?? Em ăn xong hả ?? - Quân ngồi vào bàn- Ừ...Chờ lâu quá nên ăn trước rồi !! - Nhi nhún vaiĐột nhiên Quân thấy hình như mọi khách đều đi về trong khi vẫn còn rất sớm và chỉ còn mỗi Nhi với Quân ngồi trong nhà hàng đó Chợt đèn bị tắt hết , Quân giật mình . Quân cảm thấy tay mình được tay ai đó nắm lấy rồi đeo cái gì đó vào tay . Và từ đâu vang ra tiếng hát bài “Happy birthday” của nhiều người . Vội tìm kiếm âm thanh đó Quân thấy ở ngoài cửa có 1 cái bánh to thấp nên đang tiến về phía mình - Mọi người ...- chiếc bánh càng đến gần thì Quân chợt nhận ra Nguyên , Sơn , Trung , Nam , Minh có cả Tuấn cùng cầm chiếc bánh đó , anh ngạc nhiên lắm , dự là đi ăn với Nhi đến 8h sẽ về đi chơi với mọi người không ngờ mọi người lại cho anh bất ngờ như vậy - Hát xong rồi ...Ước đi ...Ước nhanh đi - Nguyên hớn hờ nhìn Quân , thật ra việc này là do Nhi nói vào chiều nay nên cả đám vội rủ nhau đi làm bánh mới ghê chứ , Nhi là người kéo dài thời gian ra để kịp mang chiếc bánh 2 tầng bự đó vào nhà hàng . Những vị khách trong nhà hàng đều là nhân viên của chi nhánh nhà hàng của Minh được Minh chỉ đạo ngồi 1 xíu là chuồn nhanh về chứ thực ra cái nhà hàng này cũng là của Minh mà Quân xúc động lắm ...khá bất ngờ trước hành động của cả đám . Anh chấp tay cầu nguyện như lời Nguyên rồi sau đó thôi nển . Nến vừa tắt thì đèn cũng sáng trở lại , Quân nhìn trên tay mình có cái đồng hồ mà lúc này Nhi đeo nên nhìn cô- Quà đây !! Thích không ??Nhìn kĩ cái đồng hồ mới thấy nó khá đẹp , nam nữ đeo vào cũng được , Quân thích thú nhìn cái đồng hồ rồi gật đầu lia lia như con nít lên ba- Thích chứ !! Quà người yêu anh tặng mà !! Quân chợt thấy mình hơi lố , Nhi bị mất trí nhớ rồi có nhớ được gì đâu mà người với chẳng yêu . Nhi chợt mở to mắt nhìn Quân , nào giờ có ai nhắc cô là người yêu của Quân sao ?? Hèn gì cô cứ thấy là lạ , kí ức lại lướt qua trong đầu cô làm cô khẽ nhăn mày Bỏ qua điều đó và đến với bữa tiệc của Quân , nhạc từ đâu nổi lên toàn mấy bài nghe chi muốn nhảy . Cả đám tính chơi quẹt kem nhưng thấy tiếc thành quả nên quyết định nốc sạch không còn 1 mẩu bánh . Đến phần thú vị là phần mở quà , Trung sớ rớ vào đồng quà để cạnh bàn- Anh Quân !! Mở quà đi !! Quân cũng theo ý Trung , cầm hộp quà thứ nhất lên . Hộp này khá to à nha- Của tôi với Nguyên đây - Sơn cười khúc khíchNguyên nháy mắt với Quân , hình như có gì mờ ám . Quân xé hộp ....Là một con gấu bông sao ?? Gấu bông trắng mặc đồ superhero !!- Gấu này tôi với Sơn phải đi kiếm dữ lắm ấy ...Thấy được chưa ?? - Nguyên xí xa xí xộn chỉ chỉ vào con gấu bông đó Quân thua với độ bựa của Nguyên luôn nhưng anh sẽ giữ nó cẩn thận , trông nó cũng ngộ ngộ mà . Đến lượt hộp quà thứ 2 thì khá nhỏ nhắn , quà đó là của Trung , anh mở ra thì thấy 1 chiếc khăn quàng màu đen , mũi đan khá khít rất đẹp mắt nhưng rất tiếc đó là hàng mua chứ không phải hàng tự tay đan . Trung cười nhìn Quân- Tại em lười đan thôi !! Đến hộp quà thứ 3 thì thôi đẹp đi khỏi nói nữa , Quân chỉ muốn quăng lại cái hộp quà vuông vắn đó vào mặt Minh , toàn mấy đồ riêng tư mà cũng mang ra tặng được nữa ...Anh bó tay với Minh rồi- Nhớ mặc đó - Minh cười gian nhìn Quân “Mặc vào cho anh coi chắc ??” - Quân cười mà âm khí nổi lên ngùn ngụt Hộp quà thứ 4 là 1 cây bút khá đẹp do Tuấn tặng . Công nhận Tuấn lịch sự được bao nhiêu thì người yêu của Tuấn là Minh lại biến thái bấy nhiêu . Cái này cũng an ủi Quân phần nào khi bị Minh chọc tức - Anh vội quá nên chỉ mua tặng cho em được mỗi cái này - Nam chia ra chiếc hộp quà vuông vắn cho QuânQuân cười nhìn Nam , có mặt trong buổi sinh nhật của anh như thế này là anh vui rồi . Quà cáp chỉ là phụ thôi !! Thấy hơi mâu thuẫn ở đây !! Anh mở hộp quà cuối cùng ra ...Nụ cười Quân biến mất mà thay vào đó là ánh mắt muốn bóp ngạt Nam . Cuối cùng thì Nam nghĩ gì mà tặng anh mấy chú rối biến thái nào là rối batman , người nhện , superhero . Bộ Nam nghĩ anh hay nói chuyện 1 mình lắm sao ?? Suy đi tính lại thì toàn vật dụng có thể trưng chứ không thể dùng . Rót cuộc mấy người đến tặng quà cho Quân hay muốn dụ anh vào con đường lầy lội bản bựa vậy trời !! Riêng có cây bút của Tuấn với cái đồng hồ của Nhi khá thực tế công thêm cái khăn choàng của Trung nữa , ai như cái đám bá dờ bản bựa kia ...Dù sao anh cũng rất vui khi có thể kết bạn với những người tuyệt vời thế này Tiệc tàn , chỗ ai người nấy về . Quân cũng chờ Nhi về , đứng ở cổng bấm chuông mấy lần mà không ai ra mở cửa . Nhi rút điện thoại gọi cho bà Widel- Con à ...Lúc này mẹ quên dặn con đi nhớ mang chìa khóa . Mẹ với bác giúp việc đi ngày mai mới về - bà Widel bắt máy , thật tình đúng là càng già càng lú mà- Giờ sao ạ ?? - Nhi vẫn bình thường cứ như không vào được nhà là sẽ đi ra công viên ngủ không bằng- Qua bên kí túc xá ngủ chỗ Nguyên đi con ...Mai mẹ về đón - bà Widel chợt nhớ ra còn Nguyên ở kí túc xá - Không được thì qua chỗ Nam ngủ nhé !!- Vâng !! - Nhi nói rồi cúp máy Quân thấy Nhi gọi điện xong thì mới đi ra khỏi xe , tiến gần cô- Sao vậy ??- Chờ tôi đến kí túc xá đi ...Mai mẹ tới đón - Nhi trả lời rồi chui tọt vào xe Vừa đi trên đường Quân vừa nói chuyện với cô- Hay là em qua nhà anh Minh ngủ đi . Bên đó thì Sơn với Nguyên ngủ chung , anh Nam cũng ngủ với Trung rồi mà . Qua đó làm họ hơi ngại đây !!

- Sao cũng được !! - Nhi đáp gọn , thật sự cô đang cố gắng lại tất cả chữ kí ức cứ lúc tới lúc đi làm cô thật sự khó chịu Quân thấy Nhi không nói gì nữa nên lái xe về thẳng nhà Minh . Quân ra khỏi xe bấm chuông thì cửa tự động mở rồi vào đến nhà thì Nhi bước ra khỏi xe đứng ngoài cửa đợi Quân cất xe 2 người bước vào nhà thì thấy Minh với Tuấn 1 người thì quần áo xộc xệch mắt như muốn nói hoa còn người còn lại thì mặt đỏ phừng phừng nắm cổ người kia . Thấy Nhi nên cả 2 chỉnh đốn lại mình rồi ngồi ngay ngắn trên so-phá- Sao em lại đến đây ?? - Minh vuốt lại tóc rồi hất cằm hỏi Nhi mà quên mất cô không nhớ gì nên hành động đó khiến cô khó chịu- Vậy thì em về !!- Nhi đứng dậy nhanh chóng Nghe vậy thì Quân nắm tay Nhi lại còn Minh thì nhanh chóng ngồi xuống ôm luôn chân cô mà hôm nay cô lại mặc váy nên Minh bị Nhi hất ra thẳng cẳng . Minh cố gắng nấn nì cô khi cô cứ nặng nề đòi về- Thôi ...Hồi trước em có thể này đâu ?? Anh có nói cỡ nào em cũng mặt dày ở lại mà ! - Minh bắt đầu trề môi nhìn Nhi - Coi như đợt này là anh xin

em đi !! Nhi nghe thế nên cô cũng ngồi xuống . Nói chuyện được vài phút thì Tuấn phải về nhưng Minh cứ đu lên chân Tuấn không cho cậu về- Anh tránh ra !! Em còn phải về , giáo án còn đầy kia !! - Tuấn cố gắng gỡ Minh ra nhưng anh có vẻ khỏe hơn- Thôi mà !! Ở lại 1 đêm thôi ....Không lẽ anh phải ngủ với Quân nằm lùn kia à ?? -Minh chu môi , 2 mắt long lanh nhìn Tuấn Tuấn nhìn về mặt đó cũng mỉm cười có chút lưỡng lự nhưng cậu đã gạt phăng cái lưỡng lự đó mà đá thẳng Minh ra . Muốn ở lại lắm nhưng còn tập giáo án bên kia chưa soạn xong thì sao cậu có thể yên tâm được : “ Minh à !! Lần này , duy nhất lần này em xem công việc hơn anh thôi !!”

Bạn đang đọc truyện *Cậu Ấy Là Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 39

Mới sáng sớm mà Nhi đã có điện thoại , bản tính lười dù có mất trí cũng không bỏ , cô nói vào điện thoại với giọng nhè nhè , khó chịu- Alo , ai vậy ??- Mẹ nè con ! - bà Widel nghe giọng Nhi thì biết cô đang còn ngủ nên nhẹ giọng trả lờiNhi không những không tỉnh mà còn nhủu mày nói như người say rượu :

- Mẹ nào ?? Tôi làm gì có mẹ ....

- VƯƠNG TRIỆU NHI !! CON DẬY NGAY CHO MẸ ! - đến lúc này thì giọng của sư tử hà đông mới bộc lộ ở bà Widel , nuôi con đến chừng này để nó tự nhận là nó không có mẹ à ?? Không có mẹ thì làm gì có con !!! Nhi nghe tiếng hét vội vàng dụi mắt mới bật dậy nhanh chóng đến nỗi té ra khỏi giường đập đầu vào cánh tủ và bất tỉnh nhân sự , vắng điện thoại ra chỗ khác . Bà Widel nghe tiếng và đập mạnh nên cố gắng nói vào điện thoại với giọng hoảng hốt :

- Con ?? Nhi ?? Con ...Alo ...Nhi ...Nghe mẹ nói gì không Nhi ??Bà có dự cảm là Nhi bị gì đó mà khổ nỗi giờ bà không biết con gái mất trí nhớ của bà đang ở đâu vì lúc bà gọi cho Nguyên với Nam thì cả 2 nói hôm qua không thấy Nhi gọi điện hay qua kí túc xá gì hết Bà Widel bấm máy gọi cho Nguyên và Nam hỏi thử mọi người . Bà ở nhà lo sốt vó trông điện thoại của Nguyên và Nam- Mới sáng sớm mà nhỏ này đi đâu vậy trời ?? - Nguyên vì bị đánh thức giữa chừng nên bức bối , có phần lo lắng cho NhiBấm số gọi cho Minh ....

Sau 1 hồi chuông dài thì Minh ư ơi bắt máy[Gì vậy Nguyên ?? Mới 5h sáng mà em gọi gì vậy ??]

[Có Nhi ở đó không anh ??] - Nguyên gọi với giọng lo lắng , ngồi kế bên Sơn vừa vuốt tóc hần vừa lo lắng[Có ..Anh tưởng hôm qua Nhi gọi cho em rồi chứ ??] - nghe nhắc về Nhi thì Minh mới bắt đầu tỉnh tỉnh[Vậy anh gọi Nhi nói chuyện với em ...Mẹ em gọi nói em tìm ra thì nói em ấy gọi lại cho mẹ !!] - Nguyên nhanh chóng thở phào nhẹ nhõm[Giữ máy nha !]- Minh trèo xuống giường rồi đi tới phòng Nhi Minh gõ cửa mấy lần , gọi mấy lần cũng không thấy Nhi trả lời . Theo quán tính nên Minh mở cửa bước vào . Anh giật mình khi thấy cô nằm sõng soài trên sàn còn điện thoại bị xô ra 1 bên gần đấy , chân thì có dấu hiệu bị kéo xuống Cứ ngỡ Nhi ngủ say quá nên lộn cổ xuống sàn mà vẫn ngủ nên Minh phì cười đến gần và lay Nhi dậy- Nhi ...Dậy ...Nguyên gọi nè !!Cô vẫn im re không nhúc nhích , Minh vẫn cười tưởng cô giả bộ nên tiếp tục lay- Không đùa đâu ...Dậy đi !! Mẹ em gọi kia !!Thấy cô không có động tĩnh , Minh bắt đầu tròng xuống , lay mạnh hơn 2 lần trước- Nhi ! Đừng làm anh sợ ..dậy đi !! Sáng sớm giỡn vậy không vui đâu !! Minh đặt điện thoại mình sang 1 bên rồi nâng Nhi dậy , vỗ nhẹ vào 2 má cô nhưng cô không có phản ứng . Minh chợt nghĩ lại khi thấy có dấu hiệu bất thường vì Nhi không có thói quen cầm điện thoại khi ngủ mà để nó ra xa mình Quân tỉnh dậy vì bên kia anh nghe tiếng ồn . Qua đó thì thấy Nhi bị Minh lay muốn học máu mà không tỉnh nên hoảng hốt chạy lại- Nhi sao vậy anh ??- Anh đâu biết !! Mở cửa vào thì em ấy nằm dưới sàn rồi !! Chắc đưa đi bệnh viện quá !! - Minh nhắc bóng cô lên rồi quay lại nói với Quân - em trả lời Nguyên giúp anh rồi đi cùng với anh !! Nguyên nghe lùm xùm gì bên đó thì chợt nhủu mày nắm tóc Sơn hơi mạnh làm hần cũng mơ màng dậy- Nguyên ...S..Sao giật tóc em ??- Không có gì đâu ...Ngaoan !! Ngủ đi !- Nguyên hơi giật mình khi thấy Sơn thức dậy , anh vội xoa đầu SơnSơn nhanh chóng chìm lại vào giấc ngủ [Nguyên à !! Cậu đến bệnh viện đi !! Nhi bị gì ấy ... Lúc này anh Minh bảo vừa qua gọi đã thấy nằm dưới sàn , gọi mãi không tỉnh] - Quân trả lời nhanh rồi cúp , chạy nhanh xuống nhà Nguyên nghe vậy nhanh chóng lấy áo khoác rồi đóng khê cửa đi luôn . Đến nơi anh lại gọi cho Quân hỏi chỗ của Nhi . Được chỉ nên Nguyên nhanh chóng đến số phòng cần tìm Bước vào thấy Nhi nằm trên giường không có dấu hiệu gì của sự tỉnh dậy vì nghe tiếng động kèm vào đó là 2 con người đang ngồi đó liền quay đầu lại nhìn Nguyên- Bác sĩ bảo sao ?? - Nguyên lấy ghế nhanh chóng ngồi xuống- Bị va đập mạnh nên dẫn tới bất tỉnh !! Chẳng hiểu thế quái nào em ấy lại bị va đập được ?? - Quân nhìn Nhi rồi chep miệng- Thế bao giờ em ấy tỉnh lại - Nguyên lại tiếp tục hỏi- Va đập như vậy thì trong ngày là tỉnh rồi - Minh tiếp luôn Lo cho Nhi cũng đến 6h nên cả 3 đành về nhà chuẩn bị cho công việc của mình để Nhi lại cho các y tá lo liệu . Chuyện này Nguyên tạm thời không nói với bà Widel ~Sau khi tan học ~- Quân ơi !! - Diệu lộ mặt qua cửa sổ lớp sau khi tan học cười hí hỏn- Xin lỗi Diệu nha ! Hôm nay tôi bận rồi - anh còn đang muốn về cho nhanh để thăm Nhi- Kì vậy ...Đi xú thôi rồi về . Diệu ăn ít lắm , không sợ rỗng túi đâu mà !! - Diệu chấp tay năn nỉ Quân Quân cũng lưỡng lự , hậu tạ người ta mà để người ta năn nỉ thì thấy kì lắm . Suy nghĩ 1 chút rồi Quân cũng gật đầu , đi nhanh còn về với Nhi . Vừa đi cả Quân và Diệu đều lướt qua Sơn với Nguyên mà không hay biết vì mãi nói chuyện với nhau và cảnh đó nhanh chóng được gì nhận bởi 1 cô gái tóc đỏ đang đứng trên sân thượng , cô đã tỉnh giữa lúc trong giờ học và nhanh chóng chạy đến đây nhưng chỉ để chứng kiến cái cảnh này Nguyên thấy Quân không để ý đến anh và Sơn vì mãi nói chuyện với cô gái nào đó thì anh cứ nhìn chăm chăm khiến Sơn thấy sợ hãi vì ánh mắt của Nguyên lúc này Sơn cũng thấy vài lần và chỉ duy nhất khi anh muốn điều tra người đó- Cô ấy tên Diệu ...Cũng nổi tiếng trong trường lắm đấy !! - Sơn trả lời cho sự dò xét của Nguyên - hình như Quân với cô ấy là bạn mà thấy 2 người hiếm khi gặp nhau- Bạn sao ?? - Nguyên vẫn nhìn 2 người như sắt thủ rồi khoác vai Sơn đi về hướng ngược lại , anh thoáng thấy 1 người đứng trên ban công và đủ biết người đó là ai nhưng anh vẫn kéo Sơn đi về kí túc xá Quân về nhà soạn sửa nhanh chóng cũng gần 6h tối nên anh vội xỏ giày vì muốn làm cho kịp thời gian . Minh thấy Quân vội vã nên chạy lại- Em làm gì chuẩn bị nhanh thế ?? Tí nữa 2 anh em mình mới đi mà !!- Không ..Khoảng 7h anh ra công viên đón em nhé ...Em có hẹn với bạn trước . Xong việc thì thăm Nhi luôn - Quân vội đứng lên chỉnh lại đồng hồ đeo trên tay- Thế giờ em đi bằng gì ?? - Minh gãi đầu , hôm nay đặt bạn trên Nhi luôn à ?? Chắc có chuyện quan trọng- Taxi ....Bye anh !! 7h , công viên nhé !! - Quân đáp gọn rồi vụt đi Quân vừa đi được khoảng 15 phút thì Minh lại nghe tiếng chuông công . Ngờ Quân về vì quên đồ nên chỉ mở cổng từ xa . Khi nghe tiếng bước chân gần vào nhà thì Minh vẫn ngồi ăn táo không ngoảnh lại nói :

- Đừng nói với anh là đi chơi mà suýt quên ví nhè !! - Ai đi chơi với ai cơ ?? - giọng nữ cất lên đều đều Minh nghe khác giọng nên giật mình quay lại- Nhi ?? Đi ăn với Diệu mà hờ tí Quân lại nhìn đồng hồ . Diệu biết hết mà không nói ra . Đến gần 7h thì Diệu lại cười tươi nói với Quân- Uống nước xong đi dạo xíu rồi về- Đi dạo công viên nhè !! - Quân vội uống hết nước Diệu đưa rồi nhanh chóng đứng dậy , đi dạo công viên là vừa đủ để Minh đến đón Đạo vài vòng thì cũng đến 7h , hôm nay trời có vẻ lạnh mà sao Quân lại chảy mồ hôi chứ ..

- Bye nhé !! Tôi phải đi - Quân nhanh chóng xem đồng hồ rồi tiện vẫy tay chào tạm biệt Diệu

Diệu không nói gì chỉ giăng tay Quân lại , đặt nhanh 1 nụ hôn trên môi Quân Thật bất ngờ là Quân cũng đáp lại nụ hôn của Diệu . Quân không hiểu tại sao mình lại làm vậy , chỉ biết là lúc này không phải là anh . Dù phải hay không phải thì nó cũng đập vào mắt của Nhi khi đi kiểm Quân theo lời Minh nói để cho anh biết cô đã nhớ lại tất cả . Ánh mắt của cô chợt từ vui mừng sang 1 ánh mắt thật ghê rợn Đúng 1 phút thì Quân đã kiểm soát được bản thân mình thì thấy Nhi đang đứng trừng mắt . Thật là 1 ánh mắt khác xa với sự lạnh lùng của cô , ánh mắt của cô khiến cho mọi vật như thể chỉ biết sợ hãi và làm theo ý cô . Nhi không nói gì rồi chạy nhanh đi Quân chạy theo để Diệu đang cảm thấy hối hận vì xài 1 lọ thuốc nhỏ cầm trên tay . Nhi cứ chạy băng sang đường mà không để ý xe cộ . Vừa đúng lúc Nhi đang chạy qua giữ đường cũng là lúc có 1 chiếc xe ô tô chạy quá tốc độ vượt lên “Két.t....tt... ttt....”

Bạn đang đọc truyện *Cậu Ấy Là Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40

- NHL.I..I..I!!! - Quân đứng chôn chân bên lề đường mà hét lên , anh không băng qua đường vì có quá nhiều xe đi như ăn cướp Đúng là cái chớp mắt kinh hoàng khi Nhi vừa nhảy ra khỏi đó . Quân thót tim với cảnh tượng đó , anh cứ tưởng cô sẽ không thoát được chứ ?? Thật may mắn !! Trở lại với với cuộc rượt đuổi giữa Nhi và Quân , cô sau khi thoát khỏi đó thì liền chạy mất dạng còn Quân thì cực khổ sang đường rồi phải tìm kiếm theo bóng dáng của cô . Diệu chạy theo sau Quân hốt hải chạy tới chỗ anh rồi nắm tay anh :

- Diệu...xin lỗi !! Đáng lí ra Diệu không nên cho Quân uống ly nước đó ...Chỉ vì Diệu quá thích Quân nên 1 phút ích kỉ của Diệu đã gây ra hiểu lầm cho Quân ...

Quân không nói gì nhưng anh hất thẳng tay của Diệu ra chỗ khác , anh đang tìm kiếm Nhi để giải thích sự việc vừa nãy chứ không phải ở đây mà nghe Diệu sụt sùi ích với kỉ . Quân chợt thấy loáng thoáng có dáng ai giống cô hình như đi cùng với ai đó nên chạy theo . Cố gắng chạy theo bóng dáng ấy , anh vội vàng nắm tay người đó và nói nguyên 1 tràng :

- Chuyện anh hôn Diệu lúc nãy ..Anh hoàn toàn không có chủ kiến . Lúc đó anh không làm chủ được mình !!

- Ồ ...Bị bắt quả tang thì thẳng nào chẳng nói vậy ! - 1 giọng nam nghe quen quen lên tiếng Quân bây giờ mới ngược lên nhìn người mà anh chụp tay được . Đó không phải Nhi mà là nguyên đi cùng với Sơn , Nguyên với Nhi đã từng nói 2 người thường bị nhận nhầm nếu nhìn từ đằng sau vào buổi tối nếu không nhìn kĩ . Nguyên bây giờ mặt xạm ngợt nhìn Quân , nếu hôm nay không rù Sơn đi dạo thì làm gì có vụ Quân nhận nhầm người để Nguyên được nghe chính miệng Quân tự thú như vậy Hết em rồi đến anh hiểu lầm cộng thêm thằng bạn thân đang ở bên cạnh cũng nhũn mỳ tò về không hài lòng với Quân- Nguyên à !! Sơn à !! Tôi nói thật mà sao hai người nhìn tôi kì vậy ??- Buông ra ....Em tôi mà có chuyện gì thì cậu liệu hồn với tôi đây !! - Nguyên hậm hực nhìn Quân rồi kéo Sơn đi , tiện tay lôi điện thoại ra gọi cho ai đó Quân hụt hẫng nhìn 2 người bước đi . Sơn có ngoảnh lại nhìn Quân nửa thất vọng nửa buồn phiền , hẳn nghĩ Quân không phải là loại người lãng nhăng như thế , chắc chắn phải có điều gì uẩn khúc . Quân trở lại với cuộc tìm kiếm của mình nhưng kết quả bằng 0

Mệt mỏi , anh lại quay về nhà Minh . Vừa nghe tiếng chuông cửa thì Minh chạy vọt ra thẳng ra ngoài cổng , giọng hốt hải :

- Quân ..Em về rồi !! Hai đứa có chuyện gì mà Nhi vừa về đây phá hết đồ đạc của em rồi lại lấy moto chạy đi đâu rồi ...

- Hà ?? Em ấy lấy xe đi đâu cơ ?? - Quân bình tĩnh luôn , đáng lí ra anh phải nghĩ nên chạy về nhà Minh sớm hơn chứ- Lúc nãy em đi được 15 phút thì Nhi đến rồi hỏi anh là em ở đâu rồi em ấy đi kiểm . Lúc về tính hỏi em đâu thì em ấy chạy lên nhà lấy đồ của em cái thì xé cái thì ném . Và khi anh hỏi thì em ấy nói đáng lí ra em ấy nên chết rồi mới phải - Minh nhớ lại cảnh tượng kinh hoàng lúc nãy , Nhi có vẻ phá phách rồi nờ 1 nụ cười không tiếng với Minh khiến anh rợn da gà Nghe xong Quân chạy đi luôn khiến Minh hoang mang . Quân bắt taxi chạy tới thẳng nhà của Nhi . Bà giúp việc ra mở cửa cho Quân , anh lễ phép chào hỏi rồi đi nhanh vào nhà . Bà Widel ngồi ngay phòng khách , anh cúi đầu chào rồi hỏi nhanh- Cô ơi ..Nhi về chưa ạ ??- Ừa ..Lúc nãy Nhi vừa gọi điện nói là đi gặp cháu mà . Hay 2 đứa giận hờn vu vơ đây - bà Widel quả thật chưa biết gì hết nên cười rồi đùa- Dạ ..Vậy cháu chào cô ạ .- Quân nhanh chóng về nhà Tất cả những nơi anh có thể tìm anh đều đã tới nhưng không có Nhi . Giờ ngồi dưới phòng khách mà tâm trạng anh không ổn chút nào : “ Rốt cuộc em đã đi đâu vậy ??” . Câu hỏi đó đã đeo bám Quân cả tuần nay . Anh cố gắng đi tìm Nhi để giải thích nhưng cô không tới trường , điện thoại không liên lạc được , cộng thêm rằng anh không thể nào tới gần Nguyên để hỏi chuyện Suốt 1 tuần Quân phờ phạc cả đi . Bước trên con đường dài mà anh cảm thấy mình thật giống như đồ bỏ đi . Đang lơ đãng ở đâu trên mây bỗng tay Quân bị ai kéo đi rất nhanh khiến anh không kịp phản ứng , kéo anh đến chỗ dãn ít người và thanh vắng

- Này ...Bỏ tôi ra ..- thấy người đó bịt kín từ chân đến mặt thì Quân vội giật tay ra nhưng không được- Chán đời thì kiếm chỗ nào vui về chứ em trai ...- người đó mở lớp khẩu trang để lộ bản mặt yêu râu xanh Quân giật mình khi chợt nhận ra chỗ này bãi đất trống chỉ toàn cỏ với cây . Dùng hết sức đánh đập nhưng tên yêu râu cũng không phải dạng vừa mà khóa hết đòn tất công của Quân- Thấy em đẹp trai , trắng trẻo nên anh muốn giỡn vui 1 xíu mà - tên đó lại nở nụ cười dâm dăng- Có khi mới cho ông giỡn ...Buông ra !! - Quân bắt đầu kiệt sức với cái tên điên này , số anh là số gì ấy , điện thoại

thì hết pin rồi mà bây giờ chỗ này không có ai thì phải làm sao

Thấy Quân đuổi rồi thì tên đó liền giờ trò sờ soạng . Quân giật mình nhưng không sức chống cự ... Đến lúc tuyệt vọng thì đột nhiên Nguyên từ đâu chạy đến đập cho tên đó 1 trận lên bờ xuống ruộng , ánh mắt thật đáng sợ ... Mà hình như đó không phải Nguyên ... Quân chỉ biết ngồi đó thở dốc vì suýt tí nữa thì ...

Còn tên kia sau khi bị đập đến nổi máu me be bết , rên rĩ cầu xin nhưng hình như người giống Nguyên đó không có dấu hiệu dừng lại . Quân lấy lại được tinh thần thì lúc đó mới quan tâm đến 2 người kia . Anh thấy tên đó như sắp chết vì không còn thấy phản kháng gì nữa nên bật dậy giằng 2 hai người ra - Sao ngăn em ?? Để em đập chết hần cho hần khỏi đi làm bây nữa !! Em mà không đến thì sao hả ?? - thấy mình bị kéo ra thì lúc này người đó mới cất tiếng .. chính là Nhi , cô đã cắt phẳng mái tóc dài của mình nên nhìn giống Nguyên là phải- Tha cho hần đi ... Hần thôi thóp rồi , hần không dám nữa đâu ....- Quân kéo Nhi đi ra khỏi chỗ đó , mặc kệ hần có ra sao , đằng nào thì hần cũng đáng bị như thế. Thật , cả tuần nay Nhi không đến trường , không về nhà mà đang ở 1 khách sạn gần đó , lúc nào tan học mà thấy Quân đi loang quanh là cô lại lò dò đi theo . Tự nhiên lúc này đang ghé vào tiệm kia mua chai nước uống cho đỡ khát , quay ra thấy Quân bị ai lôi đi nên vội vàng chạy theo mới cứu được anh Hết Quân lôi Nhi đi giờ đến cô lôi anh . Nhi kéo anh thẳng đến cái khách sạn mà cô đang cư ngụ . Quân đứng nhìn căn phòng của cô , còn cô lo lột bỏ hết áo khoác đến mấy thứ rườm rà . Anh chợt quay lại nói với Nhi- Cái đó không phải anh làm ... do Diệu thuốc anh ... Em phải tin anh ....- Im đi - Nhi đang mặc đồng phục của nam sinh liền quay qua tháo cả vạt rồi nhìn Quân với con mắt vô hồn - Em ghét nghe giải thích vô nghĩa lắm Nhi giằng tay Quân kéo thẳng xuống giường . Quân đang hoang mang không biết cô tính làm gì nữa ... Anh thật sự hoảng- E.E ... Em tính làm gì vậy ??- Làm gì là làm gì ?? - Nhi ép Quân xuống giường , cô nhướn 1 bên chân mày lên cười cười nhếch mép nham hiểm , cô tự tay tháo 1 cúc áo của mình - Đồ của mình là phải ăn trước chứ - cô nói khê vào tai Quân

~ Sáng hôm sau ~ Nắng chiếu qua cửa sổ , quần áo của Quân bị vứt dưới sàn chưa ai cầm lên . Trên giường có có 1 giọt máu đỏ ... Quân bị ánh sáng chiếu vào mắt nên vội vàng tỉnh giấc . Anh nhìn thấy quần áo của mình đang nằm trên sàn nên đầu óc hoang mang .. Hôm qua cả 2 không say xin , không thuốc phải không nhỉ ?? Đó là thật ..... Anh đây rồi , quần áo đây rồi nhưng còn Nhi và quần áo của cô đâu ?? Vội nhìn xung quanh nhưng hình như đồ đạc của cô đã bị dọn sạch . Anh vội vàng tắm rửa rồi mặc lại quần áo và nhanh chóng đi tìm Nhi , vừa xuống đến quầy lễ tân thì chị tiếp tân cười rồi gọi Quân lại , giờ ra tắm ảnh của Quân- Quý khách ở phòng VIP 2412 phải không ạ ??- Dạ - anh nhớ được số phòng do nhìn lướt qua - Có chuyện gì ạ ??- Cô gái thuê phòng đã trả phòng và có gửi lại với quý khách bức thư này ạ - chị tiếp tân cười , đưa cho Quân bức thư kèm luôn cả ảnh của anh

Bạn đang đọc truyện *Cậu Ấy Là Của Tôi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 41

Nhanh chóng rời khỏi đó . Anh cũng nhanh chóng xé bao thư ra . Ở trong chỉ có 1 tờ giấy trắng . Gọi điện thì không bắt máy , anh cũng gọi cho Nam để tìm kiếm Nhi , đối với anh thì Nam là người duy nhất anh có thể nhờ nhưng câu trả lời là- Nhi qua Mi từ sáng sớm rồi ... Sáng nay , cả đám vừa tiễn em ấy mà !! Em ấy còn bảo hôm qua tạm biệt em rồi mà !! Tại sao chứ ? Nhi không nói gì mà tự động biến mất thế ?? Rốt cuộc là do chuyện đó sao ? Sao cô không tin anh cơ chứ ?? Chạy thẳng đến kí túc xá . Người anh thấy đầu tiên là Nguyên đang đi bộ ra ngoài , nhanh chân chạy đến chỗ Nguyên , Quân nắm cổ áo nguyên rồi thét- Tại sao ?? Tại sao em ấy lại bỏ đi- Sao hả ?? Em ấy không rảnh để ở lại đây nhìn 2 người âu yếm nhau đâu ... À ... Em ấy còn mong 2 người mau chóng cưới nhau đấy ...- Nguyên cười khích , để mặc cho Quân nắm áo mình- Tôi nói rồi !! Diệu với tôi chỉ là bạn ... Đó là do thuốc của Diệu mà ... Chỉ hôn thôi mà em ấy có cần phải làm thế không ?? - Quân bắt đầu không kiềm chế được nước mắt Nguyên cũng giống Nhi , dù có giải thích cỡ nào vẫn không bao giờ cho qua những chuyện mình đã chứng kiến . Tuy có hơi bạo thủ nhưng biết sao được ... Liệu Quân có thể quay ngược thời gian để mình uống cái ly nước ngu ngốc đó sao ? - Tự lo cho bản thân đi ! Và đừng nghĩ tới chuyện qua đó kiếm Nhi vì cậu càng tìm thì em ấy càng trốn - Nguyên thờ dãi gỡ tay Quân ra và bước đi Quân cảm tưởng như nền đất dưới chân mình giờ thành cái hồ đen không đáy đang hút anh xuống và những kỉ niệm của Nhi với anh cứ như mảnh gương vỡ ra từng mảnh trong cái hố đen đó Quân lại chạy nhanh về nhà của Minh rồi trốn thẳng lên phòng , chỉ biết gào thét trong nước mắt và âm thầm . Minh cũng đã biết chuyện nhưng không biết gì với Quân nên đành để Quân trong phòng gào thét Anh cố gắng ngăn nước mắt ngừng rơi nhưng điều đó là không thể . Nhi dường như đã biến mất khỏi cuộc đời anh . cô thật tàn nhẫn khi không thèm nghe những lời giải thích của anh mà còn khiến trái tim anh rỉ máu : “ Nhi à ... Em thật tàn nhẫn với anh ... ” Quân tự nhốt mình trong phòng suốt 3 ngày liền chẳng thèm ăn uống hay quan tâm tới Minh đang ở ngoài khuyên Quân . Anh trở nên gầy guộc , xanh xao đi nhiều . Quân khóc chán , thì chuyện sang im lặng mở điện thoại nhìn lại những tấm ảnh của anh với Nhi Minh ở ngoài sốt ruột . Anh thấy 2 đứa đều sai mà !! Nhi thì không chịu nghe lời của Quân rồi đừng đừng bỏ đi còn Quân thì ngu lắm mới không biết con bạn gì gì đó có tình ý với mình mà suốt ngày cứ sát rập với nhua để rồi gây nên cơ sự này . Bực mình không biết làm sao nên Minh liền hét vào phòng- Nhi thế nào cũng vác cái mặt về đây cho coi ... Em lo mà sống tốt rồi chờ nó tự lò đầu ra đi !! Sao lúc nào Minh cũng là người nói ra mấy cái ý nghĩ mà Quân chưa bao giờ nghĩ tới . Phải , cô chắc chắn sẽ quay lại mà ... Nếu chờ lâu quá thì Quân cũng có thể lục tung tất cả mọi nơi để tìm ra cô thôi !! Có lẽ anh đã quá yêu cô rồi !! 1 tuần sau Quân đi học bình thường , vẫn cười nói vui vẻ với mọi người . Duy nhất có Nguyên là Quân chưa nói chuyện lại được , anh cũng không biết phải bắt đầu từ đâu khiến cho mỗi lần cuộc trò chuyện của cả đám hay rơi vào tình trạng không khí im ắng Thời gian cũng trôi được hơn 1 tháng- Quân !! - đường trở về kí túc xá khá vắng vẻ nên Nguyên gọi Quân- Hà ? - Quân cứ ngỡ là Nguyên chịu nói chuyện lại với mình nên quay đầu lại cười- c..Cậu...S...sao..Cậu..đám ?? - Nguyên chạy đến bên Quân , bóp chặt 2 bả vai anh rồi nghiêng rặng - Nếu tôi không hứa với Nhi thì tôi đã giết cậu ngay tại đây rồi

Nguyên nói rồi thất thần bỏ đi để lại Quân chẳng hiểu mô tê gì sất . Cái gì mà hứa ?? Cái gì mà giết ?? Rốt cuộc chuyện đó vẫn hằn lại trong tâm trí của 1 người anh trai thương em gái đến nỗi ám ảnh luôn sao ?? Quân vừa thấy Nguyên là 1 người có tình cảm thật sâu sắc và cũng chính điều đó mà anh vừa cảm thấy Nguyên là 1 con người khá đáng sợ Cũng vào thời điểm đó mà ông Hùng gặp tai nạn giao thông và trong tình trạng hôn mê nên Nam và Nguyên phải qua Mi để lo việc nhà lẫn tập đoàn họ Vương . Trong lúc tiễn 2 người ra sân bay thì Sơn là cái người khóc nhiều nhất và Trung là người ăn vạ kinh hoàng- Anh sẽ trở lại phải không ?? - Sơn không biết mình lại có lúc yếu đuối như thế này , hần tưởng tượng đến cái cảm giác không được để mình bắt nạt , ăn cần với mình , cảm giác cô đơn xâm chiếm lấy hần thật khó chịu làm sao- Ngốc quá đi !! Anh sẽ về với em sớm nhất có thể .. Và sẽ cho

em hưởng hoang lạc - thật tình , Nguyên chẳng bao giờ nghiêm túc nổi , trong cái khung cảnh lãng mạn sụi sụi mà anh cũng phá cho bằng được Riêng Nam còn khổ hơn là Trung cứ bám víu lấy anh không cho anh đi- Này ! Anh qua đó để phụ gia đình chứ có phải ngoại tình đâu !! Thả ra đi , anh sẽ gọi điện cho em đều đều mà- Đều đều là 1 năm 1 lần ấy hả ?? Em không biết đâu , anh ở đây đi ..Nguyên về là được rồi - Trung vẫn cứ bám vào người Nam không cho đi- Ngày nào cũng gọi ...nếu 1 ngày không gọi thì em muốn gì cũng được - Nam xoa đầu Trung , khác với Sơn đang khóc sụi sụi thì Trung có vẻ tỉnh người hơn hẳn - Và học hành không tốt thì đừng có trách anh !! Nghe đến đây thì Trung thả Nam ra đồng thời lè lưỡi với Nam. Máy bay cất cánh , Trung , Sơn , Quân , Minh giờ chỉ nhìn theo máy bay ấy . Thật chẳng biết tương lai không biết mỗi đứa có 1 nơi không nữa Cũng được 1 năm kể từ ngày Nguyên với Nam đi Mỹ . Hai người qua đó có vẻ rất thành thạo xoi nước hay sao mà trong giờ học của Trung với Sơn đều nhá máy gọi điện làm Trung thì bị thu điện thoại còn Sơn chỉ muốn vút luôn cái điện thoại đó . Tiện luôn thì Trung chuyển lên lớp 12S2 còn Sơn thì đang học đại học

Minh với Tuấn vẫn đang trên đà tiến triển , bây giờ Tuấn đã lui về quản lí 1 chi nhánh lớn trong hệ thống tập đoàn của ba mẹ mình để mai mốt còn phải kế nhiệm . Riêng Minh thì mở 1 chuỗi nhà hàng , quán bar , nói thật chứ mấy cái đó Minh làm rai rác để tiện qua thăm Tuấn thôi- Này !! Nếu được thì tháng sau anh sẽ qua nhà em nhé ?? - bây giờ cả hai đang ngồi trong phòng làm việc của Tuấn- Cái gì ?? E..Em chưa muốn kết hôn đâu ...Em còn trẻ mà - Tuấn đỏ mặt nhìn Nam ngồi chễm chệ trên ghế sofa kia mà hết muốn nhìn mấy cái hộp đồng trên bàn- Anh có nói là sẽ kết hôn đâu ...Anh chỉ muốn công khai với ba mẹ của em là 2 đứa đang yêu nhau thôi - Minh chợt bật dậy - Mà thế mới biết hình như em vừa thêm 1 nếp nhăn kia !! Già rồi , cười sớm đi thôi !!

- Hai đứa không cần phải giấu nữa ...Ba mẹ biết hết rồi !! - bà Ngọc từ đâu bước vào cũng với chồng mình - Hai đứa chia tay đi !

- Mẹ !! S..Sao mẹ ....- Tuấn nghe như sét đánh bên tai , chưa bao giờ cậu lại nghe mẹ ra lệnh cấm cản như vậy Bà Ngọc nhìn qua Minh , nhìn lên rồi lại nhìn xuống rồi chỉ vào Minh và nói :- Tôi cấm cậu không được đến gần con trai tôi nữa !! Tôi cho 2 đứa gần bên nhau cả 2 năm rồi !! Minh vẫn đứng đấy , anh đang suy nghĩ điều gì đó . Tuấn đến bên Minh che chắn cho anh rồi quay lại với ba mẹ mình . Ông Phong trước giờ vẫn luôn bên Tuấn nên Tuấn cầu cứu ông- Ba ...Ba ủng hộ con mà , phải không ??- Ba hoàn toàn phản đối ...Con là đứa con duy nhất của ba mẹ mà ...Con phải cưới vợ để nối dõi tông đường . Riêng chuyện này ba sẽ không bao giờ chấp nhận - ông Phong phản đối kịch liệt- Thời này là thời nào rồi mà ba mẹ còn quan tâm đến chuyện này , kì thị đồng tính là sao ?? Con đồng tính đấy , con mãi mãi không thích phụ nữ . Người này là người duy nhất con yêu ..Và con muốn cưới anh ấy ..À nhầm ...Muốn được gần cho anh ấy - Tuấn ôm chặt lấy Minh , khỏe mặt cậu đã ngăn lệ Không khí trong căn phòng chợt im đi hẳn , Tuấn không thể hiểu tại sao ba mẹ mình lại không ủng hộ mình cơ chứ ?? Họ từng dạy cậu yêu ai cũng được miễn là 2 đứa thật lòng với nhau thì họ sẽ không ngăn cản bất kể người đó là ai , không quan tâm đến xuất thân của người đó .. Nhưng giờ thì sao chứ ?? Tuấn yêu Minh , và Minh cũng yêu Tuấn , tại sao họ lại cấm cản chứ ..Tuấn không thể hiểu - Cậu kia ....Con tôi là phải lấy vợ chứ không phải bị cái thể loại như cậu lấy về ..Tôi sẽ không bao giờ chấp nhận chuyện 2 đứa kết hôn - ông Phong cau mày , có vẻ chuyện sẽ căng thẳng hơn- Tuấn à ! - Minh xoay người Tuấn lại về phía mình . Mặt Minh chợt khác hẳn mọi ngày , không cau có , không có biểu hiện gì của cảm xúc - Anh nghĩ chúng ta chia tay tại đây !!

Bạn đang đọc truyện *Cậu Ấy Là Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42

“Rắc” tiếng trong lòng Tuấn như mảnh gương phản chiếu hình ảnh của Minh giờ đang nứt dần và vỡ tan . Người luôn nói sẽ bảo vệ cậu , sẽ ở bên cậu dù có chuyện gì nhưng giờ chỉ vì ba mẹ cậu cấm cản mà buông dễ dàng vậy sao ?? Cậu không tin được !!

- Ừ thì chia tay !! - Tuấn để 2 hàng lệ chảy dài trên khuôn mặt trắng trẻo của cậu rồi nhếch môi với Minh Minh dần bước ra khỏi cửa , rồi vờn vai như vừa làm gì đó rất mệt mỏi mà mới được giải thoát- Chia tay tại đây và tháng sau chúng ta đi làm thiệp cưới nhé !! - Minh nói nhanh rồi chuẩn ra ngoài Tuấn ngơ ngác quay đầu lại nhìn bà Ngọc với ông Phong đang ngồi xuống sofa nhe răng cười với nhau- Chuyện này là sao vậy ba mẹ ??- Thì Minh từ nửa năm trước đã đến nhà nói chuyện với ba mẹ về chuyện 2 đứa . Rồi tháng trước Minh muốn cưới con nhưng biết là con sẽ vì ham chơi nên sẽ không đồng ý ...Người ta đã 26 tuổi rồi nên con cũng phải về làm vợ người ta đi chứ - Bà Ngọc chẹp miệng rồi cùng chồng phui mông đi về

What the. ....! Ô thế hóa ra nãy giờ cả 3 đóng kịch lừa cậu à ?? Hóa ra nãy giờ cậu tự muốn gả cho Minh à ?? Và cái đáng nhất là ông Minh chưa cầu hôn mà có được cậu sao ?? Cuộc đời thật không công bằng !!

- ĐỒ CHẾT DẤM TÊN MINH !! - Cậu gào thét mặc kệ cho có ai nghe thấy Thế nào 2 tháng nữa cả đám kia sẽ nhận được thiệp cưới thôi Còn Quân ?? Anh đang học ngành thiết kế ..Tiện đây thì anh cũng được biết tới là con của nhà thiết kế nổi tiếng . Quân cũng giấu kĩ lắm kể cả học bạ cũng bảo mật , không nói cho ai biết kể cả Sơn mà không hiểu sao nó vẫn bị khai ra . Đúng thật là không có gì giấu nổi ...Cái kim trong bọc có ngày lòi ra thôi !

Từ đó anh cũng bị gái bám khá nhiều từ cuồng điên đại cái gia sản nhà anh đến thật lòng nhất anh cũng từ chối sạch trơn . Anh còn phải đợi người đang cách anh nửa vòng Trái Đất kia mà “ Rốt cuộc bao giờ em mới quay về đây ??” - Quân ngắm nhìn bầu trời mà suy nghĩ về Nhi , đúng thật đã yêu sâu đậm rồi thì đâu dứt ra được .

- Ê Quân ...Cậu ngắm gì ngoài đó vậy ?? - 1 cậu bạn cùng lớp gần bên Quân bỗng nói khe khẽ

- Trời đẹp nên ngắm ...- Quân chợt tỉnh ra và ý thức rằng mình đang ở giảng đường- Không ngờ người như cậu mà cũng biết trời đẹp là gì !! - cậu bạn liền cười tươi Quân vội gãi đầu rồi nhủ mảy mai :

- Bộ nhìn tôi vô tâm lắm sao ?? Như học trúng điểm của cậu bạn ấy nên cậu ta liền lấy sách dựng lên rồi khom người xuống , mắt láo liên đủ kiểu rồi vẩy tay ra hiệu cho Quân ghé vào chung . Nhận tiện thì cậu bạn thú vị ấy cùng tên với Minh nhưng để không bị lẫn với tên Minh kia nên Quân thường gọi

cậu ta là Jen , nghe hơi giống con gái nhưng thôi cũng kệ

- Cậu nhớ hôm thứ 2 đầu tuần có cô bạn trong trường lêu đẹo theo cậu không ?? - Jen mắt mở to nhìn Quân- À ...Nhớ rồi ! - Quân gật đầu nhớ ra thân hình của cô bạn mà Jen đang nhắc đến- Cậu nhớ lúc đó cô ấy còn cầm theo 1 túi đựng đồ được quấn kín không ??- Không rõ nữa - Quân ráng nhớ nhưng chỉ nhớ được cái dáng là may mắn lắm rồi Jen vội thờ dài . Ngày đầu tiên Quân với Jen gặp nhau thì anh chỉ âm ỉ cho qua chuyện nhưng rồi do Jen nói quá nhiều nên cũng khiến Quân phải để ý . Chẳng biết sao nhưng Quân với Jen liên tiếp bắt cặp với nhau trong bài tập theo cặp , chắc do duyên . Jen cũng gần hiểu tính Quân nên thừa biết anh sẽ nhớ dáng nhưng chẳng bao giờ nhớ chi tiết cái gì đặc biệt là về con gái . Lúc đầu cậu tưởng Quân thích con trai cơ ...nhưng về sau thì cậu thấy màn hình của Quân có đề hình chụp chung với 1 người con gái khá đẹp nên nghĩ rằng Quân đã có bạn gái mới lạnh lùng như vậy - Cậu là người đầu tiên được cô ấy làm cơm cho ăn đấy !!- Jen lại tiếp tục câu chuyện- Tôi đâu thấy hộp cơm nào đâu ?? - Quân vẫn thật thà trả lời , anh còn chẳng biết danh tính cô gái đó- Cô ấy từ Nhật sang đây !! Cả trường ai cũng biết cô ấy kết cậu ....Ngày nào cũng mang cơm tới nhưng chẳng bao giờ dám đưa ...Biết vì sao không ?? - Jen bắt đầu giải thích

- Sao ?? - Quân không phải vì rung động mà vì bản tính bà 8 của anh đã trời dấy nên rất nhập tâm vào câu chuyện Jen thấy Quân bắt đầu tò mò , tính kẻ nhưng chợt có mấy người ngồi gần nhìn như thể ăn hết đất của họ vì quá ồn ào nên Jen cứng họng . Quân chợt thấy thế liền dậm 1 phát bên má và 1 phát vào bụng Jen

- A...Đau quá !! - Jen la lên làm cả lớp ngưng hoạt độngChưa kịp mắng Quân thì đã bị anh ân cần đến nỗi cảm nhận được sát khí- Cậu bị đau à ?? Để tôi đưa cậu xuống phòng y tế !! - Quân vờ dờ Jen dậy rồi xin phép giáo viên Vừa ra khỏi lớp thì Quân ném luôn Jen sang 1 bên . Jen vừa chỉnh lại cái hàm yêu dấu của mình vừa nằng nặc khe khẽ

- Đám đau vừa thôi chứ !!- Tôi xin lỗi nhưng vì cú đấm đó tôi với cậu được nghỉ 1 buổi còn gì !! Ra sau trường đi !! - Quân khoác vai cười với Jen Quân mau thêm ít đồ ăn nhẹ rồi cả 2 chuẩn ra bãi cỏ sau trường nằm chinh ỉnh ở đó , Jen cũng bắt đầu kể tiếp câu chuyện đang dở- Quân à ...cậu không biết chứ ai trong trường này cũng đều thấy cậu rất lạnh lùng . Có tin đồn rằng cậu từng đánh nhau với 1 đám con gái và để lại cho họ đầy thương tích ghê gớm . Cô ấy cũng nghe tin đồn đó ...Thích cậu nhưng sợ làm phiền cậu và cậu đánh cô ấy đấy .....

Quân đang gặm miếng bánh mì chợt nghe hết câu chuyện liền bị nghẹn- Khụ. Khụ. ....N..ước..!! - Quân bị nghẹn tới nỗi không thể tự lấy chai nước nên Jen phải hót hải lấy giùm- Ăn uống kiểu gì vậy ?? - Jen vỗ lưng cho thức ăn xuôi xuống , có khi nào đánh trúng ý rồi không taKhi lấy được bình tĩnh thì Quân mới nói :

- Đúng thật là hồi đó có đánh con gái nhưng bọn đó cũng đâu phải dạng vừa . Hơn 30 đứa có gây gộc lẫn dao chỉ để đánh Nhi thôi ...Đánh đến cái nỗi em ấy không đi học được suốt cả tuần . Tôi cùng với mấy người bạn cũng thấy sợ rồi cho chúng 1 chuyến đến trường cải tạo thôi !! - Quân vừa nói vừa nhìn trời xanh , nhớ lại cái ngày hôm đó Jen nghe Quân kể chợt nghe thấy anh vô tình nhắc tới tên 1 người nên anh đoán đó là bạn gái của Quân- Nhi mà cậu vừa nhắc tới có phải bạn gái cậu không ??- Ừ ...- Quân trả lời nho nhỏ- Sao tôi không bao giờ thấy cô ấy - Jen bắt đầu dò la thám thính- Cô ấy ở bên Mĩ rồi ...Cô ấy sẽ về sớm thôi !! - Quân lại tiếp tục ngắm trời , lòng mang 1 niềm tin vững vàng - Cô nghe thấy rồi đấy .....Bỏ cậu ấy đi , kiếm cho mình 1 người tốt hơn đi - Jen chợt nằm xuống và nói toĐột nhiên từ gốc cây bang có bóng dáng 1 người con gái hiện ra ...

- Vậy hộp cơm này là hộp cơm cuối cùng tôi làm cho Quân với sự ngưỡng mộ chứ không phải vì có tình cảm với anh ấy !! - cô gái trắng trẻo , xinh xắn tiến tới chỗ Quân với Jen , chia hộp cơm nhỏ nhắn trước mặt Quân- Em cảm về đi ...Tôi không nhận vì bất cứ lí do nào đâu - Quân bật người dậy , ánh mắt anh bỗng trở nên lạnh lẽo- Nhưng ...- cô gái đó bắt đầu thấy sợ sệt- Không nhưng nhĩ gì hết ...Tìm cho mình người khác đi - Quân lại nằm xuống , tay gác lên che hết mắt anh Cô gái cầm hộp cơm chạy thật lẹ . Lúc này Jen mới bật dậy nhìn theo cô gái đó rồi lại quay qua Quân- Tàn nhẫn quá đấy !!- Không nên gieo cho cô ấy niềm hi vọng nào hết - Quân ngồi dậy , đối mặt với Jen - Bộ tôi nói gì sai sao ?? - Quân ghé sát mặt vào khuôn mặt đang nhăn nhó của Jen , tay Quân nâng cằm Jen lên Cứ mỗi lần mà Jen ý kiến ý cò gì là Quân cũng dùng chiêu này . Không biết vì sao nhưng Quân mà làm thế này thì y như rằng bản tính dã thú của Jen lại nổi lên . Jen đã bỏ vào lớp để mặc cái bản mặt sưng vù của Quân đang nằm ngấm trời mây kia- Vương Triệu Nhi ...Anh đang đếm ngược từng ngày chờ em về đấy !!

Bạn đang đọc truyện *Cậu Ấy Là Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 43

2 tháng không hiểu sao khá nhanh , thiệp cưới cũng đến tay của Quân , Trung , Sơn . 3 người chỉ biết há hốc miệng khi thấy tấm thiệp đỏ chói trên tay là của Minh với Tuấn . Công nhận ghê thiệt , chưa gì đã thấy cưới rồi Cả 3 vận đồ thật đẹp để đến lễ cưới của Minh và Tuấn , cái hôn cảnh Tuấn đội tóc giả mặc váy là thấy buồn cười không nhịn nổi tại Tuấn cứ vừa cười vừa gãi đầu sột soạt cứ như có ngàn con chấy trên đầu . Sơn và Trung nhìn 2 người hạnh phúc mà thèm lắm cái ôm của người mình thương đang ở phương xa - Làm lễ cưới nhanh nào ....- chợt phía sau Trung cất lên giọng trầm âm áp nghe đối quen thuộc

- Lè lẹ để được nâng li chúc phúc nào !! - phía sau Sơn cũng có cái giọng ngổ ngáo quen thuộc lắmCả 2 đều quay lại , nước mắt tự nhiên chảy ra mà không kiểm soát được . Nam với Nguyên bằng xương bằng thịt đây chứ đâu ....2 người ấy đã thật sự trở về rồi!!

- Nguyên !! - Sơn chạy đến đánh vào người Nguyên như muốn dồn hết tất cả sức lực vào người anh- Xạo nè ...Dám nói là không về hả?? - Trung nhảy chồm lên ôm Nam , cắn nhẹ vào tai Nam mới ghê chứ- Ừa ?? Mấy đứa dự tiệc cưới của anh hay là tiệc đoàn tụ vậy ?? - Minh háng giọng rồi cười , do anh gọi 2 tên quý này về chứ đâu . Lúc đầu 2 tên này cũng chỉ chúc mừng rồi lảng chuyện nhưng vì Minh hăm dọa sẽ nói Sơn với Trung là 2 người ở bên đó ngoại tình nên không về .....Và thế là 2 chàng xách mông về đây . Làm giá vậy thôi chứ 2 người cũng ham về gặp người yêu của mình lắm!! Lễ cưới

đơn giản, chỉ có đám ba người trong họ hàng 2 bên và đám nhí nhỏ kia nhưng nó vẫn rất chan chứa tình yêu và đầy sự chúc phúc của mọi người. Vậy là quá đủ đối với Minh và Tuấn. Và cuối cùng cũng đến lúc tàn tiệc, Tuấn lên xe hoa cùng Minh đi hưởng tuần trăng mật ở Đà Lạt. Bà Ngọc chăm nước mắt hạnh phúc, bà thấy con trai mình đã trưởng thành, đã tìm thấy 1 nửa của mình cho dù người đó là con trai thì bà vẫn rất vui. Về phía gia đình của họ Trương bên kia thì sau khi Minh cưới Tuấn thì nhìn chăm chăm vào Sơn cười nham hiểm. Họ khá thoải mái trong chuyện 2 người cùng giới yêu nhau... Họ cũng giống như ông Phong, bà Ngọc luôn muốn con cái mình tìm thấy bến đỗ đời mình chứ không nhất thiết phải theo quy tắc xã hội cũ. Sau khi dự đám cưới của Tuấn với Minh xong thì Nam với Trung là người chuẩn sớm nhất, chẳng biết đi đâu nhưng có vẻ là đi hâm nóng tình cảm hay hỏi han nhau ấy mà!! Còn Quân thì rào bước chậm rãi ra về, kể từ lúc mà Nhi đi được khoảng nửa năm anh có vẻ trầm lặng hơn hẳn, không nói gì nhiều với người lạ đặc biệt là phái nữ - Quân này!! - Nguyên gọi với rồi chạy theo Quân khi Sơn còn đang lơ ngơ không biết Nguyên đã đi đâu- Gì?? - bây giờ Quân mới có dịp nói chuyện với Nguyên, có vẻ Nguyên đã bỏ qua chuyện đó - Cậu còn giữ bức thư của Nhi đúng không?? Nếu còn thì đọc nó đi... Nếu vứt rồi thì thôi!! - Nguyên nói nhanh rồi chạy lại đến chỗ Sơn kéo hẳn đi luôn Quân ngăn ngại. Bức thư gì?? Ý Nguyên đang nói về cái bức thư trắng mà Nhi đã gửi cho lễ tân hôm ở khách sạn đó sao?? Rõ ràng nó có đọc được đâu... Mà dù có đọc được hay không thì anh đã cất trong 1 chiếc hộp rồi giấu nó ở đâu đó trong nhà mình

Cứ cho tình cờ đi!! Đùng tối hôm đó thì nhà mất điện tối thui nhưng Quân vẫn rọi đèn pin tìm kiếm chiếc hộp ấy. Anh giấu kĩ quá nên anh cũng chẳng biết nó ở đâu luôn!! Thấy lục đục nên mẹ Quân nói to:

- Tìm gì thì để có điện rồi tìm đi con!! Tối thế này sao tìm??- Cứ kệ con... Tìm xú nữa thôi mà mẹ - Quân nói to xuống phòng khách. Dù học đại học nhưng anh vẫn ở nhà vì nhà anh gần trường mà!! Tiện!! Lúc lợi mãi anh mới tìm thấy chiếc hộp ấy, vội kéo từ trong cổ ra chìa khóa nhỏ treo trên cổ và vô tình lôi luôn cả chiếc vòng pha lê đỏ ra anh chợt nhìn thấy rồi mỉm cười khi nhớ lại lúc Nhi say cứ nằng nặc đòi giết anh nếu anh vứt nó. Để đèn pin sang một bên thì nó đỏ ra hướng khác làm cho chỗ Quân tối om mà vừa đúng lúc anh cần rọi vào bức thư mới chết Nhưng nhờ như thế mà dòng chữ màu đỏ đột nhiên hiện lên trang giấy... À, hóa ra cô chơi khó anh, viết bằng mực chỉ nổi khi không có đèn rọi vào thì nhìn bằng niềm tin... Hèn gì Quân sờ bức thư mà thấy có vết tròn của bút mà không biết làm sao cả “Đọc được bức thư này thì em chắc rằng 1 là anh thông minh, 2 là anh phải nhờ sự trợ giúp, 3 là do sự cố đèn tắt đúng lúc anh cầm bức thư!! Em cần thời gian... Em không cần biết đó do ai chủ động hay dùng thuốc gì đó nhưng để làm anh hối hận vì hành động đó nên chờ em 5 năm kể từ lúc anh nhận được bức thư này ở lễ tân... Mà nếu thấy thời gian đó anh không đợi được thì đi tìm người khác cũng được. Thấy buồn nhỉ? Biết sao được?? Tình em vốn đã dở hơi vậy rồi!! Mãi yêu anh!! “ - VƯƠNG TRIỆU NHI!! - đọc xong, Quân mò lấy cái đèn pin rồi cất bức thư vào hộp và để nó ở vị trí cũ và hét to- Con bị sao vậy Quân? - mẹ Quân nghe anh hét nên vội nói to Quân chạy xồng xộc xuống dưới nhà nhìn mẹ mình mà rọi đèn tìm cả ba mình- Ba mẹ à!! Chờ 3 năm nữa con sẽ đem con dâu về cho ba mẹ!! Ba mẹ đừng có bắt con xem mắt gì đó nha!!- 3 năm? Tìm hiểu lâu vậy hả con?? - ba Quân ngồi nhìn thẳng con qua ánh sáng của đèn pin mà chợt phụt cười - Thông báo với con là mẹ con vừa cưa đổ được ba khoảng 6 tháng là cưới rồi đó con trai Mẹ Quân nghe có gì đó sai sai thì gãi nãy, bĩu môi nhìn chồng mình qua ánh đèn pin- Gớm... Chứ không phải tại ai đó trong lúc bạn bè có con bồng con bế mà đòi cưới tôi cho bằng được sao??- Hề hề!!- ba Quân chỉ biết cười xòa, giỡn xú cho vui nhà vui cửa - Thế con không tính để ba mẹ xem mặt sao?? - ông lại quay trở về câu chuyện của Quân Quân gãi đầu, không lẽ giờ anh nói tại anh làm cô giận đến nỗi bỏ đi Mì 5 năm sao trời!! Quên đi!! Quân còn muốn sống với ba mẹ lắm... Chẳng biết sao nhưng từ nhỏ Quân đã được ba mẹ đe dọa nếu làm gì con gái nhà lành kể cả làm cho bạn đó khóc và ba mẹ anh biết được thì có nước đầu anh không còn cọng tóc nào... Nghĩ đến đó là rùng mình rồi- Sao đâu... Con sẽ đem em ấy về trong 3 năm tới mà... - Quân cười trừ, đột nhiên đèn bật sáng cũng là lúc anh chuẩn lên phòng - A.. Có điện.. Thôi con về phòng làm bài đây!! Thấy Quân nhanh chóng đi lên phòng mà 2 ông bà ngồi dưới cười khúc khích... Đương nhiên là ba mẹ Quân suy nghĩ đơn giản chỉ vì anh ngượng thôi. Anh còn trẻ mà, 2 ông bà không muốn thúc ép anh làm gì Cùng lúc đó thì Nguyên đã lôi Sơn về căn nhà cả năm nay chưa ai trong nhà họ Vương bước về... Ngồi trong phòng đánh đu chân trên giường Nguyên tắm xong thì Sơn vẫn ngấm lại căn phòng của Nguyên đã lâu rồi hẳn không thấy Bước ra ngoài với đọc chiếc khăn quần quanh hông rồi Nguyên cầm khăn lau đầu. Body sáu múi của anh kèm theo cả nước vẫn còn vài giọt vẫn vương trên cơ thể đó làm nó kích thích người nhìn hơn gấp bội. Sơn đỏ mặt nhìn cái body đó rồi quay qua chỗ khác, Nguyên thấy Sơn quay chỗ khác thì vẫn chưa nghiệm ra điều gì nên ngồi xuống kế Sơn, sờ soạng các kiểu

- Em bị gì à?? - Nguyên xoay cầm Sơn về phía mình rồi nhìn chăm chăm Sơn- K..Không!! ..Mặc quần áo vào đi!! - Sơn lại quay ngoắt đi, rõ ràng là anh cố tình trên Sơn mà

Thà không nói còn hơn... Nguyên bây giờ mới cười gian đột nhiên đẩy Sơn ngã nhào xuống giường- À... Tự nhiên lúc này quên mất mang em về đây để làm gì giờ mới nhớ ra!! - Nguyên xoa cằm rồi nở nụ cười đậm tà, mắt anh ánh lên giống như đã tìm thấy con mồi

- Giỡn nhây nè!! - Sơn nâng gối đập vào hạ bộ của Nguyên rồi bật người dậy, hẳn muốn nói chuyện đàng hoàng mà cứ nhón nhơ thì cho thừa nhè

Nguyên nằm lộn lộn trên giường 1 hồi cũng đi cả nhấc lưà đồ rồi chuẩn vào phòng tắm thay đồ: “Chỉ hôm nay anh nhường em thôi... Mai em chết chắc!!”. Bước ra khỏi phòng tắm khi quần áo chỉnh tề thì Sơn gật đầu hài lòng - Bác Hùng khỏe chưa anh?? - Sơn lúc nào cũng hỏi về ông Hùng đầu tiên- Ba anh khỏe rồi... Bất tỉnh cả gần 1 năm làm bọn anh mất ăn mất ngủ. May sao ba anh đã tỉnh lại rồi. Dư sức bề... - Nguyên nói giữa chừng thì khựng lại không nói nữa Sơn nhú mày nhìn thái độ của Nguyên là biết anh đang có 1 bí mật gì đó hoặc điều gì chưa nói ra được. Xin lỗi chứ Sơn làm bạn với Nguyên từ cấp 2 đến lúc quen nhau thì tất nhiên tất cả những biểu hiện của Nguyên đều bị hắn tóm gọn hết- Bề gì?? Bề ai?? - Sơn tiếp tục nhún sâu vào câu chuyện Nguyên nhìn Sơn chăm chăm- Em tuyệt đối không nói ai nhé!!- Em là bà tám à?? - Sơn nhún mày nhìn Nguyên như thể còn nghi ngờ nữa thì Nguyên sẽ chẳng còn gì nguyên vẹn

- .....Đó!! Anh nói hết rồi đó - Nguyên kể 1 hồi thì tặc lưỡi kết thúc câu chuyện Sơn chỉ biết gật đầu rồi cười chứ không nói gì thêm cả Trò chuyện 1 lúc thì Nguyên chợt ngửa ngáy hết người rồi nhìn Sơn cười ma mĩnh. Sơn biết ý ông này lắm!!- Hôm nay mệt rồi!! Đừng có đùng vào người tôi!! Ngủ đi! Tôi về - Sơn nhanh chóng rào bước ra khỏi phòng Nguyên chụp được tay Sơn nhanh chóng rồi lòi 1 phát là Sơn đã nằm dưới Nguyên. 1 năm rồi không gần nhau làm sao Nguyên chịu được...

- Vương Triệu Nguyên!! ANH LÀ ĐỒ SẮC LANG!!

Bạn đang đọc truyện *Cậu Ấy Là Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44

- Xin lỗi anh vì đã để anh chờ suốt 5 năm !! - khung cảnh tối đen , Nhi chợt hiện ra ở đó- Vậy em sẽ về với anh phải không ?? - Quân thấy Nhi xuất hiện thì nở nụ cười , nhẹ nhàng chia tay ra đội cô nắm lấy Nhi không nói gì . Khuôn mặt cô đã bị che khuất bởi mái tóc dài che gần hết khuôn mặt . Chợt từ đâu có 1 đứa bé chạy đến bám lấy chân Nhi- M...Mẹ...!!

- Mẹ đây con - Nhi đáp lại rồi bế đứa bé lên Quân ngỡ người ..Mẹ là sao ? Tại sao đứa bé đó lại gọi Nhi là mẹ chứ?? Ánh mắt của Nhi chợt sắc lên xuyên qua các làn tóc đang che khuất nhìn Quân rồi quay lưng bỏ đi- Nhi ?? Em đi đâu vậy ?? - Quân thấy cô bỏ đi muốn chạy theo nhưng chân anh bị bóng đen nào đó kìm chân - Em đã có con với người khác rồi !! Anh tự tìm hạnh phúc cho mình đi !! - Nhi nói xong rồi bỏ đi không ngoảnh lại , cứ như thể bóng tối đang nuốt lấy Nhi vậy- VƯƠNG TRIỆU NHI !! EM QUAY LẠI ĐÂY CHO TÔI !!!!! - Quân không thể di chuyển mà gục xuống gào thét mong cô quay lại - Quân ...Quân .....Quân ....- tiếng ai đó giống mẹ của Quân quá- Hơ...hà...NHI...NHI... - Quân chợt mở mắt rồi bật dậy - May quá chỉ là mơ - người Quân đây mở mắt vì cái giấc mơ quỷ quái đó nó đã theo anh suốt 1 tuần rồiMẹ Quân lúc này đi qua phòng chợt nghe tiếng Quân gọi tên ai đó liền chạy vào thì thấy con mình đang khua tay múa chân , nói mớ nên mới gọi dậy .... Từ lúc đọc được bức thư tối giờ cũng đã 2 năm rồi , Quân cũng hoàn thành xong đại học . Giờ anh đang đi làm ở công ty thiết kế , vì không muốn được công ty chú ý chỉ vì là con của nhà thiết kế nổi tiếng nên Quân chỉ ngồi ở nhà vẽ thiết kế rồi gửi qua email , cần lắm thì anh mới đến công ty Vì rảnh rỗi quá nên suốt ngày ngủ rồi suy nghĩ lung tung nên mới mơ toàn mấy cái không đầu . Mà nhân đây khoảng 3 tháng nữa là đến đám cưới của Nguyên với Sơn rồi ...Anh đang thắc mắc là Nhi có đến không nữa ...Đám cưới anh của cô mà sao cô lại không đến được- Con đang về gì đó - mẹ Quân xuống nhà thì thấy Quân quẹt bút chì tùm lum rồi chống cằm suy nghĩ ở đâu nên bà đến đập vai Quân - Dạ..Con...!!! - Quân tính đưa bản vẽ cho mẹ mình xem nhưng anh lỡ tay tô tùm lum lên rồi- Làm ăn cho đằng hoàng nha con ....Về thế này thì có thánh cũng nhìn không ra ... Thôi , vào phụ mẹ dọn cơm- bà chợt phụt cười khi thấy thằng con mình ngỡ người khi tự mình phá hỏng bản thiết kế Vì ba Quân đang đi công tác nên chỉ có anh với mẹ ở nhà . Mới có bữa trưa mà sao thấy mặt mẹ Quân ghê quá , nhìn cứ như đang muốn ăn tươi nuốt sống anh luôn cơ đấy . Quân không chịu được ánh mắt đó nên anh vội cười rồi gấp cho bà miếng thịt- Mẹ có gì không vui sao ??- Vì con ấy ....Bà bè của con đám cưới nườm nượp mà con thì chẳng chịu cho mẹ xem mặt con dâu tương lai là sao ?? - bà bĩu môi , vội giận dỗi À ..Khó chịu vì con mình ế à ....Chuyện sẽ không như thế này nếu tuần trước Nguyên với Sơn không đến nhà Quân chơi . Mẹ Quân cũng không lấy gì làm ngạc nhiên khi Sơn với Nguyên lại qua thông báo tin vui của 2 người vì theo như Quân biết thì mẹ của mình cũng từng làm mai nam với nam . Nói chuyện 1 hồi sau thì lời thêm cặp Tuấn với Minh đang có ý định nhận con nuôi Quân không biết nói gì hơn nữa ...

- Từ từ mẹ à , 2 năm nữa con dẫn về cho mẹ tha hồ ngắm !!- Nhớ đấy ...Da mẹ thêm mấy nếp nhăn là chỉ vì con chưa kết hôn thôi đấy - bà lườm xéo QuânMãi mới thoát được ánh mắt giết người của bà . Quân lại tiếp tục với công việc nhưng chỉ được nửa bản thì anh lại ngồi chống cằm suy nghĩ vẩn vơ . Mẹ Quân thấy không ổn nhưng vẫn ngồi bên gọt trái cây Đến chiều anh lại tiếp tục công việc của mình là hoàn thành nốt bản thiết kế nhưng xem ra hôm nay hôn anh đã đi đâu mất rồi . Mẹ Quân thấy vậy nên giật phắt cái bản thiết kế rồi chỉ tay ra cổng- Ngồi từ sáng tới chiều mà hôn đi đâu vậy ?? Đi ra ngoài lấy hôn về cho mẹ !! Quân im lặng , lấy áo khoác trên giá rồi đi ra ngoài . Trong lúc đó bà chỉ biết thờ dài : “Trời nóng thế này mà khoác cái áo đó đi ra ngoài ....Thật tình ! Rốt cuộc con có gì không ổn đây ??” Quân rào bước trên con đường dài . Chẳng biết anh đã đi bộ được bao lâu mà trời cũng đã sập tối , không khí rõ lạnh hơn . Các cặp đôi cũng đi ra ngoài nhiều hơn khiến anh cảm thấy mình lạc lõng trên con đường dài . Ngước nhìn bầu trời , chợt có 1 máy bay ngang qua theo hướng đáp xuống sân bay , nhìn theo nó mà Quân chợt cười chính mình : “Có khi nào em đang ở trên chuyến bay đó trở về đây không ?? Chắc không !! Còn 2 năm nữa cơ mà !!” Quân thật sự nghĩ đó là điều không thể nhưng sự thật là cô đang ngồi trên chiếc máy bay đó . Nhi thật sự trở về cùng với gia đình của cô và xuất hiện thêm 2 thành viên mới . Ngồi trên máy bay nhìn trời đêm mà cô chợt suy ngẫm : “Chắc anh quên em rồi !! “Cuộc sống vẫn cứ thế tiếp diễn cho đến lúc đám cưới của Nguyên và Sơn diễn ra . Quân vận đồ thật đẹp đến dự tiệc chung vui , cả đám tề tựu ở đó . Khi đám cưới diễn ra , cô dâu và chú rể bước vào thì ai cũng xì xào ...What the.....!! Sao cô dâu lại là Nhi ?? Tại sao Sơn lại cùng Nhi làm đám cưới ?? Trong lúc ai cũng bàng hoàng thì cái người làm cô dâu kia chợt lên tiếng- Mọi người à .....Đám cưới của tôi chứ không phải cái chợ ...

ÔI MẸ ỒI !! Nguyên đó sao ?? Không ngờ Nguyên lại trở thành cô dâu mới ghê chứ ....Đây là lần đầu tiên cả đám thấy Nguyên lại giống Nhi đến như vậy .... Từng bước lên sân thì Nguyên lại thêm 1 cục tức trên đầu . Nếu không phải hôm trước anh thua kèo vụ cả nhà quyết định tổ chức đám cưới ở nơi khác thì bây giờ anh đâu phải đội tóc giả , mặc váy làm gì .... Mà anh cũng sớm biết mình sẽ thua trong vụ đó , anh hoàn toàn biết điều đó : “Sơn à ...Anh có thể làm tất cả để khiến cho người khác nghĩ em là người nằm trên “ . Chẳng biết ông này có suy nghĩ đằng hoàng được không nữa Giờ đến phần tiệc tùng thì Nguyên đi thay đồ nhưng vẫn để lại bộ tóc giả đi qua đi lại khiến Quân cứ ngỡ là Nhi . Ông Hùng bế đứa bé trên tay rồi lại gần Quân , anh cũng lễ phép chào hỏi nhưng tuyệt nhiên không hỏi gì về Nhi- Cháu bế đứa bé 1 xíu nhé !! - ông Hùng vẫn cười nhìn Quân- Dạ ... - Quân đặt đứa bé lên đùi rồi chơi cùng với bé Chẳng hiểu sao nhưng Quân thấy đứa bé giống mình làm sao ấy ?? Hay là do tưởng tượng nhĩ ?- Bé được mấy tuổi rồi ?? - Quân hỏi bằng giọng gọng gọng cho vui- 3 tuổi rồi đó !! - cô bé nhỏ đó lanh lợi gợn tay khoe tuổi làm như ghê gớm lắm nhưng dễ thương vô cùng khi cô bé gợn ba thành bốn mới ghêQuân phụt cười , vội bốt đi 1 ngón tay của cô bé- Thế mới là ba nè !! Mẹ con đâu rồi !?- Đi rồi !! - cô bé 3 tuổi này có vẻ lanh lợi hơn những bạn cùng tuổi , tuy nói trông không nhưng còn nhỏ mà , từ từ sẽ dạy sauQuân ngồi với bé được 1 lát thì cô bé nhảy tọt xuống chạy đi đâu đó làm Quân hốt hoảng chạy theo . Thì ra cô bé chạy đến chỗ ông Hùng túm gấu quần ông- Ông ngoại ơi !! Ba con àu ?? - cô bé mở to mắt nhìn ông Hùng Ông Hùng trở mặt nhìn cháu gái mình rồi lại nhìn Quân . Anh không nhầm chứ ?? Ông ngoại là sao ?? Đây là con của ai chứ ??- Cill !! Ông để kẹo trong kia kia , cháu vào lấy ăn đi nhé - ông Hùng nháy mắt với cô béCông nhận 3 tuổi mà lanh dữ , nghe thấy kẹo là chạy tọt đi luôn mà quên luôn câu hỏi ông chưa trả lời Giải quyết xong thì cũng bỏ sang chỗ khác chứ không ở đó với Quân . Biết sao được , mọi điều về gia đình họ Vương này ai cũng mù tịt , ngay cả giới báo chí cũng không khai nổi 1 tí đời tư của gia đình này được . Quân cứ đứng như trời trồng ở đó cho đến khi Nam đến cạnh- 3 năm qua em sống thế nào ??- Dạ ...Bình thường lắm anh . Mà anh với Trung khi nào đám cưới đây ?? - Quân giật mình rồi gãi đầu nhìn Nam- Ôi giờ , cậu kia còn muốn bay nhảy lắm , chưa muốn về làm nội trợ đâu- Nam nghe đến Trung thì liền trừng mắt lườm xéo cái người đang đứng gần 1 đồng hot boy bên kia - Mà em đang đi làm hay tạm thời thất nghiệp vậy ?? Quân phụt cười , Nam luôn là người nói chuyện lãnh đạm , nói mấy câu chọc cười mà thấy ngớ ngẩn luôn- Em chỉ vẽ mẫu thiết kế thời trang hoặc chỉnh sửa lại mẫu thiết kế công ty gửi lại thôi ạ !! Anh giờ sao ?? - Quân cũng tiện hỏi thăm Nam luôn chứ 2 năm liền từ lúc từ tiệc cưới của Minh và Tuấn có ai lo mặt đi gặp nhau đâu- Bây giờ về đây thì anh làm giám đốc chi nhánh gần đây để tiện coi cái ông Trung nhĩ nhỏ kia !! - Nam vẫn chĩa mắt về Trung ở bên kia Nói chuyện được 1 lúc thì Nam cũng kết thúc cuộc trò chuyện và đi tới chỗ Trung với âm khí bùm bùm . Quân cũng về chỗ ngồi của mình thì chợt giật mình khi thấy Nguyên ngồi ngay đó- Ô..Nguyên ?? Tôi tưởng cậu đang ở ngoài kia tiếp khách chứ ?? Mà cậu bỏ tóc giả ra rồi à ?? Tôi công nhận 2 anh em cậu không phải sinh đôi mà giống nhau phết - Quân nắc nắc hết lý bia

Nguyên không nói gì, nằm dài xuống bàn nhìn chăm chăm vào Quân rồi cười. Quân thấy lạ nên hỏi- Cậu bị gì vậy ?? Nhìn tôi với ánh mắt đó là sao ?? Nguyên chỉ cười, nụ cười khá quen thuộc đối với Quân rồi đứng lên và bỏ đi. Quân nhìn thấy 1 cái gì đó ánh lên ở trong áo Nguyên, hình như là màu đỏ - Cậu bị gì vậy ?? Ở ngoài kia nóng quá - Nguyên từ đâu chạy đến chỗ Quân khui lon bia tu ừng ực, Nguyên phân thân à ??- Tôi tưởng cậu tháo tóc giả ra rồi ?? - Quân ngạc nhiên, không phải Nguyên vừa mới bỏ ra ngoài sao ??- Bỏ khi mà bỏ, tôi còn phải đeo tới tới ...Thôi ở đây nhé, tôi ra ngoài kia với Sơn - Nguyên tu hết lon bia rồi chạy vội ra ngoài Cùng lúc đó Quân mới chợt nhìn lại sợi dây chuyền pha lê của mình. Chỉ có Nhi mới có cái thứ 2 như thế. Vội chạy ra ngoài mong sao người đó vẫn đang ở đây. Chạy vội ra ngoài thì thấy cô bé lúc nãy đang leo lên chiếc xe hơi màu đỏ và người đóng cửa xe hơi chính là bản sao của Nguyên đang ở bên kia đường

- VUÔNG TRIỆU NHI !! - Anh ráng gào lên nhưng có vẻ như người đó không nghe mà lạnh lùng bước vào xe.Sao tự nhiên xe trên đường lại đông thế không biết làm anh không chạy qua đó được. Rồi 1 chiếc xe công - te - nơ đi ngang qua chắn tầm nhìn của anh. Quân ráng nhìn qua bên kia nhưng khi chú ý vật biến mất thì chiếc xe hơi ấy cũng mất tiêu “Em còn muốn dẫn vật tới đến bao giờ nữa đây Nhi ....Em đến rồi em đi mà không nói cho tôi 1 lời nào ...Em cứ làm tôi phải điên đầu vì em là sao ?? Vương Triệu Nhi, em được lắm !! Nếu 1 năm sau em có như thế nào thì tôi cũng phải tóm được em !! “

Bạn đang đọc truyện *Cậu Ấy Là Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45

Thời gian trôi nhanh thật. Mới đó đã qua 1 năm và lại thêm 1 đám cưới của Trung và Nam. Mà 2 người này thật chẳng biết làm sao, có cái đám cưới là kỉ niệm đời người mà cứ như trò đùa với 2 người này. Đi chọn lễ phục, Trung ừ, Nam cáu. Đi chọn chỗ ăn tiệc, Nam ừ, Trung bức. Đi chọn đồ trang trí lẫn soạn thực đơn, cả 2 cùng ừ, cả 2 cùng tức. Thế là trước khi đám cưới 1 tuần thì cặp đôi này đã cãi nhau mấy chuyện không đâu rồi còn đòi hủy đám cưới Gớm! Cãi cho to vào, mạnh miệng lắm ... Đến cách đám cưới 1 ngày thì 2 bên gia đình vờ cạch mặt nhau khiến 2 người xanh mặt mà đi năn nỉ ba mẹ mình. Cuối cùng thì 2 người đã thuộc về nhau Còn Quân vẫn còn 1 năm nữa đợi Nhi. Anh vui đầu vào công việc, anh cũng đến công ty làm việc như bao người nhưng tuyệt nhiên ở phái nữ anh chỉ tiếp xúc khi rất cần nên mọi người trong công ty đều truyền tai nhau rằng anh không thích con gái !!

- Alo ....- Quân đang phác thảo lại thì chợt có điện thoại từ chị họ của anh - Chị muốn em đón cháu về nhà em ở 2 ngày sao ?? Đồ chuyển qua ba mẹ rồi hả chị ??-.....-

- Vâng, tí nữa em sẽ đón cháu. Chỉ cứ đi tận hưởng không gian riêng của 2 vợ chồng đi - Quân cười khúc khích Làm xong việc là 5h mà trường của cháu Quân tan lúc 4h30 nên Quân tranh thủ vừa xong việc là chạy ra đó. Tới trường nhưng không có ai, trường vắng tanh làm Quân hoảng sợ nghĩ là cháu mình bị bắt cóc, liền gọi về nhà thì ra mẹ Quân lo cho cháu nên ra đón rồi Quân tính lên xe rồi đi về nhưng chợt trường có 2 đứa nhóc vác cặp vào bước ngoài sân trường. Là 1 gái, 1 trai trông có vẻ giống bạn thân. Tự nhiên cô bé đó chẳng hiểu đi sao mà vấp chân té khụy gối xuống sân rồi khóc òa lên mà cậu kia có vẻ lãnh đạm phết Quân thấy vậy liền tới chỗ cô bé đó, thấy quen lắm à nha nhưng anh tạm thời chưa nhớ ra. Dĩ cô bé nín khóc thì Quân quay qua cậu bé kia- Sao cháu không đỡ bạn ấy ??- Tự khóc tự nín. Cần thì khỏi khóc nên đau cũng được - cậu bé trả lời 1 cách lạnh lùng, gần như gọi là thiếu lễ phép- Ai dạy cháu như vậy ?? - Quân mở to mắt nhìn cậu bé- Tự ngã ... Mà chú là ai ?? Tự nhiên đi vào đây ?? Tính bắt cóc trẻ con sao ?? - cậu bé nhìn Quân với ánh mắt như Quân đã làm gì có lỗi ấy Quân bây giờ máu lên tới não rồi ...Anh thề ai làm ba mẹ cậu bé này chắc cũng khổ tâm lắm khi có 1 thằng con mới mẫu giáo mà ăn nói không kiêng nể ai- Chú đến đón cháu của chú nhưng cháu chú về rồi nên chú mới gặp 2 con. Mà 2 con nhà gần đây nên đi bộ về à. Để chú chờ về nhé !! - Quân vẫn cười nhưng chủ yếu nhìn cô bé kiaCô bé ấy khi khóc xong thì mắt thao láo nhìn Quân y chang cậu kia. Cô bé tính nắm lấy tay Quân nhưng bị cậu bé ngăn lại- Anh hai ...- Không nghe mẹ dặn sao ?? Cứ đứng ở đây là mẹ tới chứ không được với người lạ. Bộ em muốn bị mổ bụng lấy tim gan phổi làm sao ?? - cậu bé trừng mắt Cô bé ấy nghe thế liền xanh mặt rút tay lại rồi núp sau cậu bé. Quân bó tay luôn rồi, anh là người tốt mà sao bị trẻ con tưởng nhầm là người xấu là sao ?? Đã thế nít ranh miệng còn hôi sữa mà đe dọa còn hơn mấy bọn bắt cóc tổng tiền, Quân nghe còn rợn da gà chứ đừng nói là cô bé ấy. Mà cũng vì đó mà anh mới biết 2 đứa là anh em với nhau Sợ 2 đứa nhỏ có chuyện gì nên Quân ở lại cùng chúng. Đứa con gái thì chơi hết xích đu đến cầu trượt, còn bắt Quân đẩy cái đu quay. Đứa con trai kia thì lãnh đạm lôi ra từ trong balo nhỏ nhỏ kia là 1 cuốn sách dạng khoa học viễn tưởng ra ngồi đọc, lâu lâu lại liếc ra chỗ em gái mình - Cháu biết đọc không đấy ?? - Quân với cô bé giỡn mặt nên lần la tới gần cậu bé- Không biết đọc thì lôi sách ra để giả danh tri thức sao ? - nhìn mặt thẳng bé không biểu cảm mà Quân gần như mèo xù lông

Cô bé cũng lôi ra 1 cuốn tạp chí từ trong balo nhỏ nhỏ của mình rồi ngồi đọc. Rốt cuộc là 2 đứa nhóc này biết đọc thật không vậy ??- Hai đứa mấy tuổi rồi ??- Bốn ạ !! - cả 2 vẫn dán mắt vào cuốn tạp chí và sách trên tay rồi trả lời Quân Quân không tin mới có 4 tuổi mà biết đọc. Cháu anh hơn 1 tuổi mà còn bập bẹ được vài chữ trong sách là mất hơn nửa tiếng chứ chẳng đùa. Anh liền lôi điện thoại ra rồi lấy văn bản soạn thảo anh vừa mới chụp lại để về nhà coi lại- Mỗi đứa đọc nửa phần cho chú nghe thử xem ai đọc giỏi hơn nè- Chú tưởng cháu là con nít chắc ?? - cậu bé như không quan tâm chứ cô bé thì mắt sáng rờ lên

- Ồ...Người lớn sợ thua con nít nên bày đặt không chơi kìa - Quân ra nói khích thì y như rằng cậu bé gấp sách chơi luôn Nghe 2 đứa đọc xong mà anh mất niềm tin vào thằng cháu anh luôn. Trước giờ thấy nó đọc to, đánh vần từng chữ hết cả tiếng mới được 1 trang gọi là giỏi lắm mà sao 2 đứa này đọc vanh vách như bọn tiểu học. Không lẽ tuổi trẻ tài cao - Chú ấy sao thế anh hai ?? - cô bé Quân thất thần mà lay anh hai mình- Chắc do hồi nhỏ không đọc bằng mình nên sốc đó em- cậu bé cười khúc khích Quân“Thằng quý nhò!!” - Quân cố gắng để không bóp nát cái điện thoại của mình - Ai dạy các cháu đọc giỏi vậy ?? - Quân nuốt cục tức rồi hỏi chuyện- Mẹ, bác, ông bà !! - cô bé vừa giơ tay ra đếm vừa kể to trông dễ thương cực kì- Thế ba đâu sao không dạy - Quân buột miệng hỏi

Chẳng hiểu sao vừa dứt câu thì 2 anh em nhìn nhau rồi cắt sách và vác balo nhỏ nhỏ đó đứng lên rồi khỏi chiếc xích đu- Bọn cháu chưa bao giờ thấy mặt ba !! Xin phép cháu về ạ ..Mẹ cháu đến rồi - cô bé vừa đứng lên thì mặt buồn xo rồi cúi đầu chào vì đã thấy xe hơi màu đỏ đậu sát cổng- Tạm biệt ông chú bất cóc không thành !! - cô bé dễ thương bao nhiêu thì cậu bé làm Quân muốn lao đầu vào bao cát bấy nhiêu Cứ ngỡ sẽ gặp được 2 đứa nhóc đó 1 lần nữa nhưng lúc anh cố tình đi đến trường để gặp 2 đứa trẻ đó thì không thấy đâu nữa . Anh thấy 2 đứa bé đó thật gần gũi với anh . Hôm nay cũng vậy , anh đến trường sớm cốt yếu để tìm 2 đứa bé kia nhưng cháu anh đã ra ngoài rồi , học sinh cũng về hết chẳng còn ai nên anh cũng lủi thủi dắt cháu mình đi về - Em thấy chú ấy tốt mà anh !! - cô bé đang núp ở phía cửa lớp vắng lạnh nhìn anh mình- Tốt đâu mà tốt ...Lỡ may làm thân với mình rồi bắt mình luôn thì sao ?? Bởi vậy nên anh mới nói là cứ đợi trường ra hết rồi đứng đây chờ chú kia đi thì ra kia chơi - cậu bé lạnh lùng cốc nhẹ đầu em gái mình , thật sự thì cậu đây không cố tình nghĩ xấu đâu nhưng vì lo cho em gái nên lúc nào cũng dọa vậy thôi

Cô em thì nhìn Quân thất thiêu ra vẻ như thể cũng tội nghiệp nhưng suốt ngày bị anh trai mình đầu độc nào là moi tìm nào là bán qua nước ngoài nào là nô lệ . Chẳng hiểu tại sao mà trong đầu 1 đứa trẻ 4 tuổi mà lại chứa những thứ ghê rợn đó Qua 1 tuần , cháu anh cũng về nhà nhưng anh cứ lẩn vẩn quanh trường đó để tìm kiếm 2 đứa trẻ đó . Và điều nực cười là anh cứ đứng đó còn 2 đứa thì cứ trốn ở cửa lớp gần sân trường đợi đến khi Quân về thì mới lộ mặt ra ngoài- Mặc kệ anh đấy ...Em ra chơi với chú ấy đây !! - cô em do không chịu nghe lời anh nữa chạy ra ngoài khi thất Quân ra về - Chú gì ơi !! Chú gì ơi !! Quân nghe giọng trẻ con thánh thót sau lưng , anh quay lại thì thấy cô bé hôm trước đang lạch bạch chạy theo Quân , đáng người nhỏ nhắn , tướng chạy thì dễ thương vô cùng . Quân ngồi xỏm xuống dang 2 tay chờ cô bé chạy đến Đúng là cuộc đời không như là mơ , Quân cứ tưởng cô bé sẽ chạy đến ôm cổ anh nhưng thật sự thì chạy đến nửa quãng thì cô bé vấp chân té đập cả mặt xuống sân trường . Quân thấy vậy liền chạy đến và cả cậu bé đang rú trong lớp cũng chạy ra - Nín đi ...chú đi mua kẹo cho nè - Quân dụ ngọt cô bé

- Oa..Oa..Oa...Cill muốn ăn kẹo bạc hà cơ - cô bé vừa khóc vừa nhõng nhẽo- Ừ ..Rồi , chú đi mua ngay - Quân chạy qua tạp hóa bên đường mua cho bé thanh kẹo bạc hà Trong lúc đó thì cô bé tên Cill quệt hết nước mắt , đúng là khóc thật đấy nhưng đâu có đau chỉ là nhõng nhẽo xiu thôi . Anh cô đứng kể bên ghế nhẹ vào đầu cô- Cill nhé ...Ăn kẹo nhiều không tốt đâu- Kệ em . Em nói rồi , chú ấy là người tốt mà anh không tin . Đồ ngốc tên Zen - cô bé cũng lờ mờ anh mình Quân chia thanh kẹo bạc hà ra cho cô bé , anh cũng tiện hỏi tên- 2 đứa tên gì ??- Cill Quill với Zen Quill - cô bé bóc kẹo nhanh gọn rồi đưa cho anh mình 1 viên , Quân 1 viên Quân nhủ mày , anh nghe họ của 2 đứa quen quen mà không biết là đã nghe ở đâu . Quân lại tiếp tục hỏi thêm- Tên Việt của 2 đứa là gì ??- Chưa đặt ..Mẹ bảo bọn cháu là ba về thì ba với mẹ sẽ đặt tên Việt cho tụi cháu !! - Cill ngậm kẹo thích thú dung đưa chân rồi cười Quân không nên hỏi nhiều về vấn đề này nữa vì nhìn cậu nhóc kia đã có vẻ khó chịu khi hề có chuyện gì nhắc tới ông ba chưa bao giờ gặp mặt . Đúng 5h30 thì có chiếc xe màu đỏ đến trường đón 2 đứa về . Người trên xe không bao giờ xuống chỉ ngồi trong xe đợi tụi nhỏ tự động lên xe Gặp 2 đứa cả tháng , anh luôn thắc mắc họ tên của chúng , anh tò mò về người lái xe chở chúng về hằng ngày . Người đó nếu là mẹ của chúng thì phải xuống xe ôm hôn con mình như bao bà mẹ khác chứ , nói gì thì nói nếu quá lạnh nhạt với trẻ con thì chúng dễ mặc cảm và suy nghĩ theo chiều hướng không tốt . Lúc nào cũng vậy cứ chơi với 2 đứa đúng 5h30 thì chiếc xe ấy cũng xuất hiện và đón chúng - Mẹ ơi , hỏi mẫu giáo lúc con đi học về thì mẹ có hay ôm con không nhi ?? - Quân đang ngồi phác thảo thì lại chống cằm nhìn mẹ mình- Cái thằng này , hỏi đó ông là cái đứa vừa bước ra khỏi trường thì nhào tới ôm hôn tôi như bị bỏ rơi cả tháng đấy - mẹ Quân bĩu môi , bà nhớ lắm cái lúc anh lạch bạch chạy đến bên bà rồi cứ nghiền ôm với hôn thôi- Thế nếu 1 bà mẹ chỉ biết đón con mình về mà không bao giờ ra khỏi chiếc xe ô tô để đón con thì sao hả mẹ - Quân lại tiếp tục nghĩ về người ngồi trên xe ấy , vì tấm kính xe màu đen nên Quân không thấy được người đó

- Tùy thôi con à , 1 là người đó không phải mẹ chúng , 2 là người đó không muốn thể hiện tình yêu của mình ra xung quanh mà chỉ giữ tình cảm về nhà thể hiện ...Mà sao con hỏi nhiều thế ?? - mẹ Quân trả lời theo cách suy nghĩ của bà rồi lại thắc mắc ngược lại Quân nghe bà hỏi liền im lặng hoàn thành nốt bản phác thảo của mình , nếu thật sự như bà đã nói thì QUân nghiêng về lý do đầu tiên hơn . Nhưng nếu vậy thì không phải mẹ của chúng thật vô tâm khi đến người khác đón con mình sao ?? - A...A.. Chú tới rồi - Cill như mọi hôm vẫn ra xích đu chờ QUân tới chơi với mình còn Zen vẫn ngồi đó không nói gì- Chú có mang kẹo tới nè - Quân chia ra nguyên 1 bọc kẹo bạc hà mà Cill thích , anh chỉ biết sở thích của cô bé chứ không biết cậu nhóc kia thích gì - Zen , cháu thích kẹo nào để mai chú mua cho Zen vẫn im lặng không nói gì , cậu nhóc có vẻ ít nói nhưng bù vào đó thì cô em tên Cill nói rất nhiều- Chú khỏi lo , anh cháu kẹo nào cũng ăn nhưng chỉ khi nào người quen đưa mới ăn thôi ...- Cill vừa nói vừa bóc kẹo nhét vào miệng anh mình - Đó !! Giống vậy đó !!

Trong lúc bé Cill mãi chơi thì Quân ngồi cạnh Zen trò chuyện , anh muốn làm thân với cậu bé này- Cháu ghét chú à ??- Không - Zen trả lời gọn

- Thế sao cháu có vẻ khó chịu khi chú tới chơi với 2 đứa - Quân vẫn lãnh đạm hỏi- Cháu không khó chịu vì điều đó mà cháu khó chịu vì chú thích em gái cháu hơn cháu nhiều ...Chú luôn chơi cùng Cill nhưng không bao giờ hỏi cháu có muốn chơi cùng không ...- Zen nín chặt cái balo nhỏ đang đặt trên đùi Quân chia tay cười với Zen- Chú xin lỗi nhưng bây giờ cháu có muốn nhập hội không ??- Có !! - Zen đơ ra vài giây rồi hớn hờ cười

Bạn đang đọc truyện *Cậu Ấy Là Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 46

Cũng sắp hết năm rồi mà nói trắng ra thì hôm nay là ngày cuối cùng trong năm . Anh háo hức chờ Nhi trở về , lúc đó anh sẽ nắm chặt tay cô và khôn bao giờ buông ra . Hôm nay anh có công việc đi ngang qua trường của 2 đứa nhỏ Ai cũng bồng bế con mình khi chúng khóc nhè không chịu vào trường , đúng thật là con nít . Quân lái xe chậm rãi ghé Cill với Zen có ở cổng trường hay không . Lướt qua thì thấy 2 đứa đang đứng mép cổng trường và nói chuyện với 1 người con gái tóc có vẻ nhuộm đỏ đang ngồi xỏm để ngang bằng với 2 đứa Anh nghĩ đó là chị của 2 nhóc nhưng đi thêm 1 đoạn nữa nhìn qua gương chiếu hậu của xe thì anh chợt thấy người con gái ấy đứng lên và vẫy tay tạm biệt 2 đứa nhỏ.....Đó không phải là Nhi sao?? Anh không tin vào mắt mình , anh không nhìn nhầm đó chứ?? Không hề!! Đó là Nhi , anh hoàn toàn bình thường mà Vẫn đang ngỡ ngàng vì chưa biết tại sao Nhi lại xuất hiện ở đây và tại sao cô lại quen 2 đứa nhỏ đó thì chiếc xe màu đỏ quen thuộc xuất hiện mỗi chiều vượt lên dừng ngang tuyến bằng anh do kẹt xe chỉ khác rằng tấm kính đen ấy đã bị hạ xuống còn anh thì đẩy tấm kính của mình lên . Nhìn qua cửa kính của mình anh thật sự không tin vào mắt mình nữa !! Chính là cái người tóc đỏ tên Vương Triệu Nhi chứ không ai vào đây , cô chẳng có vẻ gì khác so với 5 năm về trước Cô vẫn cái vẻ lạnh lùng đó , anh

muốn lao ra tóm lấy cô nhưng không biết vì điều gì đã khiến anh muốn lặng thầm nhìn cô qua tấm kính màu đen này. Lúc hết kẹt xe thì cũng lại thói quen chết người đó mà cô nhún ga, lặng từ tuyến này qua tuyến khác chạy mất hút trên con đường dài đến nỗi Quân không thể chạy theo kịp - Hai đứa trẻ đó là ai?? Có phải 2 đứa từng xuất hiện trong giấc mơ của anh không?? - Quân lái xe chậm rãi trên đường mà tự làm bầm với mình, anh chợt nhớ về giấc mơ kinh hoàng đối với anh Đến chiều anh cũng đến chơi với 2 đứa. Nhìn thấy 2 đứa chơi đùa mà anh đắm chiêu theo. Cill với Zen thấy hôm nay Quân kì lạ nên khẽ khàng đến nhảy lên đùi Quân, mắt mở to hỏi

- Chú có chuyện gì buồn à??- Có đâu - Quân chối ngay- Nó hiện lên mặt chú luôn rồi đó?? Chú nói đi, bọn cháu không nói ai đâu - Cill đưa ngón trỏ lên giữa miệng ý giữ kín chuyện mà Quân kể Quân bật cười với độ đáng yêu của Cill nên anh cứ coi như 2 đứa là bạn tâm sự của mình mặc dù anh biết 2 đứa trẻ thì đâu có hiểu gì

- Sáng nay chú đi ngang qua đây, tình cờ thấy bọn cháu đứng nói chuyện với ai đó rất quen đối với chú. Và chú cũng biết chính xác người đó là ai nhưng lại không dám chạy ra để tóm lấy người đó, chú đang thắc mắc trong 5 năm qua người đó đã làm gì và ý nghĩ đó đã đeo bám lấy chú. Vậy các cháu nói xem chú nên làm gì?? Cill với Zen nhìn nhau rồi nhìn lại Quân, mặt anh giờ ửng đỏ rồi. Cill thấy vậy lôi từ trong balo nhỏ của mình ra 1 bịch khăn giấy rồi rút ra 1 tờ nhón người lau nước mắt cho Quân- Khóc nhìn xấu lắm... Bọn cháu không hiểu chuyện gì nhưng nếu được thì chú cứ nói hết cho bọn cháu coi như giải khuây - Zen ngồi cạnh giờ mới lên tiếng, cậu nhóc 4 tuổi già trước tuổi này hay nói mấy câu mà tụi con nít còn chưa nghĩ được nữa Quân im lặng, anh cúi gằm mặt ngồi đó ôm 2 đứa nhỏ vào lòng. Cill với Zen cũng ngoan ngoãn ngồi im, không khí hôm nay chợt trầm lắng đi hẳn

1 tháng qua đi, sáng nào anh cũng cố tình đi ngang qua trường của 2 đứa nhỏ và luôn đứng giờ ấy thì anh thấy Nhi cũng nói chuyện với Cill và Zen dăm ba câu rồi leo lên xe đi như bay và chiều nào anh cũng đến chơi với 2 đứa và cũng bắt gặp chiếc xe đó ấy nhưng kính đã được kéo lên chứ không như lúc sáng Chờ nhiều anh cũng bị dồn nén quá nhiều nên vẫn như mọi ngày khi chiếc đó đến đón Cill và Zen thì anh cũng thả chúng về nhưng hôm nay thì không. Chiếc xe đứng sát ngay bên trường đợi 2 đứa trèo lên nhưng Quân đã níu 2 đứa lại không cho chúng về trước mắt của người ngồi trong xe - Lên xe đi Zen với Cill - chiếc xe lái thẳng vào sân trường, người đó vẫn nhất quyết không xuống- Mai gặp lại nha chú!!- bé Cill nghe giọng có phần sợ sệt, Zen cũng trùng xuống rồi tự mở cửa xe đi vào Quân ngồi xồm xệ bên cửa xe, anh có thể thấy Nhi đang nhìn anh qua góc nhìn này dù đã chắn bằng tấm kính đen kia Quân gõ nhẹ cửa kính chỗ lái xe, gục nhẹ trán mình vào tấm kính ấy- Anh xin em. Cho anh được gặp em đi - anh nói nhỏ, cô thật sự đã khiến anh kiệt sức- Ngày mai... Tại đây... 3h chiều... Không trễ 1 phút!! - Nhi nói gọn rồi lui xe ra khỏi trường, anh đâu biết rằng ở trong tấm kính đó cô cũng ngả đầu dựa vào tấm kính mong sao có thể dựa vào vai anh Trên đường đi thì Zen có vẻ nói nhiều kinh khủng, chỉ có ở bên cạnh gia đình thì Zen mới bộc lộ tính trẻ con của mình- Báo cho 2 đứa 1 tin rất vui... - Nhi vừa lái xe vừa cười- Gì vậy mẹ?? Chú nhật đi chơi à?? Đi đâu... Đi biển hả mẹ?? - Zen ríu người, thích thú- Làm gì có... - Nhi là lười trên Zen Cậu nhóc bị ăn 1 vố què đã thế còn bị Cill ôm bụng cười vật vã trên người cậu. Zen hậm hực, phồng má khoanh tay ngồi im 1 chỗ không thèm đoái hoài gì đến 2 người đang cười kia Thấy cậu nhóc sắp khóc vì què nên Nhi không cười nữa- Mai là ba của 2 đứa về rồi... Không vui hơn đi chơi sao?? - Nhi vừa nói vừa xem thái độ của 2 đứa nhóc nhà mình- U..Oa... Ba về!! Ba về... Mẹ ơi, ba có trẻ như mẹ không?? Con thấy mấy bạn có ba mẹ nhìn cứ già già sao ấy - Cill vỗ tay vui mừng rồi chồm lên đằng trước mắt lấp lánh nhìn Nhi Nhi nhìn Cill khuôn mặt cực kì nghiêm trọng

- Ba con còn già hơn ông ngoại luôn đó... Ba dữ lắm luôn đó... Ba nói mẹ trong lúc ba đi vắng mà 2 đứa nghịch gì là ba sẽ về đánh đòn thay mẹ đó - Nhi chỉ được cái hủi trẻ con là giờ 2 đứa vừa nghe xong thì đu cả 2 chân lên co rúm người, ôm đầu nghĩ đến 1 người ba vừa già vừa có miệng thét ra lửa và tay có cầm 1 cây roi. Nghĩ đến đó là 2 nhóc lại gằm lên- Thôi... Bọn con không muốn ba về đâu!! - Mẹ đùa thôi... Ba hiền khô à... Gặp ba thì 2 đứa muốn hỏi gì?? - Nhi thấy 2 đứa nước mắt giàn giụa nên cười hiền - Con sẽ hỏi tại sao ba không về sớm hơn... Trong lớp ai cũng có ba mẹ đón đầy đủ còn tụi con lại chỉ có mẹ. Con sẽ bắt đền ba - Cill ngồi túm chặt cái váy của mình, đừng có nghĩ cô bé không biết ghen tị chẳng qua là được che bằng nụ cười thôi

- Thế còn Zen thì sao con?? - Nhi liếc qua Zen- Con sẽ không hỏi mà bắt ba không được đi đâu lâu nữa, cuối tuần nào cũng phải dẫn mẹ con mình đi chơi - Zen nãy giờ cứ lướt mắt qua gia đình người khác đầy đủ ba lẫn mẹ nên ghen chút đỉnh Nhím cũng im lặng đến hết quãng đường về nhà. Lúc nào đón 2 đứa suốt 1 tháng qua, cô đều thấy Quân chơi cùng với 2 đứa mà không biết phải làm sao cho đúng nữa. Nuôi 2 đứa nhóc này lớn lên mà tụi nó không ngừng hỏi về ba chúng thì sao cô trả lời được

Nhi hiện giờ đã chuyển ra ngoài sống gần trường học của 2 đứa nhóc để tiện việc đi lại. Cô lúc nào cũng bận rộn với cuốn tiểu thuyết sắp phát hành của cô nên dạo này hơi bận rộn không đón Cill với Zen đúng giờ được Về đến nhà là cô lại bắt tay vào công việc nấu nướng cho 2 đứa trẻ nhà mình. Về phần Cill với Zen thì biết mẹ bận rộn nên cũng tự giác tắm rửa học bài trước khi mẹ kêu xuống ăn cơm... Thật là những đứa trẻ ngoan - 2 đứa này... Có muốn chú hay chơi với con làm ba tụi con không?? - Nhi bê đĩa trái cây lên phòng khách nơi có 2 đứa trẻ đang ngồi tô chữ theo mẫu- Có... Có... Chú ấy dễ thương lắm, lúc nào cũng mua kẹo cho tụi con ăn nữa - Cill vỗ ngay miệng ỏi nhai nhồm nhoàm, cô bé có tật ham ăn nên hơi phì xúu nhưng dễ thương- Sao mẹ lại hỏi vậy?? - Zen cũng lấy miếng xoài rồi nhìn Nhi- Hỏi để biết mà méc ba - Nhi cười nhìn Zen, nụ cười đầy sát khí Hai đứa vừa nghe xong thì rợn người, không lẽ ba của chúng không thích chú ấy sao?? Nếu thế thì 2 đứa sẽ bo xì chú ấy để đợi ba về những nhều dễ hơn- Thôi đến giờ đi ngủ rồi... Lên phòng mau... Ai lên sau người đó ngủ ngoài cùng nha - Nhi ngó đồng hồ cũng hơn 9h nên thúc giục 2 đứa đi ngủ Vừa nghe xong là cả Cill lẫn Zen đều bỏ vớ chạy lấy người, cả 2 không muốn nằm ngoài đầu bởi vì cả 2 đều sợ ma!!

Bạn đang đọc truyện *Cậu Ấy Là Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 47

Một ngày mới lại bắt đầu, Quân cố gắng làm việc thật nhanh, cũng may dạo này công ty không có việc gì nhiều. Anh muốn chạy tới đó thật nhanh để gặp cô. Anh có nhiều điều muốn hỏi cũng như giữa cô và 2 đứa nhỏ có quan hệ gì với nhau Đúng thật 1 ngày qua đi rất nhanh. Mới đó mà đã hơn 2h chiều, anh thu dọn đồ để về sớm. Đứng trước cổng trường của tụi nhỏ đợi Nhi. Và đúng 3h thì chiếc xe màu đỏ xuất hiện khi đồng hồ hiển đúng 3 giờ không

lịch 1 giây - Anh muốn ở đây nói chuyện hay đi kiếm chỗ khác... - Nhi hạ tấm cửa kính xuống nhìn thẳng vào Quân- Ra tiệm bánh gần đây đi. Anh có rất nhiều chuyện muốn nói với em - Quân chỉ ra tiệm bánh gần đó Nhi không nói gì chỉ nhún ga đi theo hướng Quân chỉ, anh cũng theo sau. Vào tiệm sau khi gọi đồ uống với bánh thì cả 2 lại im lặng không ai nói gì Đồ gọi cũng đã được bung ra nhưng cả 2 vẫn chẳng ai nói câu nào. Quân nhìn thì Nhi ngoảnh sang chỗ khác và ngược lại. Quân nhấp nhẹ ngụm cà phê rồi hắng giọng- Đạo này em khỏe không??- Không khỏe thì ngồi đây cho anh ngắm được à?? - Nhi ngắm mây nhưng miệng vẫn trả lời Quân Quân á kha, anh hỏi ngu thật nhưng cô cũng chẳng thèm trả lời mà còn bắt bẻ ngược lại - Trong 5 năm qua em làm gì?? - Quân tiếp tục hỏi Nhi, mắt anh dán vào cô- Học, đi làm, chăm con - Nhi bây giờ mới quay lại nhìn Quân- Con?? Con của em sao?? - Quân sững sờ nhưng anh vẫn cố gắng giữ bình tĩnh- Phải... Chúng là 2 đứa nhóc anh hay đến chơi mỗi chiều ấy - Nhi nhấp tách cà phê rồi nhìn biểu hiện trên mặt Quân Quân hiện giờ như chết lặng tại chỗ. Tay anh run run không cầm nổi tách cà phê nữa. Anh chờ cô, chờ mòn mỏi để cô đi theo người khác sao?? Anh nắm chặt bàn tay mình, anh không thể giữ bình tĩnh nổi nữa. Rốt cuộc, anh chờ 5 năm trời để chứng kiến cô hạnh phúc với kẻ khác sao?

- Em đối xử với anh thế sao?? - Quân bây giờ bật dậy, anh không kiềm chế nổi nữa- Em chưa nói hết mà - Nhi vẫn điềm tĩnh nhìn Quân- Anh không rảnh mà nghe lời của em nữa. BIẾN VỀ ĐI!! TÔI KHÔNG MUỐN THẤY MẶT CÔ NỮA - Quân nhìn thấy cô bình tĩnh bao nhiêu thì anh lại tức lửa lên bấy nhiêu và cuối cùng thì anh cũng đã nặng lời với Nhi Cô sững sờ khi nghe anh nói vậy. Cái con người hiền lành xưa kia mất rồi, giờ còn 1 tên nóng tính đang đứng trước mặt cô. Nhi hiểu tại sao anh lại như thế nhưng bắt cứ ai nặng lời khi chưa hiểu đầu đuôi thế nào thì cô cũng không ngần mà đáp lại

- Tôi đi luôn khỏi cần anh đuổi... Ồ lại mà xem cho hết đi!! - Nhi quăng cho anh 1 xấp giấy rồi xách giỏ ra về Quân hạ hỏa ngồi xuống khi thấy cô lái xe phóng đi thật nhanh

Quân vẫn còn đang khá sốc nên anh vợ hết xấp giấy của cô cất vào tập hồ sơ rồi ra về. Vừa về đến nhà là anh lao ngay vào phòng ném hết mọi thứ, anh không thể nào bình tĩnh hơn được nữa Nghe thấy tiếng đồ vỡ trên phòng con trai mình nên mẹ Quân chạy lên mở cửa phòng. Đập vào mắt bà là đồng hồ nát, và con trai bà đang vật lộn trên đồng hồ nát đó- Sao vậy Quân?? - bà hét hoảng, chưa bao giờ bà thấy Quân lại như thế này Thấy người mẹ của mình đang lo sợ thì anh ngưng không đập phá nữa mà ngồi thụp xuống ngồi khóc- Con phải làm sao đây?? Cô ấy có chồng rồi .....5 năm của con đổ sông đổ biển hết rồi!! Cô ấy còn có 2 đứa con nữa!! Con nên làm gì đây?? - Quân chỉ biết gục đầu vào tường rồi nói với giọng thều thào- Ráng vượt qua đi con... Rồi con cũng sẽ tìm thấy 1 ai đó yêu con hơn yêu bản thân người đó thôi. Người đó sẽ mang hạnh phúc cho con còn hơn gấp trăm lần người mà con đang dằn vặt đau khổ - mẹ Quân nghe anh nói mà hiểu phần nào câu chuyện- Con muốn ở 1 mình!! - Quân nói nhẹ Mẹ Quân cũng nhẹ nhàng đóng cửa phòng khẽ thở dài. Còn Quân ngồi trong phòng chỉ biết ngồi gục mặt tại chỗ, nước mắt anh cứ tuôn rơi không gì ngăn được Về phía Nhi khi cô vừa về đến nhà là lao ngay vào phòng tắm xả nước để quần áo ướt nhem. Cô ngồi thụp xuống sàn mà vẫn để nước chảy- Tại sao anh lại như vậy?? Anh phải để em nói hết chứ?? Tại sao cơ chứ?? - Nhi ngồi đó lẩm bẩm mặc cho nước lạnh đang làm cô cảm dần Hai người 2 thế giới, 1 người muốn nói nhưng người kia lại không muốn nghe. Cái chuyện này bao giờ sẽ kết thúc đây?? Chưa ai tìm ra câu trả lời cho chuyện này- Anh Nguyên đón bọn nhóc giùm em nhé... Hôm nay em về trễ - Nhi bước ra phòng tắm vừa gọi điện vừa thay đồ Tiễn đây thì Nguyên cũng sống gần đó mà từ cái ngày Sơn về làm 'vợ' của ông Nguyên thì ông này bắt ở nhà làm nội trợ chứ chẳng cho đi làm Quân khi thấy tâm trạng của mình đỡ hơn mới nhìn đồng hồ điểm 4h50. Anh uể oải nằm lên giường, anh chợt nhớ đến 2 đứa nhóc kia đang chờ mình đến chơi với chúng. Anh khẽ nhăn mày khi nghĩ về chúng vui vẻ với Nhi và 1 người lạ hoặc mà chúng gọi là ba mà không phải là anh thì Quân thấy bức bối trong người- Bực mình thật!! - Quân sau 1 hồi lăn lộn trên giường thì ném cái gối về vị trí cũ rồi chỉnh sửa quần áo rồi đóng cửa phòng, lái xe đi đến trường mẫu giáo đó để lại 1 đồng hồ nát trong phòng Y chốc những gì anh nghĩ. Xe anh vừa dừng hẳn thì 2 đứa đang ngồi trên xích đu mặt buồn xo thì giờ đây lại rạng rỡ hơn. Quân gắng cười hết sức có thể để chơi với 2 đứa nhóc này- Chú ơi..Chú ơi...Hôm nay Cill có chuyện vui muốn kể cho chú nghe nè - Cill nhà ta làm bộ bí mật ghé vào tai Quân thì thầm- Hôm nay ba Cill về đó.....

Quân nghe đoạn sung sướng, không lẽ trùng hợp vậy sao?? Anh vẫn bộ cười vui mừng cho Cill nhưng lòng anh như thắt lại

Ngồi chơi được 1 lúc thì có 1 chiếc xe hơi đen đầu trước cổng trường. Có ai đó bước xuống xe..... Là Nguyên sao?? Quân thấy Nguyên xuất hiện ở đây đột nhiên anh thấy điều đó hợp lý vì đây chẳng phải là bác của 2 đứa nhỏ sao?

- Hai đứa lên xe đi...Bác có chuyện muốn nói với chú này - Nguyên ngồi xổm xuống chỗ bọn trẻ rồi cười tươi tấn chỉ vào chiếc xe Cill với Zen dù không hiểu gì nhưng chúng vẫn ngoan ngoãn nghe lời Giờ ở sân trường chỉ còn 2 người, 1 người tránh ánh mắt về khác còn 1 người thì đứng nhìn nhỏ nhìn người kia- Quân...Cậu bị khi gì vậy hả?? - Nguyên bây giờ rất muốn cho Quân mấy cái đấm cho hả giận, anh biết chuyện hôm nay rồi vì vừa đến nhà Nhi xem cô có sao không thì thấy cô nằm 1 sải lại dưới sân với thân nhiệt cao- Tại sao mấy người ác vậy?? Tôi chờ em ấy cả 5 năm trời mà cuối cùng em ấy kết hôn với người khác là sao?? Tại sao cậu không nói cho tôi biết?? - Quân bắt đầu điên lên khi nghĩ đến Nhi đang hạnh phúc với ai đó ở nhà Nguyên sững người vài giây rồi đứng xoa vầng thái dương rồi cười thành tiếng. Quân thấy vậy liền nhăn mặt- Bộ thấy tôi kiệt sức vì chờ đợi với làm sao?? - Tôi không cười vì cậu cứ gặng chờ đợi mà cười vì sự thông minh của cậu đã biến mất. Cậu nghĩ trong 5 năm mà Nhi có được 2 đứa trẻ 4 tuổi là từ đâu?? Không lẽ em ấy vừa qua đó thì yêu người khác à?? Tự suy nghĩ đi!! - Nguyên trừng mắt trước khuôn mặt đang dần biến sắc của Quân rồi quay mặt bỏ đi luôn Trên đường đi thì Zen với Cill hí hửng cười nói ríu rít về ba của mình. Nguyên vừa lái xe vừa nói- Ba hai đứa chưa về được đâu!!- Tại sao?? - 2 nhóc cùng đồng thanh- Bận lựa quà cho 2 đứa mà....Nhưng bác nói nè, mẹ Nhi đang bệnh nên 2 đứa không được hỏi gì hết nhé - Nguyên cười Nghe mẹ bệnh thì 2 đứa quăng luôn ông ba bí ẩn kia sang 1 bên mà cứ lảng xảng hỏi Nhi có bị sao không trông dễ thương vô cùng Còn về phía Quân khi đi trên đường cho đến lúc về nhà, anh vẫn lẩm bẩm như người thất thần. Vào phòng thì đập vào mắt anh là bãi chiến trường lúc này và tập giấy của Nhi đưa cho anh hồi chiều này Anh vội mở ra.....Chỉ toàn là bức vẽ nguyệt ngọc của con nít, vẽ về gia đình có 4 người. Càng xem càng thấy không gì đặc sắc cho đến bức tranh cuối cùng, đường nét rõ ràng hơn và lật đằng sau mặt giấy là dòng chữ: "Bọn con muốn ba mau về" Với dòng chữ đó cùng với câu nói của Nguyên và hành động quăng xấp giấy này cho Quân thì anh đã hiểu hết mọi chuyện. Cill với Zen là con của anh, Nhi đã tự nuôi 2 đứa trẻ đó mà không nói gì với anh. Anh cảm thấy vừa vui mừng lại vừa thấy có lỗi sau hành động thiếu lý trí của anh hồi chiều nay. Quân đã không suy nghĩ kỹ càng mà đã bùng bùng tức giận. Cái còn thiếu bây giờ là anh phải làm sao để gặp được Nhi và xin lỗi đây?? Vừa dọn dẹp vừa suy nghĩ kiểu gì anh cũng thấy mình ngu ngốc khi xử sự như vậy. Dọn được 15 phút thì căn phòng lại trở về vẻ ngăn nắp gọn gàng như vẻ vốn có của nó, Quân nằm sải lại trên giường ngắm những bức vẽ của Cill và Zen. Hèn gì anh thấy 2 đứa giống ai đó dữ lắm mà không nghĩ đó là phiên bản thu nhỏ của mình Trong lúc anh đang vật vã thì ở bên kia đang có đứa nhỏ chạy lon ton xuống bếp rồi lại chạy lên lầu chăm sóc cho mẹ mình- Mẹ khỏe chưa?? - Cill ngồi chống cằm nhìn Nhi đang nằm trên giường- Khỏe mà con... - Nhi quay đầu về phía Cill cười tươi, giờ cô còn chẳng tự ngồi dậy được chứ khỏe nổi gì- Con thấy mẹ chẳng khỏe gì cả...Người lạnh ngắt nè - Zen từ đâu chạy vào lôi tay Nhi từ trong chăn ra rồi sờ thử Biết 2 đứa vì lo cho mình nên Nhi cũng vui nhường nào khi có được 2 đứa trẻ này. Cô biết mọi chuyện đã không như cô nghĩ, cô không mang ba bọn trẻ về đúng như lời cô nói nên cô biết 2 đứa rất buồn trong lòng- Hôm nay ba 2 con không về được...Ba nói mẹ là ba sẽ cố gắng về sớm!!- Bọn con biết mà - 2 đứa đồng thanh trả lời Trước mắt Cill với Zen bây giờ là lo cho Nhi có chuyện gì thì không ai ở với chúng nữa. 2 đứa gần như không còn mong gì về người ba kia nữa. Đột nhiên cửa

phòng bật mở thêm 1 lần nữa và giọng nói to khỏe vang vọng cả căn phòng- Cháo nóng đây!! Cháo nóng đây!! - là ông anh trên cả tuyệt vời của Nhi chứ ai

- Anh to tiếng thế...Nhi đang bệnh mà - theo sau Nguyên là Sơn cũng vào phòng nhẩn nhò nhìn Nguyên- À à...Anh quên mà bà xã - Nguyên nháy mắt với Sơn Cill với Zen thấy Sơn đến nên vội chạy ra ôm Sơn còn Nguyên bị bỏ bơ vơ nên ngồi 1 xó- Hồng ai chơi với Nguyên hết...Toàn chơi với Sơn thôi à...Tui thân quá!!- Cill đầu bó bác đầu...Bác qua chơi chung với Cill nè - Cill cười trèo lên lưng Nguyên bắt cồngNhi ngồi dậy với sự giúp đỡ của Sơn, cầm tô cháo ăn từng chút 1 nhìn 2 đứa trẻ chơi đùa với Nguyên mà cô cũng cảm thấy trong lòng vui nỗi buồn 1 phần nào

Bạn đang đọc truyện *Câu Ấy Là Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 48

Đến gần 10h đêm thì Nguyên đã được Cill với Zen đi ngủ. Anh quay trở lại phòng khách ngồi với Sơn- Chờ ơi...Bà xã nấu com ngon quá!! Sao ở nhà không nấu ngon vậy đi?? - Nguyên vừa xà xuống thì nhào vào ôm Sơn vật ngã ra so-pha- Ăn cho lắm rồi giũt mỡ à...Nhà của Nhi đấy, đừng có tào lao - Sơn cố gắng đẩy Nguyên ra nhưng không được nên chau mày dọa Nguyên- Thà em bây giờ thì cả tuần sau nghỉ ở nhà nha - Nguyên vẫn không buông tha cho Sơn- Đạp chết bây giờ...Tuần sau nhiều việc mà bắt em nghỉ Nói thật thì Sơn năn nỉ mãi thì Nguyên mới cho Sơn đi làm vì ở nhà chán ngắt chẳng có việc gì làm. Nguyên hay ra điều kiện là nghỉ 1 tuần hoặc 1 tháng nếu muốn Nguyên buông tha cho Sơn Sơn đang bận suy nghĩ khi nhìn thấy ánh mắt tóe lửa của Nguyên, thật sự là hấn rất sợ ánh mắt đó- Làm người chồng lý tưởng đi anh ơi...Giờ mà đe dọa vợ anh ghê thế - Nhi từ trên lầu lét xuống cùng với cái chân quần trên người cười giải vây cho Sơn

Nghe tiếng Nhi Sơn lấy hết sức mạnh của mình đẩy Nguyên ngã xuống sàn không thương tiếc rồi vuốt lại mái tóc rù rù của mình- Bộ bọn anh làm em khó ngủ hả?? Em chưa khỏe mà!!- Đầu có!! Em xuống kêu 2 anh lên phòng kể bên ngủ. Khuya khoắt thế này mà chưa ngủ là mai ông Nguyên bắt anh ở nhà đấy - Nhi vừa ho vừa cười rồi xách mông về phòng Sơn trừng mắt với Nguyên, thì ra anh chỉ đang câu giờ để Sơn không đi ngủ sớm và mai anh sẽ bắt Sơn ở nhà vì tội ngủ trễ. Nguyên với Sơn rượt nhau lên phòng trong im lặng để không đánh thức 3 người kia “Reng.reng.” - tiếng chuông điện thoại của Nguyên vang lên mà Nguyên đang lục lọi chăn từ trong tủ quần áo ra nên kêu Sơn nghe dùm Sơn ngạc nhiên khi thấy người gọi trong đêm thế này lại là Quân. Sơn cũng biết việc chiều nay vì nghe Nguyên kể mà cứ như anh sắp đánh nhau với Quân đến nơi. Vội bắt máy:

- Alo. Có chuyện gì không Quân- À, ừ...Sơn hả?? Nguyên đâu cho tôi gặp 1 chút được không?? - Quân nghe thấy tiếng bên kia giọng quen quen đoán ngay là Sơn nên hỏi ngay Sơn im lặng chỉ vào điện thoại rồi đưa cho Nguyên. Nguyên mà thấy Quân gọi thì anh chắc rằng anh chàng này thông nào được rồi nên giọng nghe là muốn đập vào mặt:

- Gọi ta có chuyện gì?? Có phải mi muốn xin lỗi không?? - Ồ.....- Quân chỉ biết ba chấm, Nguyên đoán được luôn sao- Mi muốn về với gia đình mình cứ nghe ta. Mai gặp nhau lúc 6h30 trước cổng trường tui nhớ nhé - Nguyên nói 1 tràng rồi cười ha ha như phù thủy rồi cúp máy Sơn chỉ biết câm nín, chẳng biết giờ Quân có giống Sơn không nữa. Người gì đâu mà...Ít nhất cũng phải để người ta nói đã chứ.....Vô duyên hết sức - Bà xã à...Mai em nghỉ được rồi đó!! - Nguyên giờ đồng hồ chỉ điểm 10h40 là quá giờ khuya của SƠN- Đồ lật lọng....- Sơn phòng mang trợn mắt nhìn Nguyên rồi trùm chăn ngủ luônCòn Nguyên vẫn ngồi bên cạnh Sơn nhưng chưa ngủ, khỏe miệng anh bỗng nhếch lên thành 1 nụ cười. Trong đầu anh đã ó 1 kịch bản hoàn hảo!!

~ Sáng hôm sau ~- Vợ yêu ở nhà chăm sóc Nhi nhé!! - Nguyên vác cặp của 2 đứa nhỏ rào bước ra ngoài, vội đặt nụ hôn lên trán Sơn. Có vẻ chưa đủ nên Nguyên đặt nụ hôn nhẹ lên môi SơnSơn vẫn xì mặt ra đó rồi xoa tay, Nguyên hí hửng cùng với hai đứa cháu chạy ra xe Ba bác cháu đã lên xe đi thì lúc này Nhi mới chạy xuống- Zen với Cill đâu, anh Sơn?? - Nhi hỏi Sơn với vẻ mặt hốt hoảng- Nguyên chờ 2 cháu đi học rồi..Em nghỉ đi m chuyện nhà để anh lo - Sơn vừa cười vừa dọn bàn ăn, để lên bàn 1 tô cháo nóng - Ăn đi cho nóng!!- Trời ơi...Hôm nay nhà trường cho nghỉ mà!! Sau câu nói đó không khí chợt trở nên 3 chấm. Sơn gọi điện cho Nguyên chờ Sơn với Cill về nhưng anh không bắt máy- Hấn ta chờ bọn chúng đi chơi rồi!! - Sơn như muốn bóp nát luôn cái điện thoại trên tay. Được nghỉ thì dẫn đi chơi là chuyện đương nhiên nhưng với Nguyên thì để 2 đứa nhỏ lọt vào tay của anh thì chẳng biết chuyện gì xảy ra Về phần Nguyên sau khi tắt nguồn điện thoại thì anh vừa lái xe vừa trò chuyện với 2 đứa nhỏ- Hai đứa muốn đi đâu chơi??- Đi bơi - Cill thừa biết hôm nay được nghỉ vì cô bé đã cô giáo nói khi phụ huynh khác đến đón con- Ủa?? Hôm nay đi học mà?? - Zen chợt nghe thế liền mở to mắt hỏi NguyênAnh biết ngay là chàng này suốt ngày loanh quanh với đồng sách thú vị kia nên chẳng màng tới chuyện gì thay đổi chỉ biết làm như lịch trình đã cài sẵn- Hôm nay trường nghỉ mà Zen .....Anh không chịu đi hóng chuyện gì hết - Cill phòng má trêu người Zen- Con bé kia !! Nói chuyện với anh vậy hả ?? - Zen nhéo mũi Cill làm mũi cô bé đỏ phừng lên- Hứ !! - Cill xoa mũi của mình rồi hí hửng với Nguyên - Đi bơi nha bác Nguyên...Cill thích bơi lắm Kết quả là.....Đi công viên!! Zen chẳng màng tới thế sự, có gì vừa đi vừa ăn là cậu nhóc không ý kiến còn Cill thì mặt xám ngoét lại- Hai đứa ăn đi!! - Nguyên chia ra 2 cây kẹo bông, cười hí hờn- Cháu xí cây màu xanh lá - Zen vừa nói vừa cầm lấy 1 cây kẹo bôngCill quay người ra chỗ khác không thèm đoái hoài gì tới cây kẹo bông bên kia. Nguyên biết là cô bé đang giận nên anh nháy mắt với Zen - Cill không muốn ăn kẹo bông này sao?? - Nguyên vờ ngồi xỏm dỗi diện với Cill cười nhẩn nhò- Không thích!! - Cill lại quay đi hướng khác- Không thích à ?? Cho anh nhé?? - zen bắt đầu xích người lại gần Cill - Kẹo bông ngon quá nên anh ăn hết rồi !! Cill nhìn Zen rồi gật đầu, Nguyên đưa cây kẹo bông cho Zen . Cậu nhóc xé 1 ít kẹo đưa cho Nguyên- Kẹo ngon đúng không Zen?? Cill không ăn, đúng là uống thật - Nguyên bắt đầu ngồi vòn qua vòn lạiCill tối mặt, giật lại cây kẹo từ tay Zen- Không cho anh hai nữa...kẹo này là của Cill- Ừ...Ăn đi..Anh còn 1 cây mà - Zen bây giờ mới chia ra cây kẹo bông nguyên xi của cậuCô bé nhìn cây kẹo mới biết mình vừa bị lừa...Nhưng thôi kệ, có ăn là được rồi 3 bác cháu đang ngồi ngắm trời thì có bóng dáng quen thuộc đang tiến tới gần, Zen với Cill thấy quen nên nhảy xuống ghế chạy về phía người đó- Chú Quân!! - cả 2 ôm chầm lấy Quân, miệng cười toe toétQuân cũng Zen còn tay thì bế Cill tiến gần đến Nguyên- Cậu gọi tôi ra đây làm gì??- Đi chơi!! Đi chơi!! Hôm nay Cill với Zen được nghỉ học mà - Nguyên cười, đút tay vào túi rồi đi luôn chẳng nói thêm lời nào Thế là 4 người chạy từ khu vui chơi đến khu vui chơi khác. Trẻ con thì dành để chúng thích thú với mọi thứ nhưng sao 2 cái ông kia còn làm biểu cảm kinh hơn cả Zen với Cill- Sao chú Quân với bác Nguyên lại lôi mình vào đây vậy?? - Zen ngồi trên con ngựa trong cái vòng đu quay mà mặt xám xịt, cậu không hứng thú với cái trò xoay vòng nhí nhố này đâu

- Kệ đi anh... Hai người ấy vui lắm kìa - Cill chu mỏ chỉ về phía sau nơi có 2 ông già đầu còn leo lên cái đu quay sắc sỡ rồi chụp ảnh tự sướng cứ như chưa bao giờ được chơi

Cill với Zen cũng bó tay chỉ biết cười méo Chơi cũng thấy mệt nên cả 4 người quyết định nghỉ chân ở 1 tiệm kem nhỏ gần đó. Quân vào nhà vệ sinh 1 tí nên giờ chỉ còn 3 bác cháu kia ngồi đợi món đã gọi- Hai đứa thích chú Quân lắm hả?? - Nguyên tranh thủ nói chuyện với 2 đứa nhân lúc không có Quân- Dạ...Chú ấy vừa hiền, vừa đẹp trai nữa!! - Cill nghe nói đến Quân thì mắt cô bé sáng lên- Mê trai!! - Zen ngồi kế bên cốc vào đầu Cill- Kệ em. .... Cill là lười trêu người Zen Nguyên chống cằm nhìn 2 đứa cãi nhau mà tự cười 1 mình- Thế có muốn chú Quân trở thành ba của 2 đứa không?? - Nguyên thốt ra 1 câu mà làm ngưng hoạt động của Zen với Cill- Quá tuyệt luôn còn gì!! - hai đứa bây giờ mắt sáng rờ y chang nhau Vừa dứt câu thì 1 giọng nói nhẹ nhàng từ phía sau 2 đứa cất lên- Zen với Cill nói thật không vậy??- Ý...Chú Quân làm bọn cháu hết hồn hà ....Thật đấy chú .....Chú mà làm ba Zen với Cill là hay quá luôn. Chú làm ba của Zen với Cill nhé - ánh mắt đen huyền của Cill mở to ra, khuôn mặt rạng rỡ, vô tư hồn nhiên hỏi QUân Zen thúc tay Cill rồi nhún nhố, cậu bé trừng mắt xuống nhìn Cill- Minh có ba rồi mà- Ba có về đâu...- Cill bắt đầu gắt gỏng- Ba sẽ về mà...Em đừng có lung tung - Zen bây giờ lại đòi thêm 1 ánh mắt lạnh lẽo nhìn Cill Nguyên này giờ vẫn nhìn chăm chăm vào 3 người kia, anh dường như đã nghĩ ra được cái gì đó- Nay hai đứa.....Cái người tên Quân là.....

- ANH NGUYỄN..... Anh có biết bây giờ là mấy giờ rồi không?? - Sơn vừa thấy Nguyên lấp ló sau cánh cửa cùng với 2 đứa trẻ thì Sơn bắt đầu gào thét- Vâng là 9 giờ rồi ạ - Nguyên đưa tay gỡ đầu rồi nhìn đi hướng khác "Bình", "bóp".....Sơn đã hạ đo ván Nguyên bằng tay không- Bác Sơn thật đáng sợ - Cill xanh mặt nói khe khẽ với Zen- Nói bác nghe ông già nay đã đưa 2 cháu đi đâu mà bây giờ mới về - Sơn quay qua tươi cười với Zen và Cill Nói thật thì sau khi chứng kiến Nguyên bị hạ đo ván như thế nên Zen với Cill kể tất tần tật nhưng gì đã xảy ra Sơn nghe xong thì nắm cổ lôi Nguyên lên phòng không quên nhắc nhở Zen với Cill đi tắm và Sơn đã chuẩn bị sẵn luôn cả nước ấm- Nhi đâu rồi em?? - Nguyên vừa bị lôi vừa hỏi- Em ấy kêu còn lên công ty 1 xíu mà đi cả tiếng rồi.... Mà anh tính làm thật ấy hả?? - Sơn khóa cửa phòng rồi nằm phịch xuống giường- Thế em nghi chạy ra nói với Nhi chắc em ấy chịu nghe...Cái này là phải tự em ấy nói!! - Nguyên lựa quần áo, ánh mắt tinh ranh của anh lại xuất hiện- Anh chắc là không nguy hiểm chứ?? Bao nhiêu người tham gia vào vụ này?? - Sơn lại bật người dậy nhìn Nguyên, nói thật lúc này nghe 2 đứa kể vụ này nhưng thấy cứ sao sao ấy- Mọi người nhưng chỉ có Nhi là không biết vụ này đã được sắp đặt - Nguyên cười với tà khí - Mà lúc này em đánh anh đau quá đây- Buồng ra.....Tên mất nết này - E hèm, và đó là hậu quả vì đã làm mất hình tượng soái ca trong lòng mấy cháu của Nguyên [Alo ...] - Nhi trên đường về bỗng nhận được cuộc gọi[Nhi yêu vầu .....Mai ra sân bay đón anh nhé ...Anh gọi cho Nguyên không được] - giọng của Nam cất lên 1 cách nhí nhố, ồn ào[Chết ở bên Mĩ luôn đi, về làm gì nữa ...] - Nhi thật tình muốn nghiêng cái điện thoại lắm luôn, năm trước Nam tự nhiên lôi Trung qua Mĩ luôn mất tích không liên lạc được nên cô hơi bực

[Thời mà ...Anh về với Trung, anh tính ở ké nhà em đó..Được không em gái yêu quý của anh] - Nam bắt đầu dung cái giọng ẻo ẻo nghe mà nổi cả da gà[Trung qua với em còn anh thì lót báo ngoài đường ngủ cũng được. Cúp máy !!] - Nhi dứt câu là cúp cái rụp không cho Nam nói thêm câu nào Người ngồi kế Nam trên máy bay chẳng ai khác là Trung bắt đầu do la tình hình- Sao anh?

- Em ấy cho em ở ké mà dám ném anh ra ngoài đường kìa - Nam vờ chấm nước mắt với Trung - Cái số tôi thiệt khổ . Về thăm gia đình mà bị hắt hủi vậy sao??- Ai kêu giỡn cho cổ vào...Về tới nơi em sẽ dẫn bé Zen với bé Cill đi chơi.... - Trung nhí nhảnh , nhún qua nhún lại- E hèm...Anh đưa em về là nhờ Nguyên nói giúp đây nhé. Dẫn 2 đứa đi mà không rừ anh rồi quên nhiệm vụ thì anh cho em nát mông - Nam béo má Trung kéo căng đến nổi mà mặt Trung biến dạng Trung nghe đến đó bỗng ngưng cười, xoa má rồi lại nhìn Nam- Thiệt tình, Quân với Nhi là 2 đứa rắc rối nhất trong bọn mình. Giải quyết cho xong vụ này thì đến chuyện tự mình - Nam thấy Trung nhìn liến thoắt dài nhìn vào khoảng không- Em mong phi vụ này thành công ... Nhưng nếu thành công mà bị lộ thì sao?? - Trung lại nhăn mày, cậu không thể tưởng tượng tới cảnh Nhi phát điên đáng sợ đến thế nào- Thì lúc đó đã thành công rồi nên chỉ có người bày tên chết thôi...Mà ngủ đi, mai là đến nơi rồi - Nam ôm Trung rồi hạ ghế xuống 2 người chìm vào giấc ngủ và ở nếu nhà Nhi ở miền Nam thì ở miền Bắc có Tuấn và Minh đang chuẩn bị gói gém đồ đạc lên máy bay để tề tựu cả đám cho 1 phi vụ rắc rối. Tất cả đều mong sẽ gỡ được những sợi dây rối cho Nhi và Quân. 1 phần vì đó là ý từ lâu của cả đám nhưng chẳng ai thêm nói, 1 phần vì nghĩ về bé Zen và bé Cill ngày nào cũng mong ba chúng về. Hi vọng nó thành công!!

Bạn đang đọc truyện *Câu Ấy Là Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 49

- Nhi à!! - 1 giọng nói mà làm náo loạn cả sân bay buổi tối không ai khác là Nam Nam vừa bước ra đến chỗ nhập cảnh thì mắt lão liên tìm bóng dáng của Nhi. Khi thấy được cô thì anh để mặc cho Trung đẩy đồng hành lí nặng chực kí học máu mà chạy đến ôm Nhì "Bóp"... "Bình" - 1 loạt âm thanh man rợn đến với Nam và kết quả là anh bị ném vào sau xe không thương tiếc Nhì phui tay rồi quay lại đến đón Trung, phụ cậu đẩy hành lí, cả 2 cũng lâu không gặp nên vừa đi vừa trò chuyện- Qua đó anh thích nghỉ nhanh chứ?? - Nhi bắt chuyện, cô đang nguyên rửa Nam, chắc rằng anh là người cố ý mang nhiều đồ đạc qua đây mà- Cũng mất 1 thời gian. Lúc đầu anh có biết gì đâu, ở trong nhà suốt, ra ngoài mà ai hỏi gì chỉ biết à ừm rồi chuẩn mất tâm. Vì ở nhà nhiều nên ông Nam kia đi công tác hay đi đâu đó cũng lôi anh đi nên dần tự tin hơn, khả năng giao tiếp tốt hơn - Trung giờ là vợ của Nam mà, theo về thì Nhi phải gọi Trung bằng anh, nghe cũng thân mật hơn mà ...

Vì đã nhầm xe không chờ đủ đồng hành lí này nên Nhi gọi 1 chiếc taxi chỉ để chờ hết đồng hành lí, còn cô thì chờ Trung với Nam về nhà. Xe vừa dừng tại gara thì Nam bật dậy đập cửa phóng ra ngoài để lôi hết hành lí đang chất đầy ngoài công vào nhà- Hình như anh ấy sợ em đánh hay sao ấy? - thấy Nam hi hục mang hành lí vào mà Trung không khỏi bật cười- Nhìn là biết sợ em cho ra ngoài đường nên nhanh chóng nhét đồ vào nhà đấy...Thời kỳ anh Nam đi, anh vào nhà đi, tí nữa anh Nguyên đón Zen với Cill về thôi à - Nhi huých tay Trung chỉ vào nhà Vừa vào nhà là Sơn ở trong nhà nhào ra ôm Trung- Lâu quá không gặp...Em tính tháng sau cùng với ông già nhà em qua đó thăm anh với anh Nam đấy...- cách xưng hô đã thay đổi do vai về nhưng rõ ràng là nó cũng chẳng ảnh hưởng gì tới quan hệ của cả đám- E..Em với Nguyên vẫn khỏe chứ? Công việc bên đây thế nào? - Trung vẫn còn

ngượng miệng khi gọi Nguyên với Sơn là em nên cậu thường nói không không vậy chứ ít khi xưng hô- Vâng... vẫn bình thường cho đến cái ngày Nhi đổ bệnh và ông già đó bắt em ở nhà như em bị bệnh không bằng - Sơn cười mà còn nghe thấy tiếng nghiêng răng luôn mới ghê Nam đang loay hoay với hành lý mà khi nghe Nhi bị bệnh thì anh lại quăng đồ ra sờ mó Nhi- Em bị ốm sao không nói anh... Em gái tôi hèn gì xanh xao quá!! Tội em gái tôi quá Sau đó thì Nam nắm vật vờ trên ghế sofa còn Nhi phui tay đi gọt trái cây. Chỉ như thế là đủ hiểu dù bị bệnh nhưng có vẻ sức mạnh của cô vẫn không hề suy giảm- Chúng con chào mẹ!! - Zen với Cill vừa chào to vừa tháo giày nên không để ý Sơn, Trung với Nam đang ở ngoài phòng khách- A..Cill với Zen về rồi à... Nhớ bác không?? - Trung đi ra cửa, ngồi xôm nhìn 2 đứa nhỏ Cill với Zen ngỡ ngác nhìn rồi chỉ cười rồi e dè gật đầu chào rồi chạy rú xuống bếp, bám vào gấu quần của Nhi- Mẹ ơi.. Có anh nào lạ quá hỏi có nhớ anh ấy là ai hả mẹ?? - Cill lơ đãng nhìn Nhi Nhi phì cười, đúng thật là mới gặp có 1 lần từ lúc đám cưới của Sơn với Nguyên nên bọn trẻ không nhớ là phải - Hôm nay có bác Nam với bác Trung từ Mỹ về... 2 bác hồi trước dẫn 2 đứa đi chơi ở khu vui chơi Zick đó... Nhớ chưa?? - Nhi cười rồi chia 2 miếng táo ra cho 2 đứa Đáp lại lời giải thích của Nhi là những cái gật đầu của chúng. Thôi kệ, quên thì giờ quan tâm cho nhớ luôn- Thôi ra chào 2 bác đi... Bê luôn đĩa trái cây này ra giùm mẹ - Nhi đưa đĩa trái cây cho Zen rồi đẩy Cill đi trước Thấy Zen với Cill ra thì Trung tí tòn- Hai đứa lớn ghê ha... Không nhớ bác chứ gì... - Trung biết ngay mà, làm gì có đứa trẻ 3 tuổi nào nhớ được người mà chúng chỉ gặp 1 lần Zen với Cill được bắt trúng điểm nên gật đầu như máy khâu- Bác là Trung, còn cái người bên cạnh là... E hèm, là 1 ông già bao bọc bác cả đời tên là Nam - Trung giới thiệu mình sau đó hắng giọng làm bầm tên của Nam

- Chúng cháu chào 2 bác ạ... - Zen với Cill đồng thanh, khoanh tay, cúi đầu chào lễ phép rồi chạy lông nhông ra chỗ Trung với Nam- Ủa? Bác Nguyên đâu rồi 2 đứa? - Sơn ngó nghiêng rồi quay lại hỏi Zen với Cill

- Bác ấy kêu bọn cháu vào nhà vì bác ấy có việc rồi.. Bác ấy nói thế này... - Cill ngồi đưng đưa chân trên đùi Trung rồi cắn 1 miếng táo nhắc lại lời dặn của Nguyên - Xiu nữa anh về! Nhà cứ ăn trước, về thì anh ăn sau... Anh về trễ nên khi về đừng đánh anh nha bà xã!! Nghe Cill nói lại mà Nam với Trung cười khúc khích còn Sơn mặt đỏ phừng phừng. Hấn dậm chân rồi hậm hực bỏ vào nhà bếp, dự là sẽ chẳng có chuyện Nguyên về nhà mà yên thân cả....

Cả buổi tối hôm đó, căn nhà của Nhi rộn ràng tiếng cười, tiếng đùa nghịch của 2 đứa trẻ dễ thương và đương nhiên cũng có người đang sốt vó lo cho chồng đi công việc chưa về. Sơn cứ đứng ngồi không yên, hờ tít mắt nhìn đồng hồ- Anh lo cho ông già đó sao?? - Nhi để miếng ôi lên miệng rồi dẫn đẩy hết vào miệng bằng môi, cái tật đó chỉ có thể là cô thôi- C... Có đâu!! Ông ấy đi luôn cả đêm cho đỡ chật giường cũng được - Sơn bị đánh trúng tim đen nên nói nhăng cuội cả lên, hấn cứ liếc vào cái đồng hồ thôi- Ô... thế anh đi hết đêm luôn nhé!! - Nguyên từ đâu chồm đầu vào, lấy 1 miếng dưa nhai nhồm nhoàm rồi toan bỏ đi Sơn tưởng anh làm thật nên bám chặt lấy eo anh và bị anh lôi xềnh xệch trên nền nhà, cái cảnh tượng thật khó thấy... Nam với Trung cũng lác đác với cặp này- A.. Anh Trung với anh Nam về rồi à?? - do lúc này đi nên Nguyên không biết đến sự hiện diện của Trung và Nam- Để em đi tắm rồi xuống làm mấy lon bia với 2 anh nha... Lâu mới gặp mà!!- Nước nóng sẵn rồi đó!! - Sơn chỉnh lại dáng vẻ ngạo kiều của mình rồi hét to

- Bà xã muôn năm!! - Nguyên sáng mắt, hôn gió cho Sơn nhưng đều bị né Nam nhìn Trung với ánh mắt khó hiểu nhưng cậu cố ý vờ không biết gì. Nam cứ nhìn mãi làm cậu thấy khó chịu nên cau mày nhìn Nam- Sao đây?? - Tại sao em không giống Sơn chứ?? - Nam bắt đầu gặm miếng táo rồi đưa 2 con người long lanh nhìn Trung- Thế có muốn dội nước sôi vào người mỗi tối không?? Đây làm cho!! - Trung liếc mắt qua nhìn Nam, đôi mắt nhìn bình thường thôi đã sợ giờ thêm liếc nữa làm Nam xanh mặt á khẩu luôn Khi Zen với Cill đã ngủ thì đó cũng là lúc 5 người chuẩn ra sau nhà, chuẩn bị đồ nhậu. Bia được Nguyên lôi ra từ tủ nhà bếp, nói thật thì anh chất như hàng nhập khẩu ấy, ai nhìn cũng phải ngán. Đã 10h đêm mà Nguyên cứ sáng sáng đòi mở nhạc nên anh đã bị 4 người trối vào gốc cây chờ dọn xong đồ- Cạn ly!! Mừng 2 anh trở về!! - Sơn nâng ly bia cười hứng khởi- Cạn ly!! - 4 người còn lại cũng đồng thanh theo

Cả đám ngồi kể chuyện rất vui vẻ, cũng nhắc lại 1 số chuyện xưa giờ nghe lại cũng vui ra phết. Khi ngà ngà thì trung bắt đầu lèng xièng, mắt thì dờ dẩn cầm ly bia của qua của lại

- Nhi nè... Hồi đó anh với Nguyên từng lấy đồ của Quân ra nghịch mà Quân hỏi em bị em mắng sa sả vào mặt đó.. Nhớ không? Lúc đó anh sợ bị em đánh lắm luôn.. Còn Quân nhìn thấy tội nghiệp lắm- Vâng... - Nhi nghe nhắc đến Quân thì dịu xuống rồi cười - Em vào lấy ít đồ ăn nữa đây Nhi vừa đi thì Nam nhét miếng thịt vào miệng Trung rồi dí tay vào đầu cậu- Uống cho lắm rồi nói lung tung... Tại em mà suýt mất vui rồi- Anh mắng em.. Em ghét anh!! Không chơi với anh nữa - Trung giờ ngà say rồi nên cóc biết gì hết, chỉ quờ tay đánh Nam Nguyên với Sơn mở to mắt ra nhìn Trung quờ quạng đánh Nam mà buồn cười, mắt Trung thì cứ dúi lại như người mộng du, kiểu này thì say thật rồi

Nhi ở trong nhà khui lon bia ngồi trong xô bếp... Cô chưa có say, từ lượng của cô cũng ngang ngửa với Nguyên và Nam. Lôi điện thoại ra, dò tên danh bạ và dừng lại ở 1 dãy số dài có lưu tên nhưng toàn là kí hiệu. Tay cô bản khoắn không biết có nên ấn nút gọi hay không. Nhấp thêm ngum bia nữa, tay cô ấn vào nút gọi Tiếng chờ điện thoại khó khăn cất lên. Sau 1 hồi dài cũng kết thúc và thay vào đó là 1 giọng nam trầm ấm- Alo? Ai vậy

Nhi im lặng, cô nốc hết 1 lon bia rồi khui 1 lon khác ra- Ai ở đầu dây vậy?? - vẫn là giọng trầm ấy cất lên- Xin lỗi.. Nhầm số - cô uống nhanh hết 1 lon bia rồi vừa nói vừa ném lon vào cạnh tủ rồi cúp máy Chủ nhân của số điện thoại vừa này là người tên Quân đang ngủ thì có tiếng điện thoại làm anh tỉnh giấc. Thấy có số lạ gọi tới thì bắt máy nhưng chỉ nhận được sự im lặng. Và vì sự im lặng đó anh có để nghe tiếng tiếng lon bia bị bóp nát nên cố gắng hỏi thêm. Lúc sau thì chỉ chất giọng khàn khàn nghe khá quen nói đúng 4 chữ kèm theo tiếng ném đồ thì tắt máy- Nhầm số cũng phải nói nhanh chứ? Hình như say rồi!! - Quân nghe thấy tiếng cúp máy cũng đành ném cái máy qua 1 bên, lòng vẫn vương lại chất giọng đặc biệt đó

Hết 1 đêm nhậu nhẹt ì xèo thì sáng ra nhận thấy mỗi đứa 1 nơi. Nhi thì ngồi gục tai xô bếp, Nam với Trung gục ngay tại sofa trong nhà, Nguyên với Sơn chẳng biết thế nào mà leo lên cả bàn trong phòng khách ngủ hay thật Khi những người lớn còn bê bê chưa dậy được thì 2 mặt trời bé con kia vừa mới thức dậy, vừa mới bước xuống cầu thang chưa kịp tỉnh ngủ thì chúng chỉ muốn quay lại phòng ngủ và coi cảnh tượng mình vừa nhìn thấy là con ác mộng đêm qua- Em nghĩ là mẹ với mấy bác có tỉnh không?? - Zen quay qua hỏi Cill, mặt cậu cứ giật giật ấy- Không đâu. Lên phòng thay đồ rồi gọi mẹ với mấy bác dậy sau cũng được - Cill lôi Zen lên lầu để mặc cho 5 con người vật vờ dưới nhà

Khi hơi tỉnh thì Nhi ôm đầu đứng dậy, ngày hôm qua cô vào bếp ngay chỗ để bia nên lấy không biết bao nhiêu lon để uống nữa. Đứng dậy ưỡn vai vãi cái thì cô xấn tay áo ra ngoài thì thấy 4 con người vật vờ và đồng tàn tích lết từ sân sau vào đến nhà thì cô chuyển hướng đi lên lầu- Zen với Cill dậy chưa?? - Dạ rồi... - Zen với Cill nghe tiếng Nhi gọi nên đồng thanh đáp rồi xách cái balo nhỏ chạy xuống lầu- Mẹ chờ mấy đứa đi học.... - Nhi nhanh chóng hối thúc Zen với Cill ra xe nhưng cô cậu còn quay lại chỉ vào 4 người vật vờ đang kia thì Nhi liền tặc lưỡi - Đi thôi... Xiu nữa mấy bác tỉnh ấy mà Rồi 3 người cũng nhanh chóng rời khỏi nhà. Tiếng chuông điện thoại trong nhà bếp đã đánh thức Nguyên, anh cũng uống ghê lắm mà không biết vì sao mà tỉnh hơn 3 người kia, còn đứng dậy đi tìm nguyên nhân phát ra tiếng ồn khiến anh phải thức dậy. Tìm được cái điện thoại của Nhi thì anh mới dụi mắt

nhìn người gọi- Nhi lưu tên kiểu gì thế này?? Ngón ngữ mới à trời ?? - Nguyên nhìn dây kí tự mà chẳng biết người gọi là ai nên bắt máy với giọng ngái ngủ và còn nhè nhè do dư âm của cơn say - Alo?? Nhi ra ngoài rồi. Cảm phiền gọi lại sau!!- Nguyên à?? - Quân ngạc nhiên khi nghe giọng Nguyên, sao Nguyên lại là người bắt máy- Hà? Quân à ? - Nguyên như người tỉnh ngủ, sao lại có số của Quân ở trong máy Nhi chứ? - Sao cậu biết số Nhi ??

Quân chợt cúp máy nhanh rồi lưu số điện thoại lại. Anh vui mừng hết sức khi biết được số điện thoại của Nhi và càng vui hơn khi biết cô vẫn còn giữ số anh lần việc anh vẫn giữ số điện thoại này. Anh nhanh chóng gọi lại. Nguyên khi bị cúp máy đột ngột chỉ biết nhún vai coi đó là chuyện bình thường rồi chợt thấy gọi lại nên anh bắt máy- Tôi hỏi mà sao cậu cúp máy? - Nguyên bây giờ cũng hơi tỉnh nên bắt đầu nhận được nhiều câu hỏi trong đầu hơn- Tôi đâu biết!! Hôm qua hơn 11h đêm thì số này gọi cho tôi, chỉ toàn im lặng, đợi 1 lúc lâu thì chỉ nói nhầm số rồi cúp máy. Nghe giọng quen nên sáng nay tôi gọi lại - Quân kể lại diễn biến ngày hôm qua- À... Nguyên cười rồi tính nói gì đó nhưng 1 giọng nói đã vang từ đằng sau anh

- Anh nghĩ anh đang dùng điện thoại của ai đấy?

- Hơ..Nhi hả?? - Nguyên giật mình không biết nên làm gì. Cô đến gần, lấy cái điện thoại rồi nhìn vào màn hình đang hiện lên người nghe là dây kí tự kia. Lúc đó, Quân cũng nghe thấy giọng Nhi nên đang trong phòng làm việc anh liền đứng bật dậy- Nhi hả?

- Ủ...Có chuyện gì mà phải cuống lên thế? - Nhi bây giờ nghe máy với cái giọng lạnh lẽo, đều đều, tay trái cô vội tóm Nguyên rồi gạt chân vạt anh xuống sàn rồi ngồi người anh với đầy sát khí. Quân giật mình khi Nhi nghe máy khác với giọng ngày hôm qua. Hôm qua nghe giọng cô cứ buồn sao ấy, giờ thì cô cứ như con người hoàn toàn khác. Anh nói chuyện với cô mà cứ sợ sệt như đứng trước 1 con người đầy quyền lực, dù sao anh vẫn là người mù quáng trước mà

- Nhi...anh có thể gặp em không? Hôm đó anh không kiểm chế được mình, anh đã kìm nén rất nhiều nên lúc đó không kiểm soát được. Anh xin em đó, anh có thể gặp em không?? Anh có thể nhận Zen với Cill không?- Quân dịu xuống, giọng anh nói cứ nghẹn như sắp khóc tới nơi

- Tôi chẳng muốn gặp cái con người không tự kiểm soát được mình nữa đâu...Zen với Cill thì anh đừng hòng chúng gọi anh bằng ba. Anh cứ ở đó mà mơ đi!! - Nhi nói lẹ rồi cúp máy

Quân ngó người khi Nhi lại thẳng thừng đến vậy. Vụ của 5 năm trước cũng là sai lầm của anh. Bây giờ vì chưa kịp nghe giải thích rõ ràng mà đã xúc phạm nặng nề tới Nhi mà anh lại vuột mất cô rồi ư?? Thế là hết hi vọng thật rồi!! Anh ngồi thất thần trong phòng làm việc. Nước mắt cứ thế mà chảy dài trên má anh mà anh cũng chẳng buồn lau đi nữa - Ô..Gọi cho người ta vào lúc 11h đêm. Em nên cho Quân 1 cơ hội đi, em tính để Zen với Cill không có ba sao?? - Nguyên nằm soài trên sàn nhà mà huyết sáo. Chợt anh thấy lưng áo của mình có nước rơi từ trên xuống nên quay người lại thì giật mình. ....Nhi đang khóc!! Anh thề là anh thấy cô ít khi khóc nên khi vừa quay lại mà Nhi đã nước mắt tuôn trào thế kia thì anh liền bật dậy- Anh...Anh không nói nữa...Anh rút lại những gì đã nói...Em đừng khóc nữa- Tại sao lúc này em lại nói như vậy chứ? Em phải làm gì đây? Zen với Cill phải làm sao đây!! - Nhi ngồi ôm mặt khóc như cô đã dồn nén qua nhiều giống như Quân vậy- À rồi...Ngoan đi...Lúc nào bình tĩnh thì 2 đứa có thể gặp nhau nói chuyện mà...Thời nín nha..Em khóc nhìn dễ thương lắm nhưng anh không muốn em khóc vì đau khổ đâu. Anh chỉ muốn em khóc vì quá hạnh phúc thôi! - Nguyên chùi nước mắt Nhi rồi cười với Nhi. Nhi cũng ráng chùi cho hết nước mắt rồi cười gạt đầu. Và vâng, lúc anh trai dỗ dành em gái thì không ai thấy đâu, lúc anh trai vừa đứng lên cười ha hả và em gái vẫn còn ngồi chùi hết nước mắt thì mọi người mới thấy. Thà đi theo chiều hướng nhẹ nhàng hơn thì không sao nhưng..... - Sao vậy Nhi? Nguyên bắt nạt gì em sao? - Sơn khi thấy cảnh đó liền làm ầm ầm lên- Ông kia, ông say nên ông muốn làm gì thì làm phải không? Ông bao nhiêu tuổi rồi mà còn cái tính hay bắt nạt vậy?

- Không phải như em nghĩ đâu mà - Nguyên khi thấy Sơn làm dữ quá nên anh bắt đầu run rẩy- Anh không ngờ em lại làm vậy...Lên đây anh sẽ cho em 1 trận - Nam lắc đầu rồi xách cổ Nguyên đi lên lầu. Nguyên trước khi đi khua tay mắt thì anh đã thấy cô cười. ....1 nụ cười thoải mái và nah có cảm giác như mình đã làm được điều gì nho nhỏ cho Nhi nhưng khi nụ cười ấy tắt đi thì giọng cô cất lên- Anh Nguyên lúc này say quá nên xô em té ra đây nè.....Anh Nam đánh chết anh ấy luôn cũng được

“Ồ..Đùa nhau à? Anh là người an ủi em mà!!” - Nguyên như mất hết sắc màu. Ủ, anh quên mất Nhi rất công bằng giữa làm được gì đó cho cô và phạm phải những điều cấm kị của cô trong đó có sử dụng điện thoại của cô khi chưa có sự cho phép

---

*T/g: Bạn nào cop truyện của mình thì làm ơn qua bên santruyen để cop lại chương 2 với chương 9 nhé!! Nếu còn chương nào sai lỗi nhỏ thì mình thông báo sau!! Cảm phiền cho nào cá vàng của mình >.<

Bạn đang đọc truyện *Cậu Ấy Là Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50

- Mẹ ơi...Ba đi rồi kìa - Zen lắc tay Nhi trong khi thấy Quân bỏ đi qua bên đường- Chúng ta đi về thôi - Nhi toan dẫn Zen và bé Cill quay về- Không, ...- Zen hất tay Nhi ra rồi chạy theo Quân - Ba ơi, đừng bỏ con ....

Đột nhiên từ đâu có 1 chiếc xe phòng nhanh đến.....và “RẦM”.....Cô vội chạy lại.....Quân đã che chắn cho Zen, người anh giờ đầy máu và cố gắng gượng sức bế Zen đưa về cho Nhi

- Anh chỉ làm được vậy thôi... Em chăm sóc 2 đứa tốt nhé... Anh thật ngu ngốc khi lúc này đã bỏ đi... - Quân nói rồi tay anh lỏng dần

Nhi đặt Cill và Zen xuống, cô tiến gần đến chỗ Quân- Quân!! Tỉnh dậy đi... Zen với Cill cần anh mà... Anh tỉnh lại đi!! Nói gì với em đi... QUÂN!! - Nhi gào thét Gào thét rồi tự nhiên bật dậy. Mở mắt cô khẽ nhai. May quá, chỉ là mơ thôi. Cô đột nhiên nhận ra mình đang ở trong căn phòng của bệnh viện và kẻ bên là... Quân!! Rồi cô chợt nhớ lại mọi chuyện ~Flashback~ Hơn 1 tháng kể từ cuộc gọi đó thì Quân ngày càng tiếp cận muốn nói chuyện nhiều hơn với Nhi. Nhưng cô thấy Quân thì đầu nghĩ 1 đường, miệng nói 1 nẻo, chẳng ăn nhập gì với nhau

Được vài tuần thì Quân đột nhiên biến mất tăm, Nhi cũng bắt đầu lo lắng cho anh, cô sốt ruột, bồn chồn. Nhưng khi nghĩ đi nghĩ lại và tự dối lòng là khi không có anh đi theo rất thoải mái nên cô mặc xác sự biến mất của anh. Dần dần cô thấy sự thiếu vắng trong cô, không thể phủ nhận nó. Thiếu vắng đến đáng sợ, cảm giác trống trải luôn bao trùm lấy cô Rồi cũng hơn 3 tháng không thấy sự xuất hiện của Quân, kể cả vào trường sau giờ học đến chơi với Zen và Cill cũng không còn nữa. 2 đứa nhóc cũng chẳng hỏi, chỉ im lặng và thấy chúng hơi buồn

- Ở trường có gì sao?? Thấy dạo này 2 đứa buồn quá... - Nhi vừa lái xe vừa vờ hỏi 2 đứa- Có gì đâu mẹ... Tại cô toàn dạy mấy cái mẹ dạy từ trước nên bọn con thấy chán thôi à... - Zen cười nhún nhún, Cill thấy thế nên cũng cười ngượng theo Nhi cũng im lặng không nói gì nữa "Rằm" - tiếng động phát ra từ phòng Nhi nên Zen với Cill vội chạy qua phòng Nhi xem có chuyện gì. Mở cửa ra thì thấy đóng giấy ở trên sàn còn cô thì chống bàn gượng dậy- Mẹ!! Mẹ có sao không?? - Cill chạy lại đỡ Nhi, người thì bé con mà cố gắng kéo cô lên trông dễ thương lắm cơ- Lúc này mẹ sợ ý vấp chân vào thành bàn ấy mà. Mẹ đưa bàn thảo qua chỗ biên tập đây... Ti nữa mẹ về!! - Nhi hôn Cill rồi lấy bàn thảo mà Zen đã sắp xếp lại, cô tính hôn Zen nhưng Zen né nên cô cườm hôn nhóc ấy luôn Ba mẹ con chạy vội xuống nhà, Nhi đeo giày nhìn khổ sở gì đâu- Mẹ không đi đôi giày cao gót bác Nguyễn mua cho kia.. Nó đeo nhanh hơn mà - Zen chỉ qua đôi giày cao gót bên kế

- Còn lâu... Mẹ không biết đi cao gót đâu... Mà 2 đứa ăn gì để mẹ tiện đường mua về luôn - Nhi soạn sửa xong thì ngoái lại nhìn 2 đứa con nhỏ- Bọn con ăn phở... Mẹ mua cho Cill cây kẹo bạc hà nữa nhé - Cill nhanh nhẩu rồi dung đôi mắt to, long lanh vờ hỏi- Ừ... Đóng cửa kĩ nhé... Không cho ai vào nhé... Khoảng 8h mẹ về, nếu có đói thì còn ít bánh trong tủ lạnh đấy... - Nhi nhanh chóng chạy ra ngoài- Dạ... mẹ đi nhanh về - 2 đứa trẻ đồng thanh gọi với theo Khi công việc xong xuôi thì Nhi cũng nhanh chóng lái xe về với Zen và Cill. Tất nhiên là không quên mua đồ ăn và 1 cây kẹo bạc hà mà bé Cill với vịnh. Ở ngã tư, trong lúc chờ đèn đỏ thì cô ngo ngang ngó dọc và mắt dừng lại ở 1 nhà hàng bên kia đường. Đó không phải Quán sao? Anh đang làm gì ở đó chứ?? Và... cùng với 1 cô gái trẻ... cô ấy là... Diệu ư?? Quân còn ôm eo, cười đùa với Diệu là sao? Trông 2 người có vẻ rất vui...

Đèn xanh đã bật. Cô cũng nhún gáy đi luôn. Chiếc xe chậm rãi đi trên đường, trong đầu cô chỉ có những hình ảnh vừa nãy. Tay cô đột nhiên bẻ vô lăng đâm thẳng vào cột điện gần đó. Cô bất tỉnh!! Và tỉnh lại ở trong bệnh viện với băng trắng trên đầu

- Lái xe kiểu gì vậy hả?? - Nguyễn bước vào, thấy cô đã tỉnh nên cau có - em có chuyện gì thì 2 nhóc này tính sao- Do bất cẩn lúc đó thôi... Anh cho Cill với Zen đi ăn chưa? - Nhi vẫn chưa nhận thức được điều gì đó

- Em nghĩ bây giờ đang là tối hôm tông xe à?? Em bất tỉnh cả 1 tuần rồi... - Nguyễn cười rồi vờ vãi Nhi Nhi chỉ cười ngượng rồi trở lại với ánh mắt buồn khi nhớ lại chuyện đó. Rồi Nhi tự mình lắc đầu khiến Nguyễn chẳng hiểu gì hết, cô chợt nghĩ hành động tối hôm đó của cô thật dại dột. Không có quân nhưng cô vẫn còn 2 thiên thần nhỏ đang ở nhà mong cô mà, sao cô có thể ích kỉ mà chỉ nghĩ đến mình được cơ chứ....

Đang mãi đuổi theo dòng suy nghĩ thì cửa phòng bỗng bật mở thêm lần nữa. Zen với Cill đeo balo nhỏ lon ton chạy vào- Mẹ tỉnh rồi nè Cill - Zen vui mừng khi thấy Nhi đang ngồi đó liền vẩy Cill vào- A.. Mẹ... - Cill bắt đầu òa khóc - Cill tưởng mẹ không thức dậy nữa chứ... Mẹ tỉnh rồi thì về nhà với Cill nha- Cill lại dụi hết nước mắt lẫn nước mũi vào người Nhi

Nhi bế Cill lên rồi ôm bé con vào lòng mình, cô cũng bế luôn Zen lên rồi tặng cho mỗi nhóc 1 nụ hôn nhẹ trên đỉnh đầu - Em mau xuất viện nha... - người đi theo sau Cill và Zen bây giờ mới bước vào - Mấy hôm nay bọn anh lo cho em lắm - Quân bước vào với nụ cười tươi và cầm theo bó hoa trên tay

Nhi thấy Quân thì sững người rồi nhanh chóng lấy lại vẻ không cảm xúc vốn có của mình- Lo gì mà lo... Không phải anh tới đây để xem tôi chết chưa à??- Em sao vậy? - dù có thế nào thì Nhi chưa bao giờ nói ra những lời độc miệng như vậy, Quân nhìn mặt cô- Sao trắng gì... Xong bốn phận thì anh có thể về. Anh ở đây làm không khí ở đây ngột ngạt thêm thôi - Nhi tiếp tục dùng những lời sát muối vào lòng Quân 2 người bỗng nhìn nhau không chớp mắt. 1 người thì cau mày tỏ vẻ không vui về thái độ đó. Người còn lại thì biểu hiện không có nhưng trong lòng chỉ muốn người kia đi khỏi mắt mình để tránh nghĩ lại chuyện đã xảy - Chú Quân với mẹ sao thế? - Cill bỗng thấy sợ nên rụt rè lên tiếng

- Sao đâu Cill... 2 đứa đói không? Đi mua gì ăn nhẹ nhé!! - Nhi thay đổi 1 cách chóng mặt khi nhìn Cill, cô cười nhẹ rồi xoa đầu Zen và Cill

Giờ mới để ý là Nguyễn đã biến mất tăm. Phải công nhận là Nguyễn chuồn nhanh thật, thấy biến 1 cái là chuồn ngay

- Giờ này anh còn chưa về nữa sao? - Nhi đi mua đồ ăn cùng Zen và Cill, bỏ mặc Quân ở trong phòng bệnh đó. Cố tình dẫn 2 đứa dạo quanh bệnh viện đến gần tối mới về. Cứ ngỡ Quân đã bỏ về nhưng hình như cô đã sai!! Anh vẫn ngồi đó lướt điện thoại chờ cô về Zen với Cill thấy Quân còn ở đó nên vui mừng chạy lại, Nhi leo thẳng lên giường ngồi mà chẳng hỏi han gì nữa. Đột nhiên căn phòng chỉ có Nhi là ra rìa khi Quân cứ tươi cười với 2 đứa còn cô thì chẳng màng tới chỉ lục trong balo nhỏ của Zen ra 1 cuốn sách dày rồi ngồi trên giường thản nhiên đọc - Mẹ ơi... - Cill lại gần Nhi, kéo áo cô rồi ôm bụng, mặt cô bé nhăn nhó - Cill đói quá!! - À... 8h rồi nên đói là phải, 2 đứa thích ăn gì nào?? - Nhi ngó đồng hồ đang treo trên tường, cô bước xuống giường rồi ngồi xôm xuống cho bằng với Cill và cười Cill đưa ngón tay lên cằm rồi nhìn lên trên trần nhà như thể cô bé đang cố suy nghĩ. Cô bé khi nghĩ ra liền ôm vào người Nhi- Cill thích ăn cơm mẹ nấu thôi... Cill muốn mẹ nấu cơ...

- Xời... Mẹ mệt rồi!! Mình đi ăn bún thịt nướng nhé... - Zen nhìn Cill với cái thái độ khinh người

- Ồ...Ồ... Cill thích ăn bún thịt nướng - bé con nghe tới món khoái khẩu thì sáng cả mắt đòi ngay chủ đề

Thế này giờ ai là người thích ăn cơm Nhi nấu vậy trời!! - Cho chú Quân đi nữa nhé mẹ - Cill vui vẻ kéo Quân đến gần Nhi

- Kh. ...- Nhi tính phản đối nhưng bất gặp ánh mắt năn nỉ của Zen và Cill thì cô thua luôn - Thích kiểu gì mẹ cũng chiều. Về nhà để mẹ thay đồ đã - Nhi nhân lúc dẫn Cill và Zen đi chơi thì cô cũng xin bác sĩ xuất viện, cô tuy mới tỉnh lại nhưng vẫn khỏe lắm với lại là người quen nên cũng giải quyết nhanh

Nhi đưa Zen và Cill về nhà là chuyện bình thường nhưng tại sao trong taxi có cả Quân. Chuyện là nếu xe anh không bị hư và đưa Cill và Zen đến bệnh viện bằng taxi thì bây giờ giờ cô đâu có ngồi chung với Quân làm gì. Xe cô được 1 vé vào bãi phế liệu nên tiện đi trên đường thì cô cũng gọi cho Nam gửi qua cho cô 1 chiếc xe mới. Công nhận Nam rất nhanh vì trong khi cô bất tỉnh tới giờ thì đã có chiếc xe được gửi vào nhà cô nhanh chóng

- Hóa ra 3 mẹ con ở đây sao?- Quân nhìn căn nhà to trước mặt với cái sân khá rộng rồi đến lúc vào nhà và ra sân sau, đúng thật là cô chẳng có gì ngoài điều kiện

- Vâng...Không ở đây không lẽ anh đang tưởng ở trong căn phòng trọ chật chội sao? - Nhi về đến nhà thì ưỡn vai rồi trả lời Quân, cô chỉ lên lầu - Zen với Cill cũng đi tắm luôn rồi đi ăn

- Dạ...Chú Quân có tắm cùng bọn cháu không?? - Cill ngây thơ quay qua hỏi Quân

- Đi mau...Hỏi tào lao- Zen xách cổ Cill lên phòng luôn, có vẻ cậu nhóc nhăn nhó khi có cô em ngây thơ như vậy Nhi chống nạnh đứng nhìn 2 anh em lôi nhau đi tắm rồi quay qua Quân. Giờ mới để ý là anh vẫn mặc đồ công sở, cô chắc rằng khi đưa Cill và Zen đi thăm cô thì anh cũng chưa tắm rửa gì cả. Nhi nhìn lướt qua Quân rồi cũng đi lên lầu rồi cô lại đi xuống ném cho anh 1 bộ đồ- Tắm luôn đi. Còn phòng ở bên trái hành lang. Đó là đồ của anh Sơn đấy!!- Ô..anh biết là em vẫn còn quan tâm đến anh mà...- Quân nhìn bộ đồ rồi cười tươi nhìn Nhi- Không nhanh bị bỏ lại thì ráng chịu - Nhi quay ngoắt đi lên lầu, mặt cô đỏ lên hết rồi. Rồi dần mặt cô cũng dịu xuống vì nhớ đến cái cảnh cô thấy tối hôm đó. Khuôn mặt cô cũng dần tuột cảm xúc, ánh mặt cô bỗng khác hẳn hồi nãy thay vì lúc nãy bối rối thì dần ánh mắt trở nên lạnh lùng hơn Tắm rửa xong thì cô cũng tính lấy xe mới của Nam đưa về thì Quân đã ngăn cản vì cô đang bị thương mới tỉnh lại không nên lái xe, anh đòi lái nhưng Nhi không cho nên bức bối gọi taxi đi cho lành. Ngồi trong quán bún thịt nướng mà cả 4 người đói không chịu nổi nhìn ai cũng vật vờ nhất là Cill và Zen

Ăn uống no nê cũng hơn 9h thì cả 4 tự nhiên nổi hứng đi dạo, Cill tự nhiên nhăn nhó vào áo Nhi. Cô cúi xuống thì cô bé ghé sát tai cô nói gì đó rồi cô cười xoa đầu Cill

- Quân..Anh ở đây trông Zen, tôi đưa con bé ra đây 1 xíu rồi về - Nhi nói nhanh rồi Cill chạy lẹLúc chạy về thì thấy Zen mặt mũi nhăn nhó giống Cill, hình như cậu bé khóc vì còn sót ít nước trên mi mắt của cậu

- Mẹ dẫn em đi xíu thôi mà...Có gì mà phải khóc?- Nhi xoa đầu Zen rồi chìa ra 1 thanh kẹo - Mẹ mua cho con đây, Cill cũng có rồi- Mẹ nói đi...Chú Quân là ba của con với Cill đúng không? - Zen chỉ thẳng vào người đang đứng kế bên cậu

Nhi gần như đứng hình khi nghe Zen nói. Làm sao Zen có thể biết được ngoại trừ là lúc nãy cô bé Cill đi thì Quân đã nói gì đó. Mặt cô đanh lại, kéo Zen lùi về phía cô- Lúc nãy anh nói gì với thằng bé?

- Anh không muốn làm người xa lạ với con mình đâu. Em phải hiểu chứ?? Zen với Cill đâu phải của riêng em, 2 đứa cũng là con anh mà - Quân hít thở sâu rồi ánh mắt anh trở nên sắc bén hơn bao giờ hết- Anh thì biết cái gì chứ? Cái thể loại có con mà còn đi ôm eo cười nói với người con gái khác trong nhà hàng còn vào lúc gần đêm nữa...Người như anh thì làm gì có tư cách mà nhận chúng làm con anh - Nhi nắm chặt tay Zen, cậu cảm thấy điều đó và cảm xúc của cô bỗng dâng lên và bộc phát ra hết - Anh đi mau lên...Bằng không tôi sẽ đưa Zen với Cill trở lại Mĩ, anh sẽ không có cơ hội gặp con nữa đâu Quân nghe Nhi nói mà chợt nhớ ra tối hôm đó ở nhà hàng với Diệu, bữa tối hôm đó chỉ là bữa ăn của 2 bên bạn bè, Diệu hơi say nên anh cho chị ấy điểm tựa để dựa vào rồi nói năng lảng lảng nên anh chỉ biết cười chứ có làm gì được đâu. Giờ mà giải thích chắc chắn rằng với tính cách bướng bỉnh, bạo thù của cô thì chẳng có ý nghĩa gì, chỉ bằng bây giờ anh về rồi hôm sau cô bình tĩnh thì giải thích vẫn tốt hơn. Mà sao cô lại biết nhỉ?? Nhanh chóng suy nghĩ rồi anh nở nụ cười nhẹ

- Hôm nay em muốn nghĩ sao thì tùy nhưng làm ơn cho anh 1 cái hẹn vào ngày mai. Bằng không thì đừng hỏi tại sao Zen với Cill lại mất tích vào chiều tan học ngày mai - Quân cũng chẳng kém cạnh gì cô, chẳng qua là anh thấy lịch làm việc của cô khi lên vào phòng cô ngănaglia và thấy mai cô rất bận đến khoảng tối mới về. Chắc cô lại tính để Nguyên đón cháu thì có gì anh lại không lợi dụng điểm này chứ- Được - Nhi nghiêng răng nhìn Quân, giờ anh cũng chẳng phải dạng vừa mà không để dọa cô được Chẳng màng tới gì cả, anh quay đầu đi qua phía bên đường. Đi được nửa đoạn thì Zen có vẻ không bằng lòng với vụ vừa rồi nên giật tay ra khỏi Nhi làm cô khá bất ngờ- Ba...Về với bọn con đi...Con tôi - Nhi chạy đến đó thì cái người xe đã tẩu thoát chỉ còn thấy máu chảy từ kính xe trước chảy xuống dưới mui xe và nằm trên lòng đường là.....người vừa nãy cô vừa đuổi đi - Zen...Con đâu rồi? - cô thấy Quân nằm đó với đầy máu me nhưng vẫn có tìm Zen, không phải vì cô không quan tâm anh mà là vì anh vẫn còn thở, mắt anh đảo hết chỗ này đến chỗ khác Quân rang sức đưa tay lên chỉ về phía xa hơn anh 1 xíu là Zen đang gượng dậy và trầy xú trên tay chân vì bị Quân ném ra xa. Thằng bé vẫn bình an, Nhi cười trong nước mắt nhưng không được lâu khi bàn tay đầy máu của anh đang chỉ về thằng bé bỗng mất lực- Quân..Tỉnh lại đi....- cô vẫn còn tỉnh táo gọi xe cấp cứuVì lo lắng quá mức nên cô gọi hết cho cả nhà chẳng chữa ai. Mọi người đều tập trung trước phòng cấp cứu và cô là người đang dần mất bình tĩnh, người cô run bần bật rồi mới cô mấp máy gì đó. Zen với Cill đã về nhà với Trung còn hơn là ngồi đó ngửi mùi thuốc sát trùng ở bệnh viện - Nhi ơi..Em bình tĩnh đi. Em như vậy còn làm bọn anh sợ hơn đây - Sơn đến gần NhiSơn vừa đặt tay lên vai cô thì bị cô hất mạnh ra đến nỗi mà hất bị té xuống sàn. Khuôn mặt cô trở nên trắng bệch, tay vẫn giữ cái điện thoại đầy máu của Quân khi nó bị rơi ra trong túi quần của anh- Đừng ai động vào em ấy... chỉ cần động vào 1 lần nữa thôi là em ấy phát điên đấy. Tôi với anh Nam không cần được đâu - Nguyên chạy lại đỡ Sơn lui ra xa, không hiểu vì sao nhưng Tuấn với Minh cũng có mặt ở đó Bác sĩ vừa bước ra khỏi cánh cửa cấp cứu không cần hỏi cũng biết cái đám đang đứng trước mặt ông với đầy căng thẳng là người quen của Quân- Đã qua cơn nguy kịch nhưng cậu ta bị hôn mê sâu không biết khi nào thì tỉnh..Có lẽ cậu ấy phải sống như thực vật - ông bác sĩ ôn tồn, ông gặp bao nhiêu lần như thế này rồi nên cũng quen khi thông báo như thế này- Ông vừa nói cái gì cơ? Ông là thực vật thì có...- Nhi bây giờ mới đứng lên, giọng cô khác hẳn- Tóm lấy em ấy mau - Nam nhận ra điều khác biệt, chỉ có những người từng chứng kiến có phát điên mới không thấy sợ chứ bây giờ mọi người ở đó đều lạnh gáy với dáng đi xiêu vẹo cộng thêm lời nói như gió thoảng của cô- Ông mau vào đó kêu anh ấy ra cho tôi... PHẠM NGHIÊM QUÂN...Anh nghĩ là anh có thể nắm đó cả đời sao? Buông em ra mau lên. Em phải vào đó để đánh cho anh ta 1 trận để anh ta tỉnh lại - Nhi bây giờ mới gào lên, cô vẫn giữ cái điện thoại đầy máu ấy nên khi giằng co với Nguyên và Nam có quệt lên mặt 1 chút và nhìn cô còn đáng sợ hơn ngàn lần Nam bí thế khi biết không thể kiểm soát lâu hơn và có thể cô còn tự làm bị thương nên đập mạnh vào gáy cô

khiến cô ngất đi. Và khi cô tỉnh lại thì đã ở trong phòng bệnh và nằm cách cô 1 chút là Quân với đầy dây truyền và máy móc bên cạnh~End flashback~

Bạn đang đọc truyện *Cậu Ấy Là Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51

- Sao 2 anh biết được sẽ có lúc em ấy như thế?? - Sơn mau cho mỗi người 1 chai nước khi đang ngồi ở phòng khách, lúc này thì cả đám chưa biết Nhi đã tỉnh sau 1 đêm nằm rùm beng cả lên- Hồi đó, ông ngoại bị đột quỵ rồi mất trên đường đi đến bệnh viện. Khi nghe tin đó từ bác sĩ em ấy như người phát khùng, em ấy không chấp nhận việc đó nên đã làm náo loạn cả bệnh viện và lúc đó cả nhà chưa biết được sẽ có lúc em ấy như thế nên không phòng trước và kết quả đã làm cho ông bác sĩ phải nằm viện 2 tuần và bọn anh cũng đầy thương tích kể cả ba

- Khi đó em ấy đã bao nhiêu tuổi? - Sơn nhăn mặt, hẳn chưa từng biết vụ này từ khi làm bạn với Nguyên

- Để anh nhớ coi... Khi đó là em ấy mới có 14 tuổi thôi - Nguyên ngẫm rồi nhắm tay Sơn cũng im lặng theo. Đối với Sơn thì hẳn chưa lần nào thấy cô mất bình tĩnh đến như thế. Ngày hôm qua là ngày đáng sợ nhất khi thấy cô nổi điên như vậy

- Nhi tỉnh lại rồi mấy đứa... - Minh nghe điện thoại củ Nam rồi nói to cho cả đám nghe- Mọi người ở nhà đi, em lên với anh Nam- Nguyên đứng lên đặt chìa khóa nhà của Nhi lên bàn rồi toan đi

- Anh lên đó làm gì?? Không phải anh Nam ở trên đó rồi sao? - Sơn ngăn người

- Dư âm hôm qua vẫn còn mà... - Nguyên quay người lại rồi cười - Nhớ đưa Zen với Cill đi học nhé!!

Nói rồi Nguyên vọt thật nhanh. Lên tới nơi thì y như những lời anh vừa nói, Nhi đang làm loạn cả phòng bệnh lên, Nam cũng ráng ngăn Nhi lại nhưng có vẻ là bị cô làm cho mấy phát mà mặt tím bầm hết lên. Nhi cứ nhắm vào những cái máy và ống truyền của Quân, cô tính vứt hết chúng đi

- VUONG TRIỆU NHI!! Em nghĩ là em đang làm cái gì vậy hả ??- Nguyên mở cửa xông vào khi nhìn từ ngoài vào đã thấy khung cảnh hỗn loạn- Liên quan gì tới anh?? Người anh yêu có nằm như thế này đâu mà anh biết cảm giác nó thế nào... - Nhi quay lại gào thét với Nguyên, mắt cô hẳn lên tia giận dữ, bây giờ cô suy nghĩ được gì thì nói hết chẳng cần phải nghĩ nữa Nguyên nhủ mày nhìn cô, rõ ràng là trong ánh mắt cô vẫn còn 2 chữ lí trí trong đó. Bây giờ anh chỉ cần biết được anh nên nói gì thì cô sẽ bình tĩnh lại. Chưa kịp nghĩ thì thấy cô lần mò tới chỗ của Quân- Nhi... Em bị điên hả?? Gờ cái đó ra là Quân đi luôn đấy - Nguyên nhanh tay giằng cô lại khi cô đang có ý định rút ống thở oxi ra - Điện vừa thôi chữa cho người khác điên vớiVàng. Không xoa dịu đi con điên của Nhi thì thôi, đằng này anh chọc trúng tâm điểm của cô làm cô quay lại đâm thẳng vào mặt anh Sau 1 hồi 3 anh em vật lộn thì Nam lại phải chiêu cũ là đánh ra sau gáy cho cô bất tỉnh. Nguyên lắc đầu nhìn Nam, Nam cũng chán khi nhớ tới cái lúc ông ngoại qua đời thì cô cũng phá nát nguyên cái nhà chứ có đùa đâu. Vấn đề là cho cô ở đây thì không được nhưng về nhà thì thế nào Zen với Cill cũng sợ khi thấy Nhi như thế này. Còn 1 cách tốt nhất....

- Hơ... Mùi hương dễ chịu quá!! - Nhi thức dậy trong căn phòng gỗ đơn sơ, nhìn quanh chỉ có 1 kệ sách và 1 phòng bếp được dọn sạch sẽ Nhi bước xuống giường, vươn vai, mùi hương dễ chịu ấy tỏa ra từ phía cánh cửa trước căn nhà đơn sơ kia. Cô mở cửa ra là vườn hoa khá rộng, có cảm giác như vườn hoa ấy là vô tận... Nói chính xác hơn thì cô đang ở trên 1 con đồi vắng tròng rất nhiều hoa và chỉ có 1 căn nhà gỗ ở giữa cánh đồng hoa ấy. Chỗ này là nơi tìm lại sự tĩnh lặng của ông Hùng hay bà Widel. Từ hồi mà cô nổi loạn năm 14 tuổi khi chứng kiến sự ra đi đột ngột của ông mình nên ông Hùng tiêm cho cô 1 liều thuốc an thần và đưa cô tới đây. Bây giờ Nguyên lại đưa cô tới đây và anh chỉ quay lại khi anh nghĩ cô đã đủ bình tĩnh Tua nhanh thời gian thì đã hơn 1 tháng Nhi ở lại đó. Sơn đã nói với Zen và Cill là Nhi đi công tác chưa về. Lúc đầu thì 2 đứa khóc vì tưởng mẹ đã bỏ đi nhưng sau khi được cả đám dỗ dành thì khá hơn chút

- Em nghĩ là chúng ta nên đưa Nhi về - bụng đĩa trái cây ra ngoài phòng khách ngồi với cả đám mà Sơn lo lắng cho 2 đứa trẻ khi chúng càng ngày càng mất niềm tin vào từng câu nói của hẳn

- Anh cũng không chắc nữa - Nam mặt đăm chiêu suy nghĩ- Em nghĩ vậy là đủ rồi... Dù sao thì đâu thể nhốt em ấy đó mãi - Nguyên chột lên tiếng - À mà anh Minh với anh Tuấn đâu rồi?

Cả đám chột nhận ra đã thiếu mất 2 người kia. Cũng đã mấy năm mà cái ý định nhận con nuôi của 2 người đó vẫn bị hoãn lại bởi số lượng công việc dày đặc và hình như vẫn còn khá muốn tự do. Đột nhiên, Tuấn với Minh trở lại từ cánh cửa- 2 anh đi đâu thế?? - Trung chạy ra ngó 2 người vừa đi đâu đó về- Tự nhiên Tuấn kêu muốn mua 1 chút đồ thì lời anh đi luôn - Minh cộc cằn khi mới sáng ra đã bị Tuấn lôi đi mua sắm- Anh đi mua mấy thứ cho Zen với Cill thôi mà... Anh thấy bọn trẻ không mấy thích anh nên mua quà hồi lộ chúng thôi - Tuấn đưa ra từ mấy giỏ xách đầy thứ nào là quần áo, đồ chơi, thủ bóngCả đám nhìn mà muốn chết ngạt trong đồng đồ mà Tuấn mới mua. Chắc Minh ghét việc đi mua sắm là từ đây

Xong xuôi mọi việc thì Nam với Nguyên cũng đi đón Nhi về. Mở cánh cửa gỗ đó ra thì chột nhận thấy căn nhà có 1 xúu tàn tạ vừa mới được dọn dẹp lại, có lẽ lúc mới tới cô đã phá gần hết. Mở cánh cửa sau nhà thì cánh đồng trải đầy hoa thì có 1 góc đã bị dập nát. Đúng thật là cô phá lắm đấy. Giờ không biết cô ở đâu khi lục tung cả căn nhà bé tẹo lần tìm quanh nhà cũng không thấy cô đâu

Tìm mệt nên Nguyên với Nam vào nhà kiếm ít nước uống cho đỡ khát. Căn nhà chẳng có gì ngoài cái bếp có vài dụng cụ nấu ăn. Cả 2 người không kiếm được nước đánh phải xách thùng cùng với cái ấm đi xuống bên kia đồi. Ở đây chẳng có cái gì mà tự có sẵn, đồ ăn hay nước uống đều phải qua bên

kia đôi có 1 con dòng nước chảy khá trong có thể nhìn thấy cá. Đầu nguồn thì tiện cho việc lấy nước uống, bắt cá, còn ở cuối nguồn thì tiện tắm rửa vì cuối nguồn là 1 cái thác

Chẳng biết ông bà họ Vương kiếm đâu ra con con đôi thơ mộng giống ở ẩn như thế này nhưng rõ ràng nó rất hợp với gia đình này. Đi lấy nước nhưng cả 2 giống đi dạo hơn. Hồi đó cứ những lúc chán thì 2 người thương hay bỏ học ra đây chơi vì thế 2 mới có nhiều người xì xào thắc mắc về học lực của những đứa con trong họ Vương. Nhi là người từng chán chê suốt ngày rủ mình ở đây nhiều nhất, nếu hỏi cô bị lôi về Việt Nam mà không có Quân làm cho cô thích thú với cuộc sống ở đó thì có lẽ cô đã trốn đến đây thường xuyên hơn

Nguyên với Nam lại xuống thẳng dưới thác vì ở dưới chẳng khác gì là khu rừng bí mật xanh mướt với những dây leo, khá đẹp. Bỗng thấy Nhi ngay ở dưới thác, tưởng ngồi dựa vào bên đá rồi trời đầu gối lên mặt nước. Cô hoàn toàn chẳng mặc gì nhưng do nước từ trên thác chảy xuống bắn tung tóe khiến nước bị nhòa đi. Hai người chẳng lạ cảnh này đâu, Nguyên tới gần lay cô dậy vì tình hình có vẻ cô gục đầu ngủ quên mất rồi- Hay?? Anh Nam với anh Nguyên sao?? - Nhi dụi mắt rồi tiện tay lấy nước hắt vào mặt cho tỉnh táo- Về thôi...Bọn anh kiếm em này giờ!! - Nam lấy bộ đồ được xếp ngay gần trên vách đá cao cho Nhi

Nhi trừng mắt ý như không muốn về

- Hai anh đưa đồ của em với Zen và Cill đến đây được không?? Em chán cái nơi ồn ào đó lắm rồi - Nhi vẫn không chịu lấy bộ đồ Nam đưa mà cứ ngồi lì dưới thác- Đợi đến hè rồi đưa chúng tôi đây cũng được mà. Zen với Cill nhớ em, muốn em về đó lắm - Nguyên chợt thấy ánh mắt hiện lên muốn thoát ra khỏi cái hiện thực khô khan kia nên mới thế vì vậy anh nhẹ nhàng rồi nháy mắt cầu Nam hợp tác

- Đúng rồi...Đâu thể để chúng bỏ học mà đến đây. Em phải nghĩ đến lúc chúng cảm thấy thiếu vắng chứ...Về nhà thôi, Zen với Cill nói là thèm cơm em nấu, Cill chỉ muốn ăn kẹo bạc hà mà em mua thôi đó...- Nam đến gần rồi chia bộ quần áo sát mặt cô Nhi không nói gì mà chỉ lặng lẽ cầm bộ quần áo. Nguyên với Nam biết ý liền đi về căn nhà nhỏ đó mà sắp xếp lại quần áo để tí nữa chỉ có việc lên xe và đi về là xong. Vừa lên tới nơi thì Nguyên với Nam quay ra nhìn Nhi mặc đồ cái sơ mi dài gần gối, do người ướt nên có thể tạm nói như là nhìn thấy bên trong cô mặc gì. Nguyên ném cho cô 1 cái áo khoác để cô mặc rồi lên xe ngồi như thường- Quân khá hơn tí nào không 2 anh - Nhi đột nhiên lên tiếng nhưng cô vẫn đang mãi ngắm cảnh- Có tiến triển..Em cũng biết lo cho Quân à?? - Nguyên nhìn Nam với vẻ ngạc nhiên, thường thì sau khi từ đây trở về cô không cập nhập đến lí do hay cái gì liên quan đến tại sao cô phải đến con đồi đó để tĩnh tâm lại Nhi lại tiếp tục im lặng. Con đồi đó đâu phải muốn 1 ngày là đến phải mất 3 ngày đi xe hay 1 ngày đi máy bay. Nên giờ trời cũng sắp tối nên cả 3 dừng chân tại khách sạn gần đó. 1 phòng 3 người, chẳng lạ gì với 3 anh em nhưng khi vừa làm xong thủ tục nhận phòng thì Nhi mới bước từ xe ra. Mọi người trong sảnh muốn há hốc vì thấy bộ đồ cô đang mặc kèm theo bộ dạng ngái ngủ của cô vô tư kinh khủng, chân trần, tay thì gãi đầu, tay thì che miệng mà tình hình là cô ngáp còn to hơn tay che miệng- Làm gì mà rờn rã thế?? - Nhi đến kéo áo Nma với Nguyên rồi vờn người làm xệch vai áo rộng của cô- Lớn cái đầu mà như con nít...Có ngủ vào thì như mèo ấy - Nam nhăn nhó chỉnh lại đồ cho cô rồi bẻ xóc cô lên Nguyên cười trừ với nhân viên rồi nhanh chóng xách cái vali chứa ít đồ của 3 người lên phòng

Cô được Nam bế thì liền ngủ tiếp, đứng trong thang máy mà cũng ngại với mấy người đứng kế vì do chân dài quá ngáng hết chỗ đứng. Đến khi mà những người đều đến tầng thứ 2 thì đến phòng của mình thì phòng của 3 người đến tầng thứ 4, tiếp tục đứng trong thang máy mà Nguyên cứ dí ngón tay vào trán Nhi cho đỡ tức. Lúc thấy cô tự nhiên nhắm mắt thì anh rút tay lại, mặt thì xanh lè sợ cô dậy rồi cho anh 1 trận. Nhưng không hề, cô chỉ tiếp tục dụi vào ngực Nam rồi mỉm cười nói mớ

- Quân..Đừng có chọc em nữa...

Chợt cả Nam với Nguyên đều im lặng nhìn nhau. Lên tới nơi mà muốn cô tỉnh thì chỉ có cách này....."Bụp".....Tiếng Nam ném cô xuống giường nhưng cố ý ném lệch làm người cô từ từ trườn xuống sàn nhà và cuối cùng là đầu cô đập xuống sàn- Hơ...Em cứ tưởng sáng rồi chứ?? - Nhi tỉnh dậy ngó ra ngoài, trời bây giờ mới tối hẳn

- Tắm rửa rồi đi ăn nào..- Nam lục ra cho Nhi 1 bộ đồ rồi kêu cô đi tắm trước Nguyên nhanh nhẩu đi theo nhưng bị Nam nắm cổ lôi lại, bao nhiêu tuổi rồi mà đòi tắm với em gái cơ chứ?? May mà cô chưa quay lại búp cho mấy cái

Buồn cười rằng khi cô xuất hiện cùng với 2 anh của mình ở dưới sảnh thì ai cũng nhìn, cô gãi đầu chẳng biết vì sao mọi người lại nhìn mình như vậy. Có tiếng cười khúc khích, có người chỉ chỗ vào cô rồi lại tiếp tục cười. Cô bắt đầu thấy ghét không khí này

- Em làm gì sai à?? - Nhi ngoái đầu lại nhìn 2 người

Ừ...Thà 2 người vờ ngẫu nhiên 1 chút cũng có chết ai đâu. Đàng này cũng nhớ lại chuyện chiều nay rồi đi đàng sau cô bùm miệng cười với nhau. Giờ thì mặt cô xám ngoét, chẳng thiết tới mình có làm gì tội lỗi hay không mà chỉ tập trung xấn tay áo. Cô nhào tới, 1 tay đâm vào bụng Nguyên, tay còn lại đập ngang cổ Nam. 2 người bị xử nhanh gọn tới nỗi vừa chớp mắt từ 2 người bình thường thành 2 người dị tật, người ôm bụng, người ngoẹo đầu bước theo Nhi. Và bây giờ thì ai làm việc này, mọi chuyện đã trở về đúng quỹ đạo của nó

Ăn uống no nê thì lại về chuồng mà ngủ. Nếu đi đường cần 3 ngày thì họ đây chỉ cần ngày là về đến nhà bởi vì tính lạng lách, đánh võng, lẩn tẩn của Nguyên với Nhi vẫn còn. 2 người này còn chẳng cho Nam đụng vào vô lăng 1 lần nào kể từ lúc ở khách sạn kia. Nam vờ giận dỗi thì bị Nguyên nhăng nhèo hết thứ này đến thứ khác nguyên suốt đoạn đường dài..Anh cũng thua với Nguyên!!

Bạn đang đọc truyện *Cậu Ấy Là Của Tôi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52

Zen với Cill thấy Nhi về là mừng quýnh lên chứ không giống như mọi ngày chỉ cười cho qua chuyện. Cill lại khóc đòi bắt đền bằng kẹo, cô còn lạ gì tính của con bé nữa nên chia ra 1 bọc kẹo bạc hà khá bự- Cill nhớ mẹ muốn chết luôn hà...- Cill nhìn bịch kẹo mà mắt sáng rỡ

- Nhớ mẹ hay nhớ kẹo...- Nhi nhướn mày hỏi Cill

Cô làm Cill không có đường phản kháng vì chọc trúng tim đen của cô bé. Thấy Cill lon ton ôm bịch kẹo lên lầu cho đỡ quê mà ai cũng cười, cô bé dễ thương quá mà giống như ai đó ấy

- Ông tướng... Muốn có cái này chứ gì?? - Nhi nhìn Zen mặt mày có vẻ nhăn nhó liền lôi ra từ trong túi 1 bộ đồ chơi lắp ráp nhà cho Zen- Wow...Bản này hiếm lắm nha!! Mẹ mua cho con thiết hả?? - Zen nhìn chăm chăm vào hộp lắp ráp mà không tin được, cậu chỉ thấy có 1 câu con trai bên lớp kia cũng có bộ này mà thêm lắm, không biết nhưng cậu rất có hứng thú với loại lắp ráp phức tạp - Thường vì trông em tốt đó...Thích không?? Mai một ngoan nữa thì mẹ mau cái thiết bự cho Zen tha hồ lắp ráp - Nhi đưa cho Zen rồi nhéo má cậuZen chỉ biết gật đầu như máy đập rồi cũng len lén đi lên phòng để khám phá bộ đồ chơi tuyệt vời mà Nhi đã mua cho cậu - Tâm trạng em khá hơn rồi chứ? - Minh là người đầu tiên cất giọng sau khi Nhi vui vẻ với Zen và Cill

- Vâng...Phiền mọi người quá!! Chắc lúc đó mọi người sợ em lắm phải không?? - Nhi cười nhẹ, có vẻ cô đã tỉnh tâm lại thật rồi

Trung nhanh nhẩu giơ tay, mắt anh mở to thao láo nhìn Nhi- Anh chưa thấy nên không sợ đâu...Mà em có muốn nghe tin từ Quân bây giờ luôn không?? Nhi gật nhẹ, Son cũng vừa bung đĩa trái cây ra liền cười nói thêm cho Trung- Tin này sẽ làm em mất bình tĩnh đó!!Trung làm mặt rất nghiêm trọng, giọng cậu cứ chậm từng chữ khiến ai nghe cũng phải sốt sắng-Hôm nay...anh...nhận được...cuộc gọi...bên bác sĩ...bảo rằng...Quân...đã...tỉnh lại!!- Thật sao? - người cất tiếng đầu tiên là Nguyên còn cô vẫn không phản ứng- Sao em cứ phải cướp câu của Nhi thế?? Tụt hứng quá đi - Trung nhăn nhó, rồi phẩy tay điệu đà tăng thêm phần vui nhộn trong câu nói Nhi chợt đứng lên rồi đi ra khỏi cửa, Trung đưa thêm miếng táo vào miệng- Em đi đâu thế?? - Tuấn từ ngoài mới về, anh đi mua chút đồ ăn cho mọi người thấy Nhi nên tiện miệng hỏi luôn- Em phải đến cái bệnh viện chết tiệt đó để đập cho cái người tên Quân nát hết mặt mũi - Nhi gặm gù nhỏ trong miệng như đủ Tuấn nghe Tuấn nghe cô nói mà rón da gà, anh nghĩ cô lại như tối hôm đó liền vội vàng bỏ đồ ăn qua 1 bên nhà, tay anh bỗng khóa chặt 2 tay cô về phía sau

- Anh làm gì vậy?? - Nhi ngạc nhiên khi tay mình bị khóa nên quay về đằng sau- Em tính giết Quân thật à?? Nam với Nguyên đâu rồi?? Em ấy mất bình tĩnh nữa nè!! - Tuấn nhún mày nhìn cô rồi la hét làm mọi người chạy ra ngoài Tình cảnh thật buồn cười, Nhi cứ nhích đi là Tuấn cứ giằng lại, thấy Tuấn khó nằn với cô, mặt thì nhăn nhó cả lên trông ngồ ngổ. Ông chồng tên Minh kia cũng chẳng thêm nói với Tuấn câu nào để Tuấn cứ tự xử như vậy rồi Minh tự mình ôm bụng cười

- Anh cười cái gì?? Qua đây phụ em đi- Tuấn nghe tiếng cười của Minh liền quay lại quát tháo. Bộ mình làm thế có gì buồn cười à??- Nhi chỉ đi thăm Quân bởi vì Quân đã tỉnh thôi mà...Ahaha...HAHA....- Minh không nhịn nổi cười mà ngồi sụp xuống đó rồi cười đến nỗi chảy nước mắt Tuấn bị quê vì bây giờ mới nhìn rõ biểu cảm trên mặt cô đang là khuôn mặt hài hước nhất của cô khi vừa nhướn mày nhìn Tuấn mà miệng nhe răng cười. Tuấn vội xách đồ ăn vào nhà, không quên xách lỗ tai kéo Minh vào nhà cùng mình. Quay đi quay lại thì đã thấy cô chạy mất hút, chác nghe tin mừng quá nên chạy vội đây mà. Cả đám quay vào nhà gác chân ngủ nghỉ chứ đến bệnh viện mất công lại làm gì đã cần mũi

Cô chạy bộ được 1 lúc thì cô lại chạy về. Nguyên chòi đầu ra ngoài cửa xem tiếng động mở cổng là của ai thì thấy cô loay hoay chạy vào gara bên kế. Nguyên đi ra thì cô cũng vừa lấy moto phóng thẳng ra ngoài làm anh giật mình mà ôm cột bên kế gara

- Đi về lấy cái gì cũng phải từ từ chứ...- Nguyên tức nên nằng nặc theo Nhi, anh chep miệng rồi ra đóng cổng chứ chẳng biết làm gì hơn Nhi lách qua từng góc ngách của con đường, ánh mắt hiện rõ sự lo lắng xen lẫn sự vui mừng “Cứ ở yên đây... Còn chạy đi đâu nữa thì chết với em...” Nhi vừa chạy xe vừa nghiêng răng, suy nghĩ đó cứ lặp đi lặp lại trong đầu cô từ khi ở trên đường đến khi vào đến bệnh viện “Hay mình về cho rồi...” - chạy học hơi tới đây nhưng khi đứng trước cửa phòng bệnh thì cô lại lưỡng lự

Đang mãi suy nghĩ thì bác sĩ với y tá từ trong đột nhiên cửa ra. Cô luống cuống né đường, Quân ngồi trên giường bệnh thấy màu tóc đỏ lắt phất ngoài cửa nên đoán ngay là Nhi, công nhận là cô nhanh thật, anh chỉ mới vừa tỉnh sáng nay mà mới gần trưa đã thấy cô xuất hiện

- Em vào đi... Đứng đó không thấy mới sao? - Quân ngồi 5 phút mà vẫn không thấy động tĩnh nên nói vọng ra

- Vào đó ngọt ngọt lắm. Khỏe hơn chưa? - Nhi ngồi xuống dãy ghế ngoài hành lang nói vọng vào

Thấy im lặng nên cô nghĩ anh mệt không muốn trả lời nên cô cũng chẳng hỏi nữa. Chợt Nhi có cảm giác hình như có hơi ấm từ đằng sau nên quay lại. Quân đang bám vào thành cửa, thờ hộc hộc vì mệt. Khó khăn lắm anh mới lết ra tới tận cửa được, anh muốn nhìn thấy Nhi, anh muốn thấy cô giành sự quan tâm cho anh

Nhi quay ra thì thấy người anh thờ ra hơi, tay run run vẫn cố bám vào thành cửa. Tay bên kia của Quân thì bị gãy chưa tháo băng còn chân thì chi quăn quăn cố định mất cả chân 1 bên chân trái. Nhi nhìn Quân như vậy liền hốt hoảng đứng dậy- Bệnh thì nằm đó đi... Đi lung tung nhờ bị gì thì sao?? - Nhi đỡ Quân đi vào từng bước, vừa cảm râm

- Vâng...Vâng...Biết rồi mà bà xã tôi ơi!! - Quân huyệt sáo rồi lờ miệng theo những suy nghĩ của anh, rồi khựng lại

- Ai là bà xã chứ?? Đi mà gặp Diệu của anh ấy!! - Nhi vừa dìu Quân ngồi xuống giường thì cô liền trừng mắt, đừng có mong cô bỏ qua tất cả những gì cô đã chứng kiến Quân muốn run người, nằm xuống giường mà bùm miệng cười. Cô đâu biết lúc cô ghen lên thì bao nhiêu cái đáng yêu của cô cũng bật lộ ra, nhất là những lúc ghen vớ ghen vẩn. Nhi thấy Quân run lên vì cười thì ngồi phịch xuống so-pha đối diện, mặt cô bắt đầu ửng hồng- Cười cái gì??-

Hahaha...- Quân lại tiếp tục cười nhưng lần này là cười to, bây giờ cô không thể làm gì anh vì anh đã đủ tàn lăm rồi giờ mà có tàn thêm cũng chẳng xi nhê

Nhi dậm chân thật mạnh xuống sàn rồi bỏ ra ngoài. Quân thấy thế nên ngưng cười rồi xụ mặt xuống- Giận à??- Ừ... À không, tôi đi mua ít đồ ăn trưa..Đói quá rồi!! Ăn gì không?? Tôi mua cho luôn!! - Nhi ngoảnh mặt lại nhìn Quân, tay cô đang bấu chặt vào tường để không cười khi thấy cái xụ xụ nhìn như cái bánh bao của anh- Em muốn ăn gì thì anh ăn nấy...- Quân suy đi tính lại rồi lại cười, tính này thật giống Cill à nha.... Nhi nhìn Quân rồi cười nhếch mép gian tà- Thế thì nhìn đi...

- Hà?? - Quân ngơ ngác nhìn cô, bộ anh ăn theo ý cô làm cô không hài lòng sao

- Giờ tôi muốn ăn anh... Anh có tự ăn mình được không?? - Nhi nói rồi đi thẳng ra ngoài luôn. Bây giờ thì 1 người đang xấu hổ ụp mặt vào gối rồi đánh thùm thụp vào nệm. Người còn lại thì ngồi xuống ghế ngoài hành lang mà gục mặt xuống, lấy tay vuốt mặt, khuôn mặt đỏ bừng: “Minh vừa nói cái quái gì vậy??”. Tình huống này trông có vẻ đáng yêu!!

Sau 1 hồi Nhi đi phóng xe vù vù đi tìm lum thì cô trở về với 2 bịch bánh canh thập cẩm nóng hổi trên tay. Cô mua luôn cả tô nhựa lẫn đĩa hay dùng khi đi picnic để tiện ăn. Vừa đi trên hành lang vừa nhìn 2 bịch bánh canh mà cô ngân nga bài gì đó trông rất vui tươi. “Chắc Quân thích lắm đây...” - Nhi còn giấu trong đó là 1 con gấu nhỏ xíu bằng có 2 đốt ngón tay, nhìn rất dễ thương khi cô cầm theo trái tim trước ngực. Không biết cô kiếm đâu ra nhưng cô về cô vẫn những sở thích về những thứ mini của Quân

Vừa hé cửa chưa kịp cất tiếng thì đã có giọng con gái trong phòng

- Quân khỏe chưa?? Quân làm Diệu lo lắm đó...- hóa ra người đó là Diệu, chị ta cũng vừa mới đến- Cảm ơn, Quân mới tỉnh sáng nay cũng thấy khỏe trong người... Sao Diệu biết mà tới vậy?? - Quân gãi đầu vì có sự trùng hợp, anh đang lo lắng rằng lúc Nhi về mà thấy cảnh này thì sẽ ra sao nữa- Ngày nào Diệu cũng tới đây mà... Hôm nay qua phòng bác sĩ hỏi bệnh tình thì mới biết Quân tỉnh - Diệu nhìn Quân với ánh mắt rõ hẳn, có lẽ chị ấy vẫn còn áy náy chuyện năm xưa - Quân nè!! Cô gái đó chưa trở về nữa sao??

Bạn đang đọc truyện *Cậu Ấy Là Của Tôi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 53

Quân đi ra rồi...Nhi ở ngoài lo lắng về câu trả lời của Quân, cô chợt tỉnh ra là mình đang nghe lén người khác nói chuyện nhưng thôi kệ cô lâu lâu cũng phải thế này chứ. Đầu có ai là hoàn hảo cả đâu

- Cô ấy...- sau 1 hồi im lặng thì Quân cũng cất tiếng

- Không muốn nói cũng không cần phải ngượng ép làm gì - Diệu thấy mình hơi vô duyên nên cười rồi ngắt ngang câu nói của Quân - Mà mẹ Quân biết Quân tỉnh chưa??- Chưa...- Quân gãi đầu, sáng chưa tỉnh được bao lâu thì Nhi tới rồi bỏ lẩn bò cười chưa kịp suy nghĩ gì hết

Diệu nhanh chóng lấy điện thoại gọi cho mẹ quân thông báo tin vui, Quân ngồi trên giường bệnh chỉ biết gãi đầu cười trừ

Nhi đứng nghe riết nên cũng mỏi chân, cô ngồi xuống ghế sát cửa, tiếp tục dựa đầu vào nghe tiếp câu chuyện. Nhi sẽ coi đó là cuộc gặp gỡ như bạn bè với nhau nếu cô không nghe thấy những tiếng cười đùa và những câu nói đùa cợt nhả của Diệu

- Này!! Mẹ Quân muốn Diệu làm con dâu đấy!!- Diệu khéo đùa...- Quân cười nhún nhó, trong lòng anh suốt ruột khi Nhi đi từ này giờ chưa về

- Thiệt mà... Từ ngày Quân bất tỉnh đến giờ bác gái suy sụp nhiều lắm, Diệu qua giúp bác trai làm bác gái khá hơn chút đỉnh. Bác gái sợ Quân tỉnh lại thì đã già nên đề nghị Diệu làm con dâu bác đó - Diệu vẫn đùa cợt không có điểm dừng - Vậy sao?? Haha...- Quân cười thành chữ luôn chứ chẳng vui về gì, anh đang lo sốt vó cho cái cô sư tử kia đây- Quân chỉ cần gặt đầu thì Diệu cũng chẳng cần đám cưới gì đâu... Cô bé kia phụ tình Quân quá!! Cô bé ấy sẽ chẳng bao giờ bằng Diệu đâu!! - Diệu vẫn cười, có vẻ chị ấy hơi lún sâu vào trò đùa này

Nhi vuốt tóc làm mái tóc trên trán của cô rũ xuống không thấy mắt cô nữa. Ném 1 bịch bánh canh ra chỗ mình vừa ngồi, cô lúi điện thoại ra coi giờ. Từ này đến giờ mà đã hơn 15 phút rồi sao??- Thế thì chị tự mà chăm cho anh ấy... - Nhi nhìn bịch bánh canh rồi gõ cửa sau đó rào bước thật lẹ Diệu ra mở cửa nhưng không có ai ở ngoài. Chị nghĩ là trò đùa nhưng nhìn thấy bịch bánh canh sẵn ở lòng ghế bên phải sát cửa thì có 1 ý tá đi ngang qua mà ở phòng kế bên đi ra nên chị tiện hỏi luôn- Chị y tá ơi!! Ai bỏ bịch bánh canh ở đây thế ạ??- À..Lúc này chị thấy có 1 cô gái ngồi đây... Để bịch bánh canh ở đây rồi gõ cửa phòng em đây... Chắc là người giao thức ăn - cô y tá trả lời nhanh rồi gặt đầu và bỏ đi Diệu cầm bịch bánh canh vào phòng rồi hí hửng cười với Quân- A..Có người giao đồ ăn cho Quân nè!! Để Diệu làm giúp Quân - có sẵn tô với đĩa nên Diệu tự xử để Quân chỉ việc ăn thôi”Người giao thức ăn sao? Em ấy bận gì sao ta??” - Quân nghe Diệu nói mà không ngừng suy nghĩ, trong lòng anh bỗng chốc thoáng buồn. Không lẽ cô bạn đến nỗi không chào tạm biệt anh luôn sao?? Về phía Nhi, do cô rào bước quá nhanh nên khi đi đến khuôn viên bệnh viện thì đụng phải 2 người. Bịch bánh canh cô đang cầm trên tay cũng rơi rồi bắn tung tóe, người cô đụng phải cũng trạc tuổi ông Hùng với bà Widel. Người phụ nữ bị ngã, người đàn ông nhanh chóng ngồi xổm xuống cạnh bên ngó ngía xem có bị sao không. 2 người chưa kịp phản ứng thì Nhi đã rẽ trái rồi chạy mất hút- Có sao không bà...Con gái con lừa gì đụng phải người lớn tuổi chẳng biết xin lỗi gì cả - người đàn ông bức bối ngó theo phía Nhi vừa chạy mà mắng- Thôi ông đỡ tôi lên rồi mua ít khăn giấy mà lau rồi còn thăm thẳng Quân - người phụ nữ đây chính là mẹ của Quân còn người đàn ông là ba của anh chứ không lẫn vào

đầu được

Vừa đỡ vợ đứng dậy thì đã thấy bóng dáng người con gái lúc nãy quay lại với đồ hốt rác và chổi chổi rể trên tay. Nhi thở hồng hộc khi tìm đồ dọn vệ sinh ở tít bấy lâu bên trái và chạy đi mua khăn ở dãy bên phải. Cô vội vàng lau những vết nước dơ trên người mẹ của Quân

- Lúc nãy cháu đi không nhìn đường... Cháu xin lỗi cô chú ạ!! Cô có bị phỏng ở đâu không ạ?? - Nhi rất kiệm lời nên khi vừa lau xong thì cô mới hỏi, sẵn tay thì cô kiểm tra từng tí một- Không sao đâu cháu... Lần sau nhớ chú ý hơn nhé - mẹ Quân cười hiền nhìn Nhi, bà thấy có thiện cảm với Nhi - Mà cháu cầm chổi với đồ hốt rác chi vậy?

Nhi nhìn 2 vật dụng cô vừa tìm được vừa cười rồi chỉ vào bữa trưa đang như bãi nôn trên nền đường trải nhựa kia- Cháu dọn cái kia... Để như thế thì mất vệ sinh lắm ạ!! - Nhi nói rồi rút trong túi ra 1 tuýp kem nhỏ - Cái này cháu vừa mua vội không biết có xài tốt không nhưng cô lấy rồi bôi những chỗ đồ trên tay với chân nhé - hóa ra cô mua luôn cả kem bôi luôn, thật là chu đáo quá đi!! Mẹ Quân nhìn tuýp kem bôi rồi nhận luôn. Bà có cảm giác cô gái này khá quen, hình như bà đã từng thấy ở đâu rồi thì phải

- E hèm! Bộ tôi chết rồi hả? - ông chồng im lặng nãy giờ mới lên tiếng, ông cũng khá hài lòng với cử chỉ của Nhi nhưng cho ông ra rìa như thế là không được đâu. Nhi nhìn ông có nét gì đó giống Quân nhưng thôi kệ cô chẳng muốn nghĩ tới Quân nữa nên không để ý thêm gì nữa- Chú cũng bị sao ạ? Để cháu mua thêm tuýp nữa - Nhi do không cần nhìn nên vội vã chạy đi. Ông rụt theo lời cô lại

- Ta chưa nói gì hết mà... Ta bình thường mà... - Vâng!! - Nhi ngó người, cô biết là cô bị hờ nên cúi đầu khe khẽ để đỡ quê. Chợt có tiếng sau lưng, tiếng của nữ y tá gọi- Em tóc đỏ oi!!- Dạ?? - Nhi quay người lại đã thấy cô y tá thờ hờn hờn sau lưng mình rồi chìa ít tiền đưa cho Nhi- Em mua có mỗi tuýp kem mà đưa nhiều thế?? Tiền thừa của em nè... Lần sau có vội cũng đừng để cọc tiền ở đó mà chạy bán sống bán chết như thế, chị chạy theo một muốn chết - cô nữ y tá cầu nhàu nhưng rồi vẫn cười khi nhìn thấy nét mặt ngơ ngốc của Nhi. Từ khi nào mà cô có nhiều biểu cảm thế. Nữ y tá đi rồi nên cô cũng rút tiền vào túi rồi cười trừ nhìn 2 vợ chồng kia. Ông bà thăm hỏi lòng với cô. “Con dâu tương lai của mình mà như thế này thì còn gì bằng” - ông bà tuy không ai nói ai nhưng có cùng chung suy nghĩ. Dăm ba câu nữa thì ông bà mới sực nhớ còn đứa con trai bé bỏng ở trong bệnh viện nên vội vã tạm biệt Nhi rồi rào bước thật lẹ. Sau khi chào tạm biệt đôi vợ chồng kia thì cô cũng nhanh chóng dọn cái mớ bữa bộn kia rồi rời khỏi bệnh viện nhanh chóng. Ông bà vừa mở cửa đã thấy Diệu cười đùa rồi Quân chỉ biết gãi đầu cười trừ

- Diệu hả cháu?? 2 đứa có gì vui thế?? - mẹ Quân bước vào cười nhẹ. Diệu thấy ba mẹ Quân đến nên nhanh chóng lấy trái cây, mời nước các kiểu. Quân thấy tay mẹ mình có vài vết đỏ nên hỏi luôn- Tay mẹ bị gì vậy??

- Lúc nãy đụng phải cô gái ở ngoài kia mang theo bịch bánh canh hơi nóng nên bị vậy thôi- mẹ Quân cười hiền, xoa xoa chỗ bị đỏ

Diệu nghe thế liền chạy ra ra ngoài, Quân cũng chẳng quan tâm. Thật tình là anh muốn thoát khỏi Diệu lắm rồi, nãy giờ cả việc ăn mà chị cũng nhiệt tình đút cho anh ăn luôn. Diệu đi thì Quân cũng tiếp tục câu chuyện

- Mẹ bôi thuốc chưa?? - Quân vẫn ngó nghiêng khi thấy tay mẹ mình đỏ ửng lên- Cô bé lúc nãy vừa đụng trúng mẹ thì liền chạy mất tăm... - mẹ Quân lại bắt đầu kể lại

Quân vừa nghe đến đó thì liền xắn tay áo lên, ra vẻ hùng hổ nhưng không dám cử động mạnh, phùng má lên- Đâu?? Ai mà mất nét vậy?? Mẹ Quân nhăn mặt rồi chep miệng, quay qua ông chồng mình. Ba của Quân cười rồi kêu Quân bớt mạnh động rồi ông kể hết từ đầu tới cuối. Lúc này biểu cảm của Quân vừa hài lòng với cách cư xử đó mà vừa xấu hổ khi chưa chỉ đã mắng con nhà người ta

- Mẹ bôi thuốc của cô ấy chưa?? - Quân lại quay lại với tay ửng đỏ của mẹ mình- Bây giờ bôi nè.. Cái thằng này cảm rầm nãy giờ đủ chưa?? - mẹ Quân nhăn nhó rồi lại bấu môi, sao nãy giờ bà là người bị con cảm rầm chứ?

Diệu đi nãy giờ thì quay lại mới 1 tuýp kem nhỏ khác với cái mà mẹ Quân đang cầm trên tay. Diệu nhanh nhẩu chẳng cần biết nó như thế nào thì liền chạy đến rồi giật lấy tuýp thuốc trên tay mẹ của Quân. Chẳng sai đâu, là giật luôn đấy!!- Bác bôi cái này nó mới hết nè.. Loại bác dùng là loại dơ đó, ai đưa cho bác vậy?? - Diệu tiện tay toan ném nó vào thùng rác

Ba Quân nhũn mảy vì hành động thiếu ý thức đó liền giật lấy tuýp kem kia rồi đặt lại tuýp kem của Diệu vừa mua ở trên bàn

- Bác cảm kích vì sự nhiệt tình của cháu nhưng giật đồ trên tay người lớn là vô lễ đấy - ông cũng chẳng ngại mà nói ra những suy nghĩ của mình

Diệu cúi đầu xấu hổ rồi ngó sang Quân. Anh cũng nhăn nhó lắm, anh biết Diệu là người nhiệt tình nhưng không phải quá đà theo kiểu này. Diệu xin phép về, chị cần giảm năng lượng thừa của mình lại thôi!! Mẹ Quân chợt chống cằm nhìn tuýp thuốc mà Nhi đưa rồi chep miệng- Ước gì mẹ được gặp con bé ấy nữa!!- Cô ấy như thế nào?? Con khỏe là con tìm cho mẹ liền - Quân phấn khởi, gồng tay ra vẻ mình rất khỏe- Con bé có vẻ cao hơn con chút xíu... Mái tóc màu đỏ sẫm, khá đẹp... Nhìn cô bé dễ thương lắm, ngó nữa chứ - mẹ Quân thích thú khi nhớ lại vụ va chạm lúc nãy. Quân nghe tả 2 câu đầu nghe giống Nhi nhưng đến câu thứ 3 thì anh liền loại Nhi ra khỏi đó... Cô có bao giờ ngó đầu với lại anh không tin lại có thể trùng hợp như vậy

Đến tối thì cả đám ồn ào đến thăm, náo loạn luôn cả căn phòng bệnh. Ba mẹ Quân cũng thoải mái trong việc này, cũng góp vui vào đó. Chơi một rã người thì lại ngồi xuống nói chuyện, chủ yếu là hỏi han Quân với 2 vợ chồng- Ày... Nhi đâu sao tôi không thấy?? - Tuấn bắt đầu ngó quay- Hà?? Em ấy có đến đây lúc trưa. Đi mua đồ ăn cho tôi xong thì đi mất tiêu. Tôi tưởng em ấy bận - Quân gãi đầu - Em ấy còn nhờ người giao thức ăn đến mà

- Bận gì?? Em ấy nói điên sau khi cậu bị tai nạn nên đi nghỉ mát cả tháng trời thì lấy gì mà bận!! - Nguyên ngồi thờ dài, đúng thật là cứng đầu, anh lập ra kế hoạch đến đó rồi mà còn không biểu lộ ra nữa... Kế hoạch gì à.. Xỉu nữa tường trình lại - Nổi điên sao?? - Quân thấy Nguyên hơi quá nên cười trừ- Cậu có biết em ấy nghe tin câu không bao giờ tỉnh lại thì em ấy đã đòi vào phòng cấp cứu rồi đánh cho đến khi cậu tỉnh luôn không?? Tôi với anh Nam bị thương tích đầy mình vì ngăn em ấy đấy- Nguyên lườm mắt với Quân. Nói đến đây thì chắc là đúng rồi, Quân đỏ mặt hỏi với Nhi luôn. Mừng là anh thức dậy chứ nếu nằm nữa thì chắc cô đánh anh trong sự mê man luôn quá - Có cách nào cho cô bé thú vị đó đến không?? - mẹ Quân bây giờ lên tiếng

ánh mắt bà hiện rõ tia gian tà - Có vẻ con bác muốn giấu bạn gái nó lâu đấyĐã nước này thì cứ làm theo ý mẹ của Quân cho rồi. Ba của Quân thì ngồi im thin thít: “Tôi sẽ ngồi đây và không ý kiến nhé!!”

- Alo?? - tiếng Nhi được vọng ra từ chiếc điện thoại của Nguyên và phát ra ngoài theo chế độ loa to, mẹ Quân nghe giọng bị rè nên đang phân vân đó có phải là ôc gái lúc trưa hay không- Em đến bệnh viện đi... Quân... Quân... đã... - Nguyên cười rồi nhập vai nói đứt quãng theo kiểu sặc sụaNguyên à!! Anh nên theo nghề diễn viên lồng tiếng hay đạo diễn phim là được rồi đó Nhi nghe giọng của Nguyên gấp gấp nên cũng chau mày nung theo vở diễn của anh. Từ trưa đến giờ cô lang thang phố xá rồi bây giờ đang ngồi trong quán cà phê- QUÂN BỊ TẾ CẦU THANG...NGUYỄN RỒI!! - Nguyên tuyên bố hùng hồn, cả đám đứng bên kế còn hét hồn hú hồn gi là Nhi

Bạn đang đọc truyện *Cậu Ấy Là Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 54

- Đợi đó... Em đến liền - Nhi cúp máy, giọng nói có vẻ hốt hoảng- Con mời cán câu!! - Nguyên liếm môi tỏ vẻ tỉnh ranhAi cũng bắt đầu né xa Nguyên, trông anh bây giờ như bị người đời hắt hủi từ ngàn thế kỉ trước. Bộ anh làm gì sai ý mọi người sao?? - Quân đâu?? - Nhi chạy với vận tốc thần thánh vì trong khi Quân vẫn ngồi trên giường và đang được Nguyên mách kịch bản thì cô đã đập cửa xông vào- NHI?? - cả đám há hốc, cô đã làm cách nào mà tới được đây trong vòng 5 phút ngắn ngủi vậy

Việc ngạc nhiên không còn là vấn đề mà vấn đề bây giờ là ai sẽ gánh chịu con thịnh nộ của Nhi cơ chứ. Tóc cô tự nhiên bay phất phới cộng thêm tiếng bê tay rôm rộp, ánh mắt cuồng loạn đã xuất hiện rồi. Chẳng ai bảo ai mà đây Quân nằm chồm hổm dưới sàn, anh đang bị trật mắt cá chân giờ đỡ hơn thì khi bị đẩy thì liền như phút ban đầu mà còn đau nữa chứ- ĐAU QUÁ!! - Quân hét lên, anh thà bị bắt tỉnh còn hơn

Nhi vội chạy lại đỡ Quân ngồi lại lên giường rồi trừng mắt với Nguyên

- Cậu ấy bị té giường. Lúc nãy anh thông báo nhầm - Nguyên chọt chọt 2 ngón tay với nhau rồi núp sau lưng Sơn - Ba mẹ của Quân kia... Em chào 2 bác đi - anh lảng chuyện rất nhanh

3 đôi mắt chạm nhau. Nhi ngó người. Sao lại có sự trùng hợp đến như vậy?? Đây là ba mẹ của Quân sao?? Không nhầm chứ, cô quay lại nhìn Quân thì nhận được sự gật đầu của Quân

Trong lúc Nhi còn không tin thì mẹ Quân mắt sáng rỡ lên khi nhìn thấy Nhi: “Ây da!! Định mệnh!! Đúng là định mệnh mà!!”. Ông bà sắp có con dâu rồi... Thật là định mệnh

- Cháu chào 2 bác!! Buổi trưa hôm nay đúng là thất lễ. Tay bác sao rồi ạ?? - Nhi cúi đầu chào rồi liếc qua tay của mẹ Quân- A..Không không... Tay bác đỡ hơn nhờ thuốc của cháu đấy!! - mẹ Quân cười rồi thúc vào ngực chồng mình- Chào cháu... Tien đây ta cũng giới thiệu ta là Phạm Nghiễm Tú. Đây là vợ ta, Trần Ngọc Hiền... Ta nghĩ cháu với bọn ta rất có duyên - ông chồng bị thúc cũng đau lắm nhưng vì hình tượng nên cố gắng tỏ vẻ điềm tĩnh

- Cháu thật thiếu phép tắc khi vào phòng mà không chào 2 bác trước!! Cháu là Vương Triệu Nhi, em gái anh Nguyên và anh Nam đây... - Nhi có vẻ dùng những lời mà coi là được giáo dục rất nghiêm mới được như vậyCả đám ngán người.. Thế chúng ta thoát chưa nhỉ?? À..À.. Chưa đâu.. Cô dùng nụ cười tươi đối với ba mẹ Quân nhưng có vẻ là ám khí với cả đám

Còn Quân thì vẫn cười tươi ở trên giường. Hóa ra cô gái mà mẹ anh muốn gặp lại là Nhi, anh cũng không ngờ tới việc này nhưng có vẻ ba mẹ Quân rất thích Nhi

- Làm dâu nhà ta luôn nhé! - mẹ Quân hết lời để nói hay sao ấy, lựa đúng lúc Quân đang uống nước- Khụ... Khụ... Mẹ à!! Mới gặp mà mẹ!! - Quân sặc nước ho khụ khụ đến nỗi mà nước sặc lên tới mũi rồi nhăn nhó nhìn bà Hiền- Thì sao chứ?? Con mẹ ế tới giờ rồi với lại lúc này mẹ nghe bé Nhi có vẻ quan tâm đến con lắm mà!! - bà Hiền cứ đứng đó phán như 1 vị thánh “Bé Nhi??” - cả đám phải quay mỗi người 1 nơi rồi bùm miệng cười đến run người, Nhi bây giờ không làm gì được nên chỉ nghiêng răng lườm cái đám đang đứng 1 xó kia

- Cháu có 1 số việc phải trao đổi với anh Nguyên và anh Nam ạ... Cháu xin phép!! Hi vọng sẽ sớm gặp lại 2 bác ạ - Nhi cúi đầu rồi nở nụ cười thân thiện và giữ vững nụ cười đó mà quay qua Nguyên với Nam - 2 anh à!! Em có chuyện gấp đấy!! Nam và Nguyên sau 15 phút cũng trở lại, nhìn là biết mới bị Nhi dẫn cho 1 trận te tua hoa lá cành. Nhưng chỉ có mỗi 2 người quay lại còn Nhi đã lặn tằm. Phải rồi, cô mới vừa gặp ba mẹ chồng tương lai mà... không hỏi hộp là không được

- Cũng muộn rồi nên bọn cháu xin phép về ạ... - Nam thay mặt cả đám nói- Ủ! Về cẩn thận nha mấy cháu. Nhớ kêu bé Nhi ngày mai đến thăm Quân nhà bác nữa nhé - mẹ Quân hí hửng lắm

- D..dạ... - Nam gật đầu rồi nói mà anh suýt bật cười

Cả đám cứ run run đi ra khỏi cửa. Quân ngồi trong phòng mà chỉ biết cười nhăn nhó. Bà Hiền thì cứ ngân nga bài hát vui tươi còn ông Tú thì thấy sự khác lạ của cả đám nên ngồi xuống cạnh Quân rồi hỏi:

- Bộ mấy đứa có gì vui sao?? Nãy giờ đứa nào đứa nấy cũng run người nín cười!!

- Tại mẹ cứ nói em Nhi là bé Nhi ấy... Hồi đó cũng bị gọi thế rồi em ấy đánh cho không còn đường sống luôn ấy ba - Quân lấy miếng táo trên đĩa rồi cười, anh vẫn nhớ có lần chọc y như thế rồi bị sưng vù 1 má nhìn buồn cười lắm- Gọi thế dễ thương mà!! Có vẻ con quan tâm đến bé Nhi quá nhỉ?- ông Tú bây giờ mới gạ gạ vào tay Quân, ánh mắt gian tà của ba anh là thế quái nào

Quân đang phân vân giữa chuyện có nên nói hết mọi chuyện ra hay không thì Diệu lại đến. May sao là lúc này tiền cả đám về nên bà Hiền tiện tay bấm chốt cửa

- Quân à?? Quân ngủ chưa??- Ba mẹ... Cứ nói con mệt nên ngủ rồi nhé - Quân muốn xanh mặt với Diệu, hồi đó chị làm gì có tính mặt dày thế này. Anh đắp chăn rồi quay người về phía ngược lại của cánh cửa, nhắm mắt vờ ngủ say

Bà Hiền thấy Quân như vậy liền thở dài rồi lắc đầu.. Bà biết cả những buổi tối đi ăn với gia đình Diệu thì chị cố ý ngỏ lời với Quân nhưng thằng con của bà lại giả khổ để từ chối nó. Bây giờ thì càng thấy rõ hơn!! Ông Tú ra mở cửa, diệu vào rồi khép nép chào hỏi vì chị vẫn còn xấu hổ- Quân ngủ rồi hả 2 bác?? - Diệu thấy Quân nằm im thín thút nên lóng ngóng ra xem- Ủ!! Vừa tỉnh lại thì biết bao người tới thăm nên mệt và lăn ra ngủ như heo rồi... - biết là Quân chưa ngủ nên bà Hiền liền vừa nói vừa châm chọc Quân

Anh nghe hết nhưng vẫn nằm im không dám hó hé. Diệu mà biết anh giả ngủ để tránh mặt chị thì quê chết mất. Càng nghĩ mà càng thấy phiền... Hơn 9h rồi mà sao không ở nhà mà chuẩn bị đi làm còn qua đây thăm bệnh làm gì?? - A...A... Xin lỗi... Cháu để quên điện thoại!! - Nguyên từ đâu mở tung cánh cửa, có vẻ anh đã quen cái thói vô tư mọi lúc mọi nơi,

- Chào anh.. - Diệu khẽ gật đầu chào theo phép lịch sự Nguyên là người nhớ rất dai nên tuy có gặp vài lần hồi cấp 3 nhưng hình ảnh của Diệu đã để lại rất sâu nên anh vẫn nhớ như in. Anh thấy Quân đã ngủ còn Diệu thì vẫn ngồi đó, chợt có tiếng tin nhắn phát ra từ điện thoại Nguyên[Tôi là Quân đây, ở lại đi!! Ở lại đến khi cô ấy về đi.. Hay nói gì cho cô ấy về cũng được!!] - Quân đã nhanh chóng nhắn tin bằng tay trái vì trước khi úp chăn anh có vớ lấy điện thoại của ba mình và nhắn sang số Nguyên khi biết Nguyên đến Nguyên cười rồi quay lại- Diệu đó sao?? Còn nhớ tôi không?? - Nguyên cười như có ngàn đóa hoa nở quanh người- Ô... Anh là...- Diệu ngăn người, chị cũng chút liêu xiêu với sức hút của Nguyên và nhớ ra ngay - A.. Anh là Nguyên học cùng với Quân hồi cấp 3 có cô em gái tên Nhi là bạn gái của Quân phải không?? Nguyên với Quân không hẹn mà nhớ cười, có cần phải nhớ chi tiết mà kể sạch ra không vậy trời. Khi nói thì mẹ Quân mắt sáng rỡ ra, bà đang nhìn chăm chăm vào thằng con đang đắp chăn vờ ngủ ở đằng kia - Cậu đến đây bằng gì?? - Nguyên vẫn đứng đó nhét điện thoại tiện hỏi Diệu

- Ô..À.. tôi đi taxi đến đây - Diệu giật mình, khi được Nguyên hỏi bỗng chị giật mình rồi cười trả lời theo phép lịch sự

- Giờ cũng muộn rồi, con gái đi taxi giờ này không an toàn cho lắm. Nhà cậu ở đâu?? Tôi chờ về! - Nguyên bày ra vẻ mặt đăm chiêu rồi chep miệng hỏi Diệu- Phiền cậu quá, tôi đi taxi quen rồi.. - Diệu từ chối

Ba của Quân bỗng nhận được cái nháy mắt nửa vờ của Nguyên, chợt nhận ra rằng chẳng ai tự nhiên lịch sự đòi chờ người lần đầu tiên mình gặp về nhà cả nên ông cũng tiếp lời- Nguyên cũng có ý muốn chờ cháu về nhà mà. Cậu ta là người tốt mà, cháu đừng có lo. Giờ cũng trễ rồi, cháu về ngủ nghỉ rồi chuẩn bị đi ngày mai còn đi làm nữa. Thời gian qua đã làm phiền cháu nhiều quá rồi - ông Tú điềm đạm nói chuyện với Diệu

Diệu nghe thế cũng không nói lại mà đứng nên sắp xếp đồ đạc rồi cúi đầu chào ba mẹ của Quân- Vậy cháu xin phép về ạ. Cho cháu gửi lời hỏi thăm đến Quân ạ..

Nguyên cũng gật đầu chào ba mẹ của Quân rồi tiếp bước theo Diệu. Đi đến nửa cánh cửa thì Nguyên quay lại giơ ngón cái biểu ý thành công, Quân cũng bật dậy rồi giơ ngón cái Quân cảm thấy nhẹ nhõm khi Diệu ra về nhưng cũng thấy áy náy. Không lẽ Diệu cứ bám lấy anh như thế này sao?? Không lẽ chị không tính đi tìm người khác sao?? Quân suy nghĩ được vài ba lần rồi lại thôi

- Ba mẹ... Con muốn kể chuyện này- Quân hít 1 hơi thật sâu, bây giờ có bị đánh thì Quân cũng cam chịu. Anh tuyệt đối không để vuột mất cô thêm 1 lần nào nữa Trong lúc đó thì không khí trong xe Nguyên chợt ngột ngạt

- Thế này thì phiền cậu quá! - Diệu thấy kì kì nên mở miệng nói chuyện trước- Phiền gì chứ?? Quen cả mà sao cậu cứ khách sáo làm gì?? - Nguyên vẫn tập trung lái xe Tiếng chuông điện thoại của Nguyên lại reo lên, nói soi dây nghe vào điện thoại rồi nhận cuộc gọi- Anh đi lấy cái điện thoại gì mà lâu thế?? - tiếng Sơn gào thét trong điện thoại nghe thật dễ thương đối với Nguyên à nha- Ủ... Anh đang trên đường về đây... Em yêu cứ nóng làm gì?? Anh có đi ngoại tình đâu mà sợ - Nguyên coi Diệu là không khí hay sao mà anh cứ tự nhiên như ruồi - Tí nữa anh về rồi đền bù cho em nhá nhá

Tiếng điện thoại cúp cái rụp, Nguyên cũng tháo tai nghe ra rồi huyýt sáo. Diệu nghe cách nói chuyện đoán chắc là người yêu của nguyên nên còi mở hỏi- Bạn gái cậu sao?? Cô ấy có vẻ lo lắng cho cậu nhỉ??- Không phải bạn gái đâu. Em ấy là vợ tôi... Và cậu muốn kinh tởm hay kì thị cái quần gì cũng được nhưng tôi phải nhấn mạnh rằng em ấy là con trai. Tôi yêu con trai!! - Nguyên cũng chẳng ngần ngại mà nói hết ra, anh chẳng quan tâm đến những lời thị phi, miễn rằng có Sơn và gia đình ủng hộ thì anh chẳng ngại gì hết Diệu ngờ người rồi che miệng cười gian tà

- Vậy là tôi đã thấy bằng chứng sống ở Việt Nam rồi..- Há?? - Nguyên nhăn mày nhưng vẫn tập trung đi theo chỉ dẫn của Diệu- Nói ra thấy ngại nhưng tôi là hủ nữ chục năm rồi. Tôi thấy có nhiều cặp đôi lúc đầu cũng hạnh phúc lắm nhưng chỉ được nửa chừng và tôi thấy mất niềm tin vào những cặp đôi cùng giới. Tôi đã từng nghĩ sẽ chẳng có cặp tìm được hạnh phúc thật sự mà chỉ quen nửa vờ nhưng rõ ràng tôi thấy cậu đã kết hôn và rất hạnh phúc. Tôi tin sẽ còn nhiều cặp như cậu và người con trai của cậu, luôn vượt qua những thử thách để có thể đến được với nhau. Chúc cậu giữ vững tình yêu này!! - Diệu chia sẻ những suy nghĩ của chị cho Nguyên biết, chị ủng hộ LGBT và mong muốn mọi người cũng ủng hộ như cô Nguyên tỏ vẻ hài lòng. Đúng thật là Diệu không xấu chỉ là chị quá lụy tình Quân mà mãi không dứt ra được- Bao nhiêu năm không được đáp lại nhưng cậu vẫn bám lấy Quân nhỉ - Nguyên hỏi ngược lại Diệu

- Tôi không biết nữa.. Hình như tôi chỉ có cảm giác với Quân.. Cậu ấy luôn quan tâm tới tôi. Những lúc tôi cô đơn không ai bầu bạn thì cậu ấy là người

giúp tôi cởi mở hơn. Cậu ấy lúc nào cũng ân cần, nhẹ nhàng và tôi có cảm giác với cậu ấy giống như...giống như..... - Diệu đang cảm giác rõ hơn về tình cảm của mình nhưng rõ ràng chị không thể nói được từ “yêu” với Quân, nó hơi khác xa với cảm nhận

Nguyên thấy Diệu ập ứng. Cũng đúng lúc vừa tới nhà Diệu nên anh dừng xe, Diệu cũng gạt đầu cảm ơn Nguyên rồi ngoảnh mặt tính đi luôn thì nguyên chòì qua ghế Diệu vừa ngồi- Cậu là con một trong gia đình phải không??- Ừ...Sao vậy?? - nghe Nguyên hỏi mà Diệu ngó người nên quay lại đối diện với Nguyên- Lí do mà theo đuổi đến bây giờ mà cậu không thấy nản là bởi vì cậu. KHÔNG YÊU CẬU ẤY.. Theo những gì cậu đã nói thì tôi chắc rằng tình cảm của cậu với Quân chỉ đơn thuần là tình cảm của 1 người em gái giành cho anh trai mà thôi. 1 tình cảm cậu khao khát có được vì cậu rất đơn côi trong gia đình chỉ có 1 mình cậu. Cậu đã lẫn lộn giữa tình cảm anh em với tình yêu. Cậu nên giành 1 khoảng thời gian riêng cho mình để hiểu được trái tim mình đang muốn gì. Tôi chỉ biết khuyên thế thôi - Nguyên nói rồi nhả ga đi nhanh bởi vì nếu còn chậm trễ thì anh sẽ ở ngoài đường

Diệu ngẩn người rồi đứng đó ngẫm lại những gì Nguyên vừa nói. Đúng thật là chị cần 1 khoảng thời gian cho riêng mình. Không thể để lẫn lộn như vậy được.....Có vẻ như đã có 1 người mù quáng trong mơ hồ hỗn độn bây giờ đã được kéo ra và tỉnh táo hơn rồi

Bạn đang đọc truyện *Cậu Ấy Là Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 55

Đừng hỏi gì nhiều đến Quân nữa. Từ ra viện thì anh thế thâm hết chỗ nói. Sáng đi làm thì đã đành, chiều ghé qua trường chơi Zen và Cill, đến tối là cực hình khi lúc nào ba mẹ của Quân cũng bày ra 1 mớ hỗn độn cho anh dọn học hỏi. Số là khi anh kể hết chuyện thì ông bà cũng cười kiểu như bỏ qua chuyện quá khứ. Lúc đầu Quân cũng tin người nhưng khi vừa nghe tin xuất viện thì ba mẹ anh lại thay đổi 180 độ, phạt anh cả tháng trời làm việc nhà, bếp núc đủ loại

Về Diệu thì đã có 1 chuyến đi du lịch dài hạn bên Hàn Quốc. Chị đã gặp đúng người, đúng nơi. Nói chung là đã tìm thấy người mà chị gọi cảm nhận của mình về người ấy được gọi là tình yêu và đang trong giai đoạn tìm hiểu Còn Nguyên, kế hoạch của anh đã thành công mỹ mãn khi thấy Nhi bây giờ còn dẫn cả Zen và Cill đi chơi với Quân. Theo tính toán lúc đầu thì Nguyên đã tính rằng Nguyên ngồi trong xe và ra hiệu cho Zen và Cill, rồi sau đó chỉ nhận ga tổng nhẹ cho Quân nhảy lên làm sao cho giống bị đụng xe rồi Minh sẽ dùng búa ở bên trong làm nát kính xe rồi ngắt đi thôi. .nhưng thấy Nhi có vẻ không dễ dàng qua mặt nên Anh nhả ga cái đồng hồ trên tay Quân thay đổi trong chớp mắt. Kết quả là mình nhả ga tổng Quân thật nhưng vẫn chưa đủ thời gian để Quân có thể ném Zen ra xa. Tất nhiên là Nguyên đã huy động lực lượng ở nhà và quay đó tính toán hết nên mới kêu Minh nhả ga làm thật

Lúc nghe Quân có thể sống như thực vật thì cả đám có chút lo lắng nhưng đó là bác sĩ mà Nguyên quen nên anh đã hỏi lại và nhận được câu trả lời rằng Quân có tỉnh lại giữa chừng và năn nỉ rằng cứ làm quá lên và bao nhiêu trách nhiệm thì Quân sẽ gánh hết. Thật sự cú sốc đó chỉ khiến anh bị thương nặng và mê man bất tỉnh trong khoảng thời gian ngắn. Nhi bị qua mặt nên cô phát điên như đã thấy. Coi như kế hoạch táo bạo sẽ im ắng, chứ để Nhi biết được thì cô sẽ xé xác từng người ra Sau khi mọi chuyện chuyển hướng theo chiều hướng tích cực thì mình với Tuấn cũng bay về Hà Nội. Nam với Trung cũng trở về Mĩ... Nguyên với Sơn cũng về lại nhà và mong rằng Quân sẽ biết làm gì để có được Nhi - Hôm nay 2 đứa về thăm ông bà nội nha - Quân ngồi xỏm đối diện với Cill và Zen đang ngồi trên xích đu Zen với Cill khi biết Quân là ba mình thì vui lắm. Chúng rầm rập nghe theo lời Quân. Có những lúc 2 đứa hỏi về hình đám cưới của Nhi và Quân thì anh chỉ biết cười trừ và vờ nói rằng Nhi không thích đám cưới và chụp ảnh nên chưa có. Anh dụ dỗ Zen và Cill phải hợp tác để anh còn làm chồng hợp pháp với Nhi. Cái này chắc do ảnh hưởng từ Nguyên mà ra!!

- 2 đứa chứng nào đám cưới đây?? - mẹ Quân học hẳn ngồi trong phòng khách, tay bồng bé Cill- Cho bọn con thời gian. Đầu phải muốn là được đầu mẹ!! - Quân nói đỡ cho Nhi, thật ra anh đang chăm chú coi hoạt hình với Zen nhưng bị Nhi đập chân- Nhi!! Con mau nói ba mẹ con già con cho Quân nhà ta đi... Để vậy cũng không phải ý hay đâu!! - ông Tú ngồi đối diện với Nhi cũng nói thêm Nhi chưa kịp nói gì thì ông Hùng với bà Widel xuất hiện ngay cửa. Bà Widel hùng hổ làm cả nhà giật mình- Cưới hôm nay luôn cho nóng!!- Mẹ... Sao mẹ vào được hay vậy?? Sao mẹ biết bọn con ở đây?? - Nhi đứng phắt dậy, cơ còn chưa ngờ được là ba mẹ mình lại tìm tới tận đây- Công vẫn mở toang hoang ngoài kia với lại Nguyên nói hết cho ba mẹ biết... Thật thất lễ với anh chị khi đến nhà anh chị đột ngột thế này - ông Hùng cúi đầu chào ông Tú với bà Hiền vì theo như ông thấy thì họ hơn tuổi ông Ông Tú liền đứng dậy, mời vợ chồng họ Vương vào nhà ngồi chơi

- Không cần khách sáo.. Dù sao chúng ta cũng sắp làm thông gia với nhau rồi mà- Vâng.. Có gì thất lễ mong anh chị bỏ qua - bà Widel cũng ém lại khi thế ban nãy mà hiền dịu, thùy mị thấy sợ

Đến giờ của người lớn nên Quân cũng lôi Nhi đi lên phòng. Muốn bé Cill với Zen lên phòng chung lắm nhưng chúng thích ngồi bên ông bà hơn và nói đúng hơn là ở dưới phòng khách có kẹo!!

- Em đã nói với anh là từ từ rồi nói với ba mẹ rồi mà!! - Nhi vừa lên phòng Quân đã gọi điện cho Nguyên quát ỳnh ỏi - Alo...Alo... Tên Nguyên chết tiệt dám cúp máy luôn à??- Thôi.. Em vẫn còn muốn bay nhảy hay sao?? - Quân ngồi trên giường mà cau mày nhìn cô

- Ừ..Ừ... Đây chỉ muốn bay nhảy với 2 con thôi. Thêm anh thì chẳng bay được nữa - Nhi đang bức nên quay qua hất mặt nói chuyện với Quân. Cái thói ngang tàng chẳng bao giờ bỏ được Quân lao với tốc độ ánh sáng dòn Nhi vào chân tường. Bao nhiêu năm chỉ có cái chiều cao là cô vẫn hơn anh là sao?? Anh đã cố gắng rồi mà!!- Anh đang tính so chiều cao à?? Thông báo là em cao 1m8 nhé!! - Nhi nhếch mép cười đều với Quân. 5 năm thì phải cao lên chứ!! Cô đâu dễ thua kém được

- Chiều cao thì sao chứ hả?? Ừ đấy!! Anh chỉ cao 1m78 đấy... Có giỏi thì lùn như anh đi - Quân què nên phùng má. Sao lúc nào cô cũng vậy nhỉ?? Bộ

chọc anh có gì vui lắm sao?? Do không muốn đòi co nhiều và phần vì thấy môi Nhi cũng khô ráp nên anh hôn nghiêng ngáu vào môi cô. Phải rồi... Quân hôn mãnh liệt lắm... mấy năm liền có được hôn người mình yêu đâu mà!! 2 người chỉ kịp buông nhau ra lấy chút oxi thì lại tiếp tục trao nhau nụ hôn mãnh liệt. Nhi và Quân như mất hết lý trí, 2 người như muốn bù đắp cho 5 năm dài đó

Số trời đã định, không có gì tránh được.. 1 tháng sau khi họ Phạm gặp họ Vương thì Nhi cũng phải lên xe hoa. Ngày cưới thì để ba mẹ 2 bên thông thả với nhau còn phần tiệc cưới và đồ cưới thì Quân gần như phải cột Nhi vào xe mà chờ đi. Sướng thế mà Nhi còn bày đặt làm giá. Quá hạnh phúc rồi còn gì, muốn kiểu nào thì Quân cũng đồng ý. Đi lưả áo cưới mà nhân viên cười khúc khích, ai cũng bảo là vợ chồng sắp cưới lúc nào cũng vậy nhưng họ đâu biết là 2 người đã có 2 đứa con dễ thương ở nhà - Ô..hồ..hồ... Công ta đã được đền đáp xứng đáng!! - Nguyên nâng ly trong tiệc cưới hoành tráng của Nhi- Anh nói nhỏ nhỏ thôi!! Cô dâu với chú rể còn chưa vào mà!! - Sơn huých tay Nguyên, hẳn đang quẽ với mấy người khác vì Nguyên cứ quen thói nói to - A..Anh Minh với anh Tuấn kia rồi- SƠn bỏ mặc ông già nhà mình mà chạy sang chỗ vợ chồng nhà người ta

Nguyên bị quẽ nên im lặng chuẩn sang bên đó với vợ của mình. Đi giữa chừng thì có 1 cô gái có giọng nói nhỏ nhẹ, quen thuộc đến chào Nguyên

- Nguyên đó sao?? Hôm nay cậu diện đồ dữ ha!!- là Diệu chứ không ai khác. Chị cũng được mời mà

- À..Diệu!! Lời khuyên của tôi công nhận có ích thật - thấy Diệu tươi tắn thế này thì anh chắc rằng chị cũng kịp nhận ra là mình đi sai hướng và đang điều chỉnh lại

- Ủ...- Diệu gạt đầu rồi vén mái tóc rối của mình sang 1 bên Sơn nhìn thấy liền nổi máu ghen. Hẳn có thể điềm tĩnh nếu không phải Nguyên đang cười nói với người con gái kia. Hẳn cầm ly rượu trên tay, nâng cao đầu rồi hít thật sâu và tiến tới chỗ Nguyên

- Anh!! Ai thế?? Người quen sao??- Đây là Diệu đó.. Nổi tiếng hồi cấp 3 đó... - Nguyên vẫn lãnh đạm trả lời Sơn, anh quay qua Diệu rồi cười niềm nở béo má Sơn - Giới thiệu với Diệu đây bà xã của tôi!!

Diệu giờ nhìn có cảm tưởng như muốn xị máu mũi. Chị đã thấy được sự hạnh phúc trong cộng đồng LGBT. Không dừng lại ở đó mà chị còn được tiếp xúc với Nam và Trung, Tuấn và Minh. Điều này làm thỏa mãn tâm hồn hủ nữ của chị!!

Quân xuất hiện với bộ com-lê, tóc anh được vuốt lên trông cực kì bảnh. Mặt Quân hào hứng cứ liên tục nhìn vào cái đám nhí nhỏ ở dưới đại sảnh. Anh đang hồi hộp để chờ Nhi trong váy cưới bước ra từ cánh cửa đang đóng kia như thế nào

Cánh cửa hé mở. Ánh sáng bên ngoài chen nhau lọt vào khe hở của cánh cửa. Cánh cửa bỗng bật tung nhanh chóng rồi hoa theo cái quạt bụi bay tùm lùm tạo nên khung cảnh khá lãng mạn

- Quân đầu từ phết!! - Minh ghé sát vào tai Tuấn thầm thì và nhận được cái gạt đầu của Tuấn vì cậu đang bận dán mắt vào cô dâu kia Nhi xuất hiện trong khung cảnh hoa lá bay loạn lên, có cái còn chui vào miệng cô nằm được mới ghê. Nhanh chóng phun nhẹ cánh hoa đó ra rồi khoác tay ông Hùng bước trên thánh đường. Từng bước, từng bước, cô bước thật chậm rãi trên lối đi được rải đầy hoa mà nhớ lại những kỉ niệm từng có với Quân. Ngọt ngào?? Có!! Giận hờn?? Có!! Hiểu lầm?? Có!! Những thăng bậc cảm xúc đang làm cô ngày càng hồi hộp hơn... Cái người đang đứng đợi cô ở trên bậc kia là người cô sẽ trao trọn cuộc đời cho người ấy...

Chân cô dừng lại ở điểm cuối cùng của đường đi trải hoa ấy. Ông Hùng buông tay Nhi ra và trao bàn tay nhỏ nhắn ấy cho Quân và cười hiền- Ta giao con gái lại cho con!! Hãy chăm sóc con gái ta nhé!!- Vâng thưa ba - Quân nhẹ gạt đầu rồi nâng niu bàn tay của Nhi, đưa cô tới chỗ làm lễ

Giờ anh cảm thấy sao à?? Quá hạnh phúc đi chứ!! Chiếc váy cô mặc đâu phải đi lưả trong chỗ đồ cưới mà là thiết kế của anh kể cả bộ đồ anh đang mặc.. Thật sự anh giấu bản thiết kế đó trong hộc bàn rồi bị bà Hiền lấy đi lúc nào cũng không hay. Gần đến ngày cưới thì bà Hiền ném hết đồ cưới được lưả ra chỗ khác làm Nhi với Quân hết hồn, rồi bà đưa tờ giấy vẽ của Quân cùng với bộ lễ phục được may y chang bản thiết kế. Nhi với Quân chỉ biết ôm bà mà cảm ơn không hết!! Thật xứng đáng là người mẹ tốt!!

Người con gái mình muốn gửi trọn tình cảm đang ở ngay trước mặt anh thì cơ sao anh lại không hạnh phúc được chứ!! Hai người chỉ biết lặp lại những gì người làm lễ nói cho đến khi người làm lễ kết thúc bằng một câu rất thường thấy- Ta tuyên bố hai con là vợ chồng hợp pháp!! Bây giờ chú rể có thể hôn cô dâu!! Vừa mới dứt câu thì Nhi nhanh chóng nhào tới hôn Quân... Mãnh liệt tới độ mà anh không thể ngờ...- Zen với Cill hãy che mắt lại và nghĩ tới người mẹ hiền dịu, nhẹ nhàng đi con - Nguyên với Sơn từ tốn che mắt 2 đứa nhỏ đang trở mặt nhìn lên thánh đường kia Đến phần cô dâu tung hoa à?? Phần đó thì lúc nào chẳng có!! Quân nắm tay Quân chạy ra ngoài thánh đường và cô xoay người lại tung hoa... Người bắt được hoa là 1 chàng trai cao ráo...

- Jen đó sao?? - Quân quay lại nhìn người chụp được hoa và không ngờ đó là Jen, anh còn tưởng cậu ta đang bận việc bên Hàn nên không đến được chỉ gửi thiệp cho có thôi

- Đám cưới của Quân mà.. Tôi phải đến chứ... - Jen nhìn bó hoa rồi cười, xoay người về phía cô gái đang đứng cạnh mình - Tôi nhận được bó hoa này nên tôi sẽ là người đám cưới tiếp theo.... Tuy chỉ tìm hiểu nhau chưa đầy nửa năm nhưng anh biết em là người con gái đời anh cần tìm... EM SẼ ĐỒNG Ý LẤY ANH CHỨ??- Jen quý 1 chân xuống và cầu hôn như phim Hàn vậy đây- Còn phải hỏi sao.... EM ĐỒNG Ý!! - người con gái mà Jen đang cầu hôn lại là Diệu!! Trái đất tròn thật... Trong vô vàn biển người thì 2 ấy lại gặp nhau Đám cưới xen lẫn màn cầu hôn này thật ý nghĩa à nha... Nhi với Quân sẽ đi hưởng tuần trăng mật à?? Không có đâu!! Vừa xong đám cưới là ngay hôm sau 2 người chạy học hơi đi làm. Nhi lo cho buổi kí tặng sách và họp báo cho dự định của mình còn Quân lại phải chuẩn bị cho 1 dự án lớn

Mất cả tháng thì xong việc... Hưởng tuần trăng mật bù à?? Làm gì có!! Chỉ vậy là Nhi với Quân đủ hạnh phúc rồi... Được về chung 1 nhà còn có 2 đứa trẻ dễ thương suốt ngày chạy loanh quanh nhà là đủ thấy như mỗi ngày đang đi hưởng tuần trăng mật rồi.. Đâu nhất thiết phải là những buổi tối lãng mạn và nồng cháy ở 1 nơi chỉ có 2 người thì mới gọi là tuần trăng mật....!!

3 cặp kia cũng nhận con nuôi ngay sau đó 2 tháng cũng tới dự đám cưới của Jen và Diệu. Minh với Tuấn nhận 1 cậu nhóc ngớ ngẩn và đen tối giống như Minh vậy... Cậu nhóc đó đã 15 tuổi tròn. Trung và Nam thì nhận nuôi 1 trai 1 gái, trai 14, gái 11 khá nghịch ngợm. Nguyên với Sơn thì nhận về cặp song sinh nam đã 12 tuổi trông có vẻ lạnh lợi

~ 2 năm sau~ Phạm Vương Phúc...Phạm Vương Hiền... Hai đứa con có đi học hay không?? - Nhi từ dưới bếp quát tháo... Sau 1 tháng cưới thì tất nhiên phải đặt tên cho Zen với Cill chứ... Mất cả ngày của Nhi và Quân... Đặt tên cũng thấy mệt

- Mẹ có cần phải gọi hết cả họ tên bọn con ra vậy không? - Zen bây giờ tên là Phúc.. Có vẻ cậu vẫn thích gọi tên ở nhà hơn

- Ăn sáng đi!! Hôm nay là ngày đầu tiên 2 đứa học tiểu học đấy.. - Nhi bung 2 đĩa rau ra rồi đặt xuống bàn và chống nạnh thở dài và hít thật sâu - PHẠM NGHIỆM QUÂN!! Ở TRÊN ĐÓ THÊM 1 GIẤY NÀO NỮA LÀ EM GIẾT ANH ĐẤY!! Quân từ trên nhà khi nghe lệnh thì ba chân bốn cẳng chạy xuống. Suốt 2 năm qua anh đang còn tưởng đây là mơ nên sáng nào cũng ngồi trong phòng tự đánh mình cho đến khi Nhi quát tháo thì anh mới tỉnh ra- Hiền...À không... Cill - Con có ăn kẹo bạc hà không? - Nhi lục tủ lạnh rồi chìa ra thanh kẹo bạc hà- Dạ có... Mẹ cho con nhiều nhiều nha, lên lớp con chia mấy bạn ăn chung - Cill vừa nhai com nhồm nhoàm rồi nói đến nỗi phun cả com ra ngoài

- Gớm quá... - Zen đây bị dính 1 ít nền cau mày

- Mệt anh ghê... Ngày khai trường được gặp bạn mới mà anh cứ nhớ nhó là sao?? - Cill tưởng Zen không thích đi học nên cô bé tiếp tục phun com ra ngoài- Phun hết com ra ngoài kia... Phun ra chỗ anh rồi, ghê quá đi!! Con gái ăn uống bất lịch sự - Zen ăn nhanh rồi lấy cặp chạy ra ngoài

Bé Cill nhà ta thấy anh hai của mình ăn xong thì cũng cố gắng ăn cho hết rồi xách cặp chạy theo Vừa ra tới cổng đã thấy 2 người con trai giống nhau y đúc đang ngồi trên 2 chiếc xe đạp. Điểm khác biệt giữa 2 người con trai ấy là 1 người có 1 vết sẹo bên trái má do nghịch dao cứa vào

- Ý... anh Phong với anh Tâm tới chờ bọn em đi học hả?? - Cill thấy 2 người mà cười hớn hở- Ủ... Lên xe đi. Sắp trễ giờ rồi!! - người có sẹo bên má là Phong vội xoa đầu Cill rồi hất cằm về yên sau - Bé Zen không thích đi học sao mà mặt mày cứ bí xì thế

- Sáng ra bị phun com đầy mặt chắc anh vui được hả?? - Zen lờm xéo Cill rồi leo lên xe Phong ngồi- Phun lại - Phong và Tâm đồng thanh- Thế 4 đứa muốn phun lại nhau rồi trễ giờ hay muốn cô nện cho 1 trận rồi mới đi - Nhi ra ngoài cổng cầm theo con dao rồi cười đầy âm khí- Chào cô tụi cháu đi - Phong với Tâm bị Cill với Zen càu vào eo cộng thêm sợ Nhi nên vội chào rồi vọt lẹ Quân ngồi trong nhà đeo giày rồi ra ngoài nhẹ nhàng cầm con dao của Nhi quăng ra chậu cây. Anh nhẹ nhàng đặt nụ hôn phớt trên môi Nhi rồi cười

- Hay cẩu vừa vừa thôi... Em dữ quá làm bọn trẻ sợ đấy. Tí nữa em có đi làm không?- Cái đám nhí nhỏ đó không dữ là không được... Anh lo đi làm đi, trễ giờ rồi. Tí nữa em mới đi - Nhi chỉnh lại cà vạt cho Quân rồi cũng dịu người lại- Ủ - Quân lại tham lam hôn thêm 1 lần nữa rồi lấy xe đi làm luôn Nhi dọn dẹp xong thì quay trở về phòng của mình. Tay cô thoăn thoắt làm việc trên laptop, hôm nay cô cũng hoàn thành xong cuốn tiểu thuyết mà cô đang tâm huyết cả 2 năm qua. Cuốn tiểu thuyết ấy như đang nói về cuộc sống của cô và nhưng khung bậc cảm xúc mà cô cảm nhận được. Dòng cuối ở cuốn tiểu thuyết đã khép lại những câu chuyện nhiều cảm xúc đó: “Tôi đã tìm thấy nơi tôi cảm thấy hạnh phúc chính là trong gia đình bé nhỏ của tôi!! Và không thể thiếu đó là những người đã luôn bên tôi khi tôi gục ngã... Cảm ơn vì tất cả!! Bây giờ tôi đã cảm nhận những gì âm ỉ và hạnh phúc bên cạnh người tôi yêu nhất...”

~ End~

Bạn đang đọc truyện *Cậu Ấy Là Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56

~ 1 tháng sau~

Và ở ngôi trường tiểu học xa xa kia có 1 cô bé tên Hiền đang không hiền 1 xíu nào mà tròng mắt với thằng con trai cùng tuổi và che chắn cho cậu bé đang đứng đằng sau cô. Số là cậu nhóc đang đứng sau Cill từ khi vào lớp rất hiền, còn cậu nhóc kia mới chuyển đến lớp mấy hôm nay nhưng có vẻ chẳng ai ưa nổi. Cậu nhóc ấy khoe rằng không ai trong lớp có thể giu hơn cậu ta và cậu ta nói rằng ai cũng phải phục tùng cậu ấy. Cả lớp toàn những đứa a dua tào lao nên cậu nhóc ngày càng ngỗ ngáo, hống hách. Cậu nhóc hiền nhất lớp bị đem ra làm thú vui tiêu khiển

Cill với Zen là 2 đứa chẳng quan tâm tới ai. 2 đứa có nhìn thấy cậu bạn kia bị bắt nạt nhưng chẳng thiết gì tới đó. Cho tới khi cậu bạn kia bị bắt nạt quá tròn, bị tước đồ ăn trưa, đồ thể dục bị rách, có lúc còn ra về bằng đôi chân trần. Và đến lúc trò chơi tiêu khiển quá tròn khi cậu bạn kia bị đẩy ngã vào người Cill. Lí do Cill lên tiếng chỉ vì thanh kẹo bạc hà của cô đã bị giẫm nát... Lí do đúng thật chẳng ra làm sao

- Con gái thì tránh ra 1 bên... Có thích bị đánh không? - cậu nhóc ngỗ ngáo nghiêng rắng lờm Cill rồi giơ tay dọa đánh Cill- Trời ơi.. Sợ quá! - giọng Cill chợt trở nên ẻo là trước người cậu kia - Có ngon thì lên đây!! - giọng cô bé lại đánh lên ngay tức khắc và thù thế Zen từ đâu đi đến rồi chìa ra cho Cill thanh kẹo bạc hà

- Anh mua cây kẹo mới rồi nè... Ăn ít thôi, sâu răng là ba mẹ dẫn đi nha sĩ đấy- A... Kẹo của Cill... MÀ sao anh có tiền vậy?? - Cill tí tòn chực lấy thanh kẹo rồi bóc 1 cục kẹo bỏ vào miệng- Ba cho.... Ba kêu anh đem theo ít tiền có thêm gì thì mua cho 2 anh em ăn - Zen nhìn cậu nhóc ngỗ ngáo rồi

lại nhìn cậu nhóc đằng sau Cill - Bình à... Cậu hiền thế, để chúng nó bắt nạt suốt không thấy chán à - Zen đang nói với cậu nhóc sau Cill Cill khi nhận được thanh kẹo thì chẳng màng tới thế sự ban nãy mà chạy ra chỗ khác, leo lên bàn ngồi đung đưa, miệng ngậm kẹo, mắt thích thú theo dõi anh hai của mình- A.. 2 anh em này chưa mua đồ ăn cho tao - cậu nhóc ngó ngáo lắm lắm gì đó rồi la lên chỉ thẳng vào mặt Zen - Nếu mày con muốn học trong trường này thì mau mau thì đi mua cho tao mấy bịch kẹo đi!

- Mơ à Phú... Mới nhỏ đã có thói côn đồ mai một chẳng làm gì cho đời - Zen cau mày nhìn cậu nhóc kia rồi quay lại đỡ nhóc Bình đứng dậy - Muốn làm gì thì làm... Nếu được thì thách cậu đuổi được tôi ra khỏi trường này Zen bực bội lời Bình đi rồi Cill cũng chạy theo ra khỏi lớp. Đến góc vắng của sân trường nhộn nhịp thì Bình gặp người- Cảm ơn 2 bạn nha!! Cho mình xin lỗi nha Hiền - nhận xét qua loa thì Bình có làn da hơi ngăm đen và tóc hơi sậm vàng, giọng nói trong trẻo dễ gây thiện cảm- Đừng có cảm ơn vội, chúng nó chẳng dễ gì tha cho cậu đâu... Mà sao cậu hiền thế, như tớ thì đã vật lại chúng nó rồi - Cill phẩy tay rồi cười chìa ra 1 cục kẹo bạc hà cho Bình

- Ba tớ là nhân viên trong công ty của Phú. Ba mẹ tớ bảo rằng cậu ta làm gì cũng ráng chịu để giữ việc cho ba tớ... - Bình nhận kẹo của Cill rồi ngồi bệt xuống sân trường

Hóa ra mọi chuyện đều do công việc làm ăn của ba mẹ Bình mà ra. Phú cứ cậy ba mẹ quá nuông chiều nên ngày càng ngỗ ngược với cả giáo viên.. Mới có lớp 1 mà ra dáng nghịch tề!! Zen với Cill ra về cùng với Bình rồi tạm biệt và leo lên xe của Phong và Tâm- Anh Tâm!! Nếu anh bị người khác bắt nạt thì anh sẽ làm gì?? - Zen đòi đằng sau chọt cất tiếng- Ai bắt nạt được anh chứ?? Mà nếu có thì khi đạt đến giới hạn của mình thì anh sẽ liều mình đánh nhau để đòi công bằng - Tâm vừa lái xe vừa ngửa cổ cười thấy ớn - Bộ em bị bắt nạt sao?? Thằng nào để anh xử chúng? - cười cho đã rồi Tâm lại trừng mắt hùng hổ hỏi Zen Zen chọt cảm thấy Tâm giống Nguyên khinh khủng, chắc do ở chung nên bị nhiễm tính của Nguyên lúc nào không hay- Đâu có đâu... Bình đi cùng bọn em mới là người bị bắt nạt... ba mẹ cậu ấy là nhân viên của ba mẹ của Phú nên cậu ấy mới bị bắt nạt - Cill lau chau mà xưng tên nghe là đủ biết ai là người bị bắt nạt - Ra thế... Mới nhỏ mà đã có thói ngông cuồng. Mai anh đến lớp em xem sao đã - Phong gật gù - Mà Cill mập thêm hả em?? Nặng quá đi mất!!- Em không có mập!! - Cill phùng má dằm thum thụp vào lưng Phong người chọt vang tiếng cười trên suốt con đường cùng với 1 cô bé cứ âm ục từ đó về tới nhà - Mẹ ơi... Ba ơi... 3 anh nói con mập nè!! - Cill cứ ngồi lì đằng sau bám lấy Phong mà la om sòm khi tới công- Anh đi đây.. - Tâm đập xe vọt lẹ để lại Phong xám mặt

Quân vừa mới đi làm về thì nghe tiếng la hét của con gái yêu nên vội chạy ra ngoài mà không nhận ra anh đang mặc quần đùi và áo sơ mi cộng thêm cái còi đang thất lộn xộn

- Gì thế Cill?? Khỏi nói.. Quân vừa ra tới cổng thì Phong nín cười đến run người còn Zen và Cill thì cười phá lên với cách ăn mặc bựa đời kia- Ba mặc đồ kì quá!! Haha.. - Cill cứ ôm bụng cười đến chảy nước mắt

- Nghe con la nên ba mới thế này chứ bộ... - Quân đỏ mặt - Con là cái gì??- Lúc này anh Phong kêu con mập rồi anh Tâm với anh Zen cười hùa theo... Ba đánh anh ấy đi ba - Cill cứ tóm vào hông Phong làm cậu nhăn nhó Quân cười rồi mở cổng, bé Cill rồi nháy mắt và phẩy tay với Phong. Cậu biết ý mà đạp xe vọt đi, Cill chỉ biết ứ ở rồi phùng má- Ba lúc nào cũng vậy hết... - Có sao đâu con... Anh Phong chọc thôi mà! Mập mới dễ thương!! - Quân bồng Cill vào nhà và không quên xoa đầu Zen đẩy nhóc vào chung Nhi từ trong nhà đi ra rồi dựa người vào cửa- Rõ là nói dối... Em mà mập thì anh có yêu đâu mà!!

- Thật mà... Có mập lên chục kí thì anh vẫn yêu mà !! - Quân thấy Nhi liền nhăn nhó- Thật nhá... Mai em đi bồi dưỡng lên chục kí cho anh xem - Nhi phui mông rồi ngoe nguẩy đi vào

Thật tình! Cứ nói tí là cô lại vậy chứ có làm đâu... Bữa tối nhanh chóng chuẩn bị, Cill với Zen cũng lau chau kể chuyện đã xảy ra hôm nay. Nhi với Quân cũng chỉ biết thở dài, con mình mà không biết dạy thì làm ăn gì nữa đây!! ~ Ngày hôm sau-Zen với Cill vừa mở cửa lớp thì thấy sách vở của bình đang lần lượt bay qua tay từng đứa. Bình khổ sở chạy luôm miệng kêu tra đồ như vô ích. Cuốn vở của Bình lại dính thẳng vào mặt Cill. Cô bé lượn cuốn vở lên rồi tươi cười trả vở cho Bình rồi quay lại trừng mắt với cả lớp

- Thằng nào ném cuốn vở vậy??- Là tao!! - Phú đứng trên bàn hất mặt nhìn Cill - Tao cố tình ném vở nó vào mặt mày đấy

Cill bây giờ từ 1 cô bé hiền lành bây giờ đã trở thành 1 cô bé gặm dữ, ánh mắt cô bé chẳng khác Nhi lúc cô tức giận. Cill trừng mắt làm Phú có phần sợ sệt nhưng vẫn ngông cổ- Nhìn cái gì?? Ba đứa này sẽ là người hầu của tao hết!!- Rút lại lời nói đó mau!! - Zen bắt đầu cùng câu gắt lên Cả lớp học bổng lui về sau. Rõ ràng là bọn nhóc cảm nhận rằng Zen và Cill không phải là người bình thường. Tuy 2 đứa có nói chuyện qua loa với tất cả mọi người nhưng chẳng ai dám tiếp xúc nhiều

- Thích đánh nhau sao? - Phú cười nắc nẻ nhưng vẫn đứng ở trên bàn mà xỏ tay vào túi quần- Thôi... T.Tớ mua vở mới cũng được mà - Bình thấy dữ quá nên cố gắng lay Zen và Cill và lăm lét nhìn Phú

“Rầm” - Cill gạt tay Bình làm cậu ngã ngửa trên bục giảng

- Tránh ra đi.. Hôm nay tớ phải cho thằng kia 1 trận - Cill dùng đôi mắt giết người mà nhìn vào Phú - Anh Zen, anh chẳng cần động tay đâu! Em muốn tự xử

- Được!! - Zen lui về phía sau để kiểm tra sách vở cho Bình và không quên nhìn em gái mình đang nổi cơn thịnh nộ Cill tiến tới gần bàn của Phú đang đứng. Phú lấy chân vờ vờ đá vào mặt Cill nhưng cô bé né nhẹ

- Thua con gái là nhục lắm đấy... Nhưng đánh con gái thì nhục gấp ngàn lần... - Cill tóm chặt lấy chân bên trái của Phú mà bóp chặt - Bắt nạt bạn bè cũng chẳng có gì hay ho đâu... Tiền là của ba mẹ cậu không phải của cậu làm ra nên cậu cũng là kẻ ăn bám như tụi này... Đừng có ra về là cậu làm ra tiền... - Đau... Mày làm gì vậy - Phú bị nghiền chặt bởi bàn tay Cill chọt thấy sợ liền vùng chân bên kia đá khá mạnh Cú đá đó đã dính thẳng vào mặt Cill làm cô bé đã thực sự giống Nhi lúc tức. Có vẻ 2 mẹ con khá giống nhau. Cill nở 1 nụ cười không tiếng và nhìn Phú bằng ánh mắt tà mị và nói cái giọng gió khá rợn

- Tự mày chuối lấy nhé!! “Soạt”...”Rầm”... Cill kéo mạnh chân trái của Phú làm cậu tiếp đất bằng mông... Sau đó thì Cill nhắc cậu ta lên và cho 2 phát tát sung hết mặt. Lôi cậu ta đến tận chỗ Bình rồi tát thêm 2 phát nữa. Đúng là con gái của họ Vương, dễ thương và dễ sợ

- Xin lỗi bạn ấy mau! Đền cho bạn ấy toàn bộ những gì cậu ấy đã phá hoại mau lên... Bằng tiền cậu kiếm được... Cậu có khả năng đó không?? - Cill hét lên rồi nắm cổ Phú

- T...Tao..K...không có khả năng đó!! Tao biết lỗi rồi... Tha cho tao đi!! Tao sẽ kêu ba mẹ tao đền hết những gì tao đã phá của thằng Bình - Phú nước mắt ròng rã bị Cill tát cho 4 cái đau điếng- Xin lỗi bạn ấy mau!! Ngay từ đầu cậu biết cậu chỉ dựa vào ba mẹ cậu thì có tốt hơn không?? - Zen điềm tỉnh đến lạ thường nhưng ánh mắt cậu nhóc chột sắc lên - Nhưng... Cậu đã đá vào khuôn mặt xinh xắn của em gái tôi nên tôi phải trả lại cậu 1 cái- Anh Zen... Cậu ấy sợ rồi! Cậu ấy biết rồi mà!! Cill ngăn cản ngay vì Zen có vẻ đang điên mếu vì muốn cho Phú ăn mấy đấm Zen bỏ tay xuống rồi lườm Phú 1 cái rồi kéo Cill đi ra ngoài. Ở trong lớp bây giờ mới thờ phào khi Zen với Cill bỏ đi, lúc này tính đi mếc cô nhưng bị Zen nhìn thấu nên cảnh cáo bằng ánh mắt. Bây giờ Phú lần la giúp Bình kiểm lại sách vở bị vứt- Đau không?? - Bình cũng sấn tới chỗ Phú nhìn vào 2 má đang sưng phù của Phú

- Đau chứ sao không, mày cứ thử bị con nhỏ đó tát cái 4 cái thì biết... Con gái gì mạnh bạo ghê!! Mà cho tao xin lỗi... Tao biết mày hiền nên tao mới bắt nạt mày!! Mày tha lỗi cho tao nha!! - Phú cũng ngậm lại nhưng lời Cill nói rồi thủ thủ với Bình

- Vẫn làm bạn mà... Mà bạn cũng xin lỗi Hiền đi, lúc này cậu đá vào mặt cậu ấy đấy!! - Bình cũng vui vẻ, để bụng làm gì mấy thứ vớ vẩn, thêm bạn bớt thù được mà!! Đến lúc vào lớp cũng chẳng ai dám hó hé gì. Cô giáo lại đổi chỗ... cái số gì mà Cill lại ngồi với Phú và Zen ngồi với Bình sau Cill

- Lúc này cho mình xin lỗi nhé.. - Phú lăm lét nhìn Cill rồi nói nhỏ, cậu vẫn còn sợ- Không sao.. Cậu sống được với anh 2 mình là tốt rồi - Cill cười híp mắt rồi chỉ xuống dưới đang có 1 cậu nhóc nhìn Phú với ánh mắt có điện

- Cậu làm ơn tha cho mình!! - Phú quay xuống chấp 2 tay xoa xoa vào nhau- 1 bịch kẹo bạc hà cho em gái tôi!! - Zen mỉm cười đầy tà khí

Hiếu ý nên Phú gật đầu nhanh chóng... Ra về thì 4 đứa về chung, tuy vẫn còn chưa quen nhưng có vẻ Cill luôn là cầu nối của 3 nhóc còn lại.

1 tháng lại trôi qua thật nhanh và lúc nào Bình với Cill cũng dính lấy nhau như sam và Zen bị ra rìa chơi với Phú...Có vẻ như Bình không phải là mục tiêu bắt nạt của mỗi Phú mà còn cả thằng nhóc lớp bên do học mẫu giáo quen bắt nạt Bình

- Sao cậu bị nhiều người bắt nạt thế - Cill chep miệng khi Bình bị đẩy ngã bởi thằng nhóc đó ở hành lang lớp...

Giáo viên đã nhanh chóng về nên chỉ còn mấy đám con nít vây quanh tò mò. Cill đứng che chắn rồi nghiêng răng không lẽ giờ cô phải cho tên khó ưa 1 trận giống Phú- Núp vạy con gái à thằng kia!! - cậu bé kia còn ngáo đá hơn Phú nữa” Bộp...”, “Chát” - Cill đá ngang hông cậu nhóc đó và cho thẳng tay 1 phát tát ở gần tường nên cậu kia bị đập 1 mặt vào tường đau điếng

- Tất cả nghe rõ đây!! Trần Võ Bình đây... Ai mà động tới cậu ấy thì cứ chuẩn bị tinh thần đi! - Cill gần giọng chỉ thẳng vào Bình mà tuyên bố hùng hồn- Sao lại thế?? - cậu nhóc lúc này bị đánh bây giờ mới lên tiếng- Vi.. CẬU ẤY LÀ CỦA TÔI!! - Cill hét lớn rồi lôi Bình đi.... E hèm!! Cái này có nên gọi là mẹ truyền còn nói không nhỉ??

Bạn đang đọc truyện *Cậu Ấy Là Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 57: End

Vẫn như mọi ngày, sáng Nhi luôn là người gọi cả 3 con sâu ngủ kia dậy. Cill với Zen cũng đi học cùng với Phong và Tâm. Nhi vừa vào nhà đã thấy Quân ngồi chễm trệ trên ghế so-pha nhâm nhi tách cà phê trên tay

Cô nhìn đồng hồ chỉ điểm 7h mà vẫn thấy Quân ngồi đó thong thả như chẳng có chuyện gì thì cô vớ cái gối tính ném vào người Quân mà ai dè Quân né được

- Anh biết bây giờ là mấy giờ rồi không?? - Nhi chỉ vào cái đồng hồ

- Biết!! - Quân nhún vai rồi thong thả mở ti vi - Hôm nay anh nghỉ mà!!

- Thế em đi làm đây!! - Nhi bị què nên lên lên đi lấy cặp xách mà giọng nói nhỏ xiu

Lên đến phòng, Nhi đang soạn sửa bỗng có tiếng bước chân chạy lên vội vã. là Quân chạy lên phòng mà thở hổn hển

- Sao chạy như ma đuổi vậy??

- Ba mẹ đến chơi kìa!! - Quân chỉ xuống phòng khách

Nhi ngạc nhiên mà chạy xuống. Không phải ông Hùng với bà Widel nói rằng sẽ về Mĩ từ tháng trước sao? Cô chạy xuống đã thấy ba mẹ mình ngồi dưới phòng khách như hoàng đế với nữ vương

- Con tưởng ba mẹ về Mĩ rồi chứ... - Nhi xuống rồi vừa đi vào bếp vừa hỏi

- Mai ba mẹ đi!! Cho 2 đứa cái này! - bà Widel cười rồi đẩy 1 tấm vé gì đó trước mặt Quân

- Đây là gì ấy ba mẹ?? - Quân nhìn tấm vé ấy rồi ngẩng ngốc nhìn 2 người trước mặt mình

- Cái này cho 2 đứa đi nghỉ dưỡng ở khu resort mới mở của đối tác của ba mẹ. Cái gì mà...Đầy đủ tiện nghi...Cảm xúc thăng hoa gì ấy!! - bà Widel ráng nhớ nhưng cứ mập mờ

Quân nghe là đủ hiểu luôn. Còn Nhi trong phòng bếp đang pha nước thì lỡ tay làm đổ khi nghe bà Widel nói

Cô bung trái cây với nước trà ra đặt lên bàn rồi nhìn ba mẹ mình. Ông bà nháy mắt cười tươi tắn. Cô biết ngay mà..Chắc là đối tác bên này có việc mới về chứ làm gì có vụ ở lại đưa tấm vé thế này. Đã thế còn nháy mắt và cười nữa chứ...

Quân uống cà phê thì ông Hùng cười rồi nói

- Đồi lúc 2 đứa cũng phải hâm nóng lại tình cảm chứ. 1 tuần nồng cháy đâu có sao đâu!!

Quân suýt sặc.. Cái gì mà hâm nóng..cái gì mà nồng cháy....Mỗi ngày như thế này chưa đủ nóng hay sao?? Quân chỉ biết nhăn nhó cười. 2 ông bà thật là tinh khi nói mấy câu đó

Nói chuyện 1 hồi thì ông bà cũng về. Nhi thở dài nhìn tấm vé rồi nhìn Quân. Anh không biết gì đâu ấy... Cái này là tự Nhi quyết định có đi hay không.. anh ngoài cuộc nhé!!

Kết quả là 2 đứa nhỏ được gửi gắm qua nhà Nguyên với Sơn và 2 vợ chồng trẻ xách vali đi nghỉ dưỡng 1 tuần. Đi hết 1 ngày mới tới nơi. Lấy phòng xong thì chợt có giọng nói quen thuộc cất lên ở giữa khách sạn

- Chà chà!! 2 đứa đến khai trương resort của anh sao? Anh tưởng là bác Hùng với bác Widel tới chứ!! - Minh chứ ai vào đây, lâu ngày không gặp thì nhìn anh có vẻ ra dáng 1 người đàn ông rồi đấy!

- A..Anh Minh..Anh Tuấn!! Lâu quá không gặp. Hôm nào vào Nam chơi với bọn em!! - Quân hứng khởi đến vỗ vai Minh

Khi nghe nói đến khu resort mới thì cô đã nghe rồi. Tóc cô đã có vài cọng không gió cũng bay. Biết ngay là bị gài mà!! Hoi đâu tự nhiên chạy từ Mĩ qua đây chỉ để đưa tấm vé tào lao này cơ chứ!! Chắc ông bà đã lên lịch du hí ở đâu rồi thì đúng hơn

Cất đồ đạc xong thì Minh với Tuấn dẫn Quân với Nhi đi tham quan khu resort. Có thể nói 2 người khá đầu tư vào khu resort này. Lựa chọn vị trí cũng khá thuận lợi, thích hợp cho những cặp đôi mới cưới vào hưởng tuần trăng mật

Xong việc thì Minh với Tuấn cũng mắc việc nên đi trước. Quân với Nhi đi dạo theo ven biển cát trắng. Chẳng phải thơ mộng gió thổi bay bay đâu mà là gió thổi xù cả tóc rồi còn ăn cát vào miệng đã thế trời còn nắng cháy hết da

- Em nghĩ đây là sai lầm!! - Nhi cau gắt chỉnh lại mái tóc rối

- Có sao đâu! Sai lầm này thú vị đấy! - Quân đi sát bên cô rồi quàng tay qua cổ cô kéo cô xuống đi liễng xiễng trên bãi biển

Mới đó cũng đã hết nửa tuần. Lướt ván, đi xe trên nước cũng là 1 loại hình giải trí cũng khá thú vị.. Cô lái xe đó còn kinh hơn là đi moto trên con đường trải nhựa kia

- Trông em vui thế!! Sai lầm thú vị phải không?? - Quân ngồi trên chỗ nghỉ nhìn cô vừa lái xe rồi về chỗ nghỉ

- Khá vui!! Anh thử xem nào... Ngoài lướt ván thì thả dừ với đi xe trên nước anh chẳng chơi gì cả - Nhi kéo Quân đi nhưng bị anh giật ngược lại

nói thật nếu có chết anh cũng sẽ không bao giờ leo lên cái xe trên nước kia. Lái thì biết nhưng anh mà đi với cô thì thể nào cô cũng cho anh 1 trận bán sòng bán chết!!

- Đồ chết nhát!! - Nhi bấu môi nhìn Quân

- Đừng có tưởng công kích như thế anh sẽ làm theo lời em! - Quân cốc nhẹ vào đầu cô. Anh chẳng lạ gì nữa...Cô mà công kích cái gì thì anh lúc nào cũng sùng sộ làm theo riết rồi có kinh nghiệm kiểm chế

Đến tối tự nhiên căn phòng của Nhi và quân bỗng đầy cánh hoa hồng rồi nến, đèn bật thì màu đỏ dịu... Cái này là do lúc đang đi chơi thì Minh phá cửa vào kêu chỉnh sửa tùm lum. Việc này không Minh nghĩ đâu mà là Tuấn em yêu công thêm Sơn yêu quý và Nguyên tào lao thêm vào

2 vợ chồng chỉ biết ôm mặt thờ dài. Còn muốn cái gì nữa đây!?! Mặc kệ căn phòng có như thế nào thì 2 người vẫn tỉnh queo đi tắm rồi đi ăn tối. Lúc về thì 2 vợ chồng nhảy lên giường ôm nhau coi phim như thường

- Nhi này!! - Quân lấy tay Nhi đang gổ đầu mà vuốt tóc cô rồi nói nhỏ

- Gì? - cô dán mắt vào coi phim và đưa tay lấy ít bông ngô từ trên tô bông ngô đầy ắp được đặt trên bụng anh

- Lúc em biết em mang thai tại sao em không quay về... - Quân tựa đầu gần Nhi rồi hỏi. Có lẽ điều anh thắc mắc về Nhi vẫn còn sót lại

- Lúc viết bức thư ấy thì em chỉ viết cho vui.. Tính 5 tháng thì về.. Qua đó được 1 tháng thì mới biết. Em sợ nếu về thì anh sẽ....bỏ em!! Anh còn phải chuyên tâm học để còn có thể kiếm việc làm ổn định!! Nghĩ tới thời điểm em viết trong bức thư ấy là thời điểm thích hợp nên em quyết định sau 5 năm sẽ quay về nói với anh - Nhi nhìn Quân rồi tựa sát đầu vào người anh rồi từ tốn kể chuyện

- Ngốc thật... Suy nghĩ anh sẽ bỏ em thật đáng bị phạt - Quân cười rồi nâng cằm Nhi lên

Chẳng nói chẳng rằng mà Quân bỏ tô bông ngô xuống giường rồi tắt ti vi và hôn Nhi nghiêng ngáu. Và chuyện gì đã diễn ra chắc tất cả đều biết nên khỏi kể làm gì. Hết tuần thì 2 vợ chồng lại trở về cuộc sống bình thường như mọi ngày. Có 1 chuyện duy nhất là do cô ham chơi quá nên lúc về bị cảm nắng nằm lì ở trong phòng đợi Quân nấu cháo cho ăn

- Ăn cháo cho mau khỏe!! - Quân bê tô cháo nóng hổi lên phòng

- Không ăn!! Không ăn - Nhi lăn từ bên này qua bên kia không chịu ăn..nói thật giờ cô chẳng muốn ăn chút nào

- Ăn nhanh rồi anh thương... - Quân thổi luồng cháo rồi ngồi lên giường tóm cô lại

- Không..... Không ăn đâu!! - Nhi nằm đó mà lắc đầu kịch liệt

Ừ..Chuyện gì cũng có giới hạn của nó...Và sức chịu đựng của Quân cũng vượt qua giới hạn nên anh nghiêng rằng nhìn cô và bóp miệng cô và dứt nhanh. Nhi yếu hơn nên chịu sự điều khiển của anh mà ăn hết tô cháo. Anh bê tô cháo xuống nhà rồi khi đi lên đã thấy cô rúc góc giường cuộn chặt như cục bánh bao

- Đồ bạo hành...Thương cái khi khô.... Biết thế tôi ở Mĩ với Zen và Cill còn sướng hơn!! - Nhi phồng má lẩm bẩm

- Em vừa nói cái gì đấy!? - Quân cười rồi nhìn cô rúc trong chăn đã thế còn có cái kiểu hờn dỗi trông dễ thương hết sức..Thì ra bé Cill lấy sự dễ thương tiềm ẩn sao - Đừng tưởng em bị bệnh thì anh không dám làm gì em

- Gì gì?? Anh tránh ra!! - thấy Quân trèo lên giường với bộ mặt gian tà mà cô thấy điều không lành

Anh cười...Cô xám mặt. Từ khi nào mà cô lại sợ anh như thế này cơ chứ...Cứ đợi cô khỏe thì anh sẽ biết tay cô. Chuyện đó là chuyện lúc sau.. Còn bây giờ thì cô không thể nhúc nhích gì nữa rồi. Anh khóa hết chân tay cô rồi

- Buông ra... Lúc bên resort chưa đủ sao?? Muốn bị lây bệnh à? - cô cố gắng thoát như vô vọng rồi

- Kệ... Chúng ta có thêm 1 đứa nữa nhé!! - Quân cười rồi chồm chặn lên cả 2

Chẳng biết Cill với Zen có thêm em hay không mà thấy tình hình này có thể sau khi Nhi khỏe lại thì Quân có nguy cơ nằm viện dài hạn.. Cuộc sống của gia đình này lúc nào cũng đầy những chuyện dở khóc dở cười nhưng họ rất hạnh phúc với hoàn cảnh này...

T/g: Cho mình xin ý kiến của các bạn để lấy kinh nghiệm làm bộ khác

Bạn đang đọc truyện *Cậu Ấy Là Của Tôi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.